

॥ समन्मिणं सिरिनोमिचन्दसुरिरइयं महावीरचरिणं ॥

Printed by Ramchandra Yasu Shedge at the Nirnaya-sagar Press, 23, Kolhat Lane, Bombay,
Published by Vallabhadras Tribhuvandas Gandhi, Secretary, Jaina Amanananda Sabha, Bhubaneswar, Orissa.

- ३१ कल्पसूत्रं (सुबोधिकानाङ्ग्या टीकया भूषितम्)
 ३२ उत्तराख्ययानं (भावित्यथगणिविरचितटीकयोपेतम्) सुद्रयमाणम्
 ३३ उपदेशसप्तिका
 ३४ कुमारपालप्रबन्धः
 ३५ भाचारोपदेशः
 ३६ रोहित्यशोकचन्द्रकथा
 ३७ ज्ञानसाराष्टकं (ज्ञानमञ्जरीनाङ्ग्या टीकया समलंकृतम्)
 ३८ गुरुगुणपट्टत्रिशतपट्टत्रिशिकाकुलकं (टीपिकया भूषितम्)
 ३९ समयसारप्रकरणं (स्वोपज्ञव्याख्यापेतम्)
 ४० सुकृतसंगारम्
 ४१ धम्मिलकथा
 ४२ धन्यकथानकम्
 ४३ प्रतिमाशतकम्
 ४४ चतुर्दशशतस्तुतिसंग्रहः
 ४५ रौहिण्यकथा

सटीकम्

- ४६ क्षेत्रसमासप्रकरणं (स्वोपज्ञटीकया भूषितम् ।)
 ४७ श्राद्धविधिः (विधिकौमुदीनाङ्ग्या दृष्ट्युपेतः)
 ४८ दृष्टसंग्रहणी सटीकः सुद्रयमाणा
 ४९ पद्मदर्शनसुखायः सटीकः सुद्रयमाणः
 ५० पञ्चसंग्रहः सटीकः सुद्रयमाणः
 ५१ सुकृतसंकीर्तनमहाकाव्यम्
 ५२ चत्वारः प्राचीनकर्मप्रन्धाः सटीकाः
 ५३ सम्बोधसप्ततिः सटीका
 ५४ संकृतकुवलयमाळा
 ५५ सामाचारीप्रकरणं (स्वोपज्ञटीकया भूषितम्)
 ५६ करुणावज्राष्टुधनाटकम् ।
 ५७ कुमारपालचरित्रमहाकाव्यम् ।
 ५८ महावीरचरियं प्राकृतम् ।
 ५९ कौमुदीसिन्धुगणनाटकम् ।
 ६० पञ्चद्वारौहिण्यम् सुद्रयमाणम् ।

अथावधि मुद्रयित्वा प्रकाशं प्रापितानां प्राकृत-संस्कृत-ग्रन्थरत्नानां सूचीपत्रम् ।

- १ सप्तवसरणस्तवः
- २ श्लुष्टकभवप्रकरणम्
- ३ लोकनालिका
- ४ योनिस्तवः
- ५ कालसप्तिका
- ६ देहस्थितिसर्वो लम्बतपवदुर्ध्वं च
- ७ सिद्धदिङ्गिका
- ८ कायस्थितिरस्तवः
- ९ भावप्रकरणम्
- १० नवतत्त्वप्रकरणं (भावविद्युत्तिसमलंकृतम्)
- ११ विचारपञ्चाशिका
- १२ चन्द्रपदार्थशिका
- १३ परमाणु-पुत्रल-निगोदपदार्थशिका
- १४ श्रावकप्रतभज्ञप्रकरणम्
- १५ देवचन्द्रनादिभाव्यत्रयम्

सटीकः
सटीकम्
सटीका
सटीकः
सटीका
सटीकः
सटीका
सटीकः
सटीकम्
सटीका
सटीका
सटीका
सटीकम्
सटीकम्

- १६ सिद्धपञ्चाशिका
- १७ आलायवन्दकुलकम्
- १८ विचारसप्तिका
- १९ अल्पबहुत्वगार्भितवीरस्तवनादि
- २० पद्मसूत्रम्
- २१ जन्मसूत्राभिवर्धनम्
- २२ रत्नपालतृपकथानकम्
- २३ सूक्तलावली
- २४ मेघदूतसप्तश्लोखः
- २५ चेतोद्भूतम्
- २६ आष्टादिकभाव्याख्यानम्
- २७ चम्पकमालाकथानकम्
- २८ सम्प्रदायकौमुदी
- २९ श्राद्धगुणविवरणम्
- ३० धर्मरत्नप्रकरणं (स्तोत्रसटीकया समलंकृतम्)

सटीका
सटीकम्
सटीका
सटीकम्
सटीकम्
सटीका
सटीकम्
सटीकम्
सटीकम्
सटीकम्
सटीका
सटीका
सटीकम्
सटीकम्

उज्जोयणसूरिस्स य सीसो अह अम्बदेवजवक्काओ । खममद्वज्जवाहेशुणकलिओ सोमसुत्ती य ॥ २३८० ॥
 तस्स चिणेण इमं वीरजिणिन्दस्स साहियं चरियं । पावमलस्स खयडाए सुरिणा णेमिचन्देण ॥ ८१ ॥
 जं एत्थ अणागमियं लक्खणञ्जदेहिं दूस्सियं जं च । रहयमणाओणेणं मिच्छामिह दुक्खडं तस्स ॥ ८२ ॥
 जो पढइ इमं चरियं वक्खवाणइ सुणइ वायए वावि । वीरस्स च भत्तीए सो पावइ परमकह्खाणं ॥ ८३ ॥
 अणहिलवाडपुरम्मी सिरिकन्नगराहिविम्मि विजयन्ते । दोहडिकारियाए वसहीए संटिएणं च ॥ ८४ ॥
 वासस्सयाणं एगारसणह विक्रमनिवस्स विगयाणं । अशुयालीसे संवच्छरम्मि ययं निवडं ति ॥ ८५ ॥
 ॥ ग्रन्थाग्रं श्लोकतो ज्ञेयम् ॥ ३००० ॥

॥ समत्तमिणं महावीरचरियं ॥

चोद्दस समणसहरसा गोयममार्हं उ आसि वीरसस । चन्दणपामोक्खाओ ढत्तीसं साहुणिसहरसा ॥ ६७ ॥
 संखसयगाइयाणं अयुणसठिसहरससमहिंयं लक्खं । सुस्सावयाण जिणसासणम्मि एणत्तरत्ताणं ॥ ६८ ॥
 अट्टारसयसहरसा तिसिं य लक्खा य सीलवन्तीणं । सुलसारेवहपसुहाण संपया साविणाणं तु ॥ ६९ ॥
 सत्तसया वेउवियलद्धीणं केवलीण तह वेव । पञ्च य तेरस य सया मणपज्जवओहिनाणीणं ॥ ७३७० ॥
 चत्तारि अट्ट य सया वार्हेणमणुत्तरोव्वार्हेणं । तिसिं सया पुण चोद्दसपुवीणं वीरपरिचारी ॥ ७१ ॥
 जयइ सुयाणं पभवो तित्थयराणं अपच्छिमो जयइ । जयइ गुरु लोणाणं जयइ महत्पा महावीरो ॥ ७२ ॥
 भदं सव्वजयुजोयगसस भदं जिणसस वीरसस । भदं सुरासुरनर्मासियसस भदं धुयरयसस ॥ ७३ ॥
 भदं धीवेलापरिणयसस सउझायजोगमगरसस । अक्खोभसस भगवओ सव्वससुद्धसस रुन्दसस ॥ ७४ ॥
 इय एवं संखेवा वीरजिणिन्दसस साहियं चरियं । संपइ जेण निवडं एत्तो एवं पक्खत्तामि ॥ ७५ ॥
 सिरिजम्भुनामसिरिपहवस्सरिसेल्लभवादिस्सरीणं । परिवाडीते जाओ चन्दकुले वहुणच्छम्मि ॥ ७६ ॥
 सिरिउज्जोयणस्सरी उत्तामणुणरयणभूसियसरीरो । वेहारुयसुणिसन्ताणणयणवरपुत्तिमाइन्दो ॥ ७७ ॥
 सोमत्तणेण सोमं खमं खमाए य जो अम्मिक्खवइ । थिरयाए मेरुगिरिं गरभीरत्तेण मयरनिहिं ॥ ७८ ॥
 जम्मि य गच्छे आसी सिरिपज्जुवाभिहाणस्सरि सि । सिरिमाणदेवस्सरी सुपसिद्धो देवस्सरी य ॥ ७९ ॥

ता भगवयाणुचिन्तं निरममभावं अहं गुण चराभि । एमाहसुहृद्भ्रवसाण संगओ तक्वणं चैव ॥ २३६० ॥
 संपत्तखवगसेढी धार्हकम्मक्खयं च काऊण । गोयमसामी मग्गे उप्पाडह केवलं णाणं ॥ ६१ ॥

दसगणहारी एत्थं नियनियसमए सुहृम्मसामिस्स । नियनियगणं समप्पिय संपत्ता सिक्खपयं ते वि ॥ ६२ ॥
 वीरजिणस्स भगवओ परमं तिरशुब्बहं करेमाणो । रायगिहे संपत्तो वरसमणगुणो हु भणियं च ॥ ६३ ॥

वज्जरिसभसङ्घयेणे समचउरंससंठाणसंठिए जाहसंपत्ते कुलसंपत्ते बलक्खविणयसंपत्ते नाणसंपत्ते दंसणसं-
 पत्ते चरित्तसंपत्ते ओयंसी तेयंसी वच्चंसी जसंसी जियकोहे जियमाणे जियमाए जियलोभे जियंहन्दिए
 जियपरीसहे जीवियासमरणभयविप्पमुक्के तवप्पहाणे गुणप्पहाणे चरणकरणप्पहाणे अज्जवमहक्खवन्तिमुत्ति-
 शुत्तिप्पहाणे विज्जाअन्तप्पहाणे उराले घोरे घोरेवए घोरेतवस्सी घोरेवभभेरेवासी उच्छृढसरीरे संखित्तविड-
 लतेयलेसे चउहससुँधे चउनाणोवगाए समणस्स भगवओ महावीरस्स अन्तेवासी सुहम्मो नाम गणहरे रायगिहं
 णगरं समोसंढो त्ति ॥

दिविक्खत्तु जग्गुनामं कमेण संठाविऊण स्सरिए । निडविियसयलकम्मो सास्सयसोक्खवं गओ भोक्खवं ॥ ६४ ॥
 परिनिव्बुया गणहरा जीवन्ते नायए नव जणाओ । इन्दब्बहसुहम्मो रायगिहे निव्बुए वीरे ॥ ६५ ॥
 वियरियपवित्तिणिपया वीरेजिणित्देण चन्दणज्जावि । एकारसङ्कसला पज्जन्ते सिद्धिमणुपत्ता ॥ ६६ ॥

१ अ-जिहदिए । २ अ-चरे उ० । ३ अ-गुबी । ४ व-सदे ।

तुह दंसणेण भोयम ! संबुद्धह दियवरो वि हु सुसम्मो । इय भणिकणं सो वि हु तह ति पडिवज्जिकण गओ २३६०
पडिवोहिकण य तयं नियत्तमाणो जणाड सोकणं । निवाणगयं वीरं महन्तसुवेयमावन्नो ॥ ५१ ॥

चिन्तितं च पवत्तो—

पेच्छ जिणेण भगवया अपरिचियस्सवि अभत्तिमन्तस्स । काराविओ महन्तो अणुगहो देवस्सम्मस्स ॥ ५२ ॥
मम पुण नेहपरस्सवि चिरसंसड्ढस्स नियविणेयस्स । कहियं न मोक्खगमणं निययं धरिओ य न समीवे ॥ ५३ ॥
एणाणिणं अणाहं अस्सरणं उड्ढिहं भं अहन्नं । एणो विय परमपयं गओ जिणो हा । न जुत्तमिणं ॥ ५४ ॥

जइ दज्झसि दज्झसु कढसि कढसु अह फुडसि फुडसु सयराहं ।

तहवि परिसेसिओ हियय ! तंसि नेलोगनाहेण ॥ ५५ ॥

अन्नं च—

अणुरत्ते अणुराणो जुत्तो इहरा विडम्बणा णेहो । सुत्ते उलम्मि दीवयदाणं भण किं गुणं कुणइ ॥ ५६ ॥
किञ्च अनियला गोत्ती अजलो पद्धो उ पञ्जरमदाहं । कीलियरहिया य ह्डी अरजुयं बन्धणं नेहो ॥ ५७ ॥
नेहो राणो तस्मि य संते दोसो अवस्स संभवइ । ते पुण दोस्सि वि हेऊ भवस्स बहुदुक्कवपडररस्स ॥ ५८ ॥
भयवं पि निम्ममत्तो सवपयत्थेसु वीपरागत्ता । कह कुणड सो ममोवरि पडिवन्धं कीस हं मूढो ॥ ५९ ॥

अप्फालियतूररवं मणहरनचन्तसुरवहुसमूहं । निवडन्तकुसुमवरिसं विकित्रमणिमोत्तियसमूहं ॥ ३७ ॥
 निजन्तसारगेयं संचलिया सुरनरा चियाभिसुहं । पत्ता खणेण तत्थ य काऊण महुसवं परमं ॥ ३८ ॥
 आरोवियं चियाए कलेवरं वद्धमाणसामिस्स । अणिगकुमारेहिं तहिं खित्ती अणी नियसुहेहिं ॥ ३९ ॥
 वायं चिडविकुणं वाडकुमारेहिं फूमिओ जलणो । कुम्भणसोयखित्तं वयं महुं तह य तियसेहिं ॥ ४० ॥
 सोणियमंसंसे ड्हुं मेहकुमारेहिं गन्थउदगेणं । विञ्झावियां चिया सा गिणहन्ति सुरा य अट्टीणि ॥ ४१ ॥
 दाहिणसुवरिमहणुयं सक्को गिणहेइ हेड्डिमं चमरो । ईसाणो उवरिल्लं वामं हेड्डिछयं तु बली ॥ ४२ ॥
 दन्तट्टीणि उ सेसा सुरा सुरिन्दासुरा य सवे वि । मणुया य चियाभूहं सिवसन्तिकरं च गेणहन्ति ॥ ४३ ॥
 गन्तियतुरगाइगया तत्थ जणा आगया सुणियवत्तं । अहमहमिगाएं वीए दिणन्मि वाहाइय पवत्ता ॥ ४४ ॥
 इय मोक्खगामणमहिमं काऊण सुरासुरा जिणवरस्स । नन्दीसरन्मि महिमं काऊण गया नियं ठाणं ॥ ४५ ॥
 तीसं अगारवासी बारसवासाइं साहरेगाइं । उउमत्थपरीयाओ देसूणा केवली तीसं ॥ ४६ ॥
 वावत्तारि सवाऊ कणागामो सत्तरयणिउस्सेहो । चवणाइ पञ्चहत्थुत्तरो य वीरो जिणो होत्था ॥ ४७ ॥
 इओ अणागयमेव य पावाए समोसडेण वीरेणं । मम मोहमोहियमई एसो न करेइ वाइखयं ॥ ४८ ॥
 ता अवणेमि य मोहं विरिपयउप्पायणेण एयस्स । इय चिन्तिऊण गोयमसामी संयेसिओ गामे ॥ ४९ ॥

१ व-वेत्तं । २ व-दुहुं । ३ व-०य सा चीया गि० ।

कत्तियअमावसाए णागे करणे पहायसमयम्मि । णक्खत्ते साइम्मि य दीव्हे संवच्छरे चन्दे ॥ २४ ॥
 सास्यमणत्तसोक्खं सवावाहपरिवज्जियं अयलं । तेलोक्कमत्थयत्थं सिद्धिं पत्तो महावीरो ॥ २५ ॥
 णव मालइय नव लेच्छइय गणराइणो य तं रयणिं । अट्टारस पोसहिया ठिया जिणं पज्जुवासेनित्ति ॥ २६ ॥
 तो उच्चिणा समणा समणीओ सावगा साविगाओ । देवा देवीओ वि य सबं पि जयं समुच्चिणं ॥ २७ ॥
 सक्को वि हु सोगेणं अट्भाहयमाणसो सुत्तिवेणं । ओरत्तविचत्तमुहो झुरइ पगलन्तनयणंस्स ॥ २८ ॥
 तमगासियरत्तिं व दिणं निसाए गयणं व अत्थमियचन्दं । विज्झायपईवं पि व भवणं तमसम्मि बहलम्मि ॥ २९ ॥
 उच्चियकमलं व सरं उच्चियणिज्जं इमं जयं जायं । उम्मूलियकप्पतरुं इयरहुमकाणणं व फुडं ॥ ३० ॥
 पसरिरसन्ति य इण्ह कुत्तित्थिया पसुइया भरहवासे । वगन्ति वणे करिणो निप्पसरा पवसिए सीहे ॥ ३१ ॥
 पभणन्ति मिहो मणुया भावुज्जोओ इहज्ज समईओ । संपइ दव्वुज्जोओ रयणपईवां यतो केव ॥ ३२ ॥
 बत्तीसं पि य इन्ददा समगया तक्खणं ससोगमणा । खीरोयज्जलेण तणुं पहावन्ति जिणस्स सुरहेण ॥ ३३ ॥
 गोसीसचन्दणेणं घणसारेणं च तो विल्भिपन्ति । परिहन्ति देवदूसे सिचियं पवरं विडवन्ति ॥ ३४ ॥
 तत्थारोवन्ति तयं दिव्वंसुयमाइमणहरुल्लोयं । उम्मालित्ति समन्ता सुरपायवपुष्फमालाहिं ॥ ३५ ॥
 काररन्ति य कालागरुहरियन्दणदास्सुनियररइयच्चियं । पवरम्मि भूमिभागे सीयं वहवन्ति सुरपट्टुणो ॥ ३६ ॥

१ अ—साय० । २ ब—वासन्ता । ३ ब—वाइओ के० ।

अस्संजमभीष्टिहं तं सीडं भगवया समक्खायं । बहुसाहुसाहुणीहिं य पक्खक्खायाहं भत्ताहं ॥ ११ ॥
 तम्मि य समए वीरस्स जम्मरिक्खम्मि दुडुपरिणामो । दोवाससहस्ससिडिहं सङ्कन्तो भस्सओ कुण्हो ॥ १२ ॥
 निवाणगमणसमयं नाऊण जिणस्स भणइ तो सक्को । भयवं ! उदग्ग दिट्ठी भासग्गहसन्तिया इण्हि ॥ १३ ॥
 वडइ ता परिवालह सुहुत्तमेत्तं भविस्सकालम्मि । जेण न जायइ तित्थस्स अवणहं सपरपक्खाओ ॥ १४ ॥
 भणिओ य सो जिणेणं समत्थवत्थूण सक्क ! परिणामं । अणुभावं कालस्स य जाणन्तो सुज्झसे कीस ॥ १५ ॥

तथा हि—

तुञ्जिज्जह जरवत्थं सीडिज्जह तह णिहं पि परिसडिथं । भग्गं पि संघडिज्जह सगडं तुट्ठा वरत्ता य ॥ १६ ॥
 सो णुण णत्थि उवाओ सन्धिज्जह आणुपाणुमेत्तं पि । जेणाऊ जीवाणं क्षीणं जं पुव्वभववडं ॥ १७ ॥
 मन्ता तन्ता मणिसूलियाओ सन्ती सुराण सत्तेज्झं । क्षाणरसायणमाहं रक्खन्ति न आजए क्षीणे ॥ १८ ॥
 सुरगिरिदण्डं पुहविं छत्तं पिव थारिडं जे समत्था । अरहन्ता अतुलबला ते वि न महुं निवारिन्ति ॥ १९ ॥
 ता सुरवइ ! मा तम्मसु जेणोत्थमवस्सभाविणो भावा । तुमए मए व कहमवि तीरन्ति न अन्नहा काडं ॥ २३२० ॥
 एवं अणुसासेडं सक्कं चउभेयसमणसङ्घं च । संपलियङ्कनिसन्नो जोगनिरोहं च काऊणं ॥ २१ ॥
 सेलेसिं पडिवन्नो क्षायन्तो परमसुक्कक्षाणं च । ख्विऊण निरवसेसं भवोवगाहीणि कम्ममाणि ॥ २२ ॥
 चइऊण इमं बुदिं संपावेऊण सवणिजाणं । उजुसेहिं पडिवन्नो एणेणं चैव समएणं ॥ २३ ॥

जीयणसुवहेणं जीयणंमायामवित्थरेणं च । पल्लं भरेज्ज निचियं सुहुमाणं नेसि लोमाणं ॥ १८ ॥
 वाससए वाससए वोलीणे अवहरेज्ज एक्केक्कं । जो तत्थ हवे कालो एणं पलिओवमं तं तु ॥ १९ ॥
 दसकोडाकोडीओ नेसिं अह सागरोवमं हवइ । पोणालपरियट्ठो पुण ओसपुस्सत्थिणि अणन्ता ॥ २३०० ॥
 ओरालियवेजवियतेययमणभासपाणुकम्मोहिं । जीवस्स सव्वपोणालगहणे तो बायरपरट्ठो ॥ १ ॥
 एणयरेण इमोसिं तगहणे सुहमओ य सो होइ । एवं खेत्ते काले भावे वि य सो दुहा नेओ ॥ २ ॥
 अँजवाडगणाएणं एक्केक्कजिएण सव्वलोणो उ । उक्कमओकमओ वा असइं मरणोहिं जं पुट्ठो ॥ ३ ॥
 तो पोणालपरियट्ठा अणाहकालम्मि संसरन्तस्स । एणंगस्स जियस्स य इमे भवे वोलियाणन्ता ॥ ४ ॥
 ता भो भट्ठा ! नाडं सरुवमेवं अणाइनिहणस्स । कालस्स धम्मकल्ले उज्जमियव्वं पयत्तेण ॥ ५ ॥
 पणपन्नं अज्झयणा परुविया तत्थ सुहविवागत्था । तावइय व्विय वीरेण साहगा दुहविवागस्स ॥ ६ ॥
 छत्तीस्समपुट्ठाइं वागरणाइं च तत्थ कहियाइं । इँड्ढयभत्तस्सन्ते दिवसं रयणिं च सव्वं पि ॥ ७ ॥
 दिन्नो हिओवएसो सदेवमणुयासुराएँ परिसाए । भवजलहिदीवभूएण भगवयाणुणहनिमित्तं ॥ ८ ॥
 वागरियं च जिणेणं उववन्नो इह अणुद्धरी कुन्धु । रयणीए अज्ज सुहुमो चलमाणो दीसए न ठिओ ॥ ९ ॥
 ता इण्हिं समणाणं दुरणुच्चरो संजमो उ होहि त्ति । भरहेरवएसु जओ सो तीरइ रक्खिउं न खल्लु ॥ २३१० ॥

१ अ-०ण आया० । २ व-अयवा० । ३ अ-रुवेण । ४ अ-तो छड्ढभत्तअन्ते दि० ।

सयगो य जिणो णवमो पुवं आसी सुनन्दणामो जो । सुणिसुवओ य दसमो सयगो जो आसि पुवभवे ॥ ८६ ॥
 एकारसमो य जिणो देवहजीवो उ सबभावचिऊ । अममो बारसमजिणो होही जो सबई आसि ॥ ८७ ॥
 तह निक्कसायनामो तेरसमो वासुदेवजीवो उं । बलदेवो पुण होही चोइसमो निधुलायजिणो ॥ ८८ ॥
 निम्ममजिणो अमोहो पनरसमो होइ रोहिणिजीवो । सुलसासावियजीवो सोलसमो चित्तगुत्तो य ॥ ८९ ॥
 सतरसमो य समाही रेवहजीवो उ विगयभवेवाही । संवरजिणो य जयहिओ अट्टारसमो मियालीओ ॥ ९० ॥
 दीवारयणस्स जीवो नियट्टिअरहा य अगुणवीसइमो । कणहो भयभवतणहो वीसइमो देवसेणजिणो ॥ ९१ ॥
 तत्तो य एगवीसो नारयजीवो विवेगजिणचन्दो । वावीसइमो विमलो अमरजिओ विगयकम्ममलो ॥ ९२ ॥
 देवोववायनामो तेवीसइमो उ अम्मडो पुवं । चरिमो य साइवुद्धो अणत्तविजओ जिणो होही ॥ ९३ ॥
 ओसपिणीजिणाणं पडिलोमेण होन्ति तित्थयरा । जा चरिमो जिणनाहो विन्नेओ उयभनाहो व ॥ ९४ ॥
 एएसु अहएसुं कमेण होहिनित्त पुवतुल्लुण्णा । सुस्समहुसमा सुसमा सुस्समसुसमां य छट्ठा उ ॥ ९५ ॥
 वीसं कोडाकोडी दोन्नि वि एया उ होन्ति अयराणं । ओसपिणी य उस्सपिणी य परियत्तमाणीओ ॥ ९६ ॥

अयरपमाणं पुण—

एगाहियबेहियतेहियाणि उक्कोसस्सत्तरत्ताइं । वेसुं सिसुलोमाइं काउमसंखेज्जखण्डाइं ॥ ९७ ॥

उरस्यिणीइमाए वीयाएँ समाएँ चरिमकालिमि । तंत्य बहुमज्झदेसे होहिनित य कुलगरा सत्त ॥ ७३ ॥
 पढमेत्थ विमलवाहण सुदाम संगम सुपासनामे य । दत्ते सुसुहे छडे संम्भुयई चेव सत्तमए ॥ ७४ ॥
 काहनित सन्निवेशं वासत्थं गासनगरमाईणं । कुलयमररायनीईण कारणा कुलगरां तइया ॥ ७५ ॥
 आसा हत्थी गावो परिगाहिससन्ति रज्जकज्जन्मि । ववहारसिप्यकम्मा गणियल्लिवाई य होहिनित ॥ ७६ ॥
 जाईसरो उ पढमो नामेणं विमलवाहणो राया । सबं चिय दाएही पुब्बुत्तमिमं पयाण हिओ ॥ ७७ ॥
 सस्साणं उप्पत्ती परमा परमं च दुद्धदहिसत्थी । उप्पत्ते अगणिन्मि य रन्धणमाई भविससन्ति ॥ ७८ ॥
 दूसमअरयससन्ते संसुइरायसस सयदुवारमि । भदाएँ भारियाए सेणियजीवो उ पढमज्जिणो ॥ ७९ ॥
 युत्तत्तणेण होही णाणीत्तियसंजुओ महापउमो । वीरज्जिणसस व सबं विज्ञेयं तसस जन्माइ ॥ २२८० ॥
 दूसमसुसमाए इहं पुवं पिव जिणवरा भविससन्ति । पडिलोमसभावेण य ते य इमे होन्ति नायवा ॥ ८१ ॥
 पढमो उ महापउमो सेणियजीवो जिणेसरो होही । बीओ य सूरदेवो सुपासजीवो जयपईवो ॥ ८२ ॥
 तइओ य पुण सुपासो उदाइजीवो पणट्टभववासो । होही सयंपहो तह पेठिलजीवो चउत्थो उ ॥ ८३ ॥
 सवाणुभइनामो दढाउजीवो उ पञ्चमो होही । छट्टो य देवयुत्तो तित्थयो कत्तिओ पुब्बिं ॥ ८४ ॥
 उदओ य जिणो होही सत्तमओ संज्वनामओ आसी । पेढालयुत्तनामा आणन्दजिओ य अट्टमओ ॥ ८५ ॥

१ व-एत्थ । २ अ-य सभ्भुही चे० । ३ व-राईया । ४ अ-णत्तिए ।

सागरकोडाकोडी एगा अरओ चउत्थओ होही । ऊणा इह वासाणं वायालीसं सहस्सेहिं ॥ ६१ ॥
 सा पञ्चमड्डेहिं अरएहिं जुया य होइ पड्डिपुवा । ओसपिणी दसायरकोडाकोडी अओ होइ ॥ ६२ ॥
 ओसपिणीए एवं जो अणुहावो उ वन्निओ पुविं । सो बिय पड्डिलोमेणं उरसपिणिए सुणेयवो ॥ ६३ ॥
 वायालीससहरसा वासाण नरा उ होन्ति बिलवासी । उरसपिणीए एगान्तदूसमा चरिमकालस्मि ॥ ६४ ॥
 होहिनति पञ्च मेहा पुक्खल संबट खीरमेहो य । धयमेहअमयमेहा रसमेहो पञ्चमो होइ ॥ ६५ ॥
 एक्केओ अणुबद्धं वासीही सत्त सत्त दिवसाइं । पञ्चत्तीसं दिवसे वदलिया होहिई सोमा ॥ ६६ ॥
 पदमो उ निववेही धन्नं बीओ करिस्सए मेहो । तइओ नेहं जणयइ ओसहिमाइं चउत्थो उ ॥ ६७ ॥
 पञ्चमओ पुण मेहो पुढवाइयाण रसकरो होही । तत्तो हरियडुमोसहिंवेञ्जिलयाइं परोहिनति ॥ ६८ ॥
 तो ते बिलवासिनरा पासित्ता तं महिं तह समिद्धं । आसत्था हिडमणा नीहरिय बिलाण भमिहिनति ॥ ६९ ॥

भणिरसन्ति य—

जायं खु सुहविहारं भरहमिमं पुक्कफलसमिद्धं च । ता जो कुणिमं खाही सो अन्हं वज्जणिज्जो उ ॥ २२७० ॥

जह जह वच्च कालो तह तह फलकुसुमओसहीणं च । सङ्ख्यणरूवच्चत्ताआउमार्हेण जुही य ॥ ७१ ॥
 होहिनति सुहा रिउणो सुहा य वाया सुहाइं उदगाइं । गयरोगा तो मणुया होहिनति तहा तिरिक्खा य ॥ ७२ ॥

१ अ—एक्के । २ अ—होही । ३ व—वञ्जि ।

जेण इहं मणुयाणं कासो सोसो जलोयरो कोढो । जरसूलसीसवियणा ह्वन्ति रोगा अणेगविहा ॥ ४८ ॥
 काही तिरिण्डुहिण्डु जलथलवहचारिणो उ सवे वि । आरामहेत्तकाणणरुक्खत्तणार्हं खयं नेही ॥ ४९ ॥
 वेयहुउसभकूडे गङ्गासिन्धु य मुत्तुमवसेसं । गिरिकूवनहतडार्गे थलाह सवं समं होही ॥ २२५० ॥
 इङ्गालमुन्सुरसमा छारब्भूया भविससई धरणी । कइयावि थूलिबहला घणचिक्कणकइर्माणममा ॥ ५१ ॥
 मणुया खरफरुसत्तणु उब्भडधोडंआमुहा चिचिडनासा । दुव्वनिट्टुरिगिरा बहुरेणा कोहणसहावा ॥ ५२ ॥
 रयणीपमाणदेहा नरिथिथो वीससोलसाऊ य । बहुयुत्तनत्तुयजुया निञ्जळा विणयवसणा य ॥ ५३ ॥
 छवारिसी गब्भधरा होही नारी य दुक्खपसवा य । सोलसवासा युत्तयनत्तुयए पेळिडही थेरा ॥ ५४ ॥
 होहिल्लि य विलवासी विला उ वावत्तरी य वेयहु । उभयतडेसु नईणं नव नव एक्केक्कए कूले ॥ ५५ ॥
 सवे वि वीयमेत्ता तिरिया होहिल्लि तत्थ मणुयाई । कुणिमाहारा सवे निससंसा निविवेगा य ॥ ५६ ॥
 रहरहमेत्तं तु जलं वहिही बहुमच्छकच्छभाइत्तं । गङ्गासिन्धुनईणं तासु य गन्तूण ते मणुया ॥ ५७ ॥
 रयणीए थलमड्ढे कड्डिल्लि दिवा य सूरकरपक्के । खाहिल्लि य वीयाए निसाए अत्ते य कड्डिल्लि ॥ ५८ ॥
 दहिखीरघयाईयं सतरस धत्ताइं पुक्कफलमाई । होही न भरहवासे सयणासणवत्थमाई य ॥ ५९ ॥
 इगवीससहरसाइं एवं एगन्तदूसमा होही । पञ्चसु भरहेसु तहा पञ्चसु एरवयवासेसुं ॥ २२६० ॥

१ व-०णाइं । २ व-मोत्तुं । ३ व-०डणा । ४ व-०मा मणा । ५ अ-०गोडासुं । ६ अ-हिह थं ।

एवं परिहायन्ते लोए चन्दो व कालपक्वन्मि । जे धम्मिया मणुस्सा सुजीवियं जीवियं तेसिं ॥ ३५ ॥
 दुप्पसहो आयरिओ फणुसिरी साहुणी णयपहाणा । सहुो नाहलनामो सबसिरी सावियाणं च ॥ ३६ ॥
 तह विमलवाहणो वि य राया सुसुहो व तस्स उ अमघो । एए उ दूस्समाए होहिनित्ति अपच्छिमा भरहे ॥ ३७ ॥
 दोरयणिपमाणतणू वीसंयवासाउया य होहन्ति । दुप्पसहो वउरो उफोसेणं च उट्टतवो ॥ ३८ ॥
 दसवेयालियधारी चोद्वसपुंवी व पुज्जिही सधो । दुप्पसहो तित्थं पि व ता वंहिही जाव सो चेव ॥ ३९ ॥
 जो भणइ नत्थि धम्मो ण य सामइयं न चेव य क्याहं । सो समणसङ्खवज्झो कायवो समणसत्तुणं ॥ ४० ॥
 धारस वासाहं गिहे गमिज्जणं अट्ट चेव सामने । दुप्पसहो गच्छिहिही अट्टमअत्तेण सोहम्मं ॥ ४१ ॥
 पुव्वणहे वोच्छेओ चरित्तधम्मस्स रायधम्मस्स । मज्झणहे पुण होही अवरणहे जायवेयस्स ॥ ४२ ॥
 एवं दूस्समकालो इगवीस्ससहस्स होइ वासाणं । एगन्तदूस्समावि य एवइयं चेव नायवा ॥ ४३ ॥
 नट्टे चरणाइम्मि उ हाहाअओ अणाहअओ य । कालो अमाइपुत्तो गोधम्मस्समो जणो तँत्थ ॥ ४४ ॥
 रयवहुला खरफरुसा अणिट्टवाया तथा य वाहिनित्ति । धूमायन्ति दिसाओ भयजणणीओ य सवोसिं ॥ ४५ ॥
 चन्दो सुइही सीयं अहियं अहियं च खरिओ तविही । जेण इहं नरतिरिया सीउण्हइया किलिस्सन्ति ॥ ४६ ॥
 तह अरसधिरसमेहा अभिबलमेहा य खारमेहा य । अग्निगविसअसणिमेहा अभिक्खणं वासिहिनित्ति तथा ॥ ४७ ॥

१ व-०सइ वा० २ व-०पुध व । ३ व-०सहा तित्थं पिय । ४ व-वहिहिइ । ५ व-जत्थ । ६ अ-खारमेहा खट्टमेहा य ।

लुद्धा य पुहइपाला भिब्वे गिण्हन्ति ते वि इयरजणो । खायन्ति रं अन्नोन्नं मच्छा इव दुब्बले बलिया ॥ २२ ॥
 जे अन्ता ते मज्झा जे मज्झा ते कमेण पच्चन्ता । अपडाना इव नावा डोहंति समन्तओ देसा ॥ २३ ॥
 चोरा सुसन्ति अत्थं नरिन्दकरपीडियाइँ रड्ढाइँ । भूयगहपाँयसेणी लञ्चाइपरा य कारणिया ॥ २४ ॥
 सयणे निब्वविरोहो सकलनिरओ परत्थनिरवेक्खो । चफ्लभासी लोणो पाएणमबोहसरो त्ति ॥ २५ ॥
 धणधत्ते अविचणहो धरकल्ले चैव मोहियमईओ । दक्खिन्नलज्जरहिओ धम्मसुइविवज्जिओ लोणो ॥ २६ ॥
 सीसा नाराहिन्ति उ आयरिए दूसमाणुभावेणं । ते वि हु तेसिं पढणं न दिन्ति सुयनाणसिक्खाओ ॥ २७ ॥
 फिइइ गुरुकुलवासो सन्दा य मई जणस्स धम्मस्सिम । सत्ताउलाँ य पुहई देवा य न दरिसणं देन्तिं ॥ २८ ॥
 पुत्ता अम्मापियरो अवमन्नन्ति कडुयाइँ भासन्ति । सुणहा सुयङ्गितुह्हा सास्स वि य कालकन्नस्सा ॥ २९ ॥
 हसिएहिं जम्पिएहिं य अच्छिवियरोहिं विगयल्लओ । सविलासनियत्थेहिं बहुया सिक्खन्ति वेसाणं ॥ २२३० ॥
 सावगसाविगहाणी भावणतवदानसीलपरिहाणी । समणाणं समणीणं असङ्खडं भेक्कल्ले वि ॥ ३१ ॥
 कूडतुलकूडमाणं धम्मं वि सढत्तणं संपेसुन्नं । पहवन्ति दुज्जणा तह सीयन्ति य सज्जणा पायं ॥ ३२ ॥
 विज्जाण मन्तन्तोसहीण मणिपुष्पफलरसाणं च । ख्वाउयरिद्धीणं संठाणुच्चत्ताधम्माणं ॥ ३३ ॥
 दूसमकाले होही सुहभावाण सर्वेसि परिहाणी । एगन्तदूसमाए असुहतरागं इमं सबं ॥ ३४ ॥

१ व-गेण्हं । २ व-उ । ३ व-लंति । ४ व-यायं । ५ व-राहेन्ति । ६ व-उरा । ७ द-दिन्ति । ८ अ-कत्तिसं । ९ अ-चपे ।

नयणन्तरं च काही दत्तो जिणभवणमण्डियं वसुहं । इशुवीससहरसाहं होही धम्मसुवहं परमा ॥ ९ ॥
 धणधत्तथ्समिद्धं भारहवासं जिणिन्दकालम्मि । पुरगामागरपडरं आसी सुरलोगसंकासं ॥ २२१० ॥
 गामा नगरढ्भूया नगराणि य देवलोगसरिसाणि । रायसमा य कुट्ठम्बी वेसमणसमा य रायाणो ॥ ११ ॥
 चन्दसमा आयरिया अस्मापियरो य देवयसमाणा । सासू वि य माहसमा ससुरो विट्ठ पीसमो आसि ॥ १२ ॥
 धम्ममाधम्मविहिद्दु विणयपरो सच्चसोयसंपन्नो । गुरुदेवपूयणरओ सदारनिरओ जणो तहया ॥ १३ ॥
 अणवह य सविजाणो अणवह सीलं कुलं च विजा य । परचक्कहैतक्करभयसोयविवज्जिओ लोगो ॥ १४ ॥
 जिणभत्ता रायाणो पाएण कुत्तिथिया य अवगीया । दससु वि वासेसु तहा दस दस अच्चेरया जाण ॥ १५ ॥
 उवसण गढमहरणं इत्थीतित्थं अभाविया परिसा । कणहरस अवरकङ्का अवयरणं चन्दसूराणं ॥ १६ ॥
 हरिवंसकुलप्यत्ती चमरुपयाओ य अट्टसयसिद्धा । अससंजयाण पूया दसवि अणन्तेण कालेणं ॥ १७ ॥
 लोयुत्तमयुरिसोहिं चउप्यत्ताए इहं अईएहिं । केवलिमणपलवओहिणाणिसुयकेवलीहिं च ॥ १८ ॥
 दुस्समकाले लोगो कोहाइकसायविसहयविवेगो । अब्बोदगो व वप्यो जाओ संभिवमजाओ ॥ १९ ॥
 जह जह वच्चह कालो तह तह दयदाणसच्चपरिहीणो । अहियं अहम्मसीलो कुत्तिथिमोहियमई होही ॥ २२२० ॥
 गामा मसाणभूया णगराणि य पेयलोयसरिसाणि । दाससमा य कुट्ठम्बी जमदण्डसमा य रायाणो ॥ २१ ॥

पद्मासं वासाहं सुभिक्षत्वंकालो भविरसहै धणियं । गुणरवि कक्षी राया सूढो आसन्नमरणत्ता ॥ ९६ ॥
 पासण्डिणो सलिङ्गे मेह्लावेही उवद्वेही य । सुणिकगं तइया पुण पाडिवओ नाम आयरिओ ॥ ९७ ॥
 होही जुगप्पहाणो तं सो रुभिभसु समणसङ्गजुयं । भिक्खाएँ छट्ठभागं मग्गेही इट्ठपरिणामो ॥ ९८ ॥
 काही काउस्सगं सकस्साराहाणएँ तो सङ्घो । गोवाडम्मि निरुद्धो जक्खं वा वारिहन्ति तयं ॥ ९९ ॥
 भो कक्किराय ! सङ्घं मा बाहसु सुन्दरं न तुह एयं । एत्थन्तरम्मि सक्को काउस्सगणप्पभावेणं ॥ १०० ॥
 चालियासणो सुणेउं ओहीए खिप्पमेव तत्थेही । बुद्धदियरुवधारी भणिही कक्किं च अत्थाणे ॥ १ ॥
 सीहासणे निविट्ठं एए किं साहुणो तए रुद्धा । भिक्खस्स छट्ठभागं पि मणिगया दिन्ति नो मज्झं ॥ २ ॥
 निवसन्ति य एत्थ पुरे सवे करदायगा उ पासण्डी । मम जाया थद्धाँ पुण एए नो क्किञ्चि वियरन्ति ॥ ३ ॥
 सक्को भणिही नत्थि उ एएसिं क्किञ्चि भिक्खभायं पि । दिन्ति न कस्सवि एए तुमं च भिक्खं विमगन्तो ॥ ४ ॥
 लज्जसि न लोयमज्झे निप्पुट्ट ! विमुञ्च ता इमे साहू । इहरा तुज्झ अण्डिं होही इय जम्पिए रूसिउं ॥ ५ ॥
 भणिही इमं गालत्थह भट्टमसंबद्धभासगं सिगधं । इय भणिए तो सक्को गल्लचवेडाएँ ताडेउं ॥ ६ ॥
 काही छारुकुखुडं छासीवासाणि आउयं भोत्तुं । नरए उववज्जिस्सह अणन्तइहवेयणापउरे ॥ ७ ॥
 तस्स य दत्तं तुत्तं इन्दो संठाविज्जण जिणधम्मो । वन्दिस्तु समणसङ्घं नियए ठाणम्मि संपत्तो ॥ ८ ॥

१ व—०माला भ० । २ व—०भागं पि । ३ व—थद्दा । ४ अ—हसिउं ।

सबे वि य पासण्डे रुभेडं सो करे वि मणेही । कक्किनिवो दाहिनित य सारभपरिणहा ते वि ॥ ८४ ॥
 रुद्धो य समणसङ्घो करदाणत्थं च भासिही रायं । भिक्खाविन्ती निक्किञ्चना य अम्हे अणायाणा ॥ ८५ ॥
 ता अम्ह धम्मलाभं मोचूणं नत्थि किं पि अन्नं ति । इय नाज्जण नराहिव ! जं रोयइ तं करेसु तुमं ॥ ८६ ॥
 अन्नं च भणियं पुराणे—

सज्झायज्झाणनिरए तवुज्जाए बम्भयारिणो दन्ते । जहणो परिरक्खन्तो छट्ठंसं लहइ धम्मस्स ॥ ८७ ॥
 ता उवरम एयाओ अज्झवसाणाओ होइ न य खेमं । जहणं उवहवेणं कीरन्तेणं पुरे देसे ॥ ८८ ॥
 एवं भणिओ जाहे न मत्तिही रोसपरवसो होही । तो नगरदेवया तं भणिही किं इच्छसे मरिडं ॥ ८९ ॥
 जं बाहसि सुणिसङ्घं इय भणिओ भीयमाणसो पडिही । पाएंसुं संघस्स उ भयवं । मे खमह इय वेन्तो ॥ ९० ॥
 होहिनित य उप्पाया तइया पुरनासस्सयागा बहवे । सत्तरस्स अहोरत्ता निरन्तरं वासिही उदयं ॥ ९१ ॥
 गङ्गादहो य सोणो उवत्तिस्सइ य गरुयजलवेणी । तां कुसुमपुरं नगरं समन्तओ बुद्धिस्सही तेणं ॥ ९२ ॥
 पाड्विओ आयरिओ सङ्खजणो कोइ कोइ पुरलोगो । कक्की राया फलगाइएहि तरिज्जणं छुट्ठेही ॥ ९३ ॥
 बहुओ जाही निदणं तत्थ जणो उवरए य जलवसणे । अन्नं नयरं काही कक्की नन्दस्स अत्थेणं ॥ ९४ ॥
 होहिनित य आययणा साहुविहारो य सम्मबुद्धी य । सस्ससइ पडिएणं कुम्भेणवि को वि न किणेही ॥ ९५ ॥

१ अ—अन्नं पि । २ ब—पाएसु समणसङ्घस्स खमह मम सासि इ० । ३ ब—तो । ४ अ—उद्धि० । ५ ब—छुट्ठिही ।

चोरा रायविरोहा रायभयं क्षिब्धिहिति गन्धरसा । दुर्निभक्त्वमणादुट्टीर्हैर्बहुला तथा देसा ॥ ७२ ॥
 अद्धारस य कुमारो वासाहं तत्तियं च डामरिओ । अवसेसं गुण कक्की राया होही अइपयणडो ॥ ७३ ॥
 नगरं आहिण्डन्तो पेच्छिस्सइ सो उ पञ्चथूभाइं । केणेमाइं कयाइं इय गुट्टा तेण पुरवुट्टा ॥ ७४ ॥
 कहिहिनित्त नन्दराया अत्थस्समिद्धो इहं जयपसिद्धो । तेण इमेसु हिरत्तं अइबहुयं निक्खयं चिट्ठे ॥ ७५ ॥
 न तरन्ति इमं धेतुं पट्टु ! अन्नो नरवई इमं सोडं । सो थूभे स्वाणेही ममीकरिस्सइ हिरत्तं तं ॥ ७६ ॥
 अह स्वधो पुरं तं स्वाणाही अत्थलुद्धओ कक्की । सो दप्पन्धो सेसे तणं व गणिही महीवाल्ले ॥ ७७ ॥
 धरणीयलाओ उम्मज्जिएण आरुट्टगाविरुत्वेणं । तइया सिलामएणं भेसेही साहुवणं च ॥ ७८ ॥
 अह भदिगा उ देवी रायपहाईसु ते परियडन्ते । तुण्डेणं नोहेही भिक्खं भमिहिनित्त किञ्छेणं ॥ ७९ ॥
 वोच्छन्ति तत्थ थेरा एसा स्सइ भविससकालम्मि । धोरं जलोवसणं कहियमिणं वीरनाहेण ॥ २१८० ॥
 ता वयह अन्नदेसं इय कहिए के वि तत्थ वक्कन्ता । अन्ने वि भत्तावत्थाइएसु सिद्धा भणिससन्ति ॥ ८१ ॥
 जं कालपरिणईए कम्मवसेणं च भावि सुहमसुहं । तं तरइ निवारिडं को किर इह बुद्धिमन्तो वि ॥ ८२ ॥

भणियं च—

दूरं वच्चह पुरिसो तत्थ गओ निव्वुहं लहिससामि । तत्थवि पुवकयाइं पुवगयाइं पडिच्छन्ति ॥ ८३ ॥

१ व-विरोहो । २ व-णेही । ३ अ-अकान्ता ।

मणियङ्ग्रेसु य भूस्वणवरार्दै भवणादै भवणरुक्खेसु । जायन्ति य वत्थाइं अनिगिणनामेसु रुक्खेसु ॥ ६९ ॥
 आउयसेसे मिड्डणं पसवेत्ता ते सुरालयं जन्ति । तवसंजमरहिया वि ह्रु अक्करपरिणामभावेण ॥ २१६० ॥
 अयरतिकोडाकोडीपरिमाणं सुस्समा तहिं मणुया । कोसडुगुच्चा दीपलियजीविया सेस्स पुवस्समा ॥ ६१ ॥
 पलिओवममाइए पज्जन्ते होइ पुव्वकोडीयं । तइयाए उ समाए दीकोडाकोडिमाणाय ॥ ६२ ॥
 आइएुं कोससुच्चा अन्ते गुण पञ्चचावसयमाणा । कालकमेणं हाणिं गच्छन्ति भं कप्पतरुणे वि ॥ ६३ ॥
 पुढविजलोसहिफलफुल्लमाइवत्थू वि हायमाणरसा । बलरुक्खवन्नसमुत्तिअज्जवाइं यं हायन्ति ॥ ६४ ॥
 तइयसमाए अन्ते उप्पन्नो पढमजिणवरौ उसभो । सत्तमकुलगरपुत्तो सुणीण वयदाणयणजीवो ॥ ६५ ॥
 सो दंसियसयलठिइं होज्जणं धम्मसारही पढमो । सिद्धो तिवाससद्धमास्ससेसे तइयअरए ॥ ६६ ॥
 दंसुणायरकोडाकोडीमाणे चउत्थअरयम्मि । तेवीसं तित्थयरा उप्पन्ना एत्थ गणनांहा । ॥ ६७ ॥
 मोक्खंगयस्स मज्झं पञ्चमअरगो उ दूसमा होही । सद्धमासअहिण्हि तीहिं वासेहिं अइण्हि ॥ ६८ ॥
 डाहिं वासाण सएहिं पञ्चहिं वासेहिं पञ्चमासेहिं । मम निवाणगयस्स उ उप्पज्जिस्सइ सगो राया ॥ ६९ ॥
 तेरसवाससहिण्हिं नवुत्तरेहिं सगाउ कुसुमपुरे । होही कक्खी धंन्ते कुलम्मि केउ व डुट्टप्पा ॥ ७१७० ॥
 बडुकोहमाणमायालोभयवत्थस्स तस्स जम्मम्मि । सहसा तत्थ पडिस्सइ देवउलं रामकण्हणं ॥ ७१ ॥

१ व-ओ । २ व-उ । ३ व-०पहा० । ४ व-०नाह । ५ अ-अन्ते ।

दाणसीलतवभाषण संसिड वीरेहि धम्म चउविहु दंसिड ।

उत्तम तिविहधम्म असमत्थहं दाणधम्म पर जियइ गिहत्थहं ॥ ४७ ॥

इय बोहन्तो भविए पज्जन्ते विहरिओ अपावाए । रइयं च समोत्तरणं देवोहिं चउनिकाएहिं ॥ ४८ ॥

भयवं कहेइ धम्मं सदेवमणुयासुराए परिसाए । पुट्टो य गणहरेणं भयवं ! किं कालचक्कस्स ॥ ४९ ॥

भरहे एत्थ सत्त्वं भूयं भवं समासओ कहह । उरसप्पिणिओरसप्पिणिरुवस्स कहेइ तो भयवं ॥ २१५० ॥

सुसमसुसमा य सुसमा ससमदुसमा य दुसमसुसमा य । दुसम अइदुसमावि य ओसप्पिणिए उ उच्च समा ॥५१॥

चउरो कोडाकोडी अयराणं सुसमससमा होइ । तीए य मिहुणयनरा कोसतिगुच्चा तिपलियाऊ ॥ ५२ ॥

ते सुरहिगन्धदेहा निरामया निम्भया सुत्त्वा य । बत्तीसलक्खणधरा जरचिन्तासोयपरिहीणा ॥ ५३ ॥

पयइए तणुकसाया अहभिन्दा उत्तमा य सङ्खयणे । माणुरमाणपमाणोववन्नदेहा सकरुणा य ॥ ५४ ॥

पुहवीपुष्फफलाणं रसो तथा आसि सक्कराअहिगो । पुक्करणीओ ययखीरउदगइक्खुरसनीराओ ॥ ५५ ॥

दसविहा य कप्परुक्खावा—

मज्झया य भिङ्गा तुडियङ्गा दीवजोइच्चित्तङ्गा । चित्तरसा मणियङ्गा गेहागारा अनिणिणा य ॥ ५६ ॥

मज्झेसु य मज्जं उप्पजइ भायणाइं भिङ्गेसु । तुडियङ्गेसु य संगयतुडियाइं बहुपयाराइं ॥ ५७ ॥

दीवंसिहा जोइसनामया य एए करेत्ति उज्जेयं । चित्तङ्गेसु य महं चित्तरसा भोयणट्टाए ॥ ५८ ॥

गेहगर्भो वि न नाशो हा पुत्तय । मन्दभाहणी अहयं । संभासिओ न दिट्ठो न वदिओ पावकम्मण ॥ ३६ ॥
 अमराणियमाहारं भोत्तुं कहमन्तपन्तयं भुत्तं । बत्तीसत्तुलियासुं सुविडं कह सुवंसि सिलवट्ठे ॥ ३७ ॥
 हरियन्दणाणुलेवं काडं कह सेयपङ्कसुवहसि । कागलिणीयं सोडं सुणसि कहं भूयसिवरावे ॥ ३८ ॥
 पुढिं तुज्झ ममोवरि भत्ती विणओ य तारिसो आसि । संपह उज्झावं पिहु न देसि किं पुत्त । दीणाए ॥ ३९ ॥
 गुरुदुक्खसाल्लियमणा एमाई बहुविहं विलवमाणी । तेसिं वन्दणकज्जे गएण रत्ता समणुसट्ठा ॥ ४० ॥
 धत्ता एए जेहिं उ भवदुक्खाणं विमोहओ अप्पा । तं पि कयत्था जीसे सुएण आराहियं एवं ॥ ४१ ॥

अनं च—

वयणचलणाहचेट्टा कायथा नेय एस कप्पो त्ति । पाओवणसे ता तं मा कुणसु अकारणे खेयं ॥ ४२ ॥
 एमाह सेणिएणं महुरगिरिं संठवित्तु सवहया । नीया धरम्मि भद्दा अक्कन्दणवीणगलसद्दा ॥ ४३ ॥
 ते चियं सुणिवरवसभा कालगया पुत्तरेसु उववत्ता । तत्तो चुया विदेहे उववज्जिय उत्तमकुलम्मि ॥ ४४ ॥
 भोगसमिद्धिं पाविय दिक्खं वेत्तूण निम्मलचरित्ता । निट्ठवियसयलकम्मा सिद्धिपुरीए गम्मिस्सन्ति ॥ ४५ ॥
 इय एवं दाणफलं जणस्स विग्गहयकरं सुणेऊणं । जइयवमगारीहिं विसेसओ दाणधम्मम्मि ॥ ४६ ॥

अणियं च—

१ व-०यसि । २ व-सवहु० । ३ व-च्चिय । ४ व-देक्ख । ५ व-सुणेऊणं ।

जणणी अन्न करिस्सइ पारणयं सालिभइ । तुह हिट्टा । तो ते भइएँ धरं पत्ता तवसोसियसरीरा ॥ २३ ॥
वीरजिणस्सागमणं नाडं तह सालिभइधत्ताणं । भइइओ गिहजणो जाओ हल्लफलो सबो ॥ २४ ॥
न य केणइ वित्ताया ते सुणिणो आगयावि तो तत्थ । खणमेत्तं चिट्ठित्ता अदीणचित्ता पडिनियत्ता ॥ २५ ॥
अणियं च—

सुन्दरसुक्कमालसुभोइएहिं विविहेहिं तवविसेसोहिं । तह सोसविओ अप्पा जह नवि णाओ सम्भवणे वि ॥ २६ ॥
आगच्छन्ता य पहे गोउलथेरीए पवरदहिएणं । पडिलाभिया सहरिसं पत्ता जिणवरसयासम्मि ॥ २७ ॥
विहिणा तं आलोइय पुच्छन्ति जिणं न अम्ह पारणयं । जणणीए कयं भयवं । ता तं कह तुम्ह आइडं ॥ २८ ॥
भयवं पि आह जीए दिवं दहियं अहैयजम्मम्मि । सा सालिभइजणणी आसी धन्न त्ति नामेणं ॥ २९ ॥
वल्लरिओ पुवभवो भोयफलं दाणपच्चयं कहियं । तं सुणिय सालिभइो सुमरइ पोरणयं जम्मं ॥ ३१ ३० ॥
तो ते संविणमणा दहियं पारित्तु जिणमणुत्ताविडं । खामियच्चविहसइवा सुद्धपा अणसणं वेत्तुं ॥ ३१ ॥
कयआराहणकिच्चा वेभारट्टियसित्तायलं गन्तुं । उल्लसियसुक्कलेसा पाओवगमं पवज्जन्ति ॥ ३२ ॥
एत्थन्तरे भयवओ वन्दणहेडं समागया भइ । वन्दिय पुच्छइ धन्नो कत्थच्छइ सालिभइो य ॥ ३३ ॥
जहवत्तं परिकहियं जिणेण सबं पि तो ससोयमणा । तेसि समीवम्मि गया पेच्छइ ते निच्चलसरीरे ॥ ३४ ॥
वन्दित्ता संभासइ पुणो पुणो ते न किं पि जम्पन्ति । नयसंगा ताहे सा ख्यइ महासोणभरभरिया ॥ ३५ ॥

धन्वेणं तरिओऽहं इय च्विनितय संठवेत्तु तं भइणिं । भदं तह भजाओ संभासिय उस्सुयमणो सो ॥ २११० ॥
 दाऊण विउलदाणं महिमं कारिय जिणिन्दभवणेसु । पुइत्तु समणसद्धं घोसाविय अभयदाणं तु ॥ ११ ॥
 सिवियारूढो भदाए संजुओ भारियासयणसहिओ । तित्थं पभावयन्तो जणाभिनदिजमाणो य ॥ १२ ॥
 तं रिद्धिं सगसमं पडलगातणं व सबसुद्धिता । महया चिच्छड्डुणं समागओ जयगुरूसगासे ॥ १३ ॥
 पुरओ व्विय संपत्तो धन्नो ते दो वि तत्थ भयवन्तं । तिपयाहिणी करेत्ता वन्दन्ति इमं च भासन्ति ॥ १४ ॥
 भयवं ! अणुगाहेत्ता भवमहणिं अन्ह देहि पवजं । तुम्ह पयकमललणा असेसदुक्खक्खयं कुणिमो ॥ १५ ॥
 भदाए वि य भणियं भयवमिमे मज्झ पुत्ताजामाऊ । इय सालिभइधन्नयनामा इच्छन्ति पवजं ॥ १६ ॥
 ता पधाविह एए तिहुयणणाहेण दिक्खिया तत्तो । कयपञ्चसुद्धिलोया सिक्खविधा साहुकरियं च ॥ १७ ॥
 गुरूगच्छवसहिसेसणिभत्ताउवगारणतवविपारेसु । भावणविहारजइकहठाणेसु य ते समणुसडा ॥ १८ ॥
 विहरन्ति जिणेण समं चउत्थच्छट्टमाइकुवन्ता । सुस्समणा संजाया अइरेण अहीयसुत्तत्था ॥ १९ ॥
 सुक्का किडिकिडि भूया जाया दुक्करतवेण ते धीरा । पुण रायगिहं पत्ता सहिया तिथलयनाहेण ॥ २१२० ॥
 परिसा मिलिया कहियं चउरासीजोणिलक्खभयरूवं । पच्छा उच्चिय समए भिक्खवडं पत्थिया दो वि ॥ २१ ॥
 छट्टस्स उ पारणए भयवन्तं पुच्छिऊण कयकिष्वा । ते धन्नसालिभदा भणिया य जिणेण ते जन्ता ॥ २२ ॥

१ व-तेलोकनाहेण । २ व-०भवरू० ।

जीवस्स नत्थि तित्थी चिरं पि भोत्सेहिं विसयसोक्खेहिं । ता विसयविरमणेणं पव्वज्जमहं करिस्सामि ॥ ९७ ॥
तुमहं जा उ ससल्ला सावच्चाओ य ता हुं गिहिधमं । कुवन्तु सेसियाओ कुणन्तु दिक्खं सहच्छाय ॥ ९८ ॥
एवं अणुसासेडं भज्जाओ थेवथेवभोगेहं । परिहरमाणो चिट्ठइ निच्छियचित्तो य दिक्खाए ॥ ९९ ॥ इओ य—
धत्तेणं परिणीया भइणी तत्थेव सालिभइस्स । अठ्भङ्गन्ती दइयं सैदुक्खमंस्सणि सा सुयइ ॥ १०० ॥
धत्तेणं तो पुट्ठा किं तुह उद्वेयकारणं सुयणु ! । सा आह सालिभदो पव्वज्जं इच्छए धेत्तुं ॥ १ ॥
परिकम्मं कुणमाणो दिणे दिणे चयइ तूलिमेगेणं । भज्जं च एवमाहं कहिए धत्तो तयं भणइ ॥ २ ॥
काउरिसो सो सुन्दरि ! जो वयगहणुज्जुओ वि कीवत्तं । कुणइ न एकएए चिय सणहुमरो व गिहचार्यं ॥ ३ ॥
जइ सुकरो गिहचारो ता किं न तुमं करोसि सएयुरिसं ! । इय भणिए अहिमाणी सो तं पडिभणइ संविज्जो ॥ ४ ॥
तुह वयणमवेक्खन्तो ठिओ मिह पिच्छसु करोमि जंइणिह । तीए भणियं पिययम ! हासो विहिओ खमह मज्झं ॥ ५ ॥
किं बड्डणा भणिएणं संपइ भइणीसमा तुमं मज्झ । ता जइ तुह उच्छाहो तुमं पि गेणहाहि पव्वज्जं ॥ ६ ॥
अह वीरो संपत्तो शुवन्तो अमरचारणगणेहिं । रहयस्मि समोसरणे धम्मकहं कहिउमादत्तो ॥ ७ ॥
सेणियनरिन्दपसुहो वन्दणहेडं जणो गओ तत्थ । धत्तो वि धम्मकज्जे विणिजोजिय नियधणं कुणइ ॥ ८ ॥
पव्वजासामणिं तठ्भज्जा तस्स निच्छयं नाडं । रुयमाणी गन्तुणं जहवत्तं कहइ भाउस्स ॥ ९ ॥

१ व-भुत्ते० । २ व-उ । ३ व-सुदु० । ४ व-रिसा ।

माता—

असिधारगमणअयवणयचावणादुकरं खु समणत्तं । भूसयणलोयभिकखलवमभचेराइ जं एत्थ ॥ ८९ ॥

पुत्रः—

संसारसूयराणं विवेयरहियाण कायरनराणं । दुकरमिह समणत्तं न उ धम्मियधीरगुरिसाण ॥ २०९० ॥

माता—

सुहुमालो वच्छ । तुमं सुहोइओ सह अदिदुहलेसो । कह उवसग्गपरीसहसहणसमत्थो तुमं होसि ॥ ९१ ॥

पुत्रः—

नरयम्मि सुधोराओ बहुसो वियणाउ मे विसहियाओ । तयविकखाए केत्तियमेयं उवसग्गमाइहुहं ॥ ९२ ॥

माता—

जइ एवं ता पुत्तय । समीहियं कुणसु किन्तु कहवि दिणे । परिकम्मसु अप्पाणं एवं दिक्खा सुहं काउं ॥ ९३ ॥

जणणीउवरहेणं पडिवजिय तं गओ सपासायं । भज्जाओ आमत्तिय पंडिवोहत्तो इमो भणइ ॥ ९४ ॥

पुरिसेणं दुद्धिमया परभवच्चिन्ता अवससकायवा । नहु विसयविसूदेणं हारेयवो मणुयजम्मो ॥ ९५ ॥

जं विसयसु पसत्ता वम्मसुभूमाइया गया नरयं । विसयविरत्ता उ गया भरहनरिन्दाइया मोकखं ॥ ९६ ॥

१ व—पडिवोहत्थ ।

परसुनिकित्त व लया मुच्छ्राए तो जलेण सित्तङ्गी । वीयनएणं वीया लहिकण य वेयणं दीणा ॥ ७९ ॥
 अंसूणि य मुयमाणी रोयन्ती भणइ तं सि मे एगो । पुत्तो उम्बरपुफं व दुल्लहो जीवियन्महिओ ॥ ३०८० ॥
 ता जीवन्तीएं मए दिक्खं मा भणइ सो वि तं आह । अम्ब ! न नज्जइ एयं को पुढिं जाइ को पच्छा ॥ ८१ ॥
 सा भणइ जाय ! तुज्झं नीरोगसुलक्खणं सुख्वं च । देहं ता एयगुणं माणेसु विलासकरणेणं ॥ ८२ ॥
 सो आह असुइ एयं बहुवसणहयं जराएँ सुणियं च । आममिउभण्डासमं विद्धं सणधम्मयं एयं ॥ ८३ ॥
 तो को अम्ब ! इमम्मी पडिबन्धो कीरण विवेगीहिं । धम्मविहाणेणं चिय सफलत्तं होइ एयस्स ॥ ८४ ॥

माता—

रूवाइगुणज्जयाओ अपुरत्ताओ य तुज्झ जायाओ । वत्तीसमिमाहिं समं ता भोए सुज्ज जा तरुणो ॥ ८५ ॥

पुत्रः—

असुइस्समुत्था परिणामदारुणा श्वेकालिया भोगा । नरयाइदुक्खहेज ता को भोएसु कुणइ रइं ॥ ८६ ॥

माता—

मणिकणगरयणमाईअत्थो आसत्तमं कुलं तुज्झ । दाढं भोत्तुं च अलं ता तं विलसेसुं जाय ! तुमं ॥ ८७ ॥

पुत्रः—

रायणिचोरदाइयमसुसुराईण साहिओ अत्थो । बाहिरमलो व अधिरो को सुज्झइ एत्थ जाणत्तो ॥ ८८ ॥

तुह सेवकरंतह निरुनरह पावपङ्कः उहिजह । तं नत्थि किं पि शुवणे वि सुहु जं न साभि ! संपजह ॥ ६६ ॥
 भदाए विन्नत्तो भोयणकजम्मि निगगओ तत्तो । भोयणसहसुवविट्ठो नियपरियणपरिगओ राया ॥ ६७ ॥
 सुत्तो य अहाविहिणा तन्बोलाईकपोवयारो य । संभासिज्जण भदं नियभवणम्मी गओ राया ॥ ६८ ॥
 चिट्ठह य सालिभदो विसयविरत्तो सुधम्मगयचित्तो । पत्तो य तत्थ सूरी तक्कालं धम्मघोसो त्ति ॥ ६९ ॥
 वन्दणवडियाएँ गओ रायां य जणो य तस्स सूरिस्स । जणणिं च पुत्तिज्जणं तत्थ गओ सालिभदो वि ॥ ७० ॥
 वन्द्य उवविट्ठाए परिसाए भवविरागेजणणीए । सो धम्मदेसणाए पडिबोहं काउमाहत्तो ॥ ७१ ॥
 कोटिं वराडियाहेडं जहा हारेज कोह णं । मणिं वेरुलियं वावि दलेजा सुत्तकारणा ॥ ७२ ॥
 नावं जलहिमज्झम्मि लोहकज्जेण भिन्दए । सारं च चन्दणं भासहेडं मूढो दहेज णं ॥ ७३ ॥
 छेत्तुं कप्पूरसण्डं च कोहवाणं वइं करे । धन्तं जक्खसुवत्तं च फुक्काए हारए नरो ॥ ७४ ॥
 एवं माणुस्सयं जन्मं धम्मसाहणसंजुयं । असारविसयासत्ता सत्ता ! नासेह मा हु णं ॥ ७५ ॥
 इय धम्मकहं सोडं पडिबुद्धा पाणिणो गया सणिहं । संविगो भदाए सुओ वि पत्तो सभवणम्मि ॥ ७६ ॥
 तो पणमिज्जण जणणिं सो पअणह अम्ब ! अज मे निसुओ । गुरुणो पासो धम्मो सा जम्पइ पुत्त ! सुहुकर्यं ॥ ७७ ॥
 तो पवज्जामि उअं तं अणुजाणोसु सा य तं सोडं । कन्नकहुयं च वयणं धसत्ति धरणीयले पडिया ॥ ७८ ॥

उवरोहसीलयाए पडिवने राइणा उ तवयणे । अन्भङ्गिओ य संवाहिओ य वरवेसविलयाहिं ॥ ५५ ॥
 उवदिओ य राया वाविजले मज्जिओ कराउ तहिं । पडियं सुदारयणं तो संभन्तो पलोएइ ॥ ५६ ॥
 किं देव ! नियह तुब्भे संखुद्धा पुच्छियं च भद्दाए । रथा कहियं तीए सुदारयणस्स जलपडणं ॥ ५७ ॥
 भद्दाए तं सोढं जन्तपओणेण तं जलं खिप्यं । आइसिडं नियदासिं संकामियमन्नवावीए ॥ ५८ ॥
 निज्जलतलमिमी तीसे भूसणनियरं कुरन्तकिरणिल्लं । पेच्छइ तेसिं मज्झे सुदारयणं तयं नियह ॥ ५९ ॥
 इङ्गालो व विसोहं पुच्छइ य सकोउगो किमेयं ति । भद्दाए कहियमियं निम्मल्लं सालिभद्दस्स ॥ ६० ॥
 जेण सुरो पइदियहं आशरणमिभरस्स पणइणिजुयस्स । देइ तयं निम्मल्लं काउं खिप्यइ य वावीसु ॥ ६१ ॥
 अइसयविन्हियाहियओ सुदारयणं नियं च येत्तूण । मणहरकयनेवच्छो रम्मं नन्दणवणं नियह ॥ ६२ ॥
 पासायं च सयन्ता गच्छइ देवालयं जिणं नमिडं । पूइयजिणवरविभवो भत्तीए संयुइं कुणइ ॥ ६३ ॥
 जगचिन्तामणि ! जगह नाह ! जगशुरु ! जगरक्खण !, जगवन्धव ! जगस्सत्थवाह ! जगभाववियक्खण !
 जय जय जिणवरक्खमाण ! सरणागयवच्छल ! ! जय करुणारस ! सुहनिहाण ! भवत्तारणपच्चल ! ॥ ६४ ॥
 जे पेच्छन्ति शुणन्ति सामि ! पूर्यन्ति प्हवन्ति य, जे गायन्ति नमन्ति पायसुमरईं तुह सन्ति य ।
 ते नरधन्न सउव तेहिं सुरसिरिआवज्जिय । सिवसुहसंपय ते लहन्ति जरमरणविवज्जिय ॥ ६५ ॥

१ व-पूइन्ति । २ व-०सुमरहि ।

भणियं च—

न करेन्नित जे तवं संजमं च ते तुल्लपाणिपायाणं । पुरिसा समपुरिसाणं अवसरपेसत्ताणसुवेत्ति ॥ ४२ ॥
 धक्षा सुणिणो एगे जे विसयपरम्महा निरासंसा । मोत्तूणं देवशुरं अब्रस कुणान्त न पणामं ॥ ४३ ॥
 संसारिया उ रिद्धी परमा विबुद्धाण नो रई कुणह । ईसाविसायभयपरवसत्तामाईहिं जमसारा ॥ ४४ ॥
 विसयाभिलासविसवाराियाण पुरिसाण निविवेयाण । न पुरइ धम्मम्मि मई तुच्छसिरीए मयन्धाणं ॥ ४५ ॥
 एवं अहिमाणधणो तं चिय संवेगकारणं धरिडं । धम्मकरणुज्जयमई संजाओ सो महासत्तो ॥ ४६ ॥
 इय विमणो ओयरिओ पासयाओ गतो निवसमीवं । सवालङ्कारधरो पच्चक्खो कप्पस्क्खो व ॥ ४७ ॥
 पसरननवहलपरिमलवासियदिसिमण्डलो सलीलणई । नियपणइणीसमेओ अन्डरसहिओ व सुरकुमरो ॥ ४८ ॥
 निवचलणेसु निवड्डिओ आलिङ्गिय राइणा कओ अङ्गे । दडुं सरीरसोहं विरुइओ चिन्तए एवं ॥ ४९ ॥
 नूणं नत्थि असज्झं सुचरियधम्मसस जीवलोगम्मि । जं इय माणुसमेत्ता अमरविभूईं विट्ठम्मन्ति ॥ २०५० ॥
 अंभासिओ निवइणा न जम्पए जायए य सामसुहो । अंसुजलपुबनयणो भद्दाए निवो तओ भणिओ ॥ ५१ ॥
 सुरभोयणेहिं नच नच सुरभोगझेहिं लालियसरीरो । न सहइ मणुसतणुपरिमलं इमो सुयह ता देव ॥ ५२ ॥
 गच्छसु वच्छ ! सटाणं इय भणिओ सेणिएण सो सुक्को । आस्लो पासायं उट्टिकामो उ नरनाहो ॥ ५३ ॥
 भद्दाए विजत्तो जोडियहत्थाए गस्यपणएणं । देव ! पसाएणड्ढं सागयकिब्बं पडिच्छेह ॥ ५४ ॥

ता तुम्ह सयासम्मी आगच्छव कह हमी इय सुणेडं । मा अम्हाणं उवरिं अपसायपरो हवड देवो ॥ २८ ॥
 तो रत्ना आणत्तं सयमागच्छामि तुज्झ गेहम्मि । तुह सुयदंसणकल्ले इय भणिए सा हमं आह ॥ २९ ॥
 गच्छो अणुगाहो मे गेहमलङ्करइ जमिहमागतुं । सामी नवरं कहयवि देव दिणे होमि पवणाहं ॥ ३०३० ॥
 पडिक्खे नरवइणा रायधराओ य नियधरं जाव । संमज्जिओवत्तिओ मण्डणपडणो कओ मणो ॥ ३१ ॥
 उज्झन्तनिरन्तरपवरअणरूकएूरसुररहिगन्धहो । पेच्छणयणीयवाइयपेच्छयजणजणियआणन्दो ॥ ३२ ॥
 उल्लोओ य विरइओ महज्वपणवक्खरवत्थेहिं । सुत्तावलिमालिहो मणहरकुल्लहररेहिहो ॥ ३३ ॥
 गिहमावि तीए कयं कमणीयं हाखल्लोयमहुरमणीयं । वन्दणमालाऽलङ्कियदारं दारनिवेशियकलससुत्तारं ॥ ३४ ॥
 जाणाविओ य तत्तो पहाणपरिवारपरिवुडो राया । भद्दा गिहमागच्छइ पए पए कोजगक्खित्तो ॥ ३५ ॥
 रञ्जियत्तिओ उ दढं उवविट्ठो पवरचन्दणचउक्के । सीहासणे विसाले तन्नभवणसिसीं नियच्छन्तो ॥ ३६ ॥
 वरवत्थमोत्तिथार्ह भद्दा उवणेइ सुहु परिबुट्ठा । गिणहह तुम्ह गिहम्मिमं राया न य गिणहए किं पि ॥ ३७ ॥
 अणइ सपुत्तं दंससु गन्तूणं वेइ सालिभदं सा । ओयर पासायाओ पुत्ता । तुमं सेणिओ हेट्ठे ॥ ३८ ॥
 चिट्ठइ गिहमायाओ सो अणइ न किं पि अस्स । जाणामि । मोल्लं कयाणगाणं सयमेव करेसु जं जुत्तां ॥ ३९ ॥
 जाय । कयाणगमेयं न होइ एसो हु सेणिओ राया । सामी तुज्झं मज्झ य सव्वजणाणं इहं देसे ॥ २०४० ॥
 मज्झ वि अब्बो सामी इय सुणिडं चिन्तए गुरुविसाओ । एत्थ अहो ! अकयसुहा परस्स सेवाकरा होन्ति ॥४१॥

किञ्च—

तुङ्क्ष पसिद्धिं सोडं जे वणिणो आगया इह नरिन्द ! । तेसिं पुरओ तुमए एवं लहुईकओ अप्पा ॥ १७ ॥
तं मोल्लं नो पुज्जइ जइ तुह रयणावलिं इमं गेणह । किणसु य कम्बलरयणं विणयासा ते वि मा होन्तु ॥ १८ ॥
एवं च उवालद्धो भज्जाए सेणिओ तओ वणिए । मगइ कम्बलरयणं तेहिं य भद्दागहो कहिओ ॥ १९ ॥
तं सोडं सुट्ठुपरं रुट्ठा सा वेल्लणा भणइ एवं । वाणिगिणीए वि समं सत्तं तुह नत्थि नरनाह ! ॥ २०२० ॥
तो नरवइणा भद्दा भणाविया अज्ज जे तुमे गहिया । कम्बलरयणा तेसिं एगं मे देहि मोल्लेणं ॥ २१ ॥
ताहे पडिभणियं—

ते तक्खणमेव मए नरिन्द ! नियपुत्तसालिभद्दसस । वत्तीसभारियाणं फालिय पयल्लहणा विहिया ॥ २२ ॥
अत्थि य चिरन्तणाहं मज्झ गिहे ताहं गिणहउ देवो । जइ कज्जं मोल्लेणं विणावि मेऽणुगहो एस ॥ २३ ॥
तो सुयमभयं पुच्छइ चउविहवुद्धीसमिद्धमह राया । को एस सालिभद्दो तेण वि कहियं जहावत्तं ॥ २४ ॥
तो विभिहओ विचिन्तइ रायाऽहो ! सालिभद्दसामणी । ता सुकयत्थो अहयं जसस पुरे एरिसा वणिणो ॥ २५ ॥
भद्दा य समाइट्ठा तस्सुयदंसणसकोजगमणेणं । पेसेसु नियं पुत्तं रायउले जेण पेच्छामि ॥ २६ ॥
तो तीए पडिभणियं अइसुक्कमालो सुओ न मह साभि ! । गिहवाहिं कुणइ पयं न पेच्छए चन्देस्सरावि ॥ २७ ॥

१ व-ताए । २ अ-सूरो वि ।

गोभक्षो वि य तइया मरिडं जाओ सुरो भवणवासी । ओहिं पउजइ तओ सभारियं नियसुयं नियइ ॥ ३ ॥
 सुणिदाणोवजियपवरपुत्रआगरिसओ इहं एइ । विउरुवइ सत्ततलं पासायं सालिभइस्स ॥ ४ ॥
 सुरपासायसमाणं सवोउयतस्समिद्धवणसणइ । विमलजलजनतवावीकलियं अउछेरयब्भूयं ॥ ५ ॥
 वत्तिसत्तुलिकलियं पल्लङ्कं देइ सालिभइस्स । मणिरयणकञ्चणमयं तप्पत्तीणं च एणेगं ॥ ६ ॥
 अमरविलेवणआभरणवत्थकुसुमाइसयलभोगङ्गं । अन्नन्नं पइदिपहं देइ सभलस्स सो तस्स ॥ ७ ॥
 बहुविहकीलानिरओ जणयसुराणीयभोगडुल्ललिओ । दोशुन्दुगो व देवो गयं पि कालं न याणाइ ॥ ८ ॥
 सव्वं गिहवावारं भइ विय पइदिणं विचिन्तेइ । कयविककयमाईयं अन्नं पि य कुणइ ववहारं ॥ ९ ॥
 तत्थन्नया कयाई कम्बलरयणाण विक्रयनिमित्तं । देसन्तराउ वणिया समागया लक्खमोह्लाणं ॥ १० ॥
 जाहे कोइ न णिणइ ताणि महण्यत्तणेण अन्नजणो । ताहे सेणियरन्नो गन्तुं दरिसिन्ति अत्थारो ॥ ११ ॥
 रञ्जियहियओ पुच्छइ मोह्लं कहियं च लक्खमोह्लाणि । रायाह न भे कळं एरिसमोह्लेहिं एएहिं ॥ १२ ॥
 तो ते विसन्नचित्ता निजन्तुं रायमन्दिराहितो । तो सालिभइरिद्धिं सुणिडं भइगिहं पत्ता ॥ १३ ॥
 गहियाणि ताणि तीए जहुत्तमोह्लेण हेइहिययाए । ते वि परिउट्टचित्ता निययावासं गया सवे ॥ १४ ॥
 कम्बलरयणस्सकळं सुणिज्जणं चेह्लणा भणइ रायं । किं मम कळो पिययम ! एकं पि न तं तुमे गहियं ॥ १५ ॥
 तिट्टा किमेरिसी तुइ कत्तणयजियधणस्स व महन्ती । अइवा सोभणवत्थुं मम दिन्नं तुइ न पडिहाइ ॥ १६ ॥

इथो य—

कालक्रमेण जाओ देवकुमारोवमो सुओ तीए । विहियं बन्धुजणेणं वद्धावणयं अइमहन्तं ॥ १९० ॥
तरस परिपालणत्थं ठवियाओ तेण पञ्चधावीओ । धावणमज्जणमण्डणकीलावणअङ्कधाईओ ॥ ११ ॥
जं सालिवेत्तसुमिणं दिट्ठं गन्धंगयम्मि एयम्मि । भदाए कयं नामं सुयस्स तो सालिभदो त्ति ॥ १३ ॥
भदाए सुयं किर मे पवहणभङ्गेण उवरओ भत्ता । सुच्छइ रोयइ कन्दइ विलवइ सोआउरा ताहे ॥ १३ ॥
हाहा हयविहि ! निदय ! निह्लज्ज ! अणज्ज ! मज्झ किं विहियं । वसणमसस्सज्झमयण्डे सुहिसज्जणसोयणिल्लमिणं ॥ १४ ॥
रे दइय ! जइ ममोवरि तुज्झ धिणा नत्थि करचित्तस्स । ता किं एयम्मि वि बालयम्मि करुणा न तुह जाया ॥ १५ ॥
एवं सा विलवन्ती संठविया सयणमित्तवगणेणं । कालेण विगयसोणा जाया धरकज्जसंलग्गा ॥ १६ ॥
जाओ य सालिभदो परिवहुन्तो कलागहणजोगो । नेहे च्चिय सिक्खविओ कलाउ कलस्सरिणा महमं ॥ १७ ॥
लायन्नरुवमणहरसव्वङ्गं जोषणं च संपत्तो । रमणीयणमणहरणो पिओ य सवस्स लोयस्स ॥ १८ ॥
चाई भोई दक्खिन्नसायरो सव्वभासणो सोमो । पियवाणी द्यसायो धम्मपिओ विणयसंपन्नो ॥ १९ ॥
उत्तमकुलुब्धवाओ मणहरतास्सन्नकन्तिकलियाओ । सारयस्ससिक्खयणाओ कुवल्लयदलदीहनयणाओ ॥ २००० ॥
अमरकरिक्कुरम्भविब्भमपथोहराओ य सुरवहुसमाओ । तिवलियतणुमज्झाओ कयलीस्सन्नभोस्सुयलाओ ॥ १ ॥
अलिउलसमच्चिहुराओ सुरसरियाणुलिणरम्मरमणाओ । परिणेइ एगदिवसं वत्तीसं इब्भकन्नाओ ॥ २ ॥

तं द्रुं परितुष्टो धन्नो पुन्नो अहं कथन्थो त्ति । जमिहागओ अचिन्तियहिरवतुट्ठीसमो एसो ॥ ७८ ॥
उट्टेऊण य तत्तो वन्दित्ता भायणं च तं वेत्तुं । साहुस्स देह सवं परमन्नमखण्डपरिणामो ॥ ७९ ॥

चिन्तामणिस्मि पत्ते तप्पूयाए उ होइ जा सद्धा । जो सयलसिद्धिकारयमन्तरसरणे रसावेसो ॥ १९८० ॥

पत्ते महानिहाणे रोरस्स य होइ जो मणाणन्दो । तत्तोऽहिगभावेणं साह पडिलाहिओ तेणं ॥ ८१ ॥

दवाहीहिं विसुद्धं नाडं अच्चनितयं च तस्सद्धं । धम्मन्तरायभीरु निणहइ साह तयमसेसं ॥ ८२ ॥

पत्ताइविसुद्धेणं तिकालतुट्ठीजुएण दाणेणं । सुहभोगफलं पुन्नं सुक्कुलुप्पत्ती य बन्धेइ ॥ ८३ ॥

सुत्तो य सयं पच्छा आकण्ठं पायसो य गेहीए । रत्तिं विसूइयाए सुहपरिणामो य कालगओ ॥ ८४ ॥

उववन्नो रायणिहे भदाए सुयत्तणेण कुच्छिसि । सालीसुमिणसूइओ सुहभगोभद्भजाए ॥ ८५ ॥

वहुइ य सो सुहेणं गढभो इढभो गओ वणिजेणं । परतीरं पोएणं जन्तस्स य पवहणं भिन्नं ॥ ८६ ॥
अन्थो गओ अणन्थो गोभदो धि य विसायमावन्नो । संपत्तो पञ्चत्तं अहो ! हु सोवकम्मं जीयं ॥ ८७ ॥

तथाहि—

सत्थगजलसावयसप्यविसाहीहिं विविहहेकहिं । सूलविसूइयसोगाइएहिं जीयं उवकम्मइ ॥ ८८ ॥

अओ केव भणिय—

ववहरह नरा वेत्तुं बहुलाभं धम्मअण्डमणवरयं । जे पुवणहे दिट्ठा अवरणहे ते न दीसन्ति ॥ ८९ ॥

सालिगामे आसी दुगो कुलपुत्रओ उ ओलगो । धना य तस्स भजा तेसिं पुत्तो य संगमओ ॥ ६६ ॥
 भविष्यथावसेणं तीसे पञ्चत्सुवगओ भत्ता । सा परधरकम्महं कुणमाणी भरइ नियपोइं ॥ ६६ ॥
 संगमओ पुण चारइ सिसुभावे गामवच्छरुवाइं । नेणन्नया वणम्मी दिट्ठो पडिमं ठिओ साहू ॥ ६७ ॥
 निच्चलनिरुद्धकाओ लभिरवाहू सिलायलोवगओ । उणातवसोसियङ्गो धम्मउच्चाणं क्षियायन्तो ॥ ६८ ॥
 जाया य तस्स सद्धा महारिसीए सधम्मपिण्डो त्ति । सो तं वन्दइ चलणे पमज्जिडं मलइ भत्तीए ॥ ६९ ॥
 समुहं च पलोइन्तो खणमेत्तं चिट्ठए उपासन्तो । कुणमाणस्स य एवं के विं दिणं वोलिया तस्स ॥ १९७० ॥
 जायस्मि कस्मि वि छणे गिहे गिहे तत्थ रज्झए खीरी । सो द्दहणं पभणइ अम्बे ! मह देसु परमन्नं ॥ ७१ ॥
 सा रोचिडं पयत्ता सुयराहाडिं नियवि मञ्जुइया । आसन्नगिहाहिन्तो तत्तो मिलियाउ महिलाओ ॥ ७२ ॥
 पुट्टं च ताहिं भइ ! किं रोयस्सि तीए तासि परिकहियं । न सुणइ अत्थि अणत्थि मम पुत्तो निययगेहस्मि ॥ ७३ ॥
 एसो मग्गइ खीरी सामग्गीविरहओ य सा । कत्तो दन्तेहिं विणा जम्हा न सिण्ठणं होइ कइयावि ॥ ७४ ॥
 तो पायसोवगरणं अणुकम्पाए विहन्नमेयाहिं । चिन्तिय दसाविभागो कैरिसत्थ न जायए विसमो ॥ ७५ ॥
 रद्धा य तीए खीरी भरियं भाणं च भोयणट्ठाए । पुत्तस्स धयमहुजुयं उवविट्ठो सुञ्जिडं सो वि ॥ ७६ ॥
 पत्थन्तरे सुणी सो समागओ मासखमणपारणए । जुगमेत्तनिहियदिट्ठी तस्स गिहे पुत्तजोगेणं ॥ ७७ ॥

१ ब-०सम्मि । २ ब-केइ । ३ अ-दिणे । ४ ब-०णट्ठाण । ५ ब-कस्से० ।

एवमणन्तं हिण्डिय संसारं माणुसत्तणं लहिही । पावियजिणिन्धम्मो देवणइं एस गच्छिहिही ॥ ५४ ॥
 कइवि भवणगहणइं महाविदेहे तओ य रायसुओ । नामेण दइपइओ होही दिक्खं च पडिच्चओ ॥ ५५ ॥
 केवलसुप्पाडेही सुच्चरियतवसंजमो तओ समणे । आमन्तेत्ता कहिही नियवुत्तनं सवित्थारं ॥ ५६ ॥
 गोसालगमइयं ता अज्जा ! को उ मा हवउ तुब्भं । गुरुमाइपक्वणीओ भमिज्जा मा सो वि संसारं ॥ ५७ ॥

भणियं च—

तित्थयरपवयणसुयं आयरियं गणहरं महिद्धीयं । आसायन्तो बहुसो अणत्तसंसारिओ होइ ॥ ५८ ॥
 तं सोडं ते समणा भीया उ तह त्ति पडिसुणेहिनित्त । मोक्खं च वच्चिही सो दइप्पइओ महाभागो ॥ ५९ ॥
 इय भावी वुत्तन्तो कहिओ गोसालगसस वीरेणं । गोयममाइसभाए संवेणोवन्नचित्ताइ ॥ १९६० ॥
 विहरइ य वइमाणो गामागारनगरसंकुलं पुहइं । परिवंइमाणसङ्घो सबत्थ गुणेहिं सुमहत्थो ॥ ६१ ॥
 उद्धरियकुमयकन्दो चळविहसिरिसंङ्गकुमुयवणचैन्दो । तिडुयणकयआणन्दो करुणामयसारनिससन्दो ॥ ६२ ॥
 उदामकित्तिसदो दुज्जयकम्मारिच्चकसंमदो । चोइससमणसहससो पडिबोहइ पाणिणो बहवे ॥ ६३ ॥
 मेहमिगावइसुलसानन्दोदायणदसन्नभइे य । अइसुत्तसालिभइे धन्नाणन्दइकयउत्ते ॥ ६४ ॥

तत्थ सालिभइपडिबोहणं विससेण भवइ—

१ व-०वहु० । २ व-०समणकु० । ३ व-०यदो ।

गोसालस्स जिणेणं सुहपरिणामात् तेण सम्मत्तं । पत्तं तस्स पभावा अञ्चयकप्पे गओ सो वि ॥ ४१ ॥
 सम्महिद्धी मणुओ विमाणवज्जं न बन्धए आत्तं । जइ वि न संमत्तज्जदो अहवा बद्धात्तओ पुत्तिं ॥ ४२ ॥
 कप्पाओ च्चुओ सन्तो किं किं सो साभि । पाविही एत्थ । भरहमि सयदुवारे नयरे होही महाराया ॥ ४३ ॥
 नामेण महापजमो सो सम्माणं उवह्वे बहुए । सिञ्छत्तं पडिवदो कारेही निवासही य नयराओ ॥ ४४ ॥
 अक्कोसणनिञ्चणवन्धणस्सम्पणयउवहिहरणं च । ज्विञ्जेयं कारेही निवासही य नयराओ ॥ ४५ ॥
 विन्नत्तो य जणेणं मिञ्छाभावेण उवरमं काही । चरियाएं रहारूदो निगमिही अन्नया सो च ॥ ४६ ॥
 उज्जाणे अणगारं आयाविन्तं सुमङ्गलं नाम । दट्ठणमासुरुत्तो नोछावेही रहसिरेणं ॥ ४७ ॥
 सो सणियं उट्टेत्ता पुणो वि आयाविही सुधीरमणो । इयरो नोछेइ पुणो बीयं वारं पुणो तइयं ॥ ४८ ॥
 आओएही य तओ ओहिवाणेण सो अईअद्धं । गोसालभवे दट्ठं दुच्चरियं तस्स गुरुरोसा ॥ ४९ ॥
 सहयं सरहं दहिही नियतवनेपण तं महापजमं । आउत्तए सो जाही सबडेऽणुत्तरविमाणे ॥ १९५० ॥
 सत्तमपुढविं जाही सो राया होहिई^१ य सो मञ्छो । एण सत्तमिए जाही एवं एगेणपुढवीए ॥ ५१ ॥
 दो दो वारा जाही तत्तो पञ्चिन्दिएसु सवेसु । बहुसो उववज्जिस्सइ सवत्थवि सत्थबज्जो त्ति ॥ ५२ ॥
 चउरिन्दियतेइन्दियविइन्दिएगिन्दिएसु सवेसु । छिन्नो भिन्नो दहो मरिही सवत्थ विपणत्तो ॥ ५३ ॥

१ व-आउत्तययसि जा० । २ अ-०हई ।

उणहं सासाणन्तो नाहं कालं जओ करिससामि । अनाहं अद्धसोलसवासाहं एत्थ विहरिस्सं ॥ २९ ॥
 ता गच्छ तुमं मिण्हियगामं मग्गाहि रेवहं मज्झ । गाहावर्द्धण कल्ले पज्जुसियं ओसहं कप्पं ॥ १९३० ॥
 सीहो य गओ तीए गेहं अब्भुद्धिओ धं हिट्ठाए । सत्तट्ठपए अहिगम्म वन्दिओ परमभत्तीए ॥ ३१ ॥
 भणिओ साहेहि तुमं देवाणुपिया हहागमणकल्लं । तेण य भणियं अमुगं पज्जुसियं ओसहं अत्थि ॥ ३२ ॥
 तुज्झ गिहे तं वियरसु सा भणइ इमं रहसनिम्मवियं । कहमुणसि तुमं कहियं केवल्लिणा वीरनाहेण ॥ ३३ ॥
 तं सोढं सा तुट्ठा वियरइ सीहस ओसहं तं तु । दव्वाहविसुद्धं ओसहदाणेण सा तेण ॥ ३४ ॥
 देवाउयं निबन्धइ परित्तसंसाँरियत्तणं कुणइ । दिव्वाणि तत्थ पच्च य पाउब्भूयाणि सयरहं ॥ ३५ ॥
 सीहो वि य पड्डिगन्तुं आलोइय दंसिज्जण वीरसस । णिसिरइ पाणिस्सि तयं सुत्तमसुच्छेण य जिणेण ॥ ३६ ॥
 खिप्यं चिय उवसन्तो रोगायङ्को य तस्मि सुत्तस्मि । निरुओ बलियसरीरो जाओ समणो महावीरो ॥ ३७ ॥
 तुट्ठा समणा समणी य सावगा साविगा य तुट्ठाओ । देवा देवी य तथा सदेवमणुयं जगं तुट्ठं ॥ ३७ ॥
 वन्दिदु इन्दभूइ पुच्छइ वीरं कहिं ससुववन्नो । सव्वाणुभूइसाहू तथा सुनक्खत्तअणगारो ॥ ३८ ॥
 पढमो उ सहससारं गोयम । बीओ उ अञ्जुए कप्पे । उक्कोसठिइ जाया सिद्धिससन्ती विदेहस्मि ॥ ३९ ॥
 भन्ते ! तुम्ह कुसीसो गोसालो समणघायगो कत्थ । उववन्नो इय पुट्ठे कहिओ पज्जनत्तुत्तन्तो ॥ १९४० ॥

१ अ-०इ नं । २ व-पहिं । ३ व-सारिणं तथा ।

जलरेणुपुटविपन्वयरार्हसरिसो चउविवहो कीहो । तिणसलयाकट्टुद्वियसेलत्थम्भोवमो माणो ॥ १७ ॥
 मायावलेहिगोसुत्ताभिणुदसिङ्गवणवंसमूलसरिसा उ । लोहो हलिहकहमवज्जणकिमिरागसम्ममाणो ॥ १८ ॥
 पक्खवउमासवच्छरजावज्जीवाणुगाणिणो कमसो । देवनरतिरियनारयाहसाहणहेयवो भणिवा ॥ १९ ॥

पमाओ पुण—

वरं महाविसं सुत्तं वरं अणणीपवेसणं । वरं सत्तुहिं संवासो वरं सत्पेहिं कीलियं ॥ १९२० ॥
 सा धम्ममिम्म पमाओ जभेगमच्चू विसाहणो । पमाएणं अणत्ताणि जम्ममाणि मरणाणि य ॥ २१ ॥

एवं हिओवएसा पडिबुद्धा तत्थ पाणिणो बहवे । सामिस्स तदा जाओ रोगायङ्को सकम्मआओ ॥ २२ ॥
 तिब्बो उ दुरहियासो जिणस्स वीरस्स पित्तजरजुत्तो । लोहियवर्चायं पि य करेह जायइ य अबलत्तणू ॥ २३ ॥
 रोगकिलत्तं दट्टुं सामी सव्वो चउविवहो सङ्घो । तह देवदेविवणो महन्तसुव्वेयमावन्नो ॥ २४ ॥
 चाउवन्नो य जणो जस्सइ गोसालतेउलेसाय । ङ्णहं मासाणन्ते करिही कालं महावीरो ॥ २५ ॥

तं सोढं सीहसुणी एणाणी विसिय मालुयाकच्छे । रोयइ कहकहसदेण गरुयइपखवं समावन्नो ॥ २६ ॥
 सामी साह्म पेसइ सुणिय इमं तस्स बाहरणकज्जे । भणिओ अ तेहिं गन्तुं सीहा । सदाह तं वीरो ॥ २७ ॥
 सीहोऽवि समागन्तुं वन्दित्ता पज्जुवासेए भयवं । भणिओ जिणेण सीहा । कीस अधिइं तुमं कुणसि ॥ २८ ॥

१ व-०ई पि य । २ व-०णत्तो ।

योस्त्रिज्जह नयरीए ङ्क्वरियं मङ्गल तुम्ह जं कहियं । वीरसस जिणत्ताईगुणकित्तणयं करेजाह ॥ ६ ॥
 महइए अववाए कहुत्ता मह कलेवरमणजं । पेयवणे छडुज्जह इय ते सबहेहिं सावेत्ता ॥ ६ ॥
 गोसायो कालगओ सीसेहिं सवहमोक्खणनिमित्तं । दारं पिहितु मङ्ग्ले रेहमया सा कया नयरी ॥ ७ ॥
 तब्भणियं तेहि कयं वन्यणठोकणययोसणार्इयं । तो महया नीहरणं सक्कारेणं कयं तसस ॥ ८ ॥
 भयवं सावत्थीए निक्खलमिऊणं वहिजणवयविहारं । कुणइ पडिबोहयन्तो भविए सरो ङ्व कमलवणं ॥ ९ ॥
 विहरन्तो य कमेणं मिण्हियगामे पुरम्मि संपत्तो । फासुयदेसम्मि ठिओ उजाणे साणकोडम्मि ॥ १९१० ॥
 पञ्चभिगभेण सहुा समागया तत्थ कोउगेणणे । संसयड्येयड्डणे भयवं पुण कहइ सव्वेसिं ॥ ११ ॥
 देवाणुपिया । धम्मो कायव्वो भवविरत्तचित्तेहिं । तसस पसाहणकल्ले जं कायव्वं तयं सुणह ॥ १२ ॥
 गुणरागो कायव्वो नो कायव्वा कुसीलसंसग्गी । वल्लेयव्वा कोहादओ य सययं पमाओ य ॥ १३ ॥
 जम्मन्तरेऽवि जीवो पावइ बोही गुणाणुरागाओ । सुहपरिणामवसेणं तेणगणायं इहं नेयं ॥ १४ ॥
 दुइयरजोगाओ दोसाण गुणाण भायणं हेण्णि । गिरिसुयपुफसुया इव ता कायव्वा सुसंसग्गी ॥ १५ ॥
 पढमकसाया सम्मं हणन्ति वीया य देसविरइं ति । तइया य सव्वविरइं चउत्थया पुण अहक्खायं ॥ १६ ॥
 केरिसा य ते—

१ व—०शीओ । २ अ—सवे वि ।

भगवयाऽपि समणाण साहियं—

जो सुक्को नियतेओ गोसालेणं वहाय मह समणा । सो अङ्गवङ्गमाई सोलसदेसे अलं दहिडं ॥ ९४ ॥

हओ य—

अम्बंवलियापाणणमाई दाहस्स पसमणनिमित्तं । गोसालो पियइ बहू करेइ सीओवयारे य ॥ ९५ ॥
मज्जं पिण्ड गायइ नक्कइ हालाहलाइ पकरेइ । अङ्गलिकम्मं सूढो सिञ्चइ मट्टियजलेण तणुं ॥ ९६ ॥
सत्तमअहरत्तन्ते नियमरणं जाणिडं अणइ सीसे । मं कालगयं तुब्भे सिणाणमाईहिं पूणडं ॥ ९७ ॥
सिचियारूढं काडं धोसिज्जइ एत्थ सव्वनयरीय । चडवीसमत्तित्थयरो गोसालो भरहवासम्मि ॥ ९८ ॥
केवलणाणी सिद्धो देवाणुपिया इहंज्ज इय महया । इट्ठीसक्कारेणं नीहरणं मम करेज्जाह ॥ ९९ ॥
खणमेत्तेण पुणो सो कहिञ्चि मिच्छत्तखयउवसेमेणं । संमत्तभावियमणो चिन्तइ नाहं जिणो होमि ॥ १०० ॥
मह्वल्लिपुत्तो उ अहं समणाणं धायगो अणत्थखणी । गुरुपडणीओ धम्मस्स अयसकारी महापावो ॥ १ ॥
नियतेएणं द्हुओ करोमि कालं सकम्मदोसेणं । अयवं पि महावीरो तित्थयरो केवली एत्थ ॥ २ ॥
एवं परिभावेन्तो नियसीसाणं कहेइ सो सव्वं । पुडुत्तं ते भणिया तुब्भे मं सुणियकालगयं ॥ ३ ॥
सुंवेणं वत्थेत्ता वामे पायम्मि थोक्कहं सुहम्मि । तिकखुत्तो पुणं पच्छा कडुविकट्टिं करेमाणा ॥ ४ ॥

१ व-०लाए । २ व-०हं जह य । ३ अ-०गय० । ४ व-तो । ५ अ टोक् ।

आलोह्यपडिक्कन्तो उच्चरियमहव्वथो समाहिज्जुओ । खाभियसंजयसाहुणिवग्गो सव्वत्थ समभावो ॥ ८२ ॥
 कालगओ सो वीरो पुणो य अक्कोसए जिणं सो य । पडिचोइओ जिणेणं तहेव तेयं तओ सुयइ ॥ ८३ ॥
 जह वातोली सेले पक्कमइ न चेव तह जिणसरीरे । सावि न पहवइ काडं अह्मिवियडुं तओ उहुं ॥ ८४ ॥
 उप्पइया पडिनिहया गोसालसरीरं अणुपविट्ठा । तीए अन्ताइओ सो विमणो जग्गए एवं ॥ ८५ ॥
 मम तेएणं एत्तो ङणहं मासाण कासवा तीसि । दाहत्तो छउमत्थो करेसि कालं जिणो आह ॥ ८६ ॥
 सोलसवासाहं अहं अदाहं वि विहरिऊण गोसाला । केवलपरियाएणं पच्छा मोक्खं गमिस्सामि ॥ ८७ ॥
 तं पुण नियतेएणं अन्ताविट्ठो य दाहजरवत्थो । कालं करेसि अन्तो सत्तणह दिणाण छउमत्थो ॥ ८८ ॥
 भणिया जिणेण सुणिणो धम्मियपडिचोयणाए चोएह । गोसालं हयनिहओ विजझायणि ङव जं एसो ॥ ८९ ॥
 पडिचोयन्ति य ते तं कुणन्ति निप्पइपस्सिणवाणरणं । कोवणिजलन्तोऽविहु सो न तरइ किं पि काऊणां ॥ ९० ॥
 उद्धियदाहो व्व फणी सीसा विहु तैत्थ तं नियऊणं । वीरजिणं आलीणा केइ वि अङ्गेऽवि तं चेव ॥ ९१ ॥

गोसालोऽवि—

दीहणह नीसासे सुञ्चन्तो दाहियाड लुञ्चन्तो । पाएहिं कुट्ठित्तो भूमिं रोसेण करुणन्तो ॥ ९२ ॥

निगगन्तूण य तत्तो निययट्ठाणस्सि सो गओ तुरियं । तत्थवि दाहजरेणं चिट्ठइ बुओ विगयपुत्तो ॥ ९३ ॥

१ व-अर्चिवियर्चि । २ व-अत्ता । ३ व-अन्तो । ४ व-अत्ता । ५ व-तस्स । ६ व-एहि य ।

भयवं भणइ पइह सो आणन्दा ! किं परं न अरिहन्ते । परियावणे समन्थो तेसिं पिहु ता तुमं कहसु ॥ ६९ ॥
 गोयममाइसुणीणं गोसालं किं पि कोइ मा भणउ । सो कुद्धो आगमिही भणिओ तेएण य दहेइ ॥ १८७० ॥
 आणन्देण य कहियं सुणीण तं सो उ आगओ तुरियं । गोसालो बहुसीसो उद्धठिओ भणइ भयवन्तं ॥ ७१ ॥
 किं भणसि कासवा ! तं गोसालो आसि एस मम सीसो ? । अब्बो सो तुह सीसो अहं तुं तजामओ अब्बो ॥ ७२ ॥
 जह तेणो पारद्धो नगरारक्खियभडेहिं गोसाला ! । पुरओ देइ तणाहं आवरणत्थं सरीरस्स ॥ ७३ ॥
 छाहजइ तेण तैयं गोवेसि तुमं पि एवमत्थणं । न य अब्बो होसि सि य भणिओ वीरेण अइरुद्धो ॥ ७४ ॥
 उच्चावयमक्कोसइ वेइ विणट्ठो सि मम सयासाओ । सव्वाणुभूइसाहू तं सोउं सामिभत्तीय ॥ ७५ ॥
 जम्पइ हा गोसाला ! एकं पिहु अक्खराइ जो जत्तो । सिक्खइ सो तं वन्दइ गुरु त्ति काउं कुणइ भत्तिं ॥ ७६ ॥
 तं पुण सीसत्तेणं पडिवत्तो भगवया य सिक्खविओ । तेज्जलेसा वसणाउ मोइओ बहुसुओ य कओ ॥ ७७ ॥
 पडणीयत्तं संपइ किं पडिवत्तो सि दुडु तुज्झ मई । इय भणिओ सो रुद्धो तं साहुं भाससा कुणइ ॥ ७८ ॥
 पुणरवि जिणमक्कोसइ तओ सुनक्खत्तमहरिसी तत्थ । धम्मगुरुरमभत्तो चिन्तइ नियजीवनिरवेक्खो ॥ ७९ ॥
 मा जम्भउ सो पुरिसो जाओऽविहु जिणउ मा चिरं कालं । जो पेण्डन्तो वि सहइ धम्मगुरुराभवं मूढो १८८० ॥
 इय चिन्तिय पडिचोयइ गोसालं सो तहेव तेएणं । सोऽवि तयं परितावइ बाढं तो वीरपासम्मि ॥ ८१ ॥

सावन्थि संपत्तो समोसदो कोट्टगामि उज्जाणे । भंत्तीए वन्दणत्थं च आणया तत्थ पुरिपरिसा ॥ ५७ ॥

कहिओ धम्मो भयवया—

वज्झन्ति जहा जीवा सुच्चन्ति जहा भवे य जह दुक्खं । जह सिद्धाणं सोक्खं कम्मविवागं च सुहम्मसुहं ॥ ५८ ॥
गोसालो तत्थच्छह हालाहलकुम्भधारसालाए । मत्तो निमित्ततेज्जलेसाहिं ससीसपरियरिओ ॥ ५९ ॥
छट्टं छट्टेण तवं कुणमाणो गोयमो अनिक्खित्तं । सावत्थीनयरीए भिक्खनिमित्तं अणुपविट्ठो ॥ १८६० ॥
सुणह य बहुजणसद्धं जिणप्पलावी जिणो य गोसालो । तं सोढं संसहओ विहरित्ता आणओ वीरं ॥ ६१ ॥
वन्दिता परिपुच्छह एत्थ जिणत्सेण घोसए भयवं । गोसालो लोए णं ता को सो कहह परमत्थं ॥ ६२ ॥

मम सीसो एस आसित्ति भणिकणं—

मङ्गलित्तत्ताह्वत्तन्तं तस्स तेज्जलेसन्तं । कहह जिणो परिसाए मज्झे गणहारिणा पुट्ठो ॥ ६३ ॥
जणपासाओ य इमं गोसालो सोढमासुहत्तो धं । आणन्दं अणगारं गोयरच्चरियागयं दद्धं ॥ ६४ ॥
पभणह भो आणन्ददा ! तव धम्मपारिओ मए समं अज्ज । खवलह सुरकपपुओ न्थियह्वीगारववसेणं ॥ ६५ ॥
ता आगच्छामि अहं तस्स सयासमि मए एस जह किञ्चि । सो पडिक्खलं सासह तं तेएणं दहेमि तओ ॥ ६७ ॥
तं सोढं भयभीओ आणन्दो गन्तु वन्दिदं वीरं । साहह गोसालुत्तं तं भन्ते सो प्हू दहिदं ? ॥ ६८ ॥

१ अ-कइया वि । २ व-उ । ३ व-रिए । ४ व-भासह ।

भणइ जिणिन्दो गोयम ! मा आसाएहि केवली एए । तो खामइ संविगो मिच्छामीहुक्कडं देइ ॥ ४६ ॥
 सियमिमिसे लहुकम्मा कयणुत्ता केवली जाया ॥ ४७ ॥
 कुणइ महन्तमधीहं नाहं सिद्धामि नूण गुरुकम्मो । सित्थयराणं वयणं गज्झमुयाहो तुहागेडंझं ॥ ४८ ॥
 भयवं पि तं सखेयं नाऊणं भणइ गोयमा ! कहसु । तित्थयराणं वयणं गज्झमुयाहो तुहागेडंझं ॥ ४९ ॥
 एगन्तओ उ गज्झं ता खिजसि कीस जं तुममहं च । दोणि वि अरुहं गोयम ! अन्ते तुह्ला भविस्सामो ॥ ४९ ॥

अहं च—

गोयम ! चत्तारि कडा सुणठकडो वि दलचम्मकडगा य । कम्बलकडो ममोवरि कम्बलकडउ व्व तुह नेहो १८५० ॥
 चिरसंसिद्धो चिरपरिचिओ य जं मज्झ तंसि ता मोहो । आवरइ केवलं तुह विणए य इममिम तुह हेही ॥ ५२ ॥
 तस्मि य स्मए गोयमनिस्साए पन्नवेइ अज्झयणं । हुमपत्तं वीरजिणो दिन्तो सिस्साणमणुसहिं ॥ ५३ ॥
 हुमपत्तए पणहुयए जहा निवडइ राइगणाण अच्चए । एवं मणुयाण जीवियं समयं गोयम ! मा पमायए ॥ ५४ ॥
 कुस्सगो जह ओसविन्दुए थोवं चिट्टइ लम्बमाणए । एवं मणुयाण जीवियं समयं गोयम ! मा पमायए ॥ ५५ ॥

तहा—

मणुयत्तमारियत्तं अहीणपञ्चिन्दियत्तधम्मसुहं । सहहण धम्मचरणं जहुत्तरं एयमइहुलहं ॥ ५६ ॥
 इय नाऊणं गोयम ! समयं पिहु मा करेजसु पमायं । एमाइ तमणुसासिय चरुपाओ विहंरिडं भयवं ॥ ५६ ॥

१ अ-संसदो । २ व-विहरिओ ।

बहुअहसयंसंपन्नो वीरो भवियारविन्ददिणणाहो । सव्वद्धियरुवेणं कन्तीए तिहुयणवमहिओ ॥ ३४ ॥

अणियं च—

सव्वसुरा जह रुवं अहुट्टपमाणयं विउवेजा । जिणपायहुदं पइ न सोहए तं जाहिज्जालो ॥ ३५ ॥

इय सोउं ते तुट्टा पव्वइया गोयमसस पासम्मि । देवयविइन्नलिज्जा गोयमसहिपा पहे वलिया ॥ ३६ ॥

एगम्मि सत्तिवेसे भिक्खावेलाए गुच्छिया ते ज । किं आणिजइ तुमहं पारणए ते वि जन्पन्ति ॥ ३७ ॥

आणेह पायसं णे गोयमसामी वि लद्धिसंपन्नो । आणइ सोदरमेत्तां वीरिं सपडिगहे काउं ॥ ३८ ॥

उवविसह त्ति अणिए इमेण किं एत्तियाण होहि त्ति । किन्तु गुरु षिय जाणइ जुत्ताजुत्तं त्ति चिन्नेउं ॥ ३९ ॥

उवविट्ठा तिप्पविया अक्खीणमहाणसीए सर्वेऽवि । पच्छा सयं पमुत्तो गणहारी विम्हिपात्तेऽवि ॥ ४० ॥

भवक्कयकरालम्भो पत्तो सामी सुदुल्लहो वीरो । धम्मंगुरु जणयससो अणवमवुट्ठि व्व एसो य ॥ ४१ ॥

बोही सुहावहा तह पत्तां भवसयसहसदुल्लम्भा । ता कयपुत्ता अमहे एमाई भावयन्ताणं ॥ ४२ ॥

सुहपरिणामवसेणं भुञ्जन्ताणं तु केवलं जायं । सेवालभक्खगाणं मंगो पुण दिन्नसार्दणं ॥ ४३ ॥

पिच्छन्ताण य वीरं कोट्टिबार्हेण तक्खणं चैव । छत्ताइत्तकलियं उप्पन्नं केवलं नाणं ॥ ४४ ॥

काउं पयाहिणं ते केवलिपरिसं पहाविया सव्वे । वन्दह एह जिणिन्दं भवमहणं गोयसो भणइ ॥-४५ ॥

१ व-०यहुदं प-० । २ व-०रपूरणमेत्तं स-० । ३ व-वीरं । ४ अ-०गुरुजणयससो । ५ अ-०ता जा भवसह । ६ व-मज्जे ।

दारिद्रं शीवहृद्यं बद्धं तिल्यथरनामकम्भं ति । सद्धासर्वैर्गपरं सद्धो परिपूहओ जेण ॥ २१ ॥
 एसा उ महादाणं एस खिय होइ भावजैओ स्ति । एसा गिहत्थसारो एस खिय संपयामूलं ॥ २२ ॥
 एयाएँ फलं नैयं परमं नैवैवाणमेव नियमेणं । नरसुरसुहाई अणुसंगियाई इह किसिपलालं व ॥ २३ ॥
 अरहेण इमं सोडं अट्टावयपव्वयम्मि एयम्मि । मोक्खणाए उसभजिणे एयं कारावियं तित्थं ॥ २४ ॥
 जिणपडिमाव्वडवीसं भाउयपडिमासयं व एयणं । नियसुत्ती य जिणिन्दे काराविया पणुवासन्ती ॥ २५ ॥
 धूमसयं भाईणं परिपेरन्तेसु रक्खणनिमित्तं । चीभवणस्सुत्तुङ्गं वड्डहरयणेण निम्मवियं ॥ २६ ॥
 लाहमया पडिहारा जन्तमया कारिया दुवारम्मि । अट्टेव मेहलाओ ते छिन्ना दण्डरयणेणं ॥ २७ ॥
 इगजोयणन्तराओ एगर्पए अट्टजोयणुस्सेह । एयम्मि रक्खणत्थं तो पच्छा सगरपुत्तेहिं ॥ २८ ॥
 फरिहा कया अगाहा भरिया गज्जाजलस्स आणोडं । डण्डमहारयणेणं समन्तओऽलङ्घणिजस्स ॥ २९ ॥
 इय कहिज्जण गोयमो रयणिं गमिडं पहायसमयम्मि । उत्तिओ तो दिट्ठो तेहिं सहरिसं तावसेहिं ॥ १८३० ॥
 पणम्मिय भणन्ति अमहे सीसा तुम्हाण अमह तंसि शुरु । अमहं तुम्हं च शुरु वीरो इय गोयमो आह ॥ ३१ ॥
 सो केरिसो स्ति पुट्ठे वीरयणुक्कित्तणं तओ कुणह । सुट्ठमे खेतनतरिए कालन्तरिए सुणह सव्वे ॥ ३२ ॥
 सो भावे सत्ताणी उम्मुक्को रागादोसमोहेहिं । वत्तीसं पि सुरिन्दा किङ्करभावं गया जस्स ॥ ३३ ॥

१ व-भो व० । २ अ-वेणेणं । ३ अ-०सत्तो । ४ व-निवा० । ५ अ-एयं । ६ व-०पहे । ७ व-दण्ड० ।

चडवीसवि भरहेसरकारिय वन्दह नियनियनासुचारिय ॥ १ ॥

एवं थोजण जिणे निगान्तुं जिणहरस मज्झाओ । उवविट्ठो सिलपट्टे असोगरुक्खसस हेट्ठम्मि ॥ १८१० ॥
सुरदाणवखपरहेहिं य गणहारी वन्दिओ सबहुमाणं । धम्मकहाअवसाणे य पुच्छिओ तेहिं सो भयवं ॥ १११ ॥
केणेमं जिणभवणं कारकिय सुकयकम्मुणा रहयं । कहइ य गोयमसामी आसी इह पढमतित्थपरौ ॥ १२ ॥
उसभो नाम महप्पा तसस सुओ आसि पढमचक्कि त्ति । भरहो तेण य निसुया उसभसमीवे जिणार्हया ॥ १३ ॥
भरहम्मि जे भविससा सत्तसु टाणेसु दविणविणिओगो । होइ य निहीण सममं सद्धाजोगेण कीरन्तो ॥ १४ ॥
वीयससवि निकखेवो सुक्खेत्तेसुं बहुफलो वेव । एमाइओ य निसुओ धम्मसुचएसो तथा तेण ॥ १५ ॥

सत्तट्टाणाणि पुण—

जिणभवणं जिणविरुवं जिणागामो चडविट्ठो य सिरिसङ्गो । संजयसमणीसावयसावियरुवो गुणनिहाणं ॥ १६ ॥
जे अहिगारी विहिणा जिणभवणं कारवेइ जहसत्ती । सो सुरनरसिवसोक्खं अहरेणं लहइ कयपुट्ठो ॥ १७ ॥
एवं च विम्बकारी जिणागंसुदीवणं च कुणमाणो । सुहफलभाणी जायइ तित्थपरत्ताइ अज्जेइ ॥ १८ ॥
सत्तीय संघपूया अविसेसेणं निहीण कायव्वा । जं एस सुए भणिओ तित्थपराणन्तरं सङ्गो ॥ १९ ॥
पत्तां सिवतरुवीयं भववल्ली इहफलाउला छिवा । सायत्ताइं कयाइं सुहाइं इह तेण सव्वाइं ॥ १८२० ॥

१ अ-०त्तरो ।

जय सुविहि ! विहियसंसारभङ्ग ! जय सीयल ! ववगयसयलसङ्ग !
सेजंस ! जयहि जयजन्तुरकख ! जय वासुपुज ! सिववद्धलकख ! ॥ ३ ॥
जय विमल ! दलियगुरुकम्मकन्द ! जय जय अणन्त ! माहिवलयचवन्द !
जय धम्म ! धम्मधुरधरणधीर ! जय सन्ति ! वस्सणधणरयसमीर ! ॥ ४ ॥
जय कुन्धुदेव ! सुवणप्पयास ! जय अरजिण ! सिवपुरकयनिवास !
जय महि ! मल्लसम्मोहमहण ! सुणिमुव्वय ! जय भवरत्तदहण ! ॥ ५ ॥
जय नमिजिण ! चिन्तामणिपकप्प ! जय नेमि ! भणकन्दप्पसंप्प !
जय पास ! पणासियसयलदुकख ! जय वीरनाहं ! जय कप्परुक्ख ! ॥ ६ ॥
सद्धानपयासियवत्थुजाय बत्तीससुरेसरनमियपाय !
रागाहसत्थुनिम्महणस्सुर भन्वारविन्दपडिबोहस्सुर ॥ ७ ॥
चउवीसवि करुणारसनिहाण चउवीसवि पावियसिद्धिंठाण
चउवीसवि सुवणुद्धरणखम्म चउवीसवि दुद्धरधरियवम्म ॥ ८ ॥
चउवीसवि अट्टावयमण्डण चउवीसवि मायाँमयखण्डण ।

१ अ०सुर० । २ ब०दप० । ३ ंद्धां० । ४ ब०महं० ।

धयदण्डु रुईरमाणिक्कजडिड माणवयखममु विहरेविव घडिड ॥ ९५ ॥
 दुङ्गत्ताणि सो नहसिहरि लगु नं भविषहं दरिसइ मोक्खमगु ।
 जोइज्जइ जं जं तासु अडु उप्पायइ तं तं मणह रहु ॥ ९६ ॥
 गठभहरमडिइ मणिपेडियाए उसहाइयाण समसेडियाए ।
 पडिमाओ जिणाण पसन्नियाओ नियवन्नपमाणसमन्नियाओ ॥ ९७ ॥
 जहिं सुहमणडव सोहहिं चजदिसिमणहरण गुरओ पेळ्ळामणडव वरथमभाहरण ।
 पडिमथुभचीरुक्खमहिन्दडक्खयपवर एवमाइनदीसरजिणहरसरिसैपर ॥ ९८ ॥
 काळं पयाहिणाओ तित्तिड हरिसुल्लसन्तरोमओ । उसभाइजिणे वदिदय शुणइ तओ गोयमो भयवं ॥ ९९ ॥
 उसभाई जयगुरुणो इमाए ओसपिणीए उप्पत्ते । पढमपवत्तियत्तिये थोसामि जिणेसरे पयओ ॥ १०० ॥
 जय उसहजिणेसर ! पढमदेव ! जय अजिय ! सुरासुरविहियसेव ! ।
 जय संभव ! भवभयभीयसरण ! अभिनन्दण ! जय सुरपणयचलण ! ॥ १ ॥
 जय सुमइ ! कुमयसारङ्गसीह ! पँजमप्पह ! जय जैसपत्तलीह ! ।
 जय जय सुपास ! ससिसोमवयण ! चन्दप्पह ! जय कन्दोइनयण ! ॥ २ ॥

१ अ-०इरु । २ व-०हरिं । ३ अ-०सुपर । ४ व-परमं । ५ व-जगं ।

इय संयोगा एत्थं दुलहा जीवाण कुणह ता धम्मं । इय सोडं पडिदुद्धा सालमहासालरायाणे ॥ ६१ ॥
 रज्जमि भाइणेजं पिहरसुयं जसमईए अङ्गसहं । संठाविय पच्चइया संविग्गा सामिपासमि ॥ ६२ ॥
 कालन्तरेण केणइ चम्पानयरीए विहरिओ भयवं । सालमहासालावि य गोयमगणहारिणः सहिया ॥ ६३ ॥
 पिट्ठीचम्पाए गया तत्थ य वन्दन्ति परमभत्तीए । जसमहगणलिपिहरा सपरियरं गोयमगणिन्दं ॥ ६४ ॥
 सुररइयकणपकमले उवविट्ठो गोयमो चउत्ताणी । उवइसइ इमं भव्वा धम्मो विय एत्थ सुहसूलं ॥ ६५ ॥
 कसडेपतावसुद्धं जहा सुवंतं सुवत्तयसुवेइ । तह एएहिं सुद्धो धम्मो धम्मत्ताणसुवेइ ॥ ६६ ॥

ते य इमे—

पाणवहरईयाणं पावट्टाणाण जत्थ पडिसेहो । झाणज्झयणार्हणं जोयविही एस धम्मकसो ॥ ६७ ॥
 बउत्ताणुट्टाणेणं जेण न बाहिजए दुगं पि तयं । संभवइ य परिसुद्धं सो पुण धम्ममिस्स डेउ त्ति ॥ ६८ ॥
 जीवाइभावावओ वन्थाइपसाहगो इहं तावो । एएहिं अपरिसुद्धो कारिमकणगोवसो धम्मो ॥ ६९ ॥

अवि य—

एएहिं जो न सुद्धो अन्नयरमिस्स वि न सुद्धनिव्वडिओ । सो तारिसओ धम्मो नियमेण फले विसंवयइ १७७० ॥
 एमाइ धम्मकहं सोडं संठाविडं सुयं रज्जे । अम्मापिईससेओ पच्चइओ गणालिनरिन्दो ॥ ७१ ॥
 आगच्छन्ताण पहे तेसिं सामिसस वन्दणनिमित्तं । सुहपरिणामविसेसा केवलणाणं ससुत्पत्तं ॥ ७२ ॥

पावयणे अद्वे य अयं परमद्वे सेसे अणद्वे जसिपफलिहे अवहुयदुवारे धियत्तन्तेउरपरपरप्वेसे बहुहिं सीलव्व-
यगुणव्वयवेरमणपच्चक्खाणपोसहोववासेहिं अत्ताणं भावेमाणे चाउहसद्वसुहिद्वगुणिणमासीसुं तिहीसुं
पडिपुवं पोसहं पडिवालमाणे फासुएसणिज्जेणं असणपाणवाहमसाहमेणं वत्थपडिगहकम्बलपायपुंच्छणेणं
पाडिहेरेण य पीढफलगसेज्जासंथारएणं ओसहभेसजेण य समणे निगन्थे पडिलाभेमाणे तवसा संजसेण य
अप्पाणं भावेमाणे विहरइ ॥

पिड्डीचमपं पत्तो वीरजिणे तत्थ रायजुवराया । सालो य महासालो वन्दिय वीरं उवासन्ति ॥ ५४ ॥
भयवं पि कहइ धम्मं दोगगहगमवारणं सुगहसूलं । अणुवकयपरहियरओ तेसिं पडिवोहणनिमित्तं ॥ ५५ ॥

तंजहा—

भूएसु संसरत्तसस जङ्गमत्तं पि दुल्लहं । तम्मि पञ्चिन्दियत्तं च तत्तो वि मणुयत्तणं ॥ ५६ ॥
नरत्ते आरियं खेतं खेतोऽवि विमलं कुलं । कुलेऽवि उत्तमा जाई जाईए रूवसंपया ॥ ५७ ॥
रूवेऽवि बलसंपत्ती बलेऽवि चिरजीवियं । हियाहियाहवित्ताणं जीविए खलु दुल्लहं ॥ ५८ ॥
संमत्तममलं तम्मि संमत्ते सीलसुत्तमं । सीलेऽवि खाहओ भावो सव्वकम्मखयङ्करो ॥ ५९ ॥
णाणं च केवलं तत्थ लोयालोयपयासयं । परमं तम्मि नेव्वाणं जम्ममच्चुविवजियं ॥ ७१६० ॥

१ व—सु णं ति० । २ व—पुंच्छ० ।

आगारोहिं विसुद्धं जं गहियं फासियं तयं नेयं । तह पालियं तु असइं सम्मं उवओगपहियरियं ॥ ४६ ॥
 गुरुदत्तसेसभोयणसेवणयाए उ सोहियं जाण । पुत्रेऽपि थेवकालावत्थाणा तीरियं होइ ॥ ४७ ॥
 भोयणकाले असुगं पक्वक्वायं ति सुञ्ज किंसिययं । एएहिं पगारेहिं सम्मं आराहियं होइ ॥ ४८ ॥
 पक्वक्वाणस्स फलं इह परलोगे य होइ दुविहं तु । इह लोए धम्मिलाई दामन्नमाइ परलोए ॥ ४९ ॥
 वारसविहम्मि वि तवे सत्तिभन्नरवाहिरे कुसलदिट्ठे । नवि अत्थि णवि य होही सज्झायस्सं तवोकम्मं १७६० ॥
 सज्झाएण पसत्थं ज्ञाणं जाणइ य सन्वपरमत्थं । सज्झाए वटन्तो खणे खणे जाइ वेरगं ॥ ५१ ॥
 णाणावरणस्स खथो संवेगो सुयरसो नवनवो य । तित्थयरत्तनिबन्धो अपुन्वपहणं कुणन्तस्स ॥ ५२ ॥
 एवं सोढं अथथो परितुट्ठो वन्दिडं महावीरं । नियए भवणम्मि मथो सुसावगो एरिसो जाओ ॥ ५३ ॥
 अहे दित्ते विच्छिन्नविजलसयणासणजाणवाहणाइवे बहुधणबहुजायखुरयए आओगपओगसंपजन्ते विछि-
 ङ्गियपउर भत्तपाणे बहुदासीदासगोमहिसगवेलगपथए बहुजणस्स अपरिसए अइगयजीवाजीवे उवलळपुत्र-
 पावे आसवसंवरनिज्जरान्धमोक्खकिरियाहिगरणकुसले असेहेजदेवासुरनागसुक्कजक्खरक्खसकिन्नराके-
 पुरिसमहोरगाइएहिं देवगणेहिं निगन्थाओ पावयणाओ अणइक्कमणिजे निगन्थे पावयणे निस्सङ्गिए निक्क-
 ङ्गिए निच्चित्तिनिच्छे लच्छे गहियहे गुच्छियहे विणिच्छियहे अट्टिमिजपेमापुरायरत्ते अयमाउसो निगन्थे

१ व-०कितीयं । २ व-०सेडज्ज० । ३ व-०पेसा० ।

गेणहइ पञ्चक्खाणं कालम्मि विऊ विउस्स पासम्मि । उवउत्तमणो सम्मं तं पि य इणसो दस्सविहं तु ॥ ३४ ॥
 णवकारपोरिसीए पुरिमहेक्कासणेगठाणे य । आयच्चिबलभत्तडे चरिंमे य अभिगहे विगहं ॥ ३५ ॥
 दो च्चेव णमोक्कारे आगारा छ्व पोस्सीए उ । सत्तेव य पुरिमहे एक्कासणगम्मि अहेव ॥ ३६ ॥
 सत्तेगट्ठाणस्स उ अहेव य अभिबलम्मि आगारा । पञ्चेव अठ्ठभत्तडे छप्पाणे चरिंमे चत्तारि ॥ ३७ ॥
 पञ्च चउरो अभिगहे निव्वीए अट्ट नव य आगारा । अप्पाउरणे पञ्च उ हवन्ति सेसेसु चत्तारि ॥ ३८ ॥
 णवणीत्तेगाहिमए अइवरुत्ते गुले दहियए य । नव आगारा तेसिं सेसदवाणं तु अहेव ॥ ३९ ॥

विगहंओ गुण—

गोमहिसुद्धिपत्तणं एलगावीराणि पञ्च चत्तारि । दहिययनवणीयाइं उट्ठीणं माणि नो होन्ति ॥ १७४० ॥
 चत्तारि होन्ति तेस्सा तिलअयसिक्कुसुम्भसरिसवाणं च । दो गुलपिण्डदवगुडा चलचलपक्कं च पक्कन्नं ॥ ४१ ॥
 कुत्तिय मच्चिय भाम्मर तिहा महुं कट्टपिड्डयं मज्झं । चम्मं सोणिय पिसियं संसत्तियं जलयमाई वा ॥ ४२ ॥
 दहिमत्थू धयधट्ठो विगहंवीसन्दणं च केसिच्चि । एयासिं परिमाणं कुणह अठ्ठभक्खाण नियमं च ॥ ४३ ॥
 दक्खाखण्डाईणं निव्वीयाणं पि कारणवेक्खो । उक्कोसगदव्वाणं परिभोगो नाचिसेसेणं ॥ ४४ ॥
 फासियं पालियं च्चेव सोहियं तीरियं तहा । कित्तियमारोहियं च्चेव एरिसयम्मि पयइयव्वं ॥ ४५ ॥

१ अ—०दहियसियधयगुडे च्चेव ।

सामहयं चडवीसत्थथो य वन्दणयमह पडिकमणं । काउसणो पच्चवत्थाणं आवस्सया छव्व ॥ २१ ॥
समभावो सामहयं तम्मि कए समणसन्निभो होइ । ता तं जिणदत्तो विव निचलच्चित्तो करेज्जाहि ॥ २२ ॥

अत्रहा—

सामाहयं पि काउं धरच्चिन्तं जो य चिन्तए सट्ठी । अट्ठवसट्ठीवगाओ निरत्थयं तस्स सामहयं ॥ २३ ॥
दव्वत्थयभावथए उस्सभाहजिणाण सावओ कुणह । ण्हवणाहं दव्वथथए सन्तशुण्णित्ताणा भावे ॥ २४ ॥
दारिदं दोहणं परपत्थणमिन्दियाण विगलत्तं । दीणत्तरोगसोणा जिणथयकारीण नो होन्ति ॥ २५ ॥
जो वन्दणयं सभं साहूण करेज्ज सीलकलियाणं । सो लहह सणामोक्खे हरि व्व गुणलाभमज्जिणह ॥ २६ ॥
खवह य निष्ठागोयं उच्चागोयं च बन्धए कम्मं । सोहणं निव्वत्तह आणासारं जणपियत्तं ॥ २७ ॥
सिञ्चाउक्कडवियडणानिन्दणगरिहानियत्तणं सोही । पायञ्चिच्चविहीए नियदुच्चरियस्स पडिकमणं ॥ २८ ॥
कयपावोऽपि मणुस्सो आलोहयनिन्दओ गुरुसगासे । होइ अहरेगलहुओ ओहरियभरो व्व भारवहो ॥ २९ ॥
सिञ्चत्तपडिकमणं तहेव असंजसे पडिकमणं । कसायाण पडिकमणं जोगाण य अप्पसत्थाणं ॥ ३० ॥
काउस्सणो जह सुद्धियस्स भजन्ति अहमङ्गाहं । इय भिन्दन्ति सुणिवरा अट्ठविहं कम्मसंघायं ॥ ३१ ॥
जह करकओ णिकिन्तह दासं इन्तो गुणोऽपि वच्चन्तो । इय किन्तन्ति सुविहिया काउसणेण कम्ममाहं ॥ ३२ ॥
अत्तं इमं सरीरं अत्तो जीवो त्ति एव कयबुद्धी । छिन्दिय देहममत्तं काउस्सणं कुणह साहू ॥ ३३ ॥

अरिहन्तो अरहन्तो अरुहन्तो अहव तह य भयवन्तो । एमाई चीवन्दणसुत्तपयत्थं विभावेह ॥ ८ ॥
 रागदोसकसाया पञ्चव इन्दियाणि दुदममाणि । एए अरिणो तेसिं हन्तारो हेनित अरिहन्ता ॥ ९ ॥
 अद्विहं पिय कम्मं अरिभूयं होह सब्वजीवाणं । तं कम्ममरिं हन्ता अरिहन्ता तेण बुच्चन्ति ॥ १७१० ॥
 अरहन्ति वन्दणनमंसणाणि अरहन्ति पूयसकारं । अरहन्ति सिद्धिगमणं अरिहन्ता तेण बुच्चन्ति ॥ ११ ॥
 दहुम्मि जहा बीए वुत्तेऽधि न होह अङ्कुरप्पत्ती । तह दहुकम्मबीया रोहन्ति भवङ्कुरे न जिणा ॥ १२ ॥
 एसा सुहस्स हेऊ सब्वच्चू परहिएकनिरओ य । सब्भूयवत्थुवाई वन्देयवो जिणो भयवं ॥ १३ ॥
 कप्पुमा सुक्कमहीहरे व्व दरिद्दिगामे व्व महानिहाणं । सरयेयसण्ढो व्वं मरुप्पहम्मि दिट्ठो जिणो एत्थ मएज्ज चित्तं ।
 जन्मजरामरणजलो अणाहमं वसणसावयाहन्नो । जीवाण हुक्खहेऊ कइं रइो भवससुद्धो ॥ १५ ॥
 णिच्चं अणोरपरि एयम्मि निबुडुणाइं पकरेन्तो । जिणवंपणजाणवत्तं जह एत्थ अहं अपाविन्तो ॥ १६ ॥
 नक्कारेण जहन्ना दण्डयथुहजुयलमज्झिमा नेया । संयुत्ता उक्कोसा विहिणा खलु वन्दणा तिविहा ॥ १७ ॥
 दब्बेणं य भावेण य सुद्धा एसा य बहुफला होह । जह दङ्कदब्बसुद्धो सफलो काहावणो होह ॥ १८ ॥
 चीवन्दणाउ सम्मं जायइ भावस्स जो समुल्लासो । ततो कम्मस्स खओ तओ य कल्लाणसंपत्ती ॥ १९ ॥
 ता तिपयाहिणतिपणइसुद्धातिपसंजुयं तिपणिहाणं । पूयातिपयुव्वं चिय कुणइ तिसंज्झं इमं पयओ ॥ १७२० ॥

१ अ-य । २ व-ंकरण । ३ अ-ंवेणं ।

राधा य रायमन्वो तरसासह पजरजणवओ वावि । दुब्बलिवणियवलिडडियतन्दुलाणाढणं कलमा ॥ १७ ॥
 भाविय गुणानियाणं अखण्डकुडियाण फलगसरियाणं । कीरइ बली सुरावि य तत्थेव छुहन्ति गन्धाइं ॥ १८ ॥
 बलियविसणसमकालं पुब्बदारेण ठाइ परिकहणा । तियुणं पुरओ पाडण तस्सद्धं अवडियं देवा ॥ १९ ॥
 अद्धद्धं अहिवइणो अवस्सेसं हीइ पागयजणस्स । सन्वामयत्थसमणी कुत्थइ नं नो य डम्मसासं ॥ १७०० ॥
 तयणन्तरं च भयवं देवडन्दम्मि कुणइ विस्सामं । वीयाए पोरिसीए गणहारी कहइ परिसाए ॥ १ ॥

भणियं च—

राजोवणीयसीहासणम्मि विट्ठो य पायपीढम्मि । जेट्ठो अण्णयरो वा गणहारी कहइ वीयाए ॥ २ ॥
 संखाइए उ भवे साहइ जं वा परो उ पुच्छेज्जा । नय णं अण्णहेसेसी वियाणइ एस डडमत्थो ॥ ३ ॥
 खेयविणोओ सीसगुणदीवणा पच्चओ उभयओऽवि । सीसायरियकमोऽवि य गणहरकहणे गुणा होन्ति ॥ ४ ॥
 अमयकुमारो संवेगसंगओ परमथम्मसद्धात् । पुच्छइ विहारस्सए किं किच्चं सावगाण पइ ॥ ५ ॥

भगवया भणियं—

चीवन्दणमावरसयं सडझायं चेव अपुब्बपहणं च । कायव्वं निच्चं चिय धीरेहिं भवविरत्तेहिं ॥ ६ ॥
 अत्थं परिभावेन्तो गुणरागं विमहयं भवभयं च । हियए ससुव्वहन्तो करेज्ज चीवन्दणं सहुो ॥ ७ ॥

१ व-अणाहं । २ व-कहियं । ३ अ-वीरेहिं ।

जं नेरइओ कम्मं खवेइ बहुयाहिं वासकीडीहिं । पाणी पसन्नचिन्तो तं थेवनवेण नात्तेइ ॥ ८४ ॥
 सव्वं सवस्स सउद्धं तवो उ सव्वेसि पूयणिलयरो । हरिकेसरसिं तुहा सुरावि जं पल्लुवासनि ॥ ८५ ॥
 सव्वमणिच्चयमाईभावणाजालमंगचित्तेणं । अववेरणानिसित्तं अट्टमयट्टाणत्थेयकरं ॥ ८६ ॥
 धणसयणरुक्खजोव्वणजीवार्हयं अणिविमिह सव्वं । धम्मं मोत्तणन्नं न य सरणं किं पि संसारं ॥ ८७ ॥
 विविहाओ अवत्थाओ पावइ जीवो नडो व्व भवरङ्गे । रोगजरसरणजम्मणहुक्खं पि यं वेयए एणो ॥ ८८ ॥
 अन्नो य एस जीवो अन्नं धणसयणदेहमाईयं । वस्सोणियाइनिम्मियमसुइनिहाणं इमं देहं ॥ ८९ ॥
 आसवइ जिओ कम्मं मिच्छत्ताईहिं असुहपरिणामं । तस्सेव य संवरणं करेइ तेसिं निरोहिणं ॥ ९० ॥
 वारसविहेण तवसा कम्मं निजरइ पुव्ववद्धं पि । सो नत्थि लोयदेसो जत्थ न जाओ जिओ न मओ ॥ ९१ ॥
 बोही वि ईत्थ दुलहा पुढवाइजिएसु संसरन्नत्तस्स । मणुयत्तेऽवि ह्य दुलहो धम्मशुरू अकयपुत्तस्स ॥ ९२ ॥
 एमाइ भावणाओ भाविन्तो सुक्खेस्परिणामो । भरहइल्लपुत्तो इव उप्पाडइ केवलं नाणं ॥ ९३ ॥
 एमाइ धम्मकहं सौवं सेणियनिवाइया भव्वा । संमत्तं पडिक्खा केई पुण देसविरयाइ ॥ ९४ ॥
 एवं च पइदिणं सो सेणियराया सुणेइ जिणपासे । निच्चलसम्मदिट्ठी धम्मं अच्चन्नजिणभत्तो ॥ ९५ ॥
 पुव्वणहे पहरन्ते आणावइ उजलक्खपवालं च । मङ्गलत्तररवेणं जिणपूयत्थं जओ भणियं ॥ ९६ ॥

१ व-विवेयं । २ अ-तत्थ । ३ अ-सोऊण सेणियाइया ।

पारम्परेण पावह परमपथं नरयतिरियगहसुंक्रो । जत्थ न जरा न मच्चू न बाहिणो नेथ वसणाहं ॥ ७२ ॥
 सेजावसही तीए सुहुत्तरं तरइ जेण भवजलही । सेजायरो त्ति तेणं भणन्ति जं परमनाणी वि ॥ ७३ ॥

अन्नं च—

जह जह सज्जायसुणी निसुणिजह जिणवराण दुहदलणी । तह तह पावमलोहो गलइ जहा अञ्जलीसलिलं ॥
 इय साहुवसहिदाणं कल्लाणपरम्परासुहनिहाणं । जिणकयणाओ नाउं जहसत्तीए उ दापयवं ॥ ७५ ॥
 मूलत्तरशुणरूवं सीलं समणाण सावयाणं च । कम्ममासवाण पिहणं महव्वयाणुव्वयाईणं ॥ ७६ ॥
 सव्वशुणालङ्कारो कुगइहुवारस्मि अणगला सीलं । सोवाणपनितया इव सीलं सज्जापवज्जाणं ॥ ७७ ॥
 सीलं कुल्लन्नहकरं लोपपियत्तजणं जसकरं व । सीलं सुहत्तणकरं सीलं चिय संपयामूलं ॥ ७८ ॥
 सीलस्स पहावेणं कुव्वन्ति सुरासुरावि सन्नित्तं । सीयारेवइ भद्दामणोरमासावियाणं च ॥ ७९ ॥
 अणसणमूणोरिया वित्तीसंवेवणं रसच्चाओ । कालकिलेसो संलीणया य बज्झो तवो होइ ॥ १६८० ॥
 पायच्छित्तं विणओ वेयावचं तहेव सज्जाओ । क्षाणं उस्सज्जोऽपि य अत्थिन्नतरओ तवो होइ ॥ ८१ ॥
 सिद्धिपुरमज्जाणं संसारससुद्धरून्दबोहित्थो । कम्मिन्वणस्स जलणो पत्थियवत्थूण कपपत्तरु ॥ ८२ ॥
 वायायवेण सुरसइ तलायसलिलं च पावकम्मं पि । तवसा हेममलो विव डज्झइ जलणोहंतावेणं ॥ ८३ ॥

१ व-०चुक्रो । २ व-मुणिवराण । ३ अ-०णीयं । ४ अ-सिद्धं ।

जो देह अशणमार्ह साहण ससत्तिओ सुविहियाणं । नाणाइगुणोवणहहेउं सो पुत्रफलभागी ॥ ६२ ॥
 सो पावइ सुररिद्धिं सुकुलं लवं च उत्तमे भोगे । सोहणं वरकित्ती भग्मपविंती तओ सुत्ती ॥ ६३ ॥
 सद्धाजलेण रहियं वीयं च न होइ बहुफलं दाणं । सुकखेत्तवावियं पिडु ता सद्धाणुव्वमं देयं ॥ ६४ ॥
 मोक्खवो नाणाईहिं ताणि पुणो देहजावणाए उ । अशणाइएहिं सावि हु सिवहेऊ नेण तद्दाणं ॥ ६५ ॥
 वसहिदाणकलं पुण—

मार्हे नेण दिना मर्हे नेण दिना ठिई नेण दिना सुहं नेण दिना ।
 गुणशीससालिहियाणं वराणं सुणीणं वरो जेण दिना विवासो ॥ ६६ ॥

तहा—

संजमतवुज्जयाणं वसहिं साहण देह जो महसं । वरथन्नपाणस्यणाइयाईं नेणं विइन्नाइं ॥ ६७ ॥
 तवसंजससद्धाओ नाणन्भासो जणोवयारो य । जो साहणसुवण्हकारी सेजायरो तस्स ॥ ६८ ॥
 दाऊण वसहिदाणं पमुइयचित्तो चरित्तजुत्ताणं । साहण णिही पुत्रं सुहाणुव्वन्धं समजोइ ॥ ६९ ॥
 वररयणरासिपुत्रे अच्चरगणसंकुले सुरविमाणे । उववज्जइ नियसवरो सुहकलिय वसहिदाणेणं ॥ १६७० ॥
 उत्तमकुले विसाले विभवाइजुए नरत्तणं लहइ । तत्तो चुओ सुहुलहं पावइ तह बोहिलाभं च ॥ १६७१ ॥

१ व-०विति० । २ व-गुत्ति० । ३ अ-०वज्जु० ।

लङ्घन माणुसत्तं सुदुल्लहं जलहिपडियरयणं व । बुद्धिमया पुरिसेणं जत्तो धम्ममिम्म कायव्वो ॥ ४९ ॥
सो पुण दाणं सीलं तवो य तह भावणा चउविणप्पो । दाणं तिविहं नाणाअयधम्मोवग्गहकराणं ॥ १६६० ॥
दिन्नेण जेण जीवो विजाया होइ बन्धमोक्खाणं । तं होइ नाणदाणं खिवसुहसंपत्तिसंजणणं ॥ ६१ ॥
एयं उं नाणदाणं जं सुयदाणं तयत्थकहणं च । भव्वाणसहव सुयणाणकारणं सुयलिहावणयं ॥ ६२ ॥
नाणाओं भवविरागो संवेगो इन्द्रियाण य निरोहो । कोहाइयाण जायइ खउवससो भावसत्तुणं ॥ ६३ ॥
सयलपयत्थपहंवं निरुवहयं निम्मलं इमं चक्खुं । नाणविहीणो मणुओ पसु उव अन्धो उव बहिरो वा ॥ ६४ ॥
जिणवयणं च लिहावह जो सो अन्नाण अप्पणो हणइ । अन्नाण य भव्वाणं उम्मगं तह पणासेई ॥ ६५ ॥
पयडेइ सोक्खमगं केसेण तो घाइकम्मववणेणं । पावइ केवलनाणं लोयालोपप्पयासयरं ॥ ६६ ॥
सव्वोसिं जीवाणं हिंसापरिवज्जणं जमिह सम्मं । तं होइ अभयदाणं इडं तं वेव सव्वोसिं ॥ ६७ ॥
देसं चयन्ति रजं सुयन्ति उज्झन्ति बन्धुवगं पि । वियरन्ति य सव्वस्सं पडन्ति पाणसु रिउणोउवि ॥ ६८ ॥
जीवियक्खो मणुया नथि तयं किं पि जं न कुवन्ति । ता सव्वपियं तं चिय दायव्वं सोक्खकासेण ॥ ६९ ॥
दीहाऊ वरसुत्ती निरुजो जणवल्लहो परमविहवो । जीवो उ सुलहवोही संजायइ अभयदाणं ॥ १६६० ॥
धम्मोवग्गहदाणं असणं पाणं च वत्थु पत्तं च । ओसहमासण सयणं वसाहिं च पडुच्चं जं दाणं ॥ ६१ ॥

सोलसपुक्ववरणीसुं उभयो पासेसु केइ रहकरगा । दो दो हेसमयगिरी भवन्ति सव्वे य वत्तीसं ॥ ३६ ॥
 तेसु वि जिणभवणाहं अमहन्ततराहं केइं साहन्ति । इय नन्दीसरदीवो बावन्नजिणालओ होइ ॥ ३७ ॥
 भयवं पि महावीरो विहरन्तो पुरवरम्मि रायणिहे । गुणसियलचेहयम्भी समोसदो सुद्धेसम्मि ॥ ३८ ॥
 रइयम्मि समोसरणे सुरेहिं सीहासणम्मि उवविट्ठो । तो जाणियवुत्तन्तो सेणियराया सपरिवारो ॥ ३९ ॥
 निट्टुरखुक्वखयक्ववमहेसारवसुहलतुरयबहुधट्ठो । कयमत्तसयणालदामगजियाकालघणसङ्को ॥ १६४० ॥
 वामीयरङ्गुरियरहोस्यणवणाराराववहिरियदियन्तो । दिप्पन्तखगजुन्तीतडिच्छडाडोवभीमभडो ॥ ४१ ॥
 ताडियभेरीभाणयभम्भापडुपडहकाहलानियरो । सामन्तनिरन्तरधवलञ्चत्तनहरइयसरयघणो ॥ ४२ ॥
 उइणडपुणडरीओ उभओ कयचारुचामसुंवेवो । पढमाणभट्ठधट्ठो वाडहुयधयवडससूहो ॥ ४३ ॥
 आवद्धवीरवलओ केऊरकिरीडहारसोहिट्ठो । सेयणयगयारुदो सक्को अइरावणगओ व्व ॥ ४४ ॥
 आरुढेहिं समन्ता हयगयरहकरहजाणसिवियासु । अणुगम्ममाणसगो अबोहिं वि पायचारीहिं ॥ ४५ ॥
 निंयपुत्तेण चउविवहवुद्धिसभिद्धेण सुपियधम्मणं । अभयकुमारणे ससं नाणाविहपुरजणससग्गो ॥ ४६ ॥
 आगान्तुणुजाणं तिपयाहिणपुब्बयं जिणं नम्मिडं । उवविट्ठो नियठाणे जिणदंसणहिट्ठमणनयणो ॥ ४७ ॥
 भयवं पि कहइ धम्मं असेसट्टरिओहवारणससत्थं । भवजलहिजाणवत्तं भव्वाण विवोहणट्ठाए ॥ ४८ ॥

१ व-ते उ । २ व-महिंसा । ३ व-०हर० । ४ अ-०छुदिय० । ५ व-०करोतो । ६ व-आविद्ध० । ७ व-पिय० ।

उत्तुङ्गतोरणाहं मन्दरचूलं च उच्चसिहराहं । मंणिरयणकिङ्किणिणपडानपन्तीसणाहाहं ॥ २३ ॥
 हयगयरहविजाहरपडिरुवयपवरपन्तिजुत्ताहं । सव्वङ्गमणोहरसालभञ्जियावल्लयकलियाहं ॥ २४ ॥
 गन्महरसज्जभागे तेसिं मणिपीठिया य एगेगा । पवरा तासु य चिट्ठह विसिद्धसंठाणसाराणं ॥ २५ ॥
 पणवत्तसणिसयाणं अट्टमहापाण्डिहेरजुत्ताणं । वरलोमहत्थयणिटयधूपकडुच्छुयसमेयाणं ॥ २६ ॥
 उत्सभजिणपमाणाणं उक्कोसेणं जिणिन्दपडिमाणं । वीरजिणिन्दपूमाणां जहन्नथो अट्टसयमेणं ॥ २७ ॥
 जिणभवणदुवारणं पुरथो सुहमण्डवा चउणहं पि । वरथम्मपन्तिरम्मा विवित्ताचित्ता उ तिट्टुवारा ॥ २८ ॥
 तत्पुरथो पेच्छामण्डवा उ सुरपेच्छणाण ते जोगा । सुहमण्डवसारिच्छा तेसिं पुरथो य वरधूमा ॥ २९ ॥
 चउरो जिणपडिमाओ धूमाभिसुहाउ चउदिसिं होन्ति । मणिपेठियाठियाओ पसन्तसुहनयणसोहाओ ॥ ३० ॥
 सिरिउत्सभवट्टमाणयचन्दानाणवारिसेणामाओ । धूमाण तेसिं पुरथो चेइयरुक्खा परम्ममा ॥ ३१ ॥
 तेसिं पुरथो मणिपेठियां य इन्दउझया य अइउच्चा । तेसिं पुरथो होन्ति उ पुक्खरणीओ सुरम्माओ ॥ ३२ ॥
 इय एवंविहरूवा सिद्धाययणा जिणेहिं पन्नत्ता । णन्दीसरत्तिम वीसं संपत्ता तेसु सुरवसभा ॥ ३३ ॥
 सुत्तावल्लिकणगावल्लिदिव्वंसुयरइयरुहरउल्लोयं । सुरत्तक्विकोसडुसमोहविहियकुल्लहरयसमिद्धं ॥ ३४ ॥
 जिणणहवणत्तणसारं तूररुद्धामनट्टणीयिहुं । सव्वजिणायणेसुं कुणान्ति अट्टाहियामहिमं ॥ ३५ ॥

१ व-कणिरकलकिं । २ अ-सालिभं । ३ व-समाणं । ४ व-यासु ।

कणगमया णवपउमा पायारतियं च चउसुहत्तं च । वरदुन्दुही असोणो नहरोममवडियं चैव ॥ १६१० ॥
 मगगस्मि कणटया किर अहोसुहा ठन्ति अवनमन्ति हुमा । होन्ति मणुत्ता पञ्च उ सदहर्दइन्दियत्था य ॥ १११ ॥
 वणराइसु छपि रिऊ मणोरमा अवयरन्ति समकालं । अणुक्खलो भूभाणं विसोहए सुरहियवणी य ॥ १२ ॥
 विहणा पयाहिणणई गन्थोदयपञ्चवन्नकुसुमस्स । बुद्धी होइ समन्ता सुरेहिं विहिया जिणिन्दस्स ॥ १३ ॥
 कप्पसुरा जोइस्सिया अवणवई वाणमन्तरसुरा य । चिद्धन्ति समोसरणे कोडिपमाणा जहन्नेणं ॥ १४ ॥
 इय चउतीसमइसया चउरो जन्मप्पभीइ जिणिन्दस्स । एकारस कम्मक्खयसंभूया सुरकया सेसा ॥ १५ ॥
 केवलिमहिमं काळं वीरस्स सुरेसरा सपरिवारा । अट्टाहियानिमित्तं दीवे नन्दीसरस्मि गया ॥ १६ ॥
 बहुनन्दिरुक्खवणसण्डमण्डिए सुरवरच्छरनिवासे । तत्थ य चउदिसासुं नीलुप्पलमणिमया चउरो ॥ १७ ॥
 अञ्जणगिरिणो तुक्का बहुविहवणराइरेहिरा वट्टा । विच्छिन्नोवरिमत्तला तेस्सि पुण चउसु पासेसु ॥ १८ ॥
 चउरो पुक्खरिणीओ पत्तेयं विमलवारिमरियाओ । गहिरपरिमण्डलाओ जम्बुदीवप्पमाणाओ ॥ १९ ॥
 तासि बहुमउझदेसे धवलुज्जलमणिमया सुरमत्तला । परिवहुल्लोक्खुक्का दहिबन्ना दहिमुहा निरिणो ॥ १६२० ॥
 इय अञ्जणसु चउसुं सोलससुं दहिमुहेसु उवरितले । सासयजिणभवणाइं चउरदुवाराइं रेहन्ति ॥ २१ ॥
 जोयणसयदीहाइं पत्तासं वित्थडाइं रत्ताइं । बावत्तस्सियाइं मणिरयणसुवन्नमइयाइं ॥ २२ ॥

ताणि य इमाणि—

उत्पायपुञ्जमगेणियं च तद्वयं च वीरियं पुञ्जं । अत्थीनत्थिपवायं तत्तो नाणत्पवायं च ॥ ९८ ॥

सञ्चत्पवायपुञ्जं तत्तो आयत्पवायपुञ्जं च । कम्मत्पवायपुञ्जं पच्चक्खाणं भवे नवमं ॥ ९९ ॥

विजाअणत्पवायं अब्झपाणा उ वारसं पुञ्जं । तत्तो किरियविलासं पुञ्जं तह विन्दुसारं च ॥ १३०० ॥

गणहरपयस्मि ठविया ते तित्थयरेण सुहसुहुत्तास्मि । गन्धे निक्खविय सिरे सुरोवणीए सुगन्धे ॥ १ ॥

जाओ य तत्थ सङ्घो चउत्तिवहो जिणवरस पढमिच्छो । सीसो गोयमसामी चन्दणबाला य सिस्सिणिया ॥२॥
भवियारविन्दपडिवोहदिणयरो विहरए महीवीढं । चउतीसअइसयज्जओ वीरो बहुगासनयरहं ॥ ३ ॥

ते य इमे—

वररुवसुरहिरयमलआमयपासेयवज्जियं देहं । गोखीरसंखधवलं निविससं मंसरुहिरं च ॥ ४ ॥

आहारो नीहारो दीसइ न जिणस्स मंसचक्खाहं । वरफुल्लुपलसुरही निस्सासो दसदिसामोओ ॥ ५ ॥

जोयणमत्ते खत्ते मायन्ति सुराइयाण कोडिसया । सव्वसभासाणुगया जोयणनीहारिणी वाणी ॥ ६ ॥

पणवीसजोयणाइं चउदिसिं भगवओ उवसमन्ति । पुञ्जुत्पन्ना रोगा पसमेइ वहरमारी य ॥ ७ ॥

अइउडि अणाउट्ठी दुडिअक्खं तह न होइ डमरं च । भासणडलं रविसमं विरायए पडिभायन्मि ॥ ८ ॥

आगासगयं चक्कं छत्तं इन्दुज्जओ चमरज्जुयलं । सीहासणं विचित्तं सपायपीढं सहविहारि ॥ ९ ॥

परलोगरसाभावे दिक्खातवदाणजन्नप्याह । सत्त्वं निरन्त्ययमिहं इमे सुरा पेष्छ परलोगो ॥ ८६ ॥

किञ्च—

“शुद्धज्ञेनोदरस्थेन यो वै ह क्रियते द्विजः । ध्वानयोनिशतं गत्वा चाण्डालेषु प्रजायते ॥ ८७ ॥”

परलोगो मन्त्रिजइ प्याओ चैव समयवक्त्राओ । इय छिन्नसंसओ सो पञ्चइओ तिहिं सएहिं समं ॥ ८८ ॥

तयणन्तरं पहासो सव्वजयपहासयसस पासम्मि । आगन्धइ कुसलमणो जिणेण आभासिओ सोऽवि ॥ ८९ ॥

निव्वाणे संदेहो तुह हियए सो य होइ नो जुत्तो । जं निव्वाणं मोक्खो सो पुण नीसेसकम्ममाणं ॥ ९० ॥

विगमो भवइ एत्थ कम्मं पुण वेयसिद्धमन्नं च । हीणुत्तमाइजीवावत्थावइ चित्तदंसणओ ॥ ९१ ॥

नाणतवदंसणेहिं य सुद्धेहिं होइ कम्मविगमो ङ । इय छिन्नसंसओ सो पञ्चइओ तिहिं सएहिं समं ॥ ९२ ॥

उत्तमसंवेगपरा ते उत्तमचरणकरणसंपत्ता । सव्वे उत्तमं वत्ता जयपहुणो गणहरा जाया ॥ ९३ ॥

उपपन्नविगमयुवपयत्तियम्मि कहिए जिणेण तो तेहिं । सव्वेहिं वि य दुद्धीहिं बारस अङ्गाइं रइयाइं ॥ ९४ ॥

आयारो स्यगडो ठाणं समवाय भगवई चैव । पायाधम्मकहाओ सत्तमयसुवासगदसाओ ॥ ९५ ॥

तह अन्तगडदसाओ अणुत्तरोवाइयाण य दसाओ । पणहावागरणं तह एक्कारसमं विवागसुयं ॥ ९६ ॥

एक्कारस अङ्गाइं दुगुणादुगुणाइं गन्थमाणेणं । बारसमं पुण अङ्गं चउदसपुव्वेहिं नायव्वं ॥ ९७ ॥

एयमि म वेयपए सुरसत्ता स्वरथा तुह मयमि म । इय छिन्नसंसओ सो अहुइसएहि पव्वइओ ॥ ७५ ॥
 आगच्छइ जिणपासे अकमिपओ सो जिणेण आत्तो । तुह नारएसु जाओ सन्देहो वेयवयणाओ ॥ ७६ ॥
 तं च इमं—“न ह वै प्रेत्य नरके नारकाः सन्ति ।”

एयं च वेयवयणं सुहकममाणो न नारया होन्ति । एयत्थसाहगं चिय न य तद्भावं पसाहेइ ॥ ७७ ॥
 केवलिणो पच्चक्खा जुत्तीगग्गा भवारिसाणमिसे । जे वेइन्ति पणिइं पावफलं ते उ नेरइया ॥ ७८ ॥

किञ्च—“नारको वै एष जायते यः शूद्रान्नमश्नाति ।”

वेत्तीएँ इमाए विजान्ते नारय स्ति बोधव्वं । वोच्छिन्नसंसओ सो पव्वइओ तिहिँ सएहिँ समं ॥ ७९ ॥
 संपइ य अयलभाया आगच्छइ भयवओ समीवमि म । भो तुइअ पुन्नपावेसु संसओ इय जिणो आह ॥ १५८० ॥
 सो य न जुत्तो जग्हा पच्चकखं चेव दीसए पयडं । पुअस्स य पावस्स य फलमिह लोगागमपसिद्धं ॥ ८१ ॥
 सुकुलुप्पत्ती रूवं विहवो भोगा पहुत्तामारोगं । एयाई पुन्नफलं विवरीयं होइ पावस्स ॥ ८२ ॥
 सुत्तिवयणं एत्थत्थे जहनिग्गभइमि म तह उ दट्ठव्वं । इय छिन्नसंसओ सो पव्वइओ तिहिँ सएहिँ समं ॥ ८३ ॥
 मेयज्जो आगच्छइ जिणपासूलमि म तं जिणो भणइ । मेथज्ज ! संसओ तुह परलोणत्थित्त्तणे अत्थि ॥ ८४ ॥
 सो य ण जुत्तो जग्हा आया चेयन्नलिइओ सिद्धो । सो परलोणं वच्चइ सो वज्जियकम्मजोएणं ॥ ८५ ॥

“श्रुगालो वै एष जायते यः सपुरीषो दह्यते ।” इत्यादि ॥

छिन्नमिम संसयन्मी जिणेण जरमरणविपमुक्केणं । सो समणो पञ्चहओ पञ्चहिं सह खण्डियसयहिं ॥६८॥
 तयणनतरसागच्छह मण्डियपुत्तो जिणस्स पासमिम । अणिओ जिणेण ओ तुह संदेहो बन्धमोक्खेसु ॥ ६९ ॥
 विरुद्धवेदपदनिबन्धनश्चायं, तानि चास्मिन्—“स एष विशुणो विशुर्न बध्यते संसरति वा सुच्यते मो-
 चयति वा ॥” इत्यादि ॥

मुंत्ते पडुव एयं वेयपयं आसियं न उ भवत्थे । बन्धाहअभावमिम य दिक्खाह निरत्थयं सत्वं ॥ १५७० ॥
 किञ्च—“न ह वै सशरीरस्य प्रियाप्रिययोरपहतिरस्ति, अशरीरं वा वसन्तं प्रियाप्रिये न स्पृशतः ॥”

इच्छाहवेयवक्त्रातो बन्धमोक्खा उं होन्ति विनेथा । इय छिन्नसंसओ सो अडुडुसएहिं पञ्चहओ ॥ ७१ ॥
 वीरजिणस्स सयासे मोरियपुत्तो य तो समागच्छे । अणिओ य अगवया सो देवेसु संसओ तुज्झ ॥ ७२ ॥
 “को जानाति मारोपमान् गीर्वाणानिन्द्रयमवरुणकुबेरान्” ।

इच्छाहवेयवक्त्रा तुज्झ सुराभावपच्चओ जाओ । सो य ण जुत्तो जन्हा अणिकयावेयगं चैवं ॥ ७३ ॥
 मारोवसन्तमेयं देवाणं न उ अभावसंकहणं । पच्चक्खं पेच्छ हमे देवा मम पासमल्लीणा ॥ ७४ ॥

किञ्च—“स एष यज्ञायुषी यजमानोऽज्ज्ञसा खर्णं लोकं गच्छति ।”

१ अ—मने । २ अ—वह । ३ व—क्खाह । ४ व—वेय ।

अधुवत्तमसारत्ताणकहणेणं वेयवयणमेयं तु । संसारियवत्थसुं पडिबन्धनिवारणपहाणं ॥ ५८ ॥
न उ सव्वसुत्तभावस्स साहणं किञ्चि अत्थि अन्नं पि । वेयपयं भूयाणं सत्तासंस्सयणं तं च ॥ ५९ ॥

“पृथिवी वै देवता, आपो वै देवता, तेजो वै देवता, वायुवै देवता” इत्यादि ॥

छिन्नस्मि संसयम्मी जिणेण जरमरणविप्पसुक्केणं । सो समणो पव्वइओ पञ्चहिं सह खण्डियसयहिं ॥१५६०
तो एइ सुहम्मदिओ विरिहयचित्तो उ जिणसयासस्मि । आभासिओ जिणेणं आमन्तेऊण नामेणं ॥ ६१ ॥
जो जारिसो इह भवे सो तारिसो उ परभवे होइ । इय संसओ तुह मणे वेयपयाणत्थभन्तीए ॥ ६२ ॥

वेयपयं च—“पुरुषो वै पुरुषत्वमश्नुते पशवः पशुत्वमश्नुवते ।” इत्यादि ॥

अन्नं च तुज्झ बुद्धी कळं किर कारणस्स अणुरूवं । ण जणेइ सालिबीजं जं कंइयवि गोडुमङ्कुरं ॥ ६३ ॥

इमं च न जुत्तां, जओ—

कारणरूवं कळं णेगन्तो सिंणओऽवि होइ सरो । जायइ तह गोलोमा विलोमओ एत्थ हुव्व त्ति ॥ ६४ ॥

जं पुरिसो पुरिसत्तं पावइ इच्चाइ भासियं वेएँ । तं मइवज्जावार्हणुजुत्तो सो तयं लहइ ॥ ६५ ॥

मायाईणुजुत्ता पुणो पसुत्तं लहन्ति पसुणोऽवि । न उ नियमेणं जं इह कम्मवाक्खा भवुप्पत्ती ॥ ६६ ॥

कम्मं च चित्तरूवं ता कारणरूवमेव कज्जन्ति । एयं पि जुज्जइ चिय किञ्चन्नं वेयवयणं ति ॥ ६७ ॥

१ अ—किञ्च । २ व—हासि० । ३ व—वीर्यं । ४ अ—कथाइ यवि । ५ अ—चैवं ।

ता तस्स वन्दणनमंसणाइणा होमिं पूयपावोऽहं । वोच्छिन्नसंसओ वा वोत्तुं पत्तो जिणसयासं ॥ ४९ ॥
 तो रुवरिद्धिदंसणपरितुट्ठी सो जिणेण आभ(पु)ट्ठी । तज्जीवतस्सरीरं ति संसओ तुङ्ग हिपयम्मि ॥ १५५० ॥
 पच्चक्खाइअगहणा जीवो नत्थेतथ देहवहरित्तो । जलबुब्बुउ व्व सलिले देहे संसुच्छई यसो ॥ ५१ ॥

इमं च न जुत्तं—

देसेण स पच्चक्खो जीवयुणाणं अवगाहार्हेणं । पच्चक्खत्तणओ खिय तहाणुमाणेणवि स गम्मो ॥ ५२ ॥
 देहिदिद्याहरित्तो आया जं इन्द्रियाण विगमेऽवि । इन्द्रियदिडे अत्थे सुमरइ मरणं च पावेइ ॥ ५३ ॥

वेदेऽप्युक्तम्—“सत्थेन लभ्यस्तपसा श्लेष ब्रह्मचर्येण । नित्यं ज्योतिर्मयो हि ब्रुहोऽयं पश्यन्ति धीरा
 यतयः संयतात्मानः ॥”

छिन्नाग्निं संसयग्नी जिणेण जरसरणविप्यसुकुणं । सो सम्मणो पव्वइओ पञ्चाहिं सह खण्डियसयाहिं ॥ ५४ ॥
 तयणन्तरं वियत्तो आगच्छइ भंगवओ सयासम्मि । आभासिओ जिणेणं भूणसुं संसओ तुङ्ग ॥ ५५ ॥
 भूयाणि ण विज्जन्ति उ तत्पण्डिवत्ती हुचन्दरुवं ति । तो सव्वसुत्तया इह जुत्ता वेए जओ भणियं ॥ ५६ ॥

“स्वभोपमं वै सकलं” इमं च अजुत्तं, जंओ—

सुमिणासुमिणविभागे गन्धव्वपुरेपरइभेओ य । सव्वपसिद्धो जुज्जइ न सव्वसुत्तपक्खम्मि ॥ ५७ ॥

छिन्नस्मि संसयम्मी जिणेण जरमरणविषमुक्केणं । सो समणो पव्वहओ पञ्चहिं सह खण्डियसएहिं ॥ ३७ ॥
 तं पव्वहयं सोढं अणिभूहं वि अयरिसावन्नो । चिन्तह भायरसाणेस्मि तं पराजित्तु समणमहं ॥ ३८ ॥
 सो छलवाहं अहविन्दजालिओ छलह सत्थचित्तजणं । इहरा उं हन्दभूहं वाए को तरह जेढं जे ॥ ३९ ॥
 ता सो जह सम पक्खं जाणिरसह अह निराणारिरसह य । ताहं पि तसस सीसो इय अणिय गओ जिणसयासे १६४०
 गासेण य गोत्तेण य जिणेण आभासिओ ससंक्रमणो । अणिओ य विमिहओ सो कम्मं तुह संसओ अत्थि ॥ ४१ ॥
 पक्खवाहअगम्मं कम्मं सुत्तं च कह इयं जीवे । वज्झह अमुत्ताख्वे उववायाणुगहा य कहं ॥ ४२ ॥
 सुत्तेण अमुत्तसस उ कम्मंण जियसस सो य नो जुत्तो । पक्खत्वं चिय कम्मं अहसयनाणीण मज्झं च ॥ ४३ ॥
 तुज्झाणुसाणगम्मं इह जियवदचित्तदंसणाओ उ । कम्माओ चिय सुहहुदविकलेयरमाहभावाओ ॥ ४४ ॥
 दीसह य सुत्तपडमाहणा उ जोणो अमुत्ताणयणसस । नाणे सुरोसहेहिं य उववायाणुगहा सुत्ते ॥ ४५ ॥
 वेदेऽप्युत्तम्—“पुण्यः पुण्येन कर्मणा पापः पापेन कर्मणा ।”
 छिन्नस्मि संसयम्मी जिणेण जरमरणविषमुक्केणं । सो समणो पव्वहओ पञ्चहिं सह खण्डियसएहिं ॥ ४६ ॥
 ते पव्वहए सोढं वाडब्भूहं वि चिन्तए एवं । सव्वन्नू चेव इमो अयवं ता वन्दिमो गन्तुं ॥ ४७ ॥
 सीसत्तां पडिवशा संपह हन्दणिभूहणो जसस । तिहुयणकयप्पणामो स महाभागोऽभिगमणिज्जो ॥ ४८ ॥

१ व-सय । २ व-हु ।

नायातानङ्गनाभिः सह वरविबुधान् पञ्चवर्णैर्विमानैः ।

रूपं चाश्वर्यभूतं क्षणिति दशदिशो भासयन् स्फारकान्त्या

नस्यौ क्षोभात्सशङ्को मुनिपतिपुरतो हा किमेतत् किमेतत् ? ॥ २८ ॥”

आभासिओ जिणेणं जाइजरामरणविषसुक्केणं । नामेण य गोत्तेण य सवब्बु सव्वदंसी य ॥ २९ ॥

हे इन्द्रभूइ ! गोयम ! साणयसुत्ते जिणेण चिन्तेइ । नामं पि मे वियाणइ अहवा को मं न थाणेइ ॥ १५३० ॥

जइ किरं हिययणयं मे संसयमहेज अहव छिन्नेजां । ता होज विरहओ मे इय चिन्तन्तो पुणे भणिओ ॥ ३१ ॥

किं अत्थि जिओ देहे उयाहु नत्थि त्ति संसओ तुज्झं । वेयपए य भणित्ता जीवो अत्थि त्ति तुह बुद्धी ॥ ३२ ॥

वेयपयं च इमं—“स वै अयं आत्मा ज्ञानमयः ।”

पच्चक्खाइपमाणामम्मो सुत्तत्ताणाइभावाओ । जं ता नत्थि त्ति मई ण य जुत्ता तुज्झ सा काडं ॥ ३३ ॥

वेयन्नमणुहविजइ जीवन्ततणुमि तं च जीवणुणे । देहस्स गुणे णेयं भूयाणमचेयणत्तणओ ॥ ३४ ॥

सुहदुहचेयणधारणमरणणुस्सरणमाइ न षडेइ । अणुहवसिद्धं जीवाभावे ता अत्थि सो नियमा ॥ ३५ ॥

एवं जिणेण कहिए सव्वब्बुं चैव एस इय सुणित्तं । हिट्टमणे संविणो पडिबुद्धो वन्दए वीरं ॥ १५३६ ॥

किञ्च—

१ व—सीणं । २ व—याणां । ३ व—जइ वा हिं । ४ अ—वा । ५ अ—वो भां ।

उक्त्विनायसुहृते अप्फालियदुन्दुषी नहाड सुरे । आगच्छन्ते ददुं परिवुद्धो भणह जत्रजणो ॥ १७ ॥
 जत्रे अहो ! सुजडं सकखं चिय जं सुरा इह समिन्ति इय । तेसि कयन्ताणं देवा जत्रं अइक्कमिडं ॥ १८ ॥
 गच्छन्ति जिणसगासे ताहे जग्गन्ति ते विलक्खमणा । को एस इहायाओ कुणन्ति महिसं सुरा जत्स ॥ १९ ॥
 रुप्याहसालतियागाइया उ रिची विउव्विया एसा । जाणियपरमत्थेहिं अन्नोहिं विं तेसि परिकहिं ॥ १६२० ॥
 सव्वसुसव्वदंसी तित्थयरो एत्थ आगाओ वीरो । तिड्डयणमहिओ सव्वे सुरासुरा किङ्करा जत्स ॥ २१ ॥
 तं सोज्जण दियवरो गोतमगोत्तो उ इन्दभूइ त्ति । गुरुअमरिसगहविड्डुरियवित्तो चिन्तइ अहम्माणी ॥ २२ ॥
 मोत्तूण मसं लो गो किं धावह एस तत्स पासूलं । अब्बोऽवि जाणइ मए ठिअग्गि कत्तो चियं एयं ॥ २३ ॥
 वव्वेअ व सुक्खजणो देवा कहणेण विग्गयं नीया । वन्दन्ति संशुणन्ति य जेणं सव्वसुवुद्धीए ॥ २४ ॥
 अहवा जारिसओ चिय सो णाणी तारिसा सुरा तेऽवि । अणुसरिसो संजोगो गामनज्जाणं च मोक्खवाणं ॥ २५ ॥
 काडं हयप्पयावं पुरओ देवाण दाणवाणं वाँ । नासेहं नीसेसं खणेण सव्वसुवायं से ॥ २६ ॥
 इय वोत्तूणं पत्तो ददुं तियलोयपरिवुडं वीरं । चजतीसाइसयणिहिं स सङ्किओ सो ठिओ पुरओ ॥ २७ ॥

उक्तं च—

“साक्षाद्दुन्दुभूतिः समवसृतिशुचो भूषणस्यान्तिकस्या—

१ व-य । २ अ-षियं व-खयं । ३ व-मोक्ख । ४ व-व ।

स्त्रीणसुवसन्तेसु य स्त्रीणुवसन्तेसु अहवणन्तेसु । मिच्छत्तस्मि य जीवो सम्मत्तं लहह न उ हहरा ॥ ६ ॥
जह चउरङ्गं सेवं नायगरहियं न साहए कळं । तह नाणाहशुणजुओ अदंसणो साहह न मोक्खं ॥ ७ ॥

जओ भणियं—

कुसमयसुईण महणं सम्मत्तं जस्स सुद्धियं हियए । तस्स जशुज्जेयगरं नाणं चरणं च भवमहणं ॥ ८ ॥
सम्मत्तस्मि उ लद्धे ठहयाहं णरयतिरियदाराहं । दिव्वाणि माणुसाणि य मोक्खसुहाहं सहीणाहं ॥ ९ ॥
वन्दणमाह न कएइ हह लोहयदेवलोहयशुल्लणं । लोहयतवो य लोहयतित्थेसुं पहाणदाणाहं ॥ १० ॥
सम्मत्तसूलमेयं धम्मं नाडं समत्थसुहहैडं । ओ भव्वा ! जहसत्ती इमस्मि वेवुज्जमं कुणह ॥ ११ ॥
एत्थन्तरस्मि जागो चित्थरओ सोमिलेण पारद्धो । उवक्खाया एगारस वेयाहविक्र तहिं पत्ता ॥ १२ ॥

भणियं च—

पढमेत्थ इन्दभूई बीओ गुण होइ अणिगसूहं त्ति । तइए य वाउभूई तओ विपत्ते सुहम्मं य ॥ १३ ॥
मण्डिय मोरिययुत्ते अकस्सिए केव अयलभार्याए । मेयजे य पभासे य गणहरा होन्ति वीरस्स ॥ १४ ॥
एत्थाइल्ला तिस्सि वि सहीयरा अन्नमन्नमणुरत्ता । मण्डियमोरिययुत्ता य दोऽवि एक्कोयरससुत्था ॥ १५ ॥
सव्वं पण्डियमधू सव्वं चियं जच्चमाहणा एए । पढमेत्थुयसंघयणा सम्मचउरंसा य सणठाणा ॥ १६ ॥

१ अ—वीए । २ व—या य । ३ व—च्चिय ।

तित्थअतित्थे सिद्धा तित्थयरा तह अतित्थकरसिद्धा । सयपत्तेयविबुद्धा बुरवोहियसजगिहिलिङ्गे ॥ ९२ ॥
 इत्थीणुरिसनपुंसा एगणोणसिद्धाहभेएणं । सुत्ता अणेगभेया असरीरा परमसुहजुत्ता ॥ ९३ ॥
 धम्ममाधम्ममागासा गहठिहअवगाहलक्खवणा होन्ति । तह पुणालत्थिकाओ कालो अ इमे अजीवा उ ॥ ९४ ॥
 सायं उच्चागोयं सत्तात्तीसा य नामपण्डीओ । तिप्पि य आज्जणि तहा यायालं पुत्तपण्डीओ ॥ ९५ ॥
 णाणन्तरायदसगं दंसण नव मोहपयडिण्ठवीसं । णामस्स चउत्तीसं तिण्हं एक्केक्क पावाओ ॥ ९६ ॥
 अव्वयकसायइन्दियकिरियाजोगा य आसवो होइ । एयसि निरोहो पुण बोधव्वो संवरो च्चव ॥ ९७ ॥
 अणसणभेयाइ तवो वारसहा तेण निजरा होइ । भइमहाभइाई अहव तवोडणेहा भणिओ ॥ ९८ ॥
 पयइठिहअणुभागप्पएसभेया चउत्तिवहो वन्धो । नीसेसकम्मविगमो मोक्खो इय नव उ तत्ताणि ॥ ९९ ॥
 चउसइहणतिलिङ्गं अट्टविहायारसुपरिसुद्धं च । पञ्चविहलक्खणजुयं संमत्तं छत्तिवहागारं ॥ १०० ॥
 परमत्थसंशवो वा सुद्धिपरमत्थसेवणा वावि । वाक्खक्कुदंसणवज्जणा य संमत्तासइहणा ॥ १ ॥
 सुस्ससधममराओ शुरुदंवाणं जहासमाहीए । वेयावच्चे नियमो सम्मधिट्टिस्स लिङ्गाहं ॥ २ ॥
 निस्ससङ्खिय निक्कङ्खिय निव्वित्तिगिच्छा असूवदिट्ठी य । उववुहथिरीकरणे वण्डल्लुपभावणे अट्ट ॥ ३ ॥
 उवसमसवेणोऽवि य निव्वेणोऽवि य तहाणुकम्प स्ति । अत्थिक्कं च्चव तहा संमत्ते लक्खवणा पञ्च ॥ ४ ॥
 छिण्डी रायभियोगो गणाभियोगो बलाभियोगो य । देवाभियोग शुकनिगहो य कन्तारवित्ती य ॥ ५ ॥

आहारपोसहो तह सररीरसकारवम्भवावारे । अट्टमिचउहसीसुं चउभेयं पोसहं कुजा ॥ ८१ ॥
 चरमवए असणार्हं साहणं देज निजरद्वए । देसदसदसकारकमजुयं मोक्खहेउ स्ति ॥ ८२ ॥

भणियं च—

निव्वाणं खलु कज्जं नाणाहितिं तु कारणं तस्स । निव्वाणकारणाणं तु कारणं होइ आहारो ॥ ८३ ॥
 पुण्वोइयथम्मस्स य संमत्तं मूलकारणमिस्स । मूलाहेउवमाए जं एयं वक्खियं समए ॥ ८४ ॥

तहाहि—

मूलं व दुमस्स इमं सुएपायारनगरस्स दीरं व । पासायस्स व पीढं निहि व्व रयणाणमिच्चाइ ॥ ८५ ॥
 देवत्तणपडिवत्ती जिणम्मि साहुसु गुरुत्तपडिवत्ती । तत्तत्थसदहाणं च होइ संमत्तमेयं तु ॥ ८६ ॥
 एगविह दुविह तिविहं चउहा पञ्चविह दसविहं समं । मोक्खत्तरुबीयभुयं तत्तत्था पुण इमे होन्ति ॥ ८७ ॥
 जीवाजीवा पुत्रं पावासवसंवरो य निजरणा । बन्धो मोक्खो य तथा नव तत्ता होन्ति नायव्वा ॥ ८८ ॥
 जीवा दुविहा संसारिणो य सुत्ता य णवविहा भविणो । पुढविदगानणिवाऊवणस्सइ चउविवहा य तसा ॥ ८९ ॥
 अहवाहुविहा तिविहा चउहा पञ्चविह छविविहा चैव । नवविह चउदस भेया वत्तीसविहा उ ते भणिया ॥ ९० ॥
 पाणा पज्जत्तीओ तणुमाणं आउयं च कायट्ठीं । लेसा जीपुवओगा एएसिं जाणियव्वाइं ॥ ९१ ॥

१ अ—चउहेमं । २ व—०२ ष ।

नियमेह उद्भुतिलङ्कृद्भयन्तंहलवडणमाहणा चित्ती । सर्वेस्मिमागाराणं ववहरि वोसिरेह सया ॥ ६९ ॥
 नहदन्तचमरचम्मं कच्छरियपूरुए ससुत्तीणं । सुत्ताहलसंखवराडंया य जहसस्तिओ नियमे ॥ १४७० ॥
 वोसिरह लकवजजलोहमाहमहुमज्जलोणियाहणं । विससत्थसुसलजन्तणिडकवलपंभिर्हण य वणिजं ॥ ७१ ॥
 मणुयाण तिरिवलाण य केसवणिज्जस्मि विक्रयं नियमे । जन्ताण वाहणं वधियत्तिलतेल्लियं वल्ले ॥ ७२ ॥
 णिह्णुल्लणं च वसभाहयाण दाणं च पावकस्माणं । दवदाणं सरदहसोसणं च वल्ले असहपोसं ॥ ७३ ॥
 चउहा अणत्थदण्ठी अवधाणपमायहिसदाणे य । पावुवएसस्मि तहा तत्थावज्झाणविसयस्मि ॥ ७४ ॥
 अजराभरत्तदेसाहर्षाह्विजाह्रिन्दकिशुाह । धाउव्वायाह असंभक्कज्झाणं विवज्जेह ॥ ७६ ॥
 वज्जह पमायचेट्टं परेसि रागाहहिसगधिपणणं । करिसणनिवसेवाहं पावुवएसं च नो देह ॥ ७६ ॥
 सावज्जजोगवज्जणारुवं सामाहयं उभयकालं । वहुसो वावि करेजा समभावावडिओ सहुो ॥ ७७ ॥

अणियं च—

जो समो सव्वभूपसु तसेसुं धावरेसुं य । तरस सामाहयं होह इह केवलिभासियं ॥ ७८ ॥
 सामाहयस्मि उ कए समणो हव सावओ हवह जम्हा । एएण कारणेणं वहुसो सामाहयं कुज्जा ॥ ७९ ॥
 देसावगासियं गुण दिसापमाणस्स आवकहियस्स । पद्दिणमाहसमासो सव्ववयाणं च संखिवणं ॥ १४८० ॥

१ अ—०सवहं । २ व—०उदयाह । ३ अ—०पणीणं । ४ अ—०या य ।

वज्रह शूलमबन्धं परनारितिरिक्त्वदेविविसयं च । होइ च सदारनिरर्थो अहव सदारं पि वज्रेइ ॥ ५५ ॥
 धणधत्तखत्तवत्थू रूपसुवन्नं तदेव कुवियम्मि । हुणए चउप्यम्मि य अपरिमेयपरिगाहं वज्जे ॥ ५६ ॥
 गणिमं धरिमं मेज्जं पारिच्छिज्जं धणं चउच्चा उ । एयम्मि य पत्तेयं परिमाणं होइ कायव्वं ॥ ५७ ॥
 धत्ते सालिजवाहं खेत्तं सेक्काह वत्थु धरहद्दा । रूपसुवन्नं हुविहं धडियमवडियं च विधेयं ॥ ५८ ॥
 कुवियं कडाहिमाहं विविहं गिहवक्खरं वियाणाहि । दाससगडाइ हुपयं गोमाइ चउप्ययं नेयं (?) ॥ ५९ ॥
 उहुमहं तिरियम्मि य दिसिपरिमाणं तु सावओ कुजा । परओ सव्वजियाणं अभओ दिन्नो भवइ एव्वं ॥ १४६ ॥
 उवभोगे परिभोगे भोगणओ कम्मओ य वयगहणं । भोगणओ मंसाहं कम्मयओ पन्नरसकम्मा ॥ ६१ ॥
 मंसमहुमज्जमक्खणपञ्चुम्भरिणन्तकायबहुवीयं । वज्जेइ राइभत्तं असुणियफलकरगमाहंयं ॥ ६२ ॥
 सच्चित्तदव्वविगहं वत्थविशेवणविभूस्सणं मल्लं । तम्बोलणहाणमल्लभङ्गणं च असणाइ नियमेइ ॥ ६३ ॥
 इङ्गालीवणसाडीभाडीफोटीसु कम्ममलक्खाए । दन्ते रसवित्सेक्से वाणिज्जं जन्तपीलणयं ॥ ६४ ॥
 णिच्छुच्छणकम्मदवणिदाणसरदहत्तलायसोसणया । असहंपोसं च तहा जहसत्तीए य नियमेजा ॥ ६५ ॥
 इङ्गालविक्रयं इट्टवायकुम्भारलोहगाराणं । उट्टारभाडिसुज्जाइयाण चित्तिं विवज्जेइ ॥ ६६ ॥
 वणत्थेयाओ वणविकरण फलफुल्लपत्तपणिएण । आरामविकरण य जा वित्ती तं विवज्जेजा ॥ ६७ ॥
 सगडाणं घट्टणघटावणेण तद्विकरण जा वित्ती । तं नियमे सगडाहं भाडियकम्मं च वज्जेइ ॥ ६८ ॥

बुभमन्ति नाम भारा ते क्षिप बुभमन्ति वीसमन्तेहिं । सीलभरो वोढवो जावजीवं अविस्सामो ॥ ४४ ॥

अथो य—

विसयसुहृपिवासाए अहवा बन्धवज्जणाणुरागेणं । अचइन्तो बावीसं परीसहे डुरसहे सहिदं ॥ ४६ ॥
जइ न तरेज्ज विसुद्धं काडं अइहुक्करं समणधम्मं । समणोवास्सगधम्मं तो कुज्जा सत्तिओ महमं ॥ ४६ ॥
पइइ पढमं च ताइं सुणेइ जाणेइ गुरुसमीवम्मि । तत्तो णिणइइ पालइ उवओगपरो सया कालं ॥ ४७ ॥
इविहत्तिविहेण पढमो इविहं इविहेण वीयओ होइ । इविहं एगविहेणं एगविहं वेवं तिविहेणं ॥ ४८ ॥
एगविहं इविहेणं एक्केक्कविहेण छइओ होइ । उत्तरगुणसत्तमओ अविरो वेव अट्टमओ ॥ ४९ ॥

सो य इमो—

पच्च य अणुव्वयाइं गुणव्वयाइं च होन्ति तिनेव । सिक्खावयाइं चउरो सावगधम्मो डुवालसहा ॥ १४६० ॥
पुलपणासवविरेइं दिसिवयभोगवयणत्थदण्डो य । समइयदेस्सवगासियपोसहत्तिहिसंविभागो य ॥ ६१ ॥
वासिरइ जहासत्तिं थूलं संकर्पओ निरवराहं । जीवं पडुच्च हिंसं जयणं च करेइ सुट्टमेसु ॥ ६२ ॥
थूलसुसावायवए कवालियमाइपञ्चभेयं च । गुरुसंकिसेहेक असच्चवयणं विवज्जेइ ॥ ६३ ॥
थूलमदत्तादाणं सच्चित्ताच्चित्तमीसविसयं च । जं इइ अणत्थहेक तं वज्जे जावजीवाए ॥ ६४ ॥

१ व—वेय । २ व—सावणा० । ३ अ—एए ।

राईभोयणविरई असविहीसंचओ अकिञ्चनं । पिण्डी उगमजप्यायणेसणाएँ सया सुद्धो ॥ ३३ ॥
 पञ्चसु तहा समीसुं गुत्तीसुं तीसु तवविहाणे य । उल्लमियव्वं निचं ममत्ताभावो य न कहिञ्चि ॥ ३४ ॥
 असिणाणं जा जीवं भूमीसयणं च तं पि जामहुगं । केसुद्धरणं परजायणं च अवमाणसहणं च ॥ ३५ ॥
 गुरुकुलवासो सययं खुहापिवासाइयां य जेपव्वा । बावीसं च परीसहसत्तू दिव्वाहवसंगगा ॥ ३६ ॥
 सीलङ्गसहससाणं भारो अट्टारसण्ह वोढव्वो । लद्धावलद्धभिकवावित्ती तह उत्तमा खन्ती ॥ ३७ ॥

जओ—

खन्ती गुणाण सूलं विराहए कोइणो अहिंसार्ई । दहइ तवसंजमं पि य जहेव मणहुक्कियाखमओ ॥ ३८ ॥
 वरुभार्ईवयथरणं तवकरणमरत्तवासवसणं च । सज्झाओ सज्झाणं अहलं चिय खन्तिरहियसस ॥ ३९ ॥
 मइवमज्जवनिहोभया य विणओ य अपडिकम्मत्तं । मासाइया य पडिमा पव्वज्जा हुक्करा एवं ॥ ४० ॥
 निसिउगखगधारासंकमणं हुक्करं जहा हीइ । लोहमयचणयचावणमणिसिहाजालपाणं वा ॥ ४१ ॥
 सायरवाहुत्तरणं मन्दरगिरितोलणं तुलाए य । चकइगमज्झेणं धीउल्लियविन्धणं चैव ॥ ४२ ॥
 अहवाऽपि जहा गयणे गङ्गापडिसोपगमणमइकइं । तह साहसरहिएणं पव्वज्जा हुक्करा काउं ॥ ४३ ॥

भणियं च—

१ व—ंयाह जे० । २ अ—ंसगो ।

संजयवेमाणि तथीसंजह पुब्बेण पविसिडं वीरं । काडं पयाहिणं पुव्वदक्खिणो ठन्ति दिसिभाए ॥ २१ ॥
जोहसिय भवणवन्तरदेवीओ दक्खिणोण पविसित्तु । चिट्ठन्ति दक्खिणावरदिसिम्मि त्तियुणं जिणं काडं ॥ २२ ॥
अवरेण भवणवासी वन्तरजोहससुरा य अइगन्तु । अवरोत्तरदिसिभागे ठन्ति जिणं ते नमंसित्ता ॥ २३ ॥
समहिन्दा कप्पसुरा राया नरनारिओ उइवेणं । पविसन्ति पणमिऊणं ठन्ति य पुव्वुत्तरदिसाए ॥ २४ ॥

अवि य—

इतं महिद्धियं पणिवयन्ति ठियमवि वयन्ति पणमन्ता । नवि जनतणा ण विकहा न परोप्परमच्छरो न भयं ॥ २५ ॥
वीयन्मि हेन्ति तिरिया तइए पायारमन्तरे जाणा । पायारबाहिं तिरियावि केवला मणुयमिस्सा वा ॥ २६ ॥
सच्चवइ समणुगाए जुगावं विय सव्वसंसयहराए । अमयरससाविणीए जेयणनीहारिणीए य ॥ २७ ॥
वाणीए मणहराए कयक्खिओऽवि हु कहेइ भव्वाणं । तित्थयरनामकम्मोदएण धम्मं महावीरो ॥ २८ ॥
धम्मत्थकाममोक्खा पुरिसत्था एत्थ हेन्ति चत्तारि । धम्मार्थो जेण सेसा ह्वन्ति ता तम्मि जइयव्वं ॥ २९ ॥
पुरिसेणं बुद्धिमया, सो पुण दुविहो भवे समासेणं । पढमो यं समणधम्मो सावणधम्मो भवे बीओ ॥ १४३० ॥
पव्वज्जापडिवत्ती आरन्भपरिगहाण चाएण । विहियाणुट्ठाणपवित्तिओ य धम्मो जइणेसो ॥ ३१ ॥
सो पुण दुर्परियहो काउरिसाणं विवेगरहियाणं । दुद्धरपञ्चमहव्वयधारणमित्थं जओऽवससं ॥ ३२ ॥

१ व-०वरुत्त० । २ व-पागा० । ३ व-उ । ४ अ-०परिगहो य । ५ व-सा । ६ व-०परियहो । ७ व-०मैत्थं ।

तिमिरनियरमहिवलयमईयह ।

पसरन्तह भाभणडलह वीरह निरवमसोह । नं जिणसेवहिं पट्टविय दिणयति नियकिरणोह ॥ १५ ॥

पउरपडिरवभरियनहविवरबहिरीकयजणसवणशुरुचमक्कउक्कंवयणेहिं । आयत्तिय पसुगणेहिं, कम्पमाण-
नणुतरलनयणेहिं ।

सुरदुन्दुहि वज्जन्तं तहिं शुक्निषोसमहन्त । हक्कारइ जिणपासि किर सुर नर दूरि चरन्त ॥ १६ ॥

शूलनिनूलविसलविललुन्तशुत्तावलिमालियह, सरयसोममण्डलरवन्नह । मणिसण्डपरिमण्डियह, हरतु
सारगिरिसरिसववहं ।

तिट्टुयणपहुणत्तपह सोहइ उज्जलकन्ति । नं सुरसिन्धुपवाहनियकेणह संठिय पन्ति ॥ १७ ॥

अन्नं च—

रुहरं च भम्मचक्कं णवहरियविरायमाणकरपसरं । नीलमणिरयणमइयं रेहइ पुरओ जिणिन्दस्स ॥ १८ ॥

माणिकजडियकञ्चणडण्डो सिञ्जन्तकिङ्किणिकलावो । डज्जइ य महिन्दधओ पुरद्विओ शुवणनाहस्स ॥ १९ ॥

सीहासणोवविट्ठे जिणम्मि परिसाउ ठन्ति सट्ठाणे । बारस उ मज्झयारे पढमे पायारवलयरस ॥ १४२० ॥

भणियं च—

१ अ—पह । २ अ—जं । ३ अ—कलं । ४ व—ज्जति । ५ अ—नेसुलं । ६ अ—लुरं । ७ व—न्नहं । ८ अ—क्षओ ।

विणटसंठियसुरहिंगन्धद्व, जलथलर्यरसंभवहं, पञ्चवल सुरगणविसुक्षिय । आजाणुवरसेह तहिं, गन्धलु-
द्वभमरहं अञ्चुक्षिय ।

सहर समन्ता जिणवरह वियसियञ्जुसुमहं बुद्धि । जिणदंसणि वप्फुल्लसुह नाह पयासह तुद्धि ॥ ११ ॥
हरिसवियसियवयणणयोहिं, हरिणेहिं सुय अहरसिण, विजियसजलजलवाहगजिय । अजाणतिमिरन्तरि-

यसुवणभावपायडणसजिय ।

जिणह्मुणि पसरइ दसदिसिंहिं, तिहुयणजणियपणाम । नं शुरुतमनिदोवहयजणपडिदोहणकाम ॥ १२ ॥
खीरसायरलहरिडिण्डीरपण्डुरयरसरयससिसिकिरणससिचिहुरोहसुन्दर । माणिकमण्डियपवरकणयडण्डुं
रखियपुरन्दर ।

सुरवइकरकमलट्टिं चामारजुयलु दलेइ । नावइ गुणगणुं सुइयमणु पुणु पुणु जिणह नमेइ ॥ १३ ॥
जवकञ्चणवाडिड मणिचिनु, उरुहुं वित्थरपवर, नभियमज्जु पेरन्तउरु । बहुचिन्तविञ्चुरियत्तणु, पडिमरं-

ववरसीहसिन्शुरु ।

सीहासणु तिहुयणशुसुहुं सोहइ निरवमकन्ति । नं रुवन्तरि मेरुणिर धारइ तणु शुरुभन्ति ॥ १४ ॥

अबभवजियगयणरविकिरणनियरो वव परिभासुरह, विप्फुरन्ततणुकिरणरइर्यह । नहविवरपरिसिकिरह,

१ व-०तर० । २ अ-०सिहु । ३ अ-०दण्ड० । ४ व-०ट्टियं । ५ व-०गाण । ६ अ-०मणु । ७ अ-०रुय० । ८ व-०यहं ॥

कालगुरुहरियन्दणकपूरतुरककुन्दुरकैर्हि । महमहमहन्तगन्धा विरयन्ति य ध्रुयषड्विधाओ ॥ १ ॥
 चउसोयाणपरम्परकलिया वरकमलविमलजलधुवा । विरयन्ति सुरा वावी पुववाइदिसासु चत्तारि ॥ २ ॥
 तो पढमबीयसालन्तरम्मि पुव्वुत्तरम्मि दिसिभाए । विरयन्ति देवछन्दं विस्सामत्थं जिणवरस्स ॥ ३ ॥
 सीहासणं सपीढं चीरुक्खं देवछन्दयं चमरे । छत्तत्तयमिच्चाइ वन्तरदेवा विउव्वन्ति ॥ ४ ॥
 रइयम्मि समोसरणे एवं सूरोदए जिणो एइ । दोहिं पउमेहिं पाए ठवयन्तो मग्गओ सत्त ॥ ५ ॥
 आगन्धन्ति य पउमा तेसिं जं जं अपच्छिमं होइ । तं तं अग्गो गन्तुं पयठाणं ठाइ वीरस्स ॥ ६ ॥
 अह पुव्वद्वारेणं पविसिय काढं पयाहिणं वीरो । पणमिय नित्थं उवविसइ आसणे पुव्वदिसिससुहो ॥ ७ ॥
 सेसदिसासुं अमरा जिणपडिरुवाइं तिच्चि उ कुणन्ति । तेसिं पि तयणुरुवं जिणपभावा हवइ रुवं ॥ ८ ॥
 उवविट्ठस्स भगवओ अट्ठवि रायन्ति पाडिहेराइं । कहमाणाइं तिहियणसामित्तं जिणवरिन्दस्स ॥ ९ ॥

तहाहि—

तुङ्गवट्टुं मसिणशुडनालु, वैरुलियसमवहलदलु, घणविसालसमसालसालिउ । मयरन्दलालसभसलपि-
 ज्जमाणकुसुमोहमालिउ ।

वीरह उयरि असोयत्तरु रविकरपहहरु, भाइ । पवणन्दोलपवालकरु, हरिसिं नच्चइ नाइ ॥ १४१० ॥

१ व—०वट्टुल । २ व—०मोहु० ।

गन्तुण जोयणाइं वारसरयणीएँ संठिओ वीरो । नयरीए अपावाए महसेणवणम्मि उज्जाणे ॥ ८८ ॥
 तत्थण्ठि सोमिलज्जो त्ति माहणो तस्स जाणकालम्मि । बह्वे दियाहलोया समानया जन्नवाडम्मि ॥ ८९ ॥
 एणन्ते य विवित्ते उत्तरपासम्मि जन्नवाडस्स । तो देवदानाविन्दा करिन्ति महिमं जिणिन्दस्स ॥ ९३९० ॥
 देवेहिं समोसरणं पुणोऽवि रइयं समन्तओ रम्मं । तं त्थिय संखेवेणं वञ्चिज्जन्तं निसामेह ॥ ९१ ॥
 तणकट्टसकराईं केइ सुरा आहुणित्तु वाणं । जोयणमेत्तं भूमिं सोहेन्ति समन्तओ पढमं ॥ ९२ ॥
 काऊणमल्लभवदलमञ्जे गन्धोदणं तु वासन्ति । वरसुरहिपरिमल्लुगारमणहरं महियमहिरेणुं ॥ ९३ ॥
 अन्ने उ जच्चकञ्चणसिलबद्धतलं कुणन्ति धरणिणयलं । आयंसतलं व समं भासुरमणिरयणाविच्छुरियं ॥ ९४ ॥
 कप्पसुरा पायारं पढमं विरयन्ति जच्चरयणमयं । वरमणिकविसीसजुयं कमतणुयं मणहस्सुञ्जं ॥ ९५ ॥
 उत्तत्तकणयघडियं जोइसवासी कुणन्ति वीयं तु । रयणकविसीसयहुं किरणेहिं निबद्धसुरचावं ॥ ९६ ॥
 उज्जलकलहोयसिलाविणिमियं पवरकणयकविसीसं । तइयं बहिपायारं भवणवइसुरा उ विरयन्ति ॥ ९७ ॥
 उत्तुङ्गरयणतोरणरेहिञ्जा वरंपडायसोहिञ्जा । उभओ पासे पउमत्पिहाणवरकलसपरिकलिया ॥ ९९ ॥
 वरखवसालिभञ्जियसयकलिया मयरसुहविराइञ्जा । सरयल्लभखण्डपण्डुरहारारवलिसारल्लत्तजुया ॥ १०० ॥
 विपुत्तरियकिरणवहुं भेयरयणरइया मणोहरयारा । एक्के पायारे चउरो चउरो कया दारा ॥ १०० ॥

१ व-सोहिं । २ व-यत्तं । ३ अ-वरत्ता । ४ व-कणयथमविच्छिन्ना ।

सरयससहरसरिससुहसोह !, सिद्धस्थनिवकुलतिलय !, वरविंसिद्धकन्दुदलोपण !। चन्दद्वसमभालयल !,
परमरूपशुवणरूपमोयण !।

तुह दंसण मिन्डत्तहर, पावगणित्तुपयण्डु !। भवसयसंविड मज्जुं गड, गुणसायर !सयखण्डु ॥ ८३ ॥
करणत्तकरपसरनिद्ववण !, मणमल्लवगणमहण !, चडकसायवणगहणमोडण !। कन्दप्पकुञ्जरदमण !,
मोहसूलभववेड्ढिनोडण !।

निकल निरञ्जण अजरसर, कयकमिन्धणदाह ! सरणु असरणह मंज्जु तुहं, वडमाणजिणनाह ! ॥ ८४ ॥
बहुपरीसहससरसंवदसोडीर ! दुद्धरथरियवग्गचेरगुरुसर ! सुलक्खण !। अहदुंकरतवियत्तव !, खनितस्सर !
नियलोक्करक्खण !।

जगवन्धव ! पदं विन्नवडं, करि महु एकु पसाड । भवसायरि निवहन्तु मइं लहु उद्धरहि वराड ॥ ८५ ॥
एत्थन्तरमि म—

पव्वजाहशुणाणं पडिवत्तिखमो न कोह इह अत्थि । इय नाडं खणमेगं केवलमहिमं सुरेहिं कयं ॥ ८६ ॥
जीयं ति अणुभवेडं सुरकयवरकणयकमलनवगमि । चरणे विनिक्खिवन्तो चडविहसुरसङ्गपरियरिओ ॥ ८७ ॥

१ व—सदकन्दोहं । २ व—रुव । ३ व—गज्जं । ४ अ—दवण । ५ व—वड्ढिं । ६ अ—दाहु । ७ व—मज्जं । ८ व—
दुसरं । ९ व—जयं ।

सुरगायण गायहिं गेज तारु किवि पर्दहि वीरु तिहुयणह सारु ।

उळुट्टि नाउ केइ वि कुणन्ति जय जयहि देव ! केइ वि भणन्ति ॥ ७७ ॥

गजन्ति केइ नहि उल्ललन्ति किवि मयगळु नावह गुळगुलेन्ति ।

महिवादि केइ पुणु पुणु रलन्ति मयमत्त जेर्म केइ वि सुलन्ति ॥ ७८ ॥

अददहाससदं हसन्ति रोमञ्च सव्वगत्तेहिं वहन्ति ।

इय हरिसत्तेइ बहुविह करेन्ति खणि अहुणाहिं तहिं संभरन्ति ॥ ७९ ॥

नच्चन्ति पवरकरणङ्गहार सुररमणिहिययपोलन्तहार ।

किउ अमरिहिं चारु समोसरणु तहिं जिणु निविहु गयजरमरणु ॥ १३८० ॥

सक्कोऽवि हड्डुट्टो काऊण पयाहिणं च तिवखुत्तो । पणमित्तु महावीरं संशुणइ सुगाहिरनिणयोसो ॥ ८१ ॥

जैय जिणेसर ! जय जयाणन्द !, जय जीवरक्खणपरम !, जय समत्थतिहुयणदिवाधैर ! । जय भीसण-

भवमहण !, जय अपारकारुत्तसायर ! ।

जय सिवकारण ! सिवतिलय !, वड्डमाण ! जिणहन्द ! । तिहुयणपत्थियकप्पत्तरु !, जय जय पणयसुरिन्द ! ८२ ॥

१ अ-०दहि । २ व-जेम्भ । ३ अ-०कर । * वस्तु रङ्गा वा वृत्तम् ।

जन्मियगामंन्मि गओ भयवं उर्जुवालिआ नई तत्थ । तीए उत्तरकूले सामागकुडुन्विणो खेत्ते ॥ ६७
 सालदुमस्स य हेडा अपाणएणं च डडुभत्तेणं । उडुडुयनिसेजाए ठियस्स आयावमाणस्स ॥ ६८ ॥
 करणमपुव्वं पाविय सुक्कड्ढाणेण मोहपयडीओ । अणभिच्छमीससभं अड्ड नपुंसिस्थियेयं च ॥ ६९ ॥
 हासाहलक्क पुंवेयमह य कोहाइए य संजालणे । खविक्रण खीणमोहस्स गुत्तमणवयणकायस्स ॥ १३७० ॥
 हँत्थोत्तरजोगेणं चइसाहे सुद्धसमिअवरणहे । वीरवरस्स भगवओ उप्पवं केवलं नाणं ॥ ७१ ॥

अवि य—

घणवाइकस्मरयणीखयन्मि तमतिमिरनासणो सुहओ । कयअवियकमलबोहो कुत्तिथिगहपहविणासयरो ७२ ॥
 केवलसहस्सकिरणो उइओ वीरस्स भुयणपणयस्स । लोयालोपपयासी अत्थमणविवज्जिओ विमलो ॥ ७३ ॥
 उप्पवे य अणन्ते नाणे वीरस्स सुरवरा सव्वे । चालियासणा सपरिसा समागया चडनिकायावि ॥ ७४ ॥
 आणन्दनिब्भरमणा सव्वे ते बहलपुलइयसरीरा । वीरस्स कुणन्ति तहिं केवलनाणुप्पया महिसं ॥ ७५ ॥

तहाहि—

धरिस्सिड गन्धोदगपुष्पकूरु अप्फालिड विविहपयारु तूरु ।

तहिं ताडिय दुन्दुहि सुरगणेहिं जिणनाणमहिमहरिस्सियमणेहिं ॥ ७६ ॥

१ व-०गमणिगं । २ व-उज्जालिं । ३ व-हलुं । * पडशट्टिकाएसपञ्चकयं ।

दिवादी उवसणा सम्मं अहियासिया ह्य जिणेणं । पडिक्कला अणुक्कला उवमत्थावत्थकालम्मि ॥ ५५ ॥

उवमत्थकालमाणं पुण इमं—

बारसवासा सट्ठा पक्खो तवपारणादिणेहि इमो । वीरस्स दिक्खदिणसंजुओ य उवमत्थपरियाओ ॥ ५६ ॥
एयम्मि य परियाए जो अणुच्चित्तो तवो जिणवरेणं । वीरेण भगवया तं कहिजमाणं निसामेह ॥ ५७ ॥
नव उवमासियखमणे छ एणुण दोमासिए अकासी य । बारस य मासियाहं बावत्तरि अद्धमासाहं ॥ ५८ ॥
एणं पुण छम्मासं दोखि य तेमासियाहं खमणाहं । अट्टाहयमासाहं दो दोखि दिवहुमासाहं ॥ ५९ ॥
दोहिं अहोरत्तेहिं भद्दपडिमं अकासि वीरजिणो । चउहिं च महाभदं दसाहिं पुणो सव्वओभदं ॥ १३६० ॥
पढमाए उस्सणो चउजामा चउदिसिं पि पत्तेयं । वीयाए अहोरत्तं तं चिय तंहयाए दिसिदस्सो ॥ ६१ ॥
पंचदिवसेहिं ऊणं खमणं छम्मासियं च कासी य । गोयरच्चरियसमेयं घोराभिणाहज्जयं वीरो ॥ ६२ ॥
बारस य एगाराहयपडिमाओ अट्टमेण भत्तेणं । चरिमाए रयणीए काउस्सणोववेयाओ ॥ ६३ ॥
दो वेव उ छट्ट सए अउणत्तीसे अकासि जिणवसभो । क्कासी य निच्चभत्तं चउत्थभत्तं च न कयाह ॥ ६४ ॥
अउणापन्नं तत्ति य सयाणि वीरस्स पारणादिणोणं । बहुयसयाणि य आसी उक्कुट्टयनिसेजपडिमाणं ॥ ६५ ॥
एवं तवो गुणरओ उवमत्थो विहरिउं अपडिबद्धं । घोरं परीसहचसुं अहियासिन्तो महावीरो ॥ ६६ ॥

१ व-तहए दिसा० । २ व-भीरो । ३ व-आसी । ४ अ-०णेणं । ५ व-०रत्थं ।

तस्स गिहम्मि पविट्ठो सामी दिट्ठो य तस्स मित्तेणं । सल्लवियणाकिलन्तो तत्थ ठिओ खरगवेज्जेणं ॥ ४३ ॥
 सिद्धत्थोऽवि य वन्दइ भयवन्तं शुणइ देइ वरभिकवं । खरगोऽवि य भणइ अहो ! समत्थलक्खणजुओ भयवं ॥
 किन्तु ससल्लसरीरो संभन्तमणो य भणइ सिद्धत्थो । जोएइ कहिं सल्लो पलोइओ तेण दिट्ठा य ॥ ४६ ॥
 कत्तेसु कडसलणा सिट्ठासु य तासु भणइ सिद्धत्थो । अवणेसु इमा सिणवं पुवं हीही तुह महन्तं ॥ ४६ ॥
 निपेपडिकम्मो भयवं नेच्छइ किरियं तओ य पडियरिउं । उज्जाणठियस्स गया पडिमावत्थस्स वीरस्स ॥ ४७ ॥
 सिद्धत्थो खरओ तह बहुपुरिसजुया य ओसहजुया य । अहम्महिय सव्वङ्गं सम्महिय मउयहत्थेणं ॥ ४८ ॥
 बहुपुरिसधरियतणुणो दोहिं उ सणडासएहिं समकालं । उक्कहिया सलणा सुदक्खवलवन्तपुरिसोहिं ॥ ४९ ॥
 तासु य संसोणियासुं कड्ढिज्जन्तासु वेयणवसेणं । सुक्को महन्तनाओ तत्थ महाभइरवं जायं ॥ १३६० ॥
 संरोहणोसहेणं संरोहित्ता वणे मणे तुट्ठा । वन्दित्ता खामित्ता गया गिहं सेट्ठिविज्जा उ ॥ ५१ ॥
 सव्वुक्कोसुवसणा सीयं कडपूयणा कयं पढमो । वीओ य कालचक्कं सल्लुद्धरणं इमं तइओ ॥ ५२ ॥
 सत्तमपुहवीएं गओ गोवो मरिऊण सेट्ठिवेज्जा य । सुरलोयं सुहभावा महन्तवियणं कुणन्तावि ॥ ५३ ॥

अओ चैव भणियं—

सुहपरिणामो निव्वं कायव्वो जेण वन्धमोक्खाणं । सो विय परमं अङ्गं नायं पुण्डरियकण्डरिया ॥ ५४ ॥

१ व-०यहि कहिं स । २ व-अप० । ३ अ-०लक्ख० । ४ अ-सुसो० ।

ता संगोवाहि तुमं परिवालसु आयरेण परमेणं । रत्ना तह सि भणिडं कन्नन्तेउरणिहे नीया ॥ ३३ ॥
 मूला धणावहेणं निच्छदा ताडिया तह जणेणं । निन्दिता खिसिता विगोहया नयरमज्झमि ॥ ३४ ॥
 भयवं पि विहरमाणो छम्माणिणाममाणओ तस्स । बाहिं पडिमाएँ ठिओ तत्थवि कुम्मारगामे व्व ॥ ३५ ॥
 गोवो सामिसमीवे गोणे सुअह गया य ते अडविं । सो आगओ चिरेणं पुच्छह देवज्जागा केत्थ ॥ ३६ ॥
 मज्झ बहल्ला सामी मोणेणं चिट्ठए तओ कुविओ । कत्तेसु कडसलागा दोसु वि पक्खिवह जा मिलिया ॥ ३७ ॥
 दोलि वि मज्झे मूलाओ भज्जए उक्खणेण मा कोह । कम्मं निविट्टकाले जमजियं तं उहवमिणं ॥ ३८ ॥

भणिपं च—

कत्तेसु तजयतत्तं गोवस्स कयं निविट्टुणा रत्ता । कत्तेसु वद्धमाणस्स तेण ह्वादा कडसलागा ॥ ३९ ॥

तित्थयरस्सवि एवं कडाण कम्मण नत्थि मोक्खो सि । इय सुणिय वन्धहेऊ वुहेहिं सइ वजियन्वो सि ॥ १३४० ॥

भावेइ य भयवं—

सयमेव कंडं एयं इहइं पि अकल्यारिणो देणडो । अकयं कोह न पावइ भगीरही नागदहणं व्व ॥ ४१ ॥

सम्ममहियासमाणो सामी तं वेयणं विसुद्धमाणो । मडिक्खमपुरमि पत्तो सिद्धत्थो तत्थ अत्थि वणी ॥ ४२ ॥

१ अ-धाडिआ । २ अ-तत्थ । ३ व-सय । ४ व-कयं । ५ व-उणडो । ६ अ-दवणं व ।

दिवा य चन्दणाए पञ्च य दिव्वाणि पाडञ्चयाणि । जिणपारणं जायं पञ्चदिणेणूणञ्जमासे ॥ १३२० ॥
 देवा य सन्निवहया केसा तीए य वरतरा जाया । तुहा तड स्ति नियला सुवन्नमणिनेजरा भूया ॥ २१ ॥
 अमरेहिं य सा विहिया सन्वालङ्कारभूसियावयवा । पहयमहिरेणुडदगं वुडं हरिचन्दणुमीसं ॥ २२ ॥
 मुक्काहं अंमरेहिं दसद्धवत्ताहं सुरहिकुसुमाहं । पहयाओ दुन्दुहीओ चेलुक्खेवो कओ परमो ॥ २३ ॥
 वुडं च अहो ! दाणं गयणे सक्को समानओ तुट्ठो । कोडीओ अद्धतेरस तत्थ हिरन्नरस वुट्ठाओ ॥ २४ ॥
 गायन्ति य नच्चन्ति य वायन्ति पढन्ति तहवि सुच्चन्ति । उक्किट्टिनायममरा पारणए तम्मि वीरस्स ॥ २५ ॥
 जाओ पुरे पयोसो चन्दणवालाए पुन्नकलियाए । पाराविओ सुणिन्दो धणावहो तो समावन्नो ॥ २६ ॥
 राया सिगावई वि य नन्दामच्चो य आगया तत्थ । दहुं पारणमहिंसं परमपमोयं गया सन्वे ॥ २७ ॥
 दहिवाहणरस रन्नो संपुलओ नामकच्छुई जो उ । वन्दित्तंणाणीओ सो पेच्छिवि चन्दणकुमारिं ॥ २८ ॥
 चलणेसु पडिय रोपेह रत्ता पुट्ठो य का इमा कत्ता । दहिवाहणरस रन्नो एसा धूय स्ति सो आह ॥ २९ ॥
 तं आलिङ्गिय पञ्णइ सिगावई एस भइणिधूया मे । राया हिरन्नवुट्ठिं गेणहन्तो वारिओ हरिणा ॥ १३३० ॥
 जस्सेसा ओ ! वियरइ तस्स इमा होइ पुच्छिया सा य । तायस्स मए दिवं हिरन्नमेयं ति पडिभणइ ॥ ३१ ॥
 सक्केण निवो भणिओ एसा वीरस्स सिस्सिणी पढमा । होही चरिमसरीरा केवलनाणम्मि उप्पवे ॥ ३२ ॥

१ व-अहभरेहिं । २ व-०वइ ।

तं ददुं सुसिपक्षिं तिससुक्खकिलामियं सुदीणसुहं । रे जीव ! सहसु दुष्पायकम्मफलं ईस भावन्ती ॥ ७ ॥
 बाहजलभरियनयणो गुरुदुक्खं पावण जलं थोवं” । नियह य भोयणजायं णत्थि य भविपव्वयवस्सेणं ॥ ८ ॥
 कुम्मास धिय दिट्ठा न य दिट्ठं तत्थ भायणं किं सि । उस्सुगाभावोणं चिय सुप्पे काऊण कुम्मासा ॥ ९ ॥
 पासेसु पुत्ति ! एण तुल भञ्जावेमि जाव नियलेडहं । इय भणिय ते पणासिय लोहारवरं गओ सेट्ठी ॥ १३१० ॥
 सा तयवत्था सुमरिय पिजोहं हत्थिणि व्व नियजूहं । सुत्ताहलसरिसाहं रोयह अंसेंणि सुयमाणी ॥ ११ ॥
 जणयविओणं पत्ता जणणीमरणं च वन्थुविरहं च । परदेसमिममवत्थं हा हा ! देवस्स परिणामो ॥ १३ ॥
 तारिसकुलजायाए तारिसलीलाएं एरिसं वसणं । ता नत्थि सा अवत्था कम्मवसा जा न संपट्टह ॥ १४ ॥
 एवं चिन्तेमाणी उद्धट्ठिया गरुयदुक्खपळभारा । पुरओ कयसुत्था सा चिट्टह दारिं पलोयन्ती ॥ १५ ॥
 जइ कोह एज अतिही ता अट्टमपारणं करेमि अहं । एण धिय कुम्मासे दाउमवत्थोचिहं तस्स ॥ १६ ॥
 एत्थनतरम्मि सामी पत्तो पुत्ताणुभावओ तीए । सा ददुं भयवन्तं खणेण जाया विणयदुक्खा ॥ १७ ॥
 गुरुहरिसभरा चिन्तइ दरिष्णेहे हिरववुट्ठि व्व । संपत्तो मम भयवं कयपुत्ताए इहावसरे ॥ १८ ॥
 तो सुप्पं दरिसित्ता पयमेणं काउमेळुया चाहिं । वीयं धन्तो पभणइ भयवमणुणहइ कुम्मासे ॥ १९ ॥
 पुत्तो अभिगणहो मे दव्वाहचवविबहोऽवि इय नावं । कुम्मासगहणत्थं पसारिओ सासिणा पाणी ॥ २० ॥

१ व—दुहं तं । २ व—पुव । ३ व—पयो पापए । ४ व—थोर्यं । ५ व—पुरओ । ७ अ—धिए । ८ व—लुगा । ९ व—पत्तो ।

नृण विण्डं कळं ता तरुणो चैवं छिजए वाही । जइ पुण परिणैइ इमं ता मज्झ सुहेण्हंवंइ छारी ॥ १७ ॥

अन्नं च—

वैरि हउं सुय वरि हउं मजाय वरि विसहरि खदी । वरि उरुंभीसुलियहिं भिन्न वरि हुयवहि दक्षी ।
वरि उँव्वनिधय सुखवडालि वरि खडुहिं धल्लिय । मं मँइ दिहु सवत्तिजुतु पिड हियडासल्लिउं ॥ १८ ॥
इय एवमाह चिन्तिय सेट्टिमि विणिग्गए गरयरोसा । निदयचित्ता पहणइ सिरं च सुणडावए तीसे ॥१९॥
नियलेहि य वन्धावइ चलणेसुं ओर्यरमिम पक्खवइ । अणइ य जो सेट्टिसा साहिसइ सो ममं वहरिी ॥१३०॥
गिहमागओ य पुव्वइ सेट्ठी भो वन्दणा कहिं “चेहे । मूलाए य अणं न परियणो साहए कोइ ॥ १ ॥
सो सुणइ रमइ कल्थवि रत्तिं जाणैइ नवरि सा सुत्ता । वीयदिवसे न दिट्ठा पुट्ठा य ण केणइ सिट्ठा ॥ २ ॥
तइयदिणं परिक्खविओ अणइ य मारमि जइ न साहेइ । ताहे एगा थेरी चिन्नइ किं मज्झ जीएणं ॥ ३ ॥
सा जियउ महाभाग मज्झवि जीएण पाविथा एसा । मूला जं सियवीयाससिलेहानिकलङ्काए ॥ ४ ॥
एहेए इमं ववसइ नरयनिमित्तं नओ य थेरीए । सेट्टिस जहावत्तं मूलाए वेट्ठियं कहियं ॥ ५ ॥
सेट्ठी वि अहो ! पावा मूला निद्धमनिदयसहावा । इय चिन्नन्तो ओयरगदारसुणघाडए खिप्वं ॥ ६ ॥

१ व-छिजए य जए । २ व-०गासू० । ३ अ-ओलंवि० । ४ व-गहं । ५ व-०य । ६ व-उवध० । ७ व-चिट्ठ० । ८ व-०स्थइ ।
* रोलहवसिदय ।

नीया य नियधरम्मी कासि तुमं पुच्छिया न साहेह । रुयह परं पन्वालिपणण्डयला अंसुधाराहिं ॥ ८५ ॥
 पियवयणेहिं सनेहं संठविथा वैदिय ति पडिवन्ना । ण्हावणभोयणवत्थाहएहिं सन्माणिया धणियं ॥ ८६ ॥
 मूला य निययभजा भणिया धूया तुहेस ता सम्मं । तह कायन्वं जह सरह नेव नियजणणिजणयाणं ॥ ८७ ॥
 चिद्धइ य कुलहरन्मि व सा निव्वुयमाणसा गिहे तन्मि । विणएणं सीलेण य सन्वोऽवि-य रञ्जिओ लोणेो ॥
 गिहवासी पुरवासी भणइ अहो ! सीलचन्दणा एसा । तो तीएँ वीयनामं संजायं चन्दण ति कुडं ॥ ८९ ॥
 एवं वच्चइ कालो मूला पुण मच्छिरिजए हियए । तीए उवरि धणावहबहुमाणं पेच्छमाणी वं ॥ १२९० ॥

चिन्तइ य—

सन्वोऽवि जणो पायं अहिणवत्थुन्मि कुणइ अणुरायं । चिरपरिचियमवधीरइ ता जइ एसो इमं भजं ॥
 कुणइ गुरुरायरत्तो ता गेहअसाभिणी अहं होमि । इय सा पावा तीए चिद्धइ छिड्डाहं जोयन्ती ॥ ९२ ॥
 सो सेट्ठी मज्झणहे वीहीओ आगओ गिहे विजणे । एगन्मि दिणे नत्थि उ जो कोइ विसोयए वलणे ॥ ९३ ॥
 ताहे चन्दणवाला उवट्टिया तत्थ पाणियं वेत्तुं । वारन्तस्सवि य बला आहत्ता सोहउं चलणे ॥ ९४ ॥
 एत्थन्तरन्मि तीए ब्रुवा केसा सहावसोहिष्ठा । पडिहिनित कइसे इय चिन्तेउं सेट्टिणा क्षत्ति ॥ ९५ ॥
 हत्थद्वियलीलाजडियाए धरिया तहेव बद्धा य । ओलोवणोवविट्ठा मूला चिन्तेइ तं दहुं ॥ ९६ ॥

१-व-विट्टिय । २ व-य । ३ गवाक्षस्था इत्यर्थः ।

दहिवाहणगहणत्वं चम्पं वेदह सयाणिओ राया । एगाए रस्तीए नावाकडगेण गन्तूणं ॥ ७३ ॥

दहिवाहणोऽवि नद्धो चरयाए जगहो नरिन्देण । धोसाविओ य सेणालोणेण य त्स्सिया नयरी ॥ ७४ ॥

दहिवाहणस्स रत्तो वसुमहूयाए संजुया गहिया । अयभीया एणेणं वणठेणं धारिणी देवी ॥ ७५ ॥

वलिओ सयाणियनिवो सो वणठो अणह एस्स मे अज्जा । होही इमाएँ थूयं एयं पुण विकिणस्सामि ॥ ७६ ॥

तो धारिणी विचिन्तइ एसा बाला अणज्जहत्थगया । कमवत्थं पाविस्सइ न नज्जएँ हा । विहिविलासो ॥ ७७ ॥

मज्झं पि सीलखलियं होही तं तु जसधम्मनासणयं । सुद्धस्स वरं सरणं मा जीयं सीलखलियस्स ॥ ७८ ॥

हा हियय ! क्रिन्न कुट्टस्सि वन्धुविजत्ताए वसणवड्डियाए । मज्झ तुमं इय दुस्सहट्टक्खेणं सोँ उ कालगया ॥ ७९ ॥

अव्वत्तस्सरं रोयइ जणणीसरणेण वसुमहू दीणा । तो सो वणठो चिन्तइ मरिही एसावि जइ किञ्चि ॥ १२८० ॥

जम्पामि अजुत्तमहं तो मोल्लं वि ह्नु न होइ इय नाढं । अणुयत्तंतेण दढं कोस्सन्निवपुरीएँ आणीया ॥ ८१ ॥

वीहीएँ ओडिया सा दिट्टा य धणावहेण इन्धेण । अणलङ्घियावि लावन्नपुत्तस्सव्वद्दसोहिह्ला ॥ ८२ ॥

चिन्तियं चै णेण—

आगीएँ चैव नज्जइ ईसरधूया नरिन्दधूया यँ । एसा विसमं पत्ता हन्त ! अवत्थं विहिवसेणं ॥ ८३ ॥

ता मा वसणं दीहं पावउ करुणापवन्नचित्तेणं । जं मणिगयमोहेणं गहिया सा सेट्टिणा तेणं ॥ १२८४ ॥

१ अ—न्ने लोणेणं लू० । २ व—ज्जई । ३ अ—णडियाए । ४ अ—गाह । ५ व—ओड्डिया दि० । ६ व—च तेण । ७ व—वा ।

णिपनयरीष्ट न याणसि अभिगहं वाचि तस्स न सुणेसि । एत्तियकालो वट्टह अलद्धभिवत्तो भमह सामी ॥ ६३ ॥
 मा कुणसु देवि ! अधिहं एत्तियकालं न किं पि मे नायं । संपह साभिअभिगहपुरणकल्ले जइस्सासि ॥ ६४ ॥
 अंबाद्धिओ अमत्तो अमहं चिन्नेसि सयलकजाहं । जयगुरूपारणकल्ले कीस पमत्तोऽसि इय भणिडं ॥ ६५ ॥

अमत्तेण भणियं—

साभि ! न नायं संपह करेसुवायं तओ य वाहरइ । तच्चावाहं नामं ओज्झायं धम्मसत्थंविडं ॥ ६६ ॥

भणिओ य—

तुह सत्थे आयारो वत्थिजह वेव सत्त्वधम्मणीणं । ता सुणसु जिणाभिगहरुवं होक्खण अभिवत्तो ॥ ६७ ॥
 सो भणइ निर्धंविक्कत्त्वा संभूयाभिगहा बहुपयारा । दत्त्वाहएहिं भणिया सत्त य पिण्डेसणा वेव ॥ ६८ ॥
 असंसट्ठा षं संसट्ठा उद्धटा अप्पलेविया । जणाहिया पणाहिया सत्तसुद्धियधमिया ॥ ६९ ॥

ता साभि ! परविवक्खा न सुणिज्जह राइणा तओ लोणे । सत्त्वोऽवि समहट्ठो जत्तेणं सामपुत्वं तु ॥ १२७० ॥
 वीरजिणोऽभिगहिओ गोयरच्चरियं कैरेव ता तुत्थे । साभिसस देह भिवक्खं इमिणा इमिणा पयारेण ॥ ७१ ॥
 सो धम्मत्थी चियरइ बहुयपयारेहिं सत्थभणिण्हिं । सामी न वेव णिणहइ जणो य सत्त्वोऽवि उच्चिजणो ॥ ७२ ॥

इओ य पुत्वं—

१ व—०वायं । २ व—०त्थवियं । ३ व—०याविकखा । ४ व—संसट्ठा य । ५ व—करेह । ६ अ—य ।

नन्दाभियावर्हथो परोपरसहीथो परमसद्धीथो । तत्थ य भयवं गिण्ह अभिग्गहं किण्हपक्खम्मि ॥१२६०॥
 पोसरस पडिवयाण दन्वाहवविविहं पि दुरणुचरं । सुपट्टियकुम्भासे कप्पन्ति उं दन्वथो मज्झ ॥ ६१ ॥
 वेत्तम्मि पल्लुगाण अन्तो वाहिं च कमजुयं कावं । कालम्मि नियत्तेसुं भिक्खाचारीसु भावे य ॥ ६२ ॥
 निवधुया दासत्तं पत्ता सुणित्तयसिरा नियलवद्धा । ख्यमाणी अट्टमपारणम्मि जह देह तो कप्पे ॥ ६३ ॥
 कुणह यं भिक्खायारियं पुरीण नीज्वमज्झिमकुत्तेसु । तीए सन्वपरीसहवदथो तो तेसि सहणत्थं ॥ ६४ ॥
 हिण्डिय चउरो मासे अन्नम्मि दिणे गिहम्मि नन्दाए । भिक्खवट्टमणुपविट्ठो विक्कापो तीएं वीरज्जिणो ॥ ६५ ॥
 परमायरेण भिक्खा आणीया निग्गथो य सो भयवं । ताहे अथो ! अधत्ता ह्य नन्दा खेयमावत्ता ॥ ६६ ॥
 दासीहि य सा भणिया एस रिसी पहदिणं इहागच्छे । ताए नायं नूणं अभिग्गहो सामिणो कोहं ॥ ६७ ॥
 सुट्टयरं उट्ठिग्गा गुच्छइ उट्ठेयकारणममथो । सा भणइ अमह मनित्तणोण किं पाक्खसूलेणं ॥ ६८ ॥
 किं वा तुह बुद्धीए अभिग्गहं जं न सुणसि जयणुरुणो । अज्ज चउत्थो मासो न लहइ मणाच्चिन्तियं भिक्खं ॥ ६९ ॥
 सो भणइ पिण चिट्ठसु वीसत्था ता करेम्मि कहइदिणे । जह लहइ जिणो भिक्खं कप्पे य इमम्मि चट्ठन्ते ॥ ७० ॥
 तत्थागया सिगावहपट्टिहारी विजयनामिया कह वि । साहइ सिगावर्हए सा गन्तुं तं समुत्थावं ॥ ६१ ॥
 सावि महाट्टक्खत्ता जाया रत्ता य पुत्ठिय्या भणइ । किं रज्जेण मए वा तुह जं सामी विहरमाणं ॥ ६२ ॥

१ अ-य । २ अ-स । ३ व-तो । ४ व-कुणह । ५ व-गोपे य ।

तिपयाहिणं च काडं वन्दइ स्वामह पुणो पुणो वीरं । कहिऊण चमरपरिहवइयरमावद्धकरजुयलो ॥ १२४० ॥
 सुक्कोऽसि चमर । चिहइसु वीसत्थो भगवओ पभावणं । इहरा चुक्को होन्तो वज्जहओ असुररिद्धीए ॥ ४१ ॥
 चमर । तए साहुकयं सामीसरणं पवज्जमाणेणं । जं सव्वरसवि सरणं एसो विय वसणपत्तस ॥ ४२ ॥
 जा यं तुसे गलज्जी सुराण गुरओ कया विगयसङ्कं । निव्वडिया सावि तुहं सामीसरणं पवज्जस ॥ ४३ ॥
 इय जम्पिऊण सुक्को गओ सठाणं जिणं पणमिऊणं । चमरोऽवि पायवडिओ शुणइ जिणिन्दं भयविञ्जुक्को ॥ ४४ ॥
 ऋहु । अणाहहं वीर । तं सि अप्पडिहयसासण दुट्ठीवद्धवट्टरिट्टकम्मट्टविणासण ।

सरणु अहु भवरत्ति देव दुक्खिवयहं न विज्जइ तुम्ह वेव ओलगा तेण इह विउसेहि किज्जइ ॥ ४५ ॥

धयु सलक्खणु सो कयत्थु जो पइं आराहइ वयणु करेविणु तुम्ह सणु अपवगणु पसाहइ ।

पइं सामिउ को लहइ एत्थु वैडिहय सव्वावइ फलइ पुयु जसु सो जि देव । चित्तामणि पावइ ॥ ४६ ॥

बलि किज्जउ नरजम्भु तासु बलि किउ देवत्ताणु भत्तिभरेण करेइ देव । जो तुह भिच्चत्ताणु ।

मह लीणह पयकमलि एक्कपत्थण णिसुणिज्जउ जह तुह दंसणु लहिमि सांमि । भवि भवि तह किज्जउ ॥ ४७ ॥

इय थोडं असुरिन्दो विलक्खवयणो गओ नियं ठाणं । भयवं पि विहरमाणो कोसम्भिवपुरीए संपत्तो ॥ ४८ ॥

तत्थ सयाणिपनामो राया भज्जा सिगावई तसस । तम्मन्ती य सुशुत्तो नन्दा पुण पणइणी तसस ॥ ४९ ॥

१ व-वि । २ अ-एडि० । ३ अ-०कभावह । ४ व-दुलहु । * रोजाहत्तानि ।

केसरिशुहं सियालो एइ जहा तस्स टालणनिमित्तं । तह तं पत्तो इह सुरवहस्स दग्गभोलिपाणिसस ॥ ३८ ॥
 अहवा तुञ्ज विणासो उवट्ठिओ जग्गइभूमिमायाओ । पङ्गा पिपीलियाणं मच्चू समए चिय हवन्ति ॥ ३९ ॥
 ता नत्थि तुञ्ज मोक्खो सुमरसु जो कोइ अत्थि तुह सरणं । सुरभडपहारपहओ लहसि फुडं हुन्नयस्स फलं १२३० ॥
 इय भणिज्जणं चमरं समकालं पहरिउं समाढत्ता । तेएण झत्ति महिया पयडं पवणेण जलय ढव ॥ ३१ ॥
 ते चित्तांसिय समुहं अक्कोसन्तो य एइ सक्कस्स । रोसावेसपरद्धो देविन्दो चिन्तए एव ॥ ३२ ॥

नोवसमइ दप्पन्धो एसो हियकहणसायुवाएण । जलइ चिय जलसित्तं ययं सुतत्तं हुयवहेण ॥ ३३ ॥

इय सुणिय तस्स सुञ्चइ वज्जं जालासहस्सपजलन्तं । अङ्गारसहस्साइं विक्खिरमाणं फुलिन्दंहुं ॥ ३४ ॥

सो तं दहुं भीओ अहोसिरो उडुपयजुओ नट्टो । कग्गन्तसव्वगतो हा निहओ मन्दभगो त्ति ॥ ३५ ॥

परिगलियहारमउडो वेगेणणुगळमाणसयधारो । वीरस्स पविट्टो कमजुयस्स मज्झम्मि अइतुरिओ ॥ ३६ ॥

इओ य सक्को—

नो जिणवररइनिससं मोचुं चमरो पहु इहागन्तुं । ता कस्स कया निससा इय चिन्तिय ओहिणा नियइ ॥
 पासइ य वीरनाहं तओ य हाहा अजुत्तमावडियं । जिणआसायणहेडं खडहडिओ अकयपुत्रोऽहं ॥ ३८ ॥
 वेगेण य आगन्तुं वज्जं पडिसाहरेइ अप्पत्तं । चउरहुलेहिं जिणवरचलणसुं लज्जियमणो उ ॥ ३९ ॥

१ अ-०मय० । २ अ-०वासिय प० । ३ अ-०मवा० । ४ व-पुड्डिगरयं ।

तथो य—

असिमसिकजलववं विगरालं सुरनराण तासणयं । जीयणसयसाहस्सं विउवण भीसणं रुवं ॥ १६ ॥
वेत्तण महाफरिहं गजह उल्लह कुणह हक्काथो । दलह य भूमिचवेडं करेह पयदहरं धोरं ॥ १७ ॥
सीहो व नदह तुरथो व हेसए गुल्लुगुलेह हत्थि व्व । अङ्कुडअङ्कुलीए सुहं तिरिच्छं विडम्बेह ॥ १८ ॥
खोहन्तो अहलोगं कम्पेसाणो य मेहणीपीढं । फोडेमाणो व्व नहं पकरेन्तो घणर्यग्घायं ॥ १९ ॥
तसुकायगज्जिज्जिं बुद्धिं च कुणन्तथो ससुएपहथो । तासन्तो वणचरण जोहसिए दुहवि अयमाणो ॥ १२२० ॥
पत्तो सहं सुहम्मं यगं पायं सहाए मज्झस्मि । वीयं च वेहयाए काळं हय भण्डिमादत्तो ॥ २१ ॥
भो भो सक्का सामाणिया ! य भो आयरक्खदेवा ! य । सुमरह सा सुररिद्धी सुत्ता जा एत्तियं कालं ॥ २२ ॥
अज्जं महम्मि अज्जं वहेम्मि सज्जाथो अज्ज टालेम्मि । अहवावि भिच्चभावं पडिक्खह मज्झ सव्वेऽवि ॥ २३ ॥
चमरम्मि वि एरोक्खे तुम्हं पि पडुत्तणं हेमं आसि । रविचिरहे ससिणोऽवि ह्नु कुरह पयावो नहयलम्मि ॥
संपह सक्कं मोत्तुं सुररिद्धी संकमेड चमरम्मि । अमरचह त्तां य हमा तस्सेचाराहणा होन्तुं ॥ २५ ॥
सुरजोहावि ह्नु चमरं समागयं पेच्छिक्खण संभन्ता । दुव्वयणभासणेण य अमरिसिया भण्डिमादत्ता ॥ २६ ॥
भो चमरा ! काऽसि तुमं सुल्लो भम्मिथो य किञ्च उम्मत्तो । किं तं वाडत्तारिओ जं पलवसि हय विसुद्धाहं ॥ २७ ॥

१ व-०करं । २ व-०रु० । ३ व-इहं । ४ व-तो । ५ अ-हेसु । ६ व-०यंतं ।

असुरमहल्लयहिं भणियं—

पुन्वजियपुत्रेहिं सामि । सुरिन्दत्तणं इमो पत्तो । तं असुरिन्दो जाओ नियसुहकम्माणुसारेणं ॥ ४ ॥
 ता नत्थि इह विरोहो परोप्परं तुंज्झ पुन्ववहरं वा । नियठाणठिया दोउवि हु उवसुज्झह सुरसिरिं पत्तं ॥ ५ ॥
 अन्नं च न टालेउं सक्कह तुम्हेहिं नियबलेणेसो । एरावणं निहन्तुं किं सक्कह कोइ इयरकरी ॥ ६ ॥
 नियसामत्थणुखो होइ विरोहोउवि बुद्धिमन्ताणं । अहियबले कीरन्तो जसत्थत्तणुमाणनिम्महणो ॥ ७ ॥
 न य माहप्यं सक्कस्स तुम्ह लहुयत्तणं च कुणमाणा । एव भणेमो अम्हे किन्तु सरूवं इमं भणियं ॥ ८ ॥
 वमरो पभणइ वेइह तुम्ह वीसत्थमाणसा एत्थ । एगोउवि अहं गन्तुं हयमहियं तं करिस्सामि ॥ ९ ॥
 जं एक्को विय सीहो निहणइ मयमत्तकुज्जरस्समूहं । एक्को विहङ्गराया विदवइ य उण्णनायकुलं ॥ १२१० ॥
 शुद्धिभउडिआसुरसुहो एवं भणिऊण सो ससुप्पहओ । दप्पन्थाणं अहवा गुणदोसवियारणा नत्थि ॥ ११ ॥
 कुण्डलकिरीडकेरहारवरकड्यमण्डियसरीरो । दड्डुण महावीरं संपत्तो सुंसुमारमि ॥ १२ ॥
 कयत्तिपयाहिणकम्मो पणमित्ता भूमिनिहियभालयलो । रहयकरजुयलमउलो वीरं विन्नवइ सो एवं ॥ १३ ॥
 सामिय ! तुह पयजुयलं चिन्तामणिकप्पपायवसमाणं । सुहसंपयाण मूलं दुहआवइणासणं परमं ॥ १४ ॥
 तुम्ह पभावेणाहं देविन्दं निजिणेज्ज जयनाह । वसणावडियस्सवि मज्झ सामि । सरणं तुमं चेव ॥ १५ ॥

१ व-तुम्ह । २ व-चिइ० । ३ व-विह० ।

मडिभ्रमवयपत्तो सो धम्मत्थी पुच्छिडं सयणवणं । दासुमयं चउपुडगं पडिणहं कारवेऊणं ॥ ९१ ॥
 पडिबन्नो पव्वज्जं पाणायामं अभिणहं गेण्हं । जावजीवं डडंढुंण तवं करिस्सामि ॥ ९२ ॥
 पारणए पुण पढमे पुडए जं पडइ भिक्खचारियाए । तं पहियाणं दीक्खे वायस्ससुणगाइयाणं च ॥ ९३ ॥
 तक्खे य जलयराणं दायव्वं मच्छकच्छभाईणं । जं पुण चउत्थपुडए तं सुद्धिस्सामि सयमेव ॥ ९४ ॥
 कुणमाणस्स य एवं बारस्सवासा उ तस्स बोलीणा । अन्ते तवसुत्तियन्नो पक्खिविबयभत्तपाणो उ ॥ ९५ ॥
 पाओवगमनिर्वत्तो दिट्ठा र्हँडे जणे य खामेत्तां । अच्छइ समाहिवित्तो मासियसंलेहणाज्जुत्तियो ॥ ९६ ॥
 कालं काऊण तओ उववन्नो चमरचञ्चनान्नामाए । असुराण पुरवरीए चमरो नामेण असुरिन्दो ॥ ९७ ॥
 सीहासणे निस्सन्नो सोहाभावेण ओहिणा उहुं । सोहम्मगयं सक्कं पासइ सुरभडसहामज्जे ॥ ९८ ॥
 तं दडुमासुरुत्तो अप्पत्थियपत्थियाइशुणजुत्तो । को एस सुहं वेड्डेइ अवमन्नतो निर्णं व जगं ॥ ९९ ॥
 पुच्छइ य निणं देवे उहुं को एस रिद्धिमयमत्तो । चिडइ मम सीसोवरि तेऽवि य साँहेनित पञ्जलिया ॥ १०० ॥
 एसोऽवि' देवराया सामी सोहम्मवासिदेवाणं । पडिक्कवमहणपक्खलवज्जधरो अतुलवलरिद्धी ॥ १ ॥
 तं सोडं सुद्धयरं परिक्खवियो भणइ अज्ज टालेमि । नियसुयपरक्खेणं विलसन्तो सुरवराण सिरिं ॥ २ ॥
 असुराणवि एस पड्ड हवेज्ज अहवा अहं सुराणं पि । एकस्मि न मायनित य पडियारे दीक्खि खणगाहं ॥ ३ ॥

१ अ-णोणह । २ व-वन्नो । ३ अ-महे । ४ व-मेवो । ५ व-चिडं । ६ व-ण व । ७ व-निययदे । ८ व-साहि । ९ व-हुं ।

केह विलेवणमङ्गे कुङ्कुमकंत्थुरिया य लायन्ति । अन्ने धूलीमलकइमाविला एत्थ हिण्डन्ति ॥ ११८० ॥
केह वि नीरोयत्तणू केह वि कुङ्काइइङ्गणयविहुरा । केह चिराज अन्ने बालावत्थाईसु मरन्ति ॥ ८१ ॥

एवं च नाऊण—

सयणे धणे असारे मोहं मोत्तणू कुणह जिणधम्मं । जं परभवणुगामी सो च्चिय जोहारमित्तो व्व ॥ ८२ ॥

किञ्च—

माणुस्सं मूलधणं पाविय लाभो बुहेण कायव्वो । न उ डेयमाइतिसि उ वणियसुया एत्थुदाहरणं ॥ ८३ ॥
एमाई सोऊणं पड्डिबुद्धा पाणिणो तहिं बहवे । पुच्छइ य पुरजणो तो भयवं । को एत्थ पुब्बो त्ति ॥ ८४ ॥
जिन्नेयरसेट्ठीणं भयवं पि हु आह जिन्नसेट्ठि त्ति । जं दाणुह्हासेणं तेण बहू अज्जिओ लाभो ॥ ८५ ॥
अच्चुयकप्पुपत्ती अइरेण य सिवसुहं चं सो लहिहि । तत्परिणामो य तहिं पुव्वुत्तो तेसि परिकहिओ ॥ ८६ ॥
इयरस्स एगभविया हिरन्नट्टी न पेच्चसुहहेऊ । सावि य जिणभत्तीए खित्ता नो तस्स बंहुमाणा ॥ ८७ ॥
सद्धारहियमविहिणा दाणं पि न होइ सुहफलं जन्हा । दाणासंपत्तीयवि विसिइसद्धा महाफलया ॥ ८८ ॥
वीरोऽवि सुंसुमारो गन्तुं बाहिं ठिओ महापड्डिमं । तत्थ य चमरुत्पाओ जाओ सो भन्नए इण्हि ॥ ८९ ॥
एत्थेव भरहवासे वेभेलो नाम सन्नियेसो त्ति । तत्थत्थि अइसमिद्धो गाहवई पूरणो नाम ॥ ११९० ॥

१ व-०कप्पुरियाह ला० । २ अ-०यसु । ३ व-च हीहीओ । ४ व-गहु० ।

चित्तिथधवलहरेसुं भवक्वसारेसु केह निवसन्ति । अन्ने उ तणकुडीरे नीए धिलधूलिकलियम्मि ॥ ६८ ॥
 वरभोजवज्जगविही सन्वरसं केह एत्थ सुञ्चन्ति । अन्ने कुलत्थकोर्ध्वक्करभिवलमाह न लहन्ति ॥ ६९ ॥
 पट्टसुयाइपवरे महणववत्थे य केह परिहन्ति । अन्ने उ त्तिन्नकम्बलिडण्डियत्तण्डाहं निवसन्ति ॥ ११७० ॥
 मणिकञ्चण्णरियासु य सेजासुं पवरत्तलिकलियासुं । एणे सुयन्ति अन्ने खडसत्थरयं पि न लहन्ति ॥ ७१ ॥
 करितुरयरहाईसुं एगे गच्छन्ति पवरजाणेसुं । अन्नेणुवाहण च्चिय ढणक्कयं देन्ति कुट्टपया ॥ ७२ ॥
 पाहाउयसदेहिं केह वि उज्झ(ड)न्ति गीयसदेहिं । अन्ने अरत्तवासी सिंयालरावेहिं जगन्ति ॥ ७३ ॥
 अन्नेउरमेगेसिं ख्वाहज्जयं वियक्ववणविणीयं । अन्ने निम्महिल च्चिय दुम्महिला अहव जायन्ति ॥ ७४ ॥

तथाहि—

आलत्तावि न भासइ भिउडिं काँउं व देह उज्झावं । अज्जायरघण्टा इव छिक्का सुहरं कणकणेह ॥ ७५ ॥
 एगे चाई भोगी अन्ने देहि ति जन्पिणो रङ्गा । नगुणघाडा अवरं करेन्ति कम्ममाई परगेहे ॥ ७६ ॥
 सिस्सिरे गमन्ति रयाणिं वरपाउरणेहिं पाउया एगे । अन्ने देसउडीए चायन्ति उ दन्तवीणाओ ॥ ७७ ॥
 केसिञ्चि कुलद्धरणा धम्मत्थपरा हवन्ति वरपुत्ता । अन्नेसिं बहुयाओ दुच्छरहण्डाओ धूयाओ ॥ ७८ ॥
 निसुणन्ति केह निबं जिउ देव ! महापहु ! ति वयणाहं । अन्ने मदिट्ट ! पाविट्ट ! फिट्टइय धरिणिमाईणं ॥ ७९ ॥

१ व-कुट्टं । २ व-दिन्ति । ३ व-सीयालरवेहि । ४ अ-काउं व । ५ व-भोह । ६ व-अन्ने ।

जा चिद्ग्रहा ता भयवं अहिणवसेद्विस्स मन्दिरं पत्तो । तेण य उदासभावा भाणियं रिसिणो दलह भिवखं ॥
 दिवा तो कुम्मासा गिहकम्मयरीए सेद्विवयणेणं । जाया य पञ्चदिव्वा पारिय वीरो गओ तत्थ ॥ ५८ ॥
 दुन्दुहिसदं सोडं दूहुं देवागमं च सो चिन्ते । पडिलाभिओ जिणिन्दो केणइ इह पुन्नमन्तेणं ॥ ५९ ॥

अवि य—

चिन्तामणी उ एसो कप्पतरु जङ्गमो तिहुयणम्मि । अस्हारिसाण गेहे नागच्छइ पुन्नरहियाण ॥ ११६० ॥
 एवं विसन्नहियओ दाणुल्लासपरिवहुणनियत्तो । बन्धइ अच्चुयकर्णे आडं उक्कोसयं अह सो ॥ ६१ ॥
 खणमेत्तं न सुणन्तो दुन्दुहिसदं तु जइ सुपरिणामो । आरुहिय खवगसेहिं ता केवलमेवं पाविन्तो ॥ ६२ ॥
 अहिणवसेद्वी एत्थं कयउन्नो जस्स एरिसी जाया । रिसिदाणेणं रिद्धी एव पसिद्धी जणो कुणइ ॥ ६३ ॥
 दाणुजयस्सवि इमा न जिन्नसेद्विस्स ता इमं सव्वं । अच्छी पसारिय चिय कज्जलयं वाउणा नीयं ॥ ६४ ॥
 पासजिणस्सं य केवलि तत्थुजाणे समोसदो तइया । तं वन्दिदं पुरजणो हिड्डमणो पज्जुवासेइ ॥ ६५ ॥
 केवलिणा भाणियं—

धम्मो उज्जमियव्वं लहुं माणुस्समाइसाभणिं । धम्माधम्माण फलं पयडं चिय दीसए जेणं ॥ ६६ ॥
 उत्तमकुलेसु धन्वा एगे जायन्ति खत्तियाईसुं । चण्डालभिह्लमाइसु अत्रे जायन्ति कयपावा ॥ ६७ ॥

१ व-०भेस । २ व-० स्स केवली । ३ अ-हेट्ट० ।

जीवाहपयत्थविज्ज चीवन्दणमाहयम्मकिवेसुं । निबं चिय उल्लुत्तो उदारयाहैशुणजुओो य ॥ ४५ ॥

किञ्च—

जह भिक्खूणं वारस मासाहैया ह्वन्ति पडिमाओो । तह सावयाण दंसणमाहै एकारस प्पडिमा ॥ ४६ ॥

दंसणवयसामाहयपोसहपडिमा अब्भसच्चित्ते । आरम्भपेसवहिद्वज्जए स्समणभूए य ॥ ४७ ॥

एमाहै परिभाविय जह सत्तीए य फासियप्पडिमो । सत्ताहसु मेत्ताहैशुणेहिं पवरेहिं उववेओो ॥ ४८ ॥

दिट्ठो य तेण भयवं णाओो अरिहा इमो ये चरिमो ति । वन्दह य पल्लुवासह पहेदियहं परमभत्तीए ॥ ४९ ॥

नाओो अ विहरणेणं मासक्खमणेण संठिओो भयवं । कत्तिगिदिवसे चिन्तह नूणं पारिससहै अज्ज ॥ ११६० ॥

तो^३ जह कहमवि गेहे आगच्छह मज्झ पुत्रजोगेणं । ता पडिलाहेमि अहं इय चिन्तिय अच्छए पउणो ॥६१॥

पउणियवरभोजविही भिक्खासमए य गोयरं पविसे । मत्तवरवारणगहै वीरो चउमासखवणन्ते ॥ ६२ ॥

अडमाणं दहूणं हरिसियहियओो य कुणह सो चिन्तं । सत्तहपयाहै अहं ससुहं गन्तुं जिणवरस ॥ ६३ ॥

त्तिपयाहिणं करिसं पणमिसं भूमिनिहियभालयलो । पडिलाभिससामि तओो निययकरेहिं सुभत्तीए ॥६४॥

सफलं मज्झ भविससह जम्मं जीयं च माणुसत्तं च । आगच्छिससह भयवं मज्झ गिहे अज्ज जह कह वि ॥

इय जिणवरभत्तीए पइसमयससुल्लसन्नपरिणामो । अजिन्तो सुहपुत्रं खवयन्तो पावकम्महं ॥ ६६ ॥

१ ब-०पेसि । २ ब-उ । ३ ब-ता ।

विहङ्गितोऽपि न देव । चित्तु सुविमुद्गह भावह विहङ्ग किं कथ्यह सुवशु उन्निशु सुताचह ॥ ३७ ॥
बहुसो सुर पाविदु दुह परिभहु पद्महि तिहुयणि भायणु विगयणुसु संपशु अवबहि ।

तुहु गुण तिपपद्मभारु तहं जसु वित्थारिउ कुन्दसमुज्जलु भुवणमङ्गि पसरह अनिवारिउ ॥ ३८ ॥
गारुपरकमसत्तसारभन्तिभरभारिउ तहं उवसगपडिक्कवलंतु हउं देव ! निवारिउ ।

किं खरनहरपहारु धोरदाढालिविराइउ करिवररणिस्संधि करह हरि अवरु सहाइउ ॥ ३९ ॥

तहं धंहु धोरुवसगसोह धारस संवन्धर साप्पि ! अकारणरुहुहुजणजणियअमन्धर ।

धीरत्तणु तुह किं पि अशु निरुवशु अङ्गुडिउ वीरंनाउं धंहुं लोयमङ्गि पायडिउ जहङ्गिउ ॥ ११४० ॥

तुहु अतुलियवलु विमलनाणु गम्भीरथिरासउ सारयससहरकन्ति खन्तिनकारुह आसउ ।

निरुवमसत्तुपसन्तचित्तु तहं जणु आणन्दिउ तुहु पयजुयलु नरिन्दचन्ददेविन्दिहि वन्दिउ ॥ ४१ ॥

इय धोऊणं सक्को काऊण पयाहिणं गओ सणं । अयवं वेसालिण्ण संपत्तो विहरमाणो उ ॥ ४२ ॥

समरे उज्जाणग्गी वलदेवगिहम्मि संडिओ भयवं । चाउमसासियखमणं उवसंपजित्तु वासासु ॥ ४३ ॥

तत्थत्थि परमसहो जिणदत्तो जो जणम्मि विक्खाओ । विहवक्खएण सेडिपयचाइओ जिक्कसेडि त्ति ॥११४४॥

जो य—

१ व—पहु सो । २ अ—तुहं । ३ व—रण । ४ अ—वहुं । ५ व—वीरं । ६ व—पहं । ७ व—तुहु । ८ व—वेहिं विं । ९ व—पहिसं ।

तणु संडाइउ बहलधूलिसंभारनिवाइण खण्डिउ तेंण पपणउतुणउउदुंसविकारुंण ।

पीवरनउलुन्दुरेहिं दीहदाहुणेहिं विथलिउ तहवि समाहिहि बद्धलक्खु तुह चित्तु न तरलिउ ॥ ३१ ॥

दुइपिपीलियङ्कलिसतुणउउधेइल्लमहिस्त्रिय केसरिकन्धररोभववाचिहुंयणणेस्त्रिय ।

छिन्दिउ भिन्दिउ डसिउ तेंहिं तुह देहु करालिउ सुइल्लक्षणह सोदीर वीर ! मणु तुल्ल न चालिउ ॥ ३२ ॥

सुणडाउणउेण तेंवि गयणि तुह तणु उल्लालिउ पइणिउ दन्तणेहिं णंएण महियलि अफ्फालिउ ।

धीरसुक्काराणिविवायखुवेहिं विहण्डिउ धम्मलक्षणु पहाणु तोडवि तुह णाह ! ण खण्डिउ ॥ ३३ ॥

खुहियकयनतसमाणु फुरियभासुरकन्तियकरु दीहरदसणकरालवयणु तिहुयणह भयंकरु ।

विरहउ शुरुवेयालु तेंण तणु तुल्ल कयत्थिउ तुह मणु तोडवि न वीर ! धीर ! उम्मणिं पत्थिउ ॥ ३४ ॥

सक्कारेणुहिं निविडयाउ खरमाक्खं ताडिउ मण्डलिवाइं कुलालचक्क जिह अहुं भमाडिउ ।

तेंहिं न खोभिउ धीर ! तंसि न य दुट्ठसुयङ्गिहिं खोहिज्जइ केसरिकिसोरु किं कैहिं वि कुरञ्जिहिं ॥ ३५ ॥

पुण गयणग्गह कालचणु खिसिक्कु सुक्कण्डिण गिरियुरु तेंण सुतिकखधारु सुरनरह अण्डिणं ।

तसु घाएण तुह जाणु जाव तणु धरणिंहिं खुत्ताउ चलिउ न चित्तु समाहिमणि पसरन्तु निरुत्ताउ ॥ ३६ ॥

विहरिउ तणु छम्मासु जाव बहुविहउवसणेहिं धाणभङ्गु पारहु वीर ! तुह णेगेहिं मणेहिं ।

१ व-०रण । २ अ-वेत्तुं । ३ अ-गयणि । ४ व-०राव० । ५ अ-फहि । ६ व-हुंण । ७ व-०हुंण । ८ व-०णिहि ।

सकाईया देवा उचिगमणा य तत्थ चिद्धन्ति । परिचत्ताहासकीला पेच्छन्ता सामिउवसणो ॥ १९ ॥
 संगमयसेजमाणं दड्डुण परंशुहो ठिओ सको । जम्पइ भो ओ तियसा ? एस दुरप्पा अदड्डुवो ॥ ११२० ॥
 एएण चित्तरक्खा ण कया अभ्हाण जं जिणिन्दस्स । चिहिया महोवसणा तिड्डुयणजणवन्दणिजस्स ॥ २१ ॥
 ता एस असंभासो निविसओ होउ एव भणियम्मि । सो नियदेविसमेओ मन्दरसिहरे ठिओ गन्तुं ॥ २२ ॥
 भयवं पि तीयदिवसे धोसगओ वच्छवाउथेरीए । पडिलाहिओ सुहरिसियमणाएँ दोसीण खीरीए ॥ २३ ॥
 दिव्वाणि पञ्च भूयाणि विहरमाणो गओ य सावत्थि । बाहिं पडिमाएँ ठिओ उजाणे तत्थ लोएणं ॥ २४ ॥
 जत्ताएँ खन्दपडिमा अलङ्किया पुफ्फवत्थमाईहिं । रहआरोहनिमित्तं आढाइ न कोइ वीरस्स ॥ २५ ॥
 णाऊण ओहिणा तो सको अणुपविसिऊण तं पडिमं । चलिओ वीराभिमुहो लोणो तुट्टो इमं भणइ ॥ २६ ॥
 समयमेव रहै देवो विलणिगही सोऽवि पणमए गन्तुं । कीरं ताहे लोणो आउट्टो एस देवो त्ति ॥ २७ ॥
 पूएइ महावीरं सकोऽवि हु होइऊण पव्वक्खो । वन्दइ नमंसइ जिणं सरीरखेमं च पुच्छेइ ॥ २८ ॥
 निइयसंगमयामरदुस्सहविविहोवसणकस्सवहे । निव्वडियं जयपहुणो वीरत्तं थोउमाढत्तो ॥ २९ ॥
 जय संगमयसुरेण देव ! दारुणपरिणामिण विरइयधोरुवसणगविहत्तुहत्तोहणकाभिण ।
 नवरि न झाणह चलिउ चित्तु तुह वीर ! उदारह गुरुवाओविलिहि चलइ सिहरु किं कुलणिरिसारह ॥ ११३० ॥

जिणचलणनतरमङ्गालरन्धओ विरहओ य स्यारो । एयहिं जा न खुहिओ ताहे रुट्टो वहनिमित्तं ॥ ८ ॥
 अयंभारसहस्समयं स्तिरंभि गयणाओ सुयइ सो चंक्कं । पडिहाएणं जस्स ह्युञ्जिइ पंचववरोऽवि ॥ ९ ॥
 भयवं पि जाणुमेत्तं खुत्तो धरणीए वज्जकटिणाए । बालजं पि न भयवं ज्ञाणाओ चल्ह धीरप्पा ॥ १११० ॥
 दंसइ सूरस्सुदयं भणइ य देवज्जागा किं न वयसि । भयवं पि सुणइ अज्जवि वट्टइ रयणी इमा माया ॥ ११ ॥
 वीसइमो उवसणो अणुक्कलो एस होइ नायव्वो । अहवावि इमो भणइ संगमओ भणइ जिणवीरं ॥ १२ ॥
 तुट्ठोमि तुज्झ भयवं ! रुज्जं तं नेमि अहव पाएसु । पाडेमि तुज्झ तिजगं अहवा जं मणिणयं देमि ॥ १३ ॥
 इय वीसं उवसणा एकनिसाए कया उ पावेणं । छम्मासं जाव पुणो अत्ते अणुक्कलपडिक्कला ॥ १४ ॥
 जा चालिडं न सक्कइ सामी मण्यंयपि धम्मस्साणाओ । ताहे निविन्नमणो आउट्ठो पडइ पाएसु ॥ १५ ॥
 खामेइ य अवरहं सखं तं सामि ! जं भणइ सक्को । तुस्से सच्चपहन्ना भट्टपहन्तो अहं जाओ ॥ १६ ॥
 संपइ हिण्डह विहरह सुज्जह न करेमि किञ्चि उंसज्जणं । इय भणिओ भणइ पइ हो संगमया ण कस्सावि ॥ १७ ॥
 होमि अहं वत्तव्वो नियइच्छाए अईमि चिद्धामि । संगमओ य विलक्खो कययुरूपणहै गओ सज्जणं ॥ १८ ॥
 इओ य—

१ अ—०त्तिभा० । २ ब—०रिभि । ३ व पुस्तके—अस्या गाथाया उत्तरार्द्धमभेतनगाथायाश्च पूर्वार्द्धं नास्ति । ४ अ—त्तह वि हु ।
 ५ अ—०यंति । ६ ब—णाउट्ठो । ७ ब—उवस० ।

भयवं पि विहरमाणो दृढभूमिं आगओ बहिं तीए । देढाले उजाणे पोलासं चेइयं तत्थ ॥ ९५ ॥
 अट्टमभत्तेण ठिओ अइहुक्करमेगाराइयं पडिमं । अनिमिसनयणो एगम्मि पेणगलेऽचित्तद्धम्मि ॥ ९६ ॥
 निच्चलनिरुद्धदिठी सुद्धझाणोपलब्बियमुओ य । ईसिं ओणयकाओ निकम्पो मन्दरगिरि व्व ॥ ९७ ॥
 सक्को य देवराया भगवन्तं ओहिणा पलोएवं । संजायवहलहरिसो बहुसुरपरिसाए मउझाणओ ॥ ९८ ॥
 साभिसस नमोक्कारं कावं पञ्चककयपणामो य । अक्कन्धुयजयपहुचरियरज्जिओ भणइ गुरुसदं ॥ ९९ ॥
 सव्वं पि हु तेलोक्कं अभिभूय ठिओ अहो ! महावीरो । देवेहिं दाणवेहिं झाणाओ ण तीरए कलिडं ॥ ११० ॥
 गुरुपवणोहिं व मेरु इय सोडं चिन्तए अभव्वसुरो । पावमई संगमओ सुरवहसामाणिओ तत्थ ॥ १ ॥
 सच्छन्दवाहसक्को अहवा राणेण एवमुल्लवइ । को किर मणुस्समेत्तो चालिजइ नो सुरेहिं पि ॥ २ ॥
 चालेमि अहं गन्तुं सक्को गुण तं न वारए इन्तं । परनिससाए भयवं कुणइ तवं मा इमं सुणउ ॥ ३ ॥
 सीहरसेव सियालो तुच्छप्पा वायसो व्व गरुडस्स । वीरस्स खोहणत्थं पोलासे आगओ सोऽवि ॥ ४ ॥
 धूलीवरिसं बहलं पिपीलियाओऽवि वज्जतुण्डाओ । दंसा धयंहला विच्छुया य नउला अइकराला ॥ ५ ॥
 मूसा सप्पा य करी करेणुया वणधहुद्वेयाला । खरमारुयमण्डलिमारुया य सिद्धत्थतिसलाण ॥ ६ ॥
 करुणं विलवन्ताहं रूयाहं विउव्वए स्यन्ताहं । पक्कणओ जिणवरतणुविलइय बहुसउणपञ्जरओ ॥ ७ ॥

१ अ-सुणउ । २ अ-बहुलं । ३ व-ओ य । ४ अ-यउ । ५ व-वाहं ।

नाथो तुम्ह पहावो बुद्धो एसो हुंहाणुभावेणं । ता खमह मज्झ भयवं न याणिओ तुम्ह सीसो त्ति ॥ ८२ ॥
गोसालो पुण पुच्छइ किमेष जूयायरो भणइ भयवं । । कहियं च तेउलेसासामत्थं सामिणा तँसस ॥ ८३ ॥
तो संभन्तो पुच्छइ किह एसो होइ जो उ गोसाला । छडं छट्टेण तवं करेइ आयावणानिरओ ॥ ८४ ॥
पारणए य नहन्तं सुज्जइ कुम्मासपिण्डियं एणं । पियइ उदगस्स पसइं छम्मासं जाव तस्सेसा ॥ ८५ ॥
जायइ एवं कहिउं कुम्भगामम्मि विहरिओ वीरो । चलिओ तेण पहेणं तिलथम्मओ जत्थ दिट्ठो त्ति ॥ ८६ ॥
सो महुसुओ पभणइ तिलथम्मओ सासि ! सो न विक्फन्नो । निक्फन्नो गोसाला पुक्फजिया तह तिला जाया ॥ ८७ ॥
उक्खणसि तुमं तइया मिच्छावाइत्तणं सम कुणन्तो । गोखुरनिहओ नवरं सुरकयवासेण सो लगो ॥ ८९ ॥
सो य असहहमाणो तत्थ गओ पेच्छए तहेव तयं । पक्खोइइ खुंगणियं करम्मि दिट्ठा य सत्त तिला ॥ ९० ॥
कोइवियद्धरभोयणपायसथालिनरमंसं भोगम्मि । तिलनिक्फत्तीएँ तहा तेणं गहिओ नियइँवाओ ॥ ९१ ॥
तो सासिसयासाओ फिडेउं सो गओ थं सावत्थिं । साहेइ तेउलेसं कुलालसालाए पुब्बुत्तं ॥ ९२ ॥
छहिं सासेहिं य जाया दासीए परिकिखया य क्वत्तडे । तो दिट्ठपच्चओ सो गुरुहरिसो दप्पमावन्नो ॥ ९३ ॥
मिलिया छ सिद्धपुत्ता अवितहनेभित्तिया तथा तस्स । तेसि सयासेऽहीयं निमित्तमह लोयमोहणयं ॥ ९४ ॥
अजिणो जिणप्पलावी अकेवली केवलिप्पलावी य । सो हिण्डइ मयमत्तो बहुअन्तेवासिपरियरिओ ॥ ९४ ॥

१ व-सुह पहा० । २ व-तत्थ । ३ अ-ंथुवो । ४ अ-ंतिवा० । ५ व-उ ।

विष्णुश्च स्वीरम्भी नहाहयं लज्जिभो तभो रद्धो । मगह तीए भवणं न य जाणह अन्नकयदारं ॥ १०७० ॥
तभो भणह—

जइ किर अत्थि पहावो मम धम्मार्थरियस्स तो इमा खिपं । दज्झउ पुरवाहिरिया तभो अहासन्नदेवेहिं ॥७१॥
दइहा सा मा भयवं अलियपहावो उ होउ इय नाउं । कुम्मगामस्स पेहे कयाह संपत्थिभो वीरो ॥ ७२ ॥
तत्थन्तरा य दिट्ठो तिलथम्भो पुच्छए य गोसालो । निष्पजिस्सइ एसो न व स्ति भयवं जिणो आह ॥ ७३ ॥
निष्पजिस्सइ एसो सत्ता य एयस्स पुष्फजीवा उ । एगाएं तिलत्सेणं सुङ्गणियाए भविस्सन्ति ॥ ७४ ॥
गोसालेणुक्खणिभो सलेट्टहो सो असइहनत्तेणं । सत्तिहियवन्तरेहि य मां सामी अलियवाहं स्ति ॥ ७५ ॥
जलवासं तत्थ कयं गावीए खुरेण चम्पिभो लज्जो । पुष्फा तिला उ जाया कुम्मगामे गभो सामी ॥ ७६ ॥
वालतवस्सी एगो तस्स वहिं वेसियायणो नाम । आयावइ संतंप्पा षप्पइयाओ जडाहिन्तो ॥ ७७ ॥
रवित्तावतावियाओ पडन्ति भूमीए सोऽवि य दयात्तु । वेत्तूण छुहइ सीसे नं दहुं भणह गोसालो ॥ ७८ ॥
किं सुणंसि किं पि तत्तं ज्ञयासेजायरो उ आहु तुमं । भिक्खू च भिक्खुणी वा एवं दो तिन्नि वाराओ ॥७९॥
ताहे सो परिक्खविभो तस्स विणासाय सुयइ नियत्तेयं । सो भीओ पोक्कारइ तस्सणुकम्पाए वीरेणं ॥ १०८० ॥
सुक्का य सीयलेसा तीए सा पडिहया उस्सिणलेसा । सो बालरिसी दहुं रिद्धिं साभिसिसमं भणइ ॥ ८१ ॥

१ अ-०इरिय० । २ व-नो । ३ अ-०वाय० । ४ व-तत्था० । ५ व-गुण० । ६ व-तं ए० ।

सोऽवि तमसहन्तो ते गोवे भणइ एस देवजो । तीयाणागयवेया थालीए भङ्गमाइसइ ॥ ५७ ॥
 ता रक्खह जत्तेणं तेऽवि य वंसविर्दलोहिं बन्यन्ति । रक्खन्ति तहवि कुट्टा बहुतन्दुलखेवपल्भारा ॥ ५८ ॥
 गोवेहिं कवञ्जाहं गहियाहं तेण किं पि नो लद्धं । ताहे विलकखचित्तो धाविय मिलिओ जिणवरसस ॥ ५९ ॥
 सावत्थि संपत्तो कयाइ बाहिं ठिओ य पडिमाए । तो गोसालोपभणइ भिकखावेल त्ति पविसामो ॥ ६० ॥
 नयरीए सिद्धत्थो जम्पइ भो अज्ज अन्तरं अम्ह । सो भणइ ममं साहसु अज्जाहं किं लहिस्सामि ॥ ६१ ॥
 अज्ज तुमे भोत्तव्वं माणुसमंसं ति आह सिद्धत्थो । तमहं अज्ज गहिससं संससस न संभवो जत्थ ॥ ६२ ॥
 सो हिण्डिवमाहत्तो तत्थ य गाहावई उ पियदत्तो । तन्भज्जा सिरिदत्ता सा निन्दू पुच्छए एणं ॥ ६३ ॥
 सिवदर्त्तं नेमित्तिं किह मे जीवेज्ज पुत्तभण्डाहं । सो भणइ नियं गळ्भं पीसित्ता पायसं कुणह ॥ ६४ ॥
 सुतवस्सिसस पयच्छह नियघरदारं व्वं अन्नओ हुत्तं । कायव्वं सो नाढं नियतवतेएण मा दहिही ॥ ६५ ॥
 इय ते पयाथिरत्तं सोढं चेमं तहाकयं तीए । गोसालो हिण्डन्तो तीए पविट्ठो घरे कइ वि ॥ ६६ ॥
 तीए वि तस्स दिन्नो पुव्वुत्तो पायसो महुघयट्ठो । नत्थेत्थ नूण मंसं इय युत्तो तुट्ठचित्तेणं ॥ ६७ ॥
 आगन्तूण य जम्पइ वट्ठइ नेमित्तियत्तणं तुज्झ । कुणमाणसस उ सुहरं अज्जं चुक्कं तुह निमित्तं ॥ ६८ ॥
 विहडइ मज्झ निमित्तं न कयाइ वि एवमाह सिद्धत्थो । पत्तियसि जइ न तो वमसु तेण वमित्तं तओ दिट्ठं ॥ ६९ ॥

१ अ-०टले० । २ अ-०देवं । ३ अ-अवन्न० ।

एकं पि स्यलकज्ञानकारणं होइ परमसद्दाए । दाणं सुणीण दिव्वं जहेव धणसालिभदाणं ॥ ४४ ॥
जायाणि पञ्च दिव्वाणि ताणि दड्ढुण रिद्धिलोभेण । गोसालो भणइ जिणं भयवमहं तुज्झ सीसो त्ति ॥ ४५ ॥
भयवं मोणेण डिओ मासक्खमणं करेइ वीयं तु । पारणए आणन्दो पडिलाहइ खल्लगविहीए ॥ ४६ ॥
तइयम्मि जुणो नन्दो पारावइ स्वक्कामशुणिएण । गोसालोऽवि निओदरभरणपरो सेवए वीरं ॥ ४७ ॥

कत्थियुत्थिमाए य ।

नाणी एसो सुम्मइ ता णाणपरिक्खणं करेसि त्ति । चिन्तिय पुच्छइ वीरं अजाहं किं लभिस्सामि ॥ ४८ ॥
सिद्धत्थो भणइ तुमं कोइवक्करं च अक्खिलुम्मीसं । कूडं रुवगमेणं दक्खिणकल्ले य पाविहिस्सि ॥ ४९ ॥
सो मणइ हिंइत्तो भण्डीसुणणो व्व भोयणं सिद्धं । न य लहइ तओ संज्झासमए कम्मारयविइत्तो ॥ १०६० ॥
लद्धो कोइवक्करो सुक्खियतिसिएण अक्खिलुम्मीसो । तह रुवणो य एणो परिक्खिओ जाव सो कूडो ॥ ५१ ॥
तो आगओ विलक्खो भयवं पि चउत्थक्खमणपारणए । नालन्दाओ विहरिय पत्तो कोल्लगणामम्मि ॥ ५२ ॥
बहुलदिएणं धयमहुजुत्तेणं पायसेण भत्तीए । पडिलाहिओ महप्पा पञ्च य दिव्वाणि सव्वत्थ ॥ ५३ ॥
गोसालो भयवन्तं अनियन्तो तुण्डसुण्डणं काळं । हिणइइ विमग्गमाणां कोल्लणो आगओ भिलिओ ॥ ५४ ॥
वच्चइ सुवज्जखलयं सामी तत्थन्तरे अरत्तम्मि । महइए थालीए खीरं रन्धनि गोवाला ॥ ५५ ॥
गोसालो भणइ पइ एत्थ पडिक्खेइ जेण सुज्जामो । निप्पज्जिही ण एसा खीरी इय आइ सिद्धत्थो ॥ ५६ ॥

पत्नी य पाउस्समी रायणिहे तन्तुवायसालाय । तत्थ डिओ णालन्दवाहिरयाए मह्वावीरो ॥ ३६ ॥

इओ य—

मङ्गलिमह्वासस सुओ भ्वाए उयरसंभवो अत्थि । गोसालाएँ पस्सओ तो सो गोसालनामो स्ति ॥ ३७ ॥

अन्भस्सियमङ्गस्सिपपो जोव्वणपत्तो य चित्तफलणकरो । एगागी हिण्डन्तो रायणिहे सोऽवि संपत्तो ॥ ३८ ॥

वासावासनिमित्तं सांसिं अणुनविय सालकोणम्मि । त्रियस्सिपपदंसणपरो पुरलोयाणं डिओ सोऽवि ॥ ३९ ॥

अयवं पि पढममासक्खमणस्स उ पारणोम्मि भिक्खद्धा । विजयस्स गिहं पविसइ सो पासिय एज्जमाणं तं ॥ ४० ॥

अन्सुद्धइ अभिगच्छइ सत्तट्ठपए पयाहिणं कुणइ । हिट्ठमणो पडिलाइइ विजलाए भोयणविहीए ॥ ४१ ॥

भणियं च—

“पडिलाहिससासि स्ति तुट्ठे पडिलाहेमाणे तुट्ठे पडिलाहिए वि तुट्ठे ।”

एवं त्तिकालतुट्ठीसुद्धेणं परमपत्तादाणेणं । पुत्तं सुहाणुवन्धं उत्तममावज्जियं तेण ॥ ४२ ॥

किञ्च—

देवाउयं निवद्धं भवो परित्तीकओ य अन्नोस्सिं । जणियं च बोहिवीयं पसंसणाहेउभावणेणं ॥ ४३ ॥

जओ—

१ व—सामी । २ व—णं ति ।

१ व—सामी । २ व—णं ति ।

दगतिरे पडिकमिडं इरियावहिंया य पत्थिओ भयवं । नइयुलिणे तत्थ पया दीसन्ति सुलक्खणा पवरा ॥२४॥
 ते दड्डुणं चिन्तइ पुस्सो सासुइलक्खणफळणू । पयचारिणं गच्छइ भविस्सवक्खी फुडं एसो ॥ २५ ॥
 ता आलज्जासि इमं साहेसि भविस्सलक्खणफळं च । जेणाहं लच्छीए आजम्मं भायणं हेमि ॥ २६ ॥
 धूणागसन्निवेशे वाहिं पडियं ठियं च सो वीरं । दड्डुं विसवचित्तो चिन्तइ से निक्कलमहीयं ॥ २७ ॥
 जं चक्खिलक्खणजुओ हिण्डइ अपत्तानिवसणाहारो । एसो हु समणळ्वो ता लक्खणसत्थसुज्झामि ॥ २८ ॥
 एत्थन्तरम्मि सक्को आओइय ओहिणा तहिं एइ । वन्दइ नमंसइ जिणं पभणइ सासुहिंयं तं च ॥ २९ ॥
 ओ पूस ! किं विसवो असुणन्तो लक्खणाण परमतथं । एसो तिहुयणमहिओ अहुत्तारलक्खणसहस्सो ॥१०३०॥

अभिन्नतरलक्खणं पुण तुमं न याणासि—

रुहिरं गोखीराभं मंसं संसुज्जलं च निव्विस्सं । देहं आमयमलसेयवजियं सुरहिनीसासं ॥ ३१ ॥ इत्थाइ ॥
 धम्मववरचक्खवही असुरिन्दसुरिन्दवन्दिओ एसो । तिहुयणवरकप्पतरू अमोहवयणो महावीरो ॥ ३२ ॥
 संवच्छरं च दाणं वरवरियावोसणेण दाऊणं । सासयसुहसोक्खडा तवसंजमरज्जमहीणो ॥ ३३ ॥
 ता सैत्थमवितहं चिय मा निव्वेयं करेसु मणासु य । जं ते रोयइ आसा मा जायउ निक्कला तुज्झ ॥ ३४ ॥
 क्षामिं उदिसिय कया इय भणिडं देइ सुरवहै तस्स । जं मणिगयं हिरव्वं सो तुट्ठो पणमए वीरं ॥ ३५ ॥

१ व—०याए । २ अ—लं च । ३ अ—०रं च । ४ व—थेणा० । ५ अ—अट्ठो० । ६ अ—०त्थ अ० । ७ अ—सासिय उ० । ८ अ—०णिओ ।

सोऽपि य सङ्घो चिन्तह बाहिं सुक्का इमे ह्यु लोणेहिं । बाहिल्लानि चरन्ति य अफासुयहरियमार्हयं ॥ ११ ॥
 ताहे गिहद्धियाणं फासुयचारीएं गलियसुदएणं । खण्णेण य सो तेसिं करेह सव्वं पि अक्खूणं ॥ १२ ॥
 अट्टमिचउदसीसु य उववासं करियं धम्मसन्थाइं । वाएइ तेसिं पुरओ ते सवी ताणि सोऊणं ॥ १३ ॥
 भइयचित्ता जाया जइवसं सावओ न जीवेइ । तदिवसं सुहभावा आहारं तेऽपि वज्जन्ति ॥ १४ ॥
 सङ्गस्स तेसु जाओ बहुमाणो समहिओ सिण्हो य । एए उवसन्तएण भावियचित्ता त्ति नाऊणं ॥ १५ ॥
 भण्डीरमणे जत्ता जाया नीया य ते अणुण्डाय । सावर्गमेत्तेण तहिं जोएत्ता नियफिरिक्काए ॥ १६ ॥
 अन्नस्स एरिसा णत्थि एव सिङ्गारसुण्वहनत्तेणं । अब्बोहिं य सद्धिं धवाडिया तेण वसहेहिं ॥ १७ ॥
 ते धं मिलणाण छिच्चा सङ्गुणिहे तेण आणिउं वच्चा । न चरन्ति नेय उदमं पिबंन्ति अहविहुरसव्वङ्गा ॥ १८ ॥
 विद्यायवइयेरेणं सङ्गेण य खिर्णिं बहुपयारं । भत्तं पच्चवखाविय दिञ्चो तेसिं नमोक्कारो ॥ १९ ॥
 तो मरिउं सुहभावा नागकुमारो महिद्धिया जाया । पेण्डन्नित्त य ओहीए उवसणं वद्धमाणस्स ॥ २० ॥
 तुरियं तत्थागन्तुं जिणवरभत्तीए णिणहए नावं । वीओ य तं सुदाढं निजिणह महिद्धियत्तेणं ॥ २१ ॥
 जं तस्स चवणकालो नवजाया ते य सो तओ नद्धो । पणमन्ति ते य चरणे महिसं च करिन्ति वीरस्स ॥ २२ ॥
 लोणोऽपि तह करेइं सुरोहिं वुडं च कुसुमजलवरिसं । नावाए उत्तिवो वीरो असुरा पैडिगया य ॥ २३ ॥

१ अ-अननेहिं । २ अ-मित्तो । ३ व-तेय । ४ व-मिमं । ५ व-यत्ति । ६ अ-ए । ७ व-य ते । ८ व-करे । ९ परिगं ।

तस्सोवसमं च पुणो इमस्स रिसिणो महापभावेणं । इय कहिए संचलिया नावा पत्ता अगाहजले ॥ १८ ॥
 दिडो य तत्थ भयवं सुदाढनामेण न गकुमरेणं । पुवं तिविडुमारियकेसरिजीवेण सो कुविओ ॥ १९ ॥
 कयसंवट्टगवाओ उव्वोलइ नावसुदगमज्झमि । एत्थन्तरे य कम्बलसबलाणं आसणं चलयं ॥ १०० ॥
 तेसिं पुण उप्पत्ती भणइ सट्टुराएं सावओ आसि । जिणदासो नामेणं जिणदासी भारिया तस्स ॥ १ ॥
 जीवाइपयत्थविक्र जिणपवयणरागरत्तामिज्झटी । यस्माउ न चालिजइ देवासुरजक्खरक्खेहिं ॥ २ ॥
 पञ्चहिं अणुव्वएहिं शुणव्वएहिं च तिहि वि परिखुद्धो । चहुवीयणन्तकाइयकम्मादीणेण विणियत्तो ॥ ३ ॥
 सामइयसुभयसंज्झं वीवन्दणपूयणं च तिकालं । अट्टमिचउहसीसु य चउव्विहं पोसहं कुणइ ॥ ४ ॥
 असणं पाणं पत्तं उव्वस्सयं सयणमासणं वत्थं । ओसहमाहं वियरइ अहहीणं संविभागमि ॥ ५ ॥
 पढइ शुणेइ सुणेइ य एगगो झायए नमोकारं । तवनियमभाक्कणाइसु सावगक्खेसु उव्वत्तो ॥ ६ ॥
 तेहि य पच्चक्खायं जातीवं चउप्पयस्स सव्वस्स । णिणहन्ति दहियमाहं निचं गोउलियहत्थाओ ॥ ७ ॥
 जाया सिणेहवुड्डी परोप्परं तेसिमिन्तजन्ताणं । गोउलियविवाहमि य कयाइ सोहा कया तेहिं ॥ ८ ॥
 वत्थाहरणाहंति तेहि य तुट्टेहिं तस्स सट्टस्स । उवणीया सियवत्ता गोणजुवाणा दुवे पवरा ॥ ९ ॥
 सो भणइ मज्झनियसो परिगहं चउप्पयस्स काउं जे । ताणि पुणो तस्स णिहे वन्धेत्तु गया नियट्ठाणं ॥ १०१ ॥

तं चिय जन्तुं पदमं कोवो निहृहइ जत्थ उववथो । जत्थुत्पत्तो तं वेव इन्धणं धुमकेउ व्व ॥ ८६ ॥
 सुहसंपयाण विण्णो अणत्थसूलं विवेयपड्विववथो । कोहो दुग्गईहेज्ज तवसंजमनेहखयकारी ॥ ८७ ॥
 सुमरसु तं खमगभवे कोवफलं चण्डकोसियभवे य । इय एवमाइ सोउं ईहापोहं कोरेन्तस्स ॥ ८८ ॥
 जायं जाईसरणं संवेणं आगथो य सो परमं । तिक्खुत्तो भत्तीए पयाहिणं भगवथो कुणइ ॥ ८९ ॥
 पक्खिव्वज्जण भत्तं सुहपरिणामो विले सुहं ङोहं । नवकारपरो चिहइ जिणोणुकम्पाए तत्थ ठिओ ॥ ९० ॥
 सामिं दढुं गोवाइयावि तत्थागया सुविहइया । पाहाणखिव्वणकडाइघट्ठोहिं परिक्खन्ति ॥ ९१ ॥
 जाहे कहवि न फन्दइ ताहे लोगस्स कहियमेएहिं । सो आगन्तुं सामिं वन्दइ सप्यं च पूएइ ॥ ९२ ॥

भणइ य—

पेत्तल रिसिणो पहावो इमस्स जं एरिसो फणी दुट्ठो । उवसमिओ नत्थि तवस्स अहव इह किंश्चि वि असज्झं ॥ ९३ ॥
 मक्खिवन्ति घयाईहिं बहुमाणेणं चं गोउलित्थीओ । तज्जन्धेण य वेत्थइ नियरेण पिपीलियाणं सो ॥ ९४ ॥
 तं वेयणमंहियासिय सस्मं मासद्धमणसणं काउं । सहसारे उववथो मरिज्जण माहिट्ठिओ देवो ॥ ९५ ॥
 संपत्थिओ य भयवं सुररहियुरं तत्थ अन्तरे गह्जा । तो सिद्धदत्तानावं आरुढो लोगसज्झमि ॥ ९६ ॥
 रविए य कोसिएणं खेमिलओ सउणजाणओ भणइ । पाणन्ति य सुवसणं कहइ इमो अम्ह जलमज्झे ॥ ९७ ॥

१ व—०इकेऊ । २ व—करि० । ३ व—किं पिवि । ४ अ—व । ५ अ—०णअहि० ।

आसन्नपुरवरीण कथाह आगन्तुरायपुत्तेहिं । तस्स परेक्खं भण्णो उडवो मोडेवि वणसण्डं ॥ ७४ ॥
 गोवेहिं तस्स कहियं कण्ठियहेडं गयस्स जहवत्तं । सोडं च आसुरत्तो वहणत्थं धाविओ नाणं ॥ ७५ ॥
 वेत्तण तिक्खफरस्सं अक्खुंदिओ खाणुयमि सौ पडिओ । चण्डेण फरसुणा सो दुहजायसिरो मओ तुरियं ॥ ७६ ॥
 रोसवसेणुववओ तम्मि वणे चैव मोहसूदमणो । दिट्ठीविसो सुयद्धो मसिवन्नो भीसणायारो ॥ ७७ ॥
 सुत्थाए वणसण्डं रक्खह जे तत्थ तावसा आसि । ते दह्हा केई पुण नट्ठा वेगेण भयभीया ॥ ७८ ॥
 परियञ्जह वणसण्डं सोऽवि तिसंज्झं पि तत्थ जं नियह । सज्जणं पि तं सरोसो दिट्ठिविसेणं दहह सहसा ॥ ७९ ॥
 दिट्ठो य तेण सामी चिन्तह य अहो उ एस धिट्ठो त्ति । वीसत्थो इह चिट्ठह असुणन्तो मज्झ सामत्थं ॥ ८० ॥
 तो आसुरंत्तचित्तो स्सरं निज्झाहज्जण भयवन्तं । जोयइ पुणो पुणो सो तवतेएणं न पहवेइ ॥ ८१ ॥
 सुद्धयरं आरुट्ठो ङसिडं ओसरइ झत्ति दूरम्मि । पडिही ममोवरिं चिय इय चिन्तिय न य विसं कमइ ॥ ८२ ॥
 सामिसरीरे सोऽवि हु पुणो पुणो ङसइ नियह भयवन्तं । जिणकनित्तिसोमयाए दिट्ठी वि हु तस्स विज्झाया ॥ ८३ ॥
 णाडं बोहावसरं भणिओ सो भयवयाणुकम्पाए । उवसमसु चण्डकोसिय ! कोवो जं दारुणसहावो ॥ ८४ ॥

तथाहि—

न सुणन्ति परं अप्पं हियमहियं सुन्दरं च इयरं वा । धणमित्ताणाससरणं वेरं न गणन्ति कोहन्था ॥ ८५ ॥

१ अ—०कुडिओ । २ अ—अड्डेणं । ३ परिआभ्यतीत्यर्थः । ४ अ—०रुत्तं ।

तुङ्गागरसुवणीयं तुत्रियमेण लकलमोहं च । जायं अद्धरेण य द्दवं दोहिं पि तं गहियं ॥ ६१ ॥
 संपत्थिओ य भयवं उत्तरचावालसत्रिवेसमिम । तत्थ य उज्जू वङ्को दो मग्गा उज्जुणा चलिओ ॥ ६२ ॥
 गोवालैहिं निसिद्धो एत्थच्छइ दिद्धिविसहरो भुयगो । तत्पडिवोहणहेडं गन्तुं तेणेव कणगखले ॥ ६३ ॥
 आसमपयम्मि पत्तो मण्डपियाए य जकल भवणस्स । पडिमाएँ ठिओ दिट्ठीविसस्स सत्पस्स आसवे ॥ ६४ ॥

सो य पुच्चसवे को आसी—

एगम्मि सत्रिवेसे सुणिगच्छे आसि खमरिसी एगो । भिकलह्ठा य पविट्ठो पारणए खुड्डएण समं ॥ ६५ ॥
 खयरिसिणा अक्कन्ता एगा मण्डुक्किया मया तत्थ । खुड्डेण तस्स कहिया सो भणइ इमा न मे वहिया ॥ ६६ ॥
 किं इट्ठसेह ! झह्णसि जणेण एयाउ पेच्छ वहियाओ । खुड्डो चिन्तइ छुहियो एसो ता वोयणेऽसमओ ॥ ६७ ॥
 पुण पडिकमणे सारइ खुड्डो मण्डुक्कियं खमरिसिस्स । सो ख्ढो आहन्तुं पहावियो खुड्डयस्सुवरिं ॥ ६८ ॥
 खम्मम्मि समावडिओ पडिओ य मओ य रोसमाववो । जोहसियसुरो जाओ तओ सुओ कणयखलयम्मि ॥
 कुलवइणो संजाओ पुत्तो पञ्चपहतावससयाणं । अहिवइणो तस्स तहिं नामं पुण कोसिओ त्ति कयं ॥ ६९ ॥
 सो पुच्चसहावेणं चण्हो तो चण्हकोसिओ जाओ । पियरम्मि य कालगए सो तेसिं कुलवई जाओ ॥ ७१ ॥
 न य देह तावसाणवि वणस्पण्डे सुच्छिओ फले वेतुं । तेऽपि य अवत्थ गया अलहन्ता सो य एगाणी ॥ ७२ ॥
 हिण्डइ वणं समन्ता गोवाइयं पि तत्थ पविसन्तं । धाडेइ फरसुहत्थो कोहन्थो निइयसहावो ॥ ७३ ॥

सिद्धन्थो पुण खट्टो लोपस्स कहेइ एस चोरो त्ति । किं चोरियमेएणं अत्थि इहं वीरयोसो त्ति ॥ ४८ ॥
 एगो पणमिय पभणइ एस अहं तुज्झ अमुगकालम्मि । वट्ठं दसपलमाणं नट्ठं आमं तयं हरियं ॥ ४९ ॥
 इम्मिणा तं कत्थच्छइ महस्सिन्दुत्तरस्स हत्थमेत्तेणं । पुच्चदिसाए निहिंयं एयस्स पुरोहडे चैव ॥ ५० ॥
 णिणहह तं खणिकणं गया य दिट्ठं च आगया तत्थ । कलकलरवं कुणन्ता अन्नं पि सुणेह एयस्स ॥ ५१ ॥
 अत्थेत्थ इन्दसम्मो एसोऽहं तुज्झ ऊरणो नट्टो । अमुगे काले आमं एएणं चैव सो खहओ ॥ ५२ ॥
 उक्कुस्सिगाँए वयरीए दाहिणे अट्टियाणि चिट्ठत्ति । ते तत्थ गया दिट्ठाणि आगया कुक्कुयन्ता य ॥ ५३ ॥
 तइयमवचमकळं कहिही एयस्स भारिया चैव । सा पुण तस्स विरत्ता चिट्ठइ छिदाणि मज्जन्ती ॥ ५४ ॥
 अक्कोसदाणनिरया तम्मि दिणे चैव पिट्टिया तेण । लोणेण य सा पुट्टा मा गेणहह एयनामं ति ॥ ५५ ॥
 एसो अकळकारी इय भणितं साहए इमो पावो । भणिणीए समं अच्छइ तं सोऽं खिसए लोणो ॥ ५६ ॥
 धी एस महापावो फलियं अलोव दुक्कयमेयस्स । अङ्गुलिछेएणेवं तह सो सव्वत्थ विणशुत्तो ॥ ५७ ॥
 जहभिवत्थं पि न पावइ ताहे दीणो रहे पणमिकणं । पभणइ सामी तुज्जे अबत्थवि पूयणिजाओ ॥ ५८ ॥
 मम नत्थि अब्रथामं मा भज्जइ मज्झ जीवियं तमहा । अचियत्तम्मिमं नाडं सामी वि हु विहरिओ तत्तो ॥ ५९ ॥
 वच्चन्तरस य पत्थियं खन्धाओ सुवन्नवात्तुयापुत्तिणे । वत्थं कणिट्टयलज्जं घेतूण य सो दिओ वलिओ ॥ ६० ॥

१ व—आगंति तं । २ अ—विहिं । ३ अ—स अहं । ४ व—गाहं । ५ अ—ता । ६ व—चगीकाडं अभीतिकमिक्कत्वा ।

जक्खेण शुक्वमाणो निच्चं चिय अद्धमासखवणेहिं । सरयन्ते निगन्तुं गओ य मोरागवासमि ॥ ३५ ॥
 उजाणे तत्थ ठिओ अच्छन्दो नाम तत्थ पासणडी । जोइसमन्तनिमित्तेहिं जीवए लोयविकखाओ ॥ ३६ ॥
 तस्स विगोयणकज्जे केलिपियत्तेण तह जिणिन्दस्स । पूयाए जणणत्थं सिद्धत्थो वाहरैज्जण ॥ ३७ ॥
 आसन्ने भँच्छन्तं एगं गोवं च कहइ जिणरूवो । जं तेण कयं सुत्तं दिदं संपत्थिओ जत्थ ॥ ३८ ॥
 एमाई नियं चिदं सोडं सो रञ्जिओ गओ गामे । सव्वजणाणं साहइ तीयाणागयनिमित्तविज्ज ॥ ३९ ॥
 उजाणगओ चिदइ एगो देवज्जगो तओ लोगो । सव्वोऽवि समागन्तुं पुच्छइ सोऽवि य परिकहेइ ॥ ४० ॥
 सो आउट्टो वीरं वन्दइ पूएइ पज्जुवासेइ । कहइ य एत्थवि चिदइ अच्छन्दो जाणओ एगो ॥ ४१ ॥
 सिद्धत्थेण य भणियं न किं पिं सो सुणइ वञ्चए लोणं । एसेव तओ लोगो गन्तूणं तस्स तं कहइ ॥ ४२ ॥
 सो अमारिसिओ पभणइ जइ पुरओ मज्झ सुणइ तो सव्वं । जाणइ सो देवज्जो गओ य जणसंजुओ तत्थ ॥ ४३ ॥
 ठाउं जिणस्स पुरओ तणं च वेत्तूण दोहिं वि करेहिं । भणइ इमं भजिस्सइ न वत्ति सो चिन्तइ इमं ति ॥ ४४ ॥
 जं एस्स किं पि भणिही विवरीयं चेव तं करिस्सामि । सिद्धत्थेण य भणियं न भजिही सोऽवि आढत्तो ॥ ४५ ॥
 भज्जेउं सक्केणवि दिह्णवओणेण पक्खिविय वज्जं । अच्छन्दगस्स छिन्ना करहुत्तीओ दसवि रुस्सिउं ॥ ४६ ॥
 इय विज्जुत्तो लोएण खिसिओ आगओ य वेत्तवखं । सामी परमपसिद्धिं संपत्तो परमपूयं च ॥ ४७ ॥

१ अ-शामि । २ व-अच्छन्तं । ३ अ-संपत्तिओ त० । ४ व-ई नियचि० । ५ व-चि । ६ व-लोयं ।

पेच्छइ दस सुमिणाइं तालपिसाओ हओ ङए हुजओ । सेयविहज्जो तह चित्तकोईलो पजुवाँसन्तो ॥ २२ ॥
 वरकुसुमदामजुयलं सियगोवगो य पजुवासन्तो । निरिथँवो य समुदो वियसियपजमो य पजमसरो ॥ २३ ॥
 सरो य जगमन्तो परिपसरियकिरणभासुरो अहियं । अन्नेहिं माणुसोत्तरसेलो परिवेठिओ दिट्ठो ॥ २४ ॥
 आरुढो सुरसेलं अहं ति दहुं इमाणि पडिबुद्धो । लोगो य तत्थ बहुओ समागओ उप्पलेण समं ॥ २५ ॥
 दहूण कुसुमवासं गन्धामोयं च धूयगन्धं च । अकवयदेहं च जिणं लोगो सव्वोऽपि ईाउट्ठो ॥ २६ ॥
 भणइ अहो ! उवसमिओ जक्खो अहारएण एएणं । इय हरिसनिभरज्जो पडिओ चलणेसु वीरसस ॥ २७ ॥
 सामी दहुंं गुरुहरिसनिभरो उप्पलो पणमिज्जणं । पुच्छित्तु सुहविहारं भणइ तुमं रयणिविरमम्मि ॥ २८ ॥
 दिट्ठा पहु दस सुमिणा ते य मए जाणिया निमित्तेणं । ऊहाए तेसि फलं पायं णवरं ण एगसस ॥ २९ ॥
 तालपिसाओ मोहो सुक्कज्झाणं च सेयसजणो त्ति । चित्तो कोइलपक्खी दुवालसङ्गं बहुसरुवं ॥ ३० ॥
 सियगोवगो सङ्घो भवो समुदो य इहजलाहज्जो । पजमसरो सुरपरिसा सरो पुण केवलं नाणं ॥ ३१ ॥
 अन्तावेढो माणुसनगरस सव्वत्थनिम्मला किन्ती । मन्दररुहणं देसणसमए सीहासणारुहणं ॥ ३२ ॥
 दामदुगं च न जाणे तो भगवं आह उप्पला ! एयं । साहूण सावयाण य धम्मसस परुवणं दुविहं ॥ ३३ ॥
 एवं कहियं सोढं परितुट्ठो उप्पलो गओ सगिहं । वदिदत्तु जिणं चिदइ वीरो निरुवदवो तत्थ ॥ ३४ ॥

१ व-मए । २ व-०विलो । ३ व-०सन्ति । ४ व-निच्छिज्जो । ५ मिलित इत्यर्थः । ६ व-०णं ति ।

जाओ य खूलपाणी रुद्धो उवरिं च तरस गामस्स । मारिं विउविकरुणं निवाहओ बहुजणो तेणं ॥ ९ ॥
 लोणेणं विवर्त्तो तव्वयणेणं च देउलं काडं । तप्पडिमा कारविधा जत्तं पूयं च कारेत्ति ॥ ११० ॥
 तम्मारियजणअट्ठीनियरो दीसइ पए पए तत्थ । तो सो अट्ठियगामो त्ति लोयमज्झम्मि विक्वाओ ॥ ११ ॥
 तस्सेव बोहणत्थं भयवं पडिमाए सण्ठिओ रत्तिं । तस्साययणे सो चिय दहुं रुद्धो जिणस्सुवरिं ॥ १२ ॥
 उवसग्गिगउमाहत्तो संज्हाए कुणइ भूमिभेयकरं । अट्टहहाससहं मणुयतिरिक्खाण तासणयं ॥ १३ ॥
 तत्तो य हत्थिखरुवं पिसायरुवं च नागरुवं च । काडं उवसग्गेइ खुहइ मणानं पि नो भयवं ॥ १४ ॥
 सिरकन्ननासवअच्छिदन्तपट्ठीसु वेयणं कुणइ । एक्केक्का जा जीवियहरणे अब्रस सुसप्तथा ॥ १५ ॥
 जाहे य सव्वरयणिं भयवं उवसग्गिओऽपि नो खुंहिओ । तो उवसन्तो खाभइ संथुणइ य गरुयसहं सो ॥ १६ ॥
 अट्ठन्नमित्तविक पासावच्चिज्जओ तहिं गामे । चिट्ठइ आगमकुसलो उप्पलओ सिद्धयुत्तो त्ति ॥ १७ ॥
 सो देवच्चयकहिंयं सामिसखरुवं सुणेइ उविवग्गो । मत्ते वीरजिणिन्दो जउमत्थो एत्थ आयाओ ॥ १८ ॥
 सुम्मइ य किलंकिरवो जक्खाययणम्मि ता न नजेजा । कं पि अबत्थं जक्खो सो द्ढो कुणइ सामिस्स ॥ १९ ॥
 समइक्कन्ता रयणी इय चिन्ताए अलद्धनिदस्स । तस्स पहाए य गओ जक्खाययणे जिणं दहुं ॥ २० ॥
 भयवं पि सव्वरयणिं सुरेण संताविओ पहायम्मि । उवसन्तसव्ववियणो सुहुत्तमेत्तं गओ निदं ॥ २१ ॥

१ व-वित्रविओ । २ अ-यणं । ३ व-ताहे सबं रयणी । ४ व-चलइ । ५ व-ता । ६ व-सुणेवि । ७ व-किलिकिलि ।

शुक्लिषगोरुवाहं सामी नो वारए विगयसंगो । तो कुलवहणा भणिओ कुमार । सउणी वि नियनीढं ॥ १९ ॥
 रक्खइ ता किं न तुमं रक्खसि निययं उवस्सयं एयं । खल्लन्तं हय भणिए अचियत्तो उगहो एूसो ॥ १०० ॥
 धम्मत्थिणा य कस्सइ अंपत्तियं सव्वहा न कायव्वं । हय चित्तिय निक्खन्तो पाउस्ससमयम्मि पढम्मि ॥ ११ ॥

भणियं च—

सो तावसास्समाओ तेसिं अप्पत्तियं सुणेऊणं । परमं अबोहिबियं तओ गओ हन्त कालेउवि ॥ २ ॥
 हय सव्वेणवि स्समं सक्कं अप्पत्तियं सहजाणस्स । वियमा परिहरियव्वं हयरम्मि सत्तच्चिन्ताओ ॥ ३ ॥

तथाहि—

जिणभवणसाहुदंसणमाहं वि हु जेण होइ केसिंचि । अप्पत्तियस्स हेउं कुन्तलनमुयाहर्याणं च ॥ ४ ॥
 निगन्तूण य तत्तो अट्टियगामे गओ महावीरो । तत्थ ठिओ आययणे जक्खस्स उ खल्लपाणिस्स ॥ ५ ॥
 सो पुण हुइसहावो वासं कस्सइ न देइ रयणीए । सो पुव्वभवे वंसहो आसी यणदेववणियस्स ॥ ६ ॥
 पञ्चसए सगडाणं उत्तारेउं नइए सो तुट्ठो । गामस्स चद्धमाणस्स बाहिं भोत्तुं गओ वणिओ ॥ ७ ॥
 पाणियचारिनिमित्तं दव्वं गामेह्लयाण दाऊण । तेहिं य न किञ्चि दिव्वं तणहाए छुहाए सो मरिउं ॥ ८ ॥

१ व—भुखियगोरुवाहं । २ 'अचियत्तो' अयोग्य इत्यर्थः । ३ व—एस । ४ अभीतिकमित्यर्थ एवमग्रेऽपि । ५ अ—'भणियं च' इति
 नास्ति । ६ व—०ण च । ७ व—वसभो । ८ अ—०ई उ । ९ अ—सुत्तुं ।

ययमहुसंजुत्तेणं परमश्रेण पडिलाभिओ तेणं । हरिसुद्धुरेण पञ्च य पाउब्भयाणि दिव्वाणि ॥ ८६ ॥
 गन्धजलकुसुमवुट्ठी हिरववुट्ठी पभूयकोडीओ । वेलुक्खेवो सुरहुन्दुही य बुडं अहो ! दाणं ॥ ८७ ॥
 बहुलेण तेण तइया दाणेणं गाहगाइसुद्धेणं । देवाउयं निबद्धं कओ परित्तो य संसारो ॥ ८८ ॥
 सामी तं पारेउं विहरइ गामनपराउलं पुहइं । पञ्चसमिओ तियुत्तो जिइन्दिओ जियकसाओ य ॥ ८९ ॥
 अममो विसुद्धलेसो उवसणपरीसहाण य अभीओ । वाउ व्व अपडिबद्धो निकरूपो मन्दरगिरि व्व ॥ ९० ॥
 सीहो व्व भयविसुक्को सोडीरो कुञ्जरो व्व मयसुक्को । चन्दो व्व सोमसुत्ती तवतेणं दिणयरो व्व ॥ ९१ ॥
 गयणमिव निरुवलेवो संखो व्व निरञ्जणोऽविगारेहिं । धरणिं पिव सव्वसहो महासमुद्धो व्व गरुभीरो ॥ ९२ ॥
 लाभम्मि अलाभम्मि य जीवियमरणे सुहे य दुक्खे य । सव्वत्थवि समभावो समो य माणावमाणेसु ॥ ९३ ॥
 दुक्करत्तवचरणरओ खनित्खमो उगगवन्नभचेरो य । अथपरतुल्लचित्तो मोणव्वय पाणिभोई य ॥ ९४ ॥
 दुईजन्तगतावसगामम्मि गओ य विहरमाणो उ । तत्थच्छइ पीमित्तो जयपहुणो तावसाहिचई ॥ ९५ ॥
 दद्धुण जिणं सो सँइयत्थमब्भुट्ठिओ गरुयेनेहं । कहवि दिणे तत्थन्डिय चच्चन्तो तेणिमं भणिओ ॥ ९६ ॥
 आगन्धेजह एत्थं वासावास्तथमरुहसुवरोहा । सामी वि विहरिकणं वासासमए समायाओ ॥ ९७ ॥
 तणगामे कुलवइणा समप्पिए तणगिहम्मि तत्थठिओ । चारिसपावन्ताइं तणाइं उडयाण कहुन्ति ॥ ९८ ॥

१ व-व । २ व-दुईं । ३ व-पिइमिं । पितुमिन्नम् । ४ स्वागतार्थमित्यर्थः ।

पुण आगओ पहाए साभिसमीवे य पेच्छए वसहे । ते पुण रत्तिं चरिडं माणुसनिस्सं समल्लीणा ॥ ७४ ॥
 तो सो कुविओ एए इमिण खिय नूण आसि ओहरिया । संपइ पुण पायडिया रयणीएँ न सक्किया णेडं ॥ ७५ ॥
 उग्गामिऊण सेहं पहाविओ भगवओ ष्हणणत्थं । एत्थन्तरिम्मि सक्को चिन्तइ किं कुणइ अज्ज जिणो ॥ ७६ ॥
 दइण तसुवसग्गं वेगेणागम्म पहणए गोवं । पुच्छइ य सुहविहारं सामी वन्दइ नमंसइ य ॥ ७७ ॥
 भणइ य भयवं तुमहं बारसवारिसाहँ सोवसग्गं ति । ता तेसि वारणेणं वेयावच्चं करेमि अहं ॥ ७८ ॥
 नो भूयं नो भव्वं न भविससं देवराय । जं होज्जा । परनिस्साए केवलणाणुप्पत्ती जिणिन्ददाणं ॥ ७९ ॥
 नियवलपरक्कमेणं कम्माण खयं कुणन्ति तित्थयरा । मोक्खो अवेइयाणं तेसिं जं होज्ज न कयाइ ॥ ८० ॥
 एत्थन्तरे सहरिसो माउसियसुओ उ वद्धमाणसस । वन्दणहेडं पत्तो सिद्धत्थो वन्तरसुरोऽवि ॥ ८१ ॥
 सो य सक्केण भणिओ—

भो सिद्धत्थ ! न मन्नइ भयवं मं वारयन्तसुवसग्गं । करिसद्धदे सीहो अहिलसइ किअन्नसाहेजं ॥ ८२ ॥
 ता चिद्धं तुमं बारसवारिसाहं भगवओ समीवन्मि । पाणन्तियसुवसग्गं वारेजसुँ अप्पमत्तो उ ॥ ८३ ॥
 इय तँजिऊण सक्को सिद्धत्थं नयजिणो गओ सग्गं । इयरोऽवि भत्तिमन्तो चिद्धइ साभिसस सन्निहिओ ॥ ८४ ॥
 कोह्जागसन्निवेसे भयवं पि य डँटुखमणपारणए । भिक्खड्डाएँ पविट्ठो दियसस बहुलसस गेहम्मि ॥ ८५ ॥

१ व-य ह० । २ अ-सग्गो । ३ व-सिहो । ४ व-वेद्धि । ५ व-सुमप्प० । ६ तर्णयित्वा शिक्षयित्त्वैत्यर्थः । ७ व-तत्थ० ।

किं किं न कथं को को न पत्थिथो कत्थ कत्थ न य भंसिओ । हुब्भरउपरसस कए तं पि कथं जं न कायव्वं ॥ ६१ ॥
 दिअं च तए दाणं सव्वसस जाहिच्चिअं चिरं कालं । नासि तथा एत्थाहं ता सासि ! करेवि कारुअं ॥ ६२ ॥
 देसु मए किअि दाणं सव्वसस जणसस तं सि कारुणिओ । इय विअत्तो अयवं करणेआरसोऽणुकमपाए ॥ ६३ ॥
 चियरइ सुरदूसद्धं अअं मए नात्थि किं पि ईय अणिउं । सोऽवि गओ पणसित्ता महापसाओ सि तं गहिउं ॥ ६४ ॥
 तुवाणस्सुवणीयं दसियाकजम्मि तेण सो अणिओ । अससु जिणमणओ तं खन्धाउ पडिस्सइ तमद्धं ॥ ६५ ॥
 न य वेळ्ठी सो अयवं निस्संगो तो तुअं तमाणेज । दोऽवि अहं तुअेउं अद्धे सगलं करिस्सासि ॥ ६६ ॥
 दीणारसयसइससं लहिदी तं विअगसि तो तुअं । मअं च उअ्मद्धं दीदी अणिओ इय गओ सो ॥ ६७ ॥
 अयवं पि महावीरो तीसं वासाइं वसिय गिहवासे । पडिवाज्जिअण दिअवं विहरन्तो तम्मि चैव दिणे ॥ ६८ ॥
 संज्जाए संपत्तो कुआरगामम्मि तस्स वाहिम्मि । पडिमाएं ठिओ भयपं धम्मज्जाणं शियायन्तो ॥ ६९ ॥
 गोवो य तत्थ एणो दिअसं सव्वं हलसिअ वाहेउं । निययणइहे वेत्तुं संपत्तो वीरपाससिअ ॥ ७० ॥
 तस्सासअे मोत्तुं गाभस्सअत्तन्तरं पविट्ठी सो । गोदीहाइनिमित्तं तेऽवि चरन्ता गया रअं ॥ ७१ ॥
 गोवो तत्थायाओ न वइहे तत्थ पेच्चइ तओ य । सासी पुच्चइ वसइ कत्थ गया ते इसी करसु ॥ ७२ ॥
 सासी भोणेणच्चइ न सुणइ एसो सि सव्वराइं पि । सो अणिउं पवत्तो न य लद्धा तो विसअमणो ॥ ७३ ॥

१ व-गामिअं । २ व-णंपइसस । ३ व-व-र्णं ग० । ४ अ-पेच्ची । ५ व-धीगं । ६ व-अयणी ।

दिव्यो मणुस्सयोसो तुरियणिणाओ य सक्कवयणोणं । खिरपामेव निलुक्को जाहे पडिवज्जइ चरित्तं ॥ ८५० ॥
 सिद्धाण नमोक्कारं काज्जण अभिगगहं तु सो गिणहे । सव्वं मे अकरणिज्जं पावं ति चरित्तमारुढो ॥ ८१ ॥
 भन्ते त्ति सद्धवज्जं सव्वं उक्खरइ सामइयसुत्तं । पडिवक्खे य चरित्ते मणपज्जवनाणसुप्यन्नं ॥ ८२ ॥

भणियं च—

तिहिं नाणेहिं समग्गा तित्थयरा जाव होन्ति गिहवासे । पडिवक्खाम्मि चरित्ते चउनाणी जाव उउमत्था ॥
 ऐणं च देवदूसं सक्कविह्वन्नं खिवेइ वनधम्मि । सीसाण सव्वेलं चिय धम्मविर्हिं पन्नविस्सामि ॥ ५४ ॥
 सक्कार्हेया देवा भयवन्तं वन्दिदुं सपरितोसा । कयनन्दीसरजत्ता नियनियठाणाहं संपत्ता ॥ ५५ ॥
 वीरोऽवि बन्धुवग्गं आणुच्छिय पत्थिओ विहाराय । सोऽवि य विसन्नचित्तो वन्दिदय भयवं पडिनियत्तो ॥ ५६ ॥
 एत्थन्तरम्मि एगो आजम्मं चैव निद्धणो भट्टो । धणलाभत्थी पत्तो आसं काडं जिणसयासे ॥ ५७ ॥
 सो गुण दाणावसरे जिणस्स देसन्तरं गओ आसि । लाहत्थमेव रडिओ भज्जाए आगओ सन्तो ॥ ५८ ॥
 एवं जिणेण दिवं सव्वस्सं ढणक्कए तुमं देसि । तो निह्लक्खण ! अज्जवि गन्तूण तमेव मग्गोसु ॥ ५९ ॥
 भणियं च तेण भयवं ! दीणोऽहं दृत्थिओ अभग्गो य । मग्गान्तभंमन्तस्सवि न किञ्चि मे सामि ! संपडइ ॥ ८६० ॥

किञ्च—

१ व-एवं । २ व-०भममहं । ३ अ-०उक्खरइ । ४ व-०स्ववन्तं ।

भणियं च—

चलचवलभ्रूस्वणधरा सच्छन्दविडविषयाभरणधारी । देविन्ददाणविन्ददा वहन्ति सीयं जिणिन्दस्स ॥ ३८ ॥
 क्रुसुमाणि पञ्चवक्त्राणि सुयन्ता दुन्दुभीडं वायन्ता । देवगणा उ पवद्वा भूमिं गयणं च छायन्ति ॥ ३९ ॥
 वणसण्डो ढ्वं क्रुसुमिओ पउमसरो वा जहा सरयकाले । सोहह क्रुसुमभरणं इय गयणयलं सुरगणेहिं ॥८४०॥
 अयसिवणं व क्रुसुमियं सिद्धत्थवणं व चम्पगवणं ढ्वं । तिलगवणं व क्रुसुमियं इय गयणयलं सुरगणेहिं ४१॥
 वरपडहभेरिझल्लरिदुन्दुभिसङ्गसहिपहिं तूरेहिं । धरणियले गयणयले तूरनिनाओ परमरम्मो ॥ ४२ ॥
 निगच्छन्तो य तथा कुण्डगामणयरस्स मज्झेणं । अभिनदिज्जह वीरो आसीसाहिं बहुविहाहिं ॥ ४३ ॥
 जय जय नन्दा जय जय भदा धम्मं य होअविण्ठं ते । जय जय खत्तियवरवसभ ! तुज्झ दुक्खक्खओ होिउ ।
 अग्घे पडिच्छमाणो णयणसहस्सेहिं दीस्समाणो उ । अवरोत्परं च दरिसिज्जन्तो अड्डलिसहस्सेहिं ॥ ४५ ॥
 एवं सदेवमणुयासुराएँ परिसाएँ परिवुडो भयवं । अभिथुव्वन्तो गिराहिं संपत्तो णायसण्डवणं ॥ ४६ ॥
 उज्जाणं संपत्तो ओक्खहिउं उत्तमाएँ सीयाए । छडेणं भत्तेणं लेसाहिं विसुद्धपरिणामो ॥ ४७ ॥
 ओसुयइ अलङ्कारं पडिच्छेए तं च आमथाईओ । हत्थुत्तरजोएणं मणगसिरे किणहदस्समीए ॥ ४८ ॥
 लोयं च पक्खसुडिं करेइ सक्को पडिच्छए केसे । अणुणविय जिणवरिन्दं खीरससुद्धम्मि पक्खवइ ॥ ४९ ॥

१ व—ओ । २ व—व । ३ व—व । ४ अ—साइ । ५ अ—च्छह ।

वयगहनिच्छयमेवं नाडं वीरस्स जेहभाया ङ । धाहजलाडलनयणी निक्खमणमहं समाइसइ ॥ २६ ॥
 थयहइसोह्वन्दणमालामञ्चाइमं च रमणिजं । कुण्डगामं नयरं सुरलियसमं कयं तइया ॥ २७ ॥
 जंमोत्तकलसनियरेण ठाविओ नदिवद्धणनिवेणं । निक्खमणत्थं परमो अहिसेओ वद्धमाणस्स ॥ २८ ॥
 चालियासणा य इन्दा सव्वेऽवि सयागया सपरिसाणा । सक्केणावि तह चिय उवँठविओ कलससइयाओ ॥ २९ ॥
 दोऽवि य परोपरं ते अन्नत्तभूया समाणकलसेसु । तो रत्ता सक्केण य महाविस्सईएँ अभिसित्तो ॥ ८३० ॥
 सुरचन्दणाणुलित्तो सुरतस्वरकुसुममालचिञ्चइओ । सियवत्थपाडयङ्गो जस्स ङ मोहं सयसइस्सं ॥ ३१ ॥
 आसुरकिरीडमउली हारविरायन्तकण्ठवच्छयलो । केज्जरकडयमण्डियमुयडण्डो कुण्डलाहरणी ॥ ३२ ॥
 सिवियाएँ समारोहइ वीरो चन्दप्पहाभिहाणाए । मणिरयणकञ्चणमए निविसइ सिंहासणे तत्थ ॥ ३३ ॥

केरिसी य सा सिविया—

पदासं आयामा धणुइं रुन्दा य पत्तवीसं तु । छत्तीसं उविवद्धा मणिकञ्चणरयणविच्छुरिया ॥ ३४ ॥
 उरुङ्गपवरसिहरा मह्यपवरवत्थविरइउल्लोया । उम्मसुक्कहारदामा परिलम्बिरकुसुममालोहा ॥ ३५ ॥
 णारवइआएसेण य उक्खित्ता सा नरेहिं बहुएहिं । तरुणेहिं सरुवेहिं सव्वालङ्कारधारीहिं ॥ ३६ ॥
 पच्छा वहन्ति सीयं सक्कीसाणपथलिचमरइन्दाओ । कोणेसु चउसु अमरा सेसावि जहारिहं लगगा ॥ ३७ ॥

१ अ-०यव० । २ व-जसु० । ३ अ-निक० । ४ अ-ठविओ कलसाण सइयाओ । ५ अ-०सिया । ६ अ-०विहं ।

एवं चोक्त्स्वरेण भणियं वीरेण—

एवं ह्रीञ् नरीसर । किन्तु महद्वा ण कोह आरम्भो । कायन्वोऽहं फासुयभोयणपाणेण चिद्धिसं ॥ १५ ॥
एवं ति य पडिवन्ने चिद्धइ सुहक्ष्णभावणो वीरो । विसयसुहनिधिवासो दयावरो सव्वजीवेसु ॥ १६ ॥
संवच्छरेण होही अभिनिक्खमणं तु सुणिय जिणचन्दो । आहत्तो दाळं जे संवच्छरियं महादाणं ॥ १७ ॥
एणा हिरक्कोडी अट्टेव अपूणणा सयसहस्सा । सरोदयाळ दिज्जइ जाव य मज्झणहसमंओ ति ॥ १८ ॥
वरह वरं वरह वरं इय पोस्सिज्जइ महन्तसवेण । पुरतियक्खक्खररच्छारायप्यहाईसु ॥ १९ ॥
जो जं वरेह तं तस्स दिज्जाए हेमवत्थमार्हयं । वियरन्ति तत्थ तियसा सक्काएसेण सव्वं पि ॥ ८२० ॥
तिवेव य कोडिसया अट्टासीहं च होन्ति कोडीओ । असिंहं च सयसहस्सा एयं संवच्छरे दिवं ॥ २१ ॥

एत्थन्तरमिं य—

सारससय माह्वा वण्ही वरूणा य गहत्तोया य । तुसिया अन्वावाहा अणिग्वा केव रिट्ठा य ॥ २२ ॥
एए समयं नाळं निययं लोगतिया सुरा पत्ता । पभणन्ति विणयपणया वन्दित्ता महुरवण्णहिं ॥ २३ ॥
हत्थालम्बोऽसिं तुमं सामिय । निवडन्तयाण भवक्खवे । सव्वजगज्जीवहियं ता पट्टु । तित्थं पवत्तेहि ॥ २४ ॥
पुट्ठो य पुणो णाया जिणेण वीरेण विणयमोहेणं । तुह सन्तिओ हुं अवही पुओ णिण्हासि दिक्खमहं ॥ २५ ॥

१ व-णरेस० । २ व-गमहा । ३ व-मळ । ४ व-सियं । ५ अ-य ।

पञ्चविहं माणुस्सं चिसयसुहं तस्स अणुभवन्तस्स । सस्सिण्होहा सोमत्तणू जाया पियदंसणा धुया ॥ ४ ॥
 परिणिया समयस्सिं य जमालिणा पवरनंरवहसुएणं । वीरस्ससममापियरो दिवं गया एत्थ समयस्सिं ॥ ५ ॥
 वीरस्स जेड्ढभाया अहिसित्तो नन्दिवद्धणो कुमरो । वररायलक्खणधरो रज्जे सामन्तमन्तीहिं ॥ ६ ॥
 वीरोऽवि नन्दिवद्धणपसुहं आपुच्छए समयणवणं । पव्वज्जागहणत्थं पड्डिपुत्ताभिण्णहत्सेण ॥ ७ ॥

तो भणइ जेड्ढभाया मम जणणीजणयविरहडुहियस्स । तुह विरहणी सुन्दर ! खयस्सिं खारोवमो होइ ॥ ८ ॥
 एवं भणिए जेड्ढेण भाउणा परमपणयकलिएणं । तस्सेव बोहणत्थं भणइ जिणो भवविरत्तमणो ॥ ९ ॥

नडपेच्छणए पेच्छय जणाण जह दीहरो ण संजोगो । तह बन्धुसमाजोगो अपिरो खिय एत्थ संसारे ॥ ८१० ॥
 किं च—

पीमाहभाहभहणीभजापुत्तत्तणेण सव्वेऽवि । जीवा जाया बहुसो जीवस्स उ एगमेगस्स ॥ ११ ॥
 ता कस्सि कस्सि कीरइ पड्डिवन्धो कस्सि कस्सि वा नेय । इय नाऊण महायस ! मा किज्ज सोयसंतावो ॥ १२ ॥

नन्दिवद्धणेण भणियं—

अहमवि जाणामि इमं किन्तु ममं बन्धणाहं तुट्ठन्ति । जीवियभूएण तए अज्जवि सुक्कस्स संयराहं ॥ १३ ॥
 ता मह उवरोहिणं वासाहं दीवि चिड्डसु गिहस्सिं । उत्तमपुरिसा दड्डुं दुहियं करुणायरा होन्ति ॥ १४ ॥

१ ' सयरहं ' इति शीघ्रम् । २ ब-०-वेड्डं । ३ ब-परा ।

शुब्जो शुब्जो खामिय पणामिय वीरं गथो स सोहम्मं । भयवं पि गिहे चिद्धइ विसिद्धकीलाविणोणं ॥ ९१ ॥
 मोहेणम्मापियरो जाणित्ता अहियअद्धवासं तु । पहायं विलित्तदेहं कथकोउयमङ्गलं वीरं ॥ ९२ ॥
 सव्वालंकारधरं सोहणादिवसे कलाण गहणत्थं । कयपूयासक्कारस्स उवज्झायस्स उर्वणिन्ति ॥ ९३ ॥
 एत्थन्तरम्मि सक्को आसणकम्पेण संपउत्तोही । चिन्तइ अहो ! महन्तो मोहो सिद्धत्थरायस्स ॥ ९४ ॥
 तिहिं नाणेहिं समगो तित्थयरो सव्वसत्थत्तद्धू । जं उवणिज्झइ पाणयणरस्स अप्पप्विज्जस्स ॥ ९५ ॥
 विज्जागहणमित्तं इय चिन्तिय आगथो तहिं तुरियं । उज्झायस्स निमित्तं रइए सीहासणे पवरे ॥ ९६ ॥
 तस्सेव य पक्खवं वीरक्कुमारं निवेसइ पहद्धो । वन्दित्तु सद्धलक्खणमइ पुन्ढइ मउलकरकमलो ॥ ९७ ॥
 भयवं पि वागरेई जहद्धियमसद्धियं तयं पुट्ठो । उज्झाओऽवि पसुइओ निसुणइ परमेण विणएणं ॥ ९८ ॥
 ऐन्ढ अहो ! अन्ढरियं बालोऽवि हु पढणसुणणरहिओऽवि । सव्वद्धू विव साहइ जहद्धियं सइसत्थत्थं ॥ ९९ ॥
 तुट्ठा अम्मापियरो एवं नाडं वियक्खणं वीरं । सक्कोऽवि य सट्ठाणं वन्दिय वीरं गथो खिप्पं ॥ १०० ॥
 वीरजिणस्स सगासे अवधारिय सद्धलक्खणलवेणं । उज्झाएणवि रइयं वागरणं किर अइन्दं ति ॥ १ ॥
 उम्मुक्खबालभावं कमेण नवजोव्वणं समणुपत्तं । भोगसमत्थं नाडं अम्मापियरो महावीरं ॥ २ ॥
 तिहिरिकवम्मि पसत्थे महन्तसामन्तकुलपसूयाए । कारिन्ति पाणिगहणं जसोयवररायकजाए ॥ ३ ॥

१ व-०वणेत्ति । २ व-उवक्षा० । ३ व-उवक्षा० ।

बालो अवालभावो अवालपरक्रमो महावीरो । न ह्यु सक्रा भेसेडं देवेहिं सहन्दयहिं षि ॥ ७८ ॥
 तं वयणं सोऽजणं मिच्छदिद्वी उ अह सुरो एणो । चिन्तइ माणुसमेत्तं तत्थवि सिंसुभावमावन्नं ॥ ७९ ॥
 देवेहिं वि नो तीरइ भेसेडं सहहामि णो एयं । ता गन्तुं भेसेमी इय चिन्तिय आगओ तत्थ ॥ ७८० ॥
 कीलइ जत्थ जिणिन्दो कीलणरुक्खं च वेढइ समन्ता । कज्जलवन्नं कांडं फणिरुक्खं दीहरं भीमं ॥ ८१ ॥
 तं दड्डुण पलाणा भयभीया कीलमाणया कुमरा । सव्वेऽवि ठिओ वीरो फणिणावि कओ फणाडोवो ॥ ८२ ॥
 सो वेत्तुण करेणं उल्लालेकण वह्निओ दूरं । भयरहियण जिणेणं तो मिलिया ते पुणो ढिमभा ॥ ८३ ॥
 चिन्तइ सुरो न भीओ एत्थं ता अब्रंहा पुणो भेसे । एत्थन्तरम्मि वीरो तिन्दूसयकीलणं कुणइ ॥ ८४ ॥
 तेहिं कुमारेहिं समं सोऽवि सुरो ढिमभरुक्खयं कांडं । कीलइ वीरेण समं जिओ य सो भगवया तत्थ ॥ ८५ ॥
 तत्पट्टीए वीरो आरूढो तस्स वाहणनिमित्तं । एसो व्विय तत्थ पणो जियस्स जं पुंढिआरूहणं ॥ ८६ ॥
 सो वह्निडं पयत्तो वेयालाकारधारओ रुद्धो । सत्ततलमाणदेहो संजाओ भेसणट्ठाए ॥ ८७ ॥
 जिणणाहेणवि पहओ पट्टीए वज्जकट्ठिणसुट्टीए । सो आराडिं कांडं भएण ससणो व्व संकुडिओ ॥ ८८ ॥
 पायाडियामररुवो रञ्जियहियओ य पणमइ जिणिन्दं । भणइ तुदं परमेसर ! वीरत्तं तारिसं चेव ॥ ८९ ॥
 जारिसयं सुरवइणा सुरमज्झे वच्चियं तिं ता खमसु । मज्झ तुमं भेसविओ परिकखणत्थं जमेवं ति ॥ ९० ॥

१ अ-अन्हदां । २ व-पोडिं । ३ व-धीरं । ४ अ-तु ।

जसिषधयत्पटायं वरतीरणहृदसोहरेहिल्लं । कुण्डजगामं नयरं सुरलोचसमं तहिं जायं ॥ ६६ ॥

किं च—

दुडाओ देवीओ देवा आणन्दिया सपरिसागा । भयवन्मि वद्धमाणे तेलोगसुहावहे जाए ॥ ६७ ॥
सिद्धत्थो य नरिन्दो तिसिलदेवी य रायलोओ य । सव्वो तथा पुरजणो हरिसेण न माइ अङ्गेषु ॥ ६८ ॥
विस्से वद्धावणए कए य सव्वन्मि जायकम्मन्मि । नामं वारसमदिणे गुणनिष्कवं जिणस्स कयं ॥ ६९ ॥
गन्धप्यभिर्हं वद्धहं अन्हणिहं कणयरयणमाहीहिं । तम्हा उ वद्धमाणो ति नामओ होउ अन्हसुओ ॥ ७० ॥
बालत्तणेऽवि सरो पयर्हए गुरुरक्कमो भयवं । वीरो ति कयं नामं सक्केण य तुट्ठचित्तेणं ॥ ७१ ॥
अहं वद्धहं सो भयवं दियलोयसुओ अणोवमसिसीओ । दासीदासपरिवुडो परिकिओ पीढमहेहिं ॥ ७२ ॥
असिषसिरओ सुनयणो बिम्बोडो धवलदन्तपत्तीओ । वरपजमगन्धगोरो कुञ्जुप्यलगन्धनीसासो ॥ ७३ ॥
जाहंसरो उ भयवं अपपरिवडिणहिं तिहिं उ नंणेहिं । कन्तीय बुद्धीए अन्धहिओ तेहिं मणुएहिं ॥ ७४ ॥
अहं कणअट्टवासो भयवं कीलहं कुमारएहिं समं । आमलियाखेहेणं लोयपसिद्धेण पुरवाहिं ॥ ७५ ॥
तत्थ य खेहे रुक्खवं आरुहियव्वं तु खेलेयनरेहिं । एत्थन्तरे य सक्को सोहम्मसहाए उवाविट्ठो ॥ ७६ ॥
सन्तणुण्णिकित्ताणयं करेहं वीरस्स अमरमज्झन्मि । वीरत्तणुणविचारं परणुणहणन्मि तस्सिन्धो ॥ ७७ ॥

१ व-नाणहिं । २ अ-खेहेणं । ३ अ-रणं । ४ व-वीरं ।

तुह दंसणमलहन्ती करुणापर ! ता करेसु कारुखं । नीसेसवसणसंतावविरहियं देसु सुहनिवहं ॥ ५४ ॥
 तं मह नाहो तं मज्झ बन्धवो तं जिणिन्द ! मह सरणं । तं चिय आंसाठाणं पत्तो मे नाह ! पुब्बेहिं ॥ ५५ ॥
 एवं थोउं गहिऊण करयले सुरवर्दे विभूर्हण । कुण्डगामे गन्तुं ठवेह जणणीएँ पासम्मि ॥ ५६ ॥
 साहँरिउं पडिरुवं विज्जं अबसोयणिं च अवणेउं । घोसावह घोसणयं सुरनरमज्झे महासहं ॥ ५७ ॥
 उवरिं जिणस्स जिणजणणिए य जो मज्जुलं मणे कुणह । फुट्टिसह सुद्धाणं तस्सज्जगमज्जरि उव फुडं ॥ ५८ ॥
 खिवह हिरबसुवन्नयकोठीओ जिणगिहम्मि वत्तीस । बन्धह जिणसयणोवरि लब्धन्तं कणयलब्धूस ॥ ५९ ॥
 खोमं कुण्डलज्जुयलं सिरिदामं चेव देह सक्को से । मणिकणगरयणवासं वासन्ति य जग्भगा देवा ॥ ७६० ॥
 एवं सक्कार्हेया जिणजग्भमहसवं करिय असरा । नन्दीसरम्मि जत्तं काऊण गया उ सट्ठाणं ॥ ६१ ॥
 सिक्कत्थणरिन्देणं पहायसमए य सव्वनयरीए । घोसावियं महन्तं वक्कावणयं सुतोसेणं ॥ ६२ ॥

अवि य—

संमज्जिओवलित्तां वन्दणमाळासहस्सरमणिज्जं । उडिभयचन्दणचावियज्जगसुसलसहस्सपरिकलियं ॥ ६३ ॥
 मथाहमञ्चपवरं उवमडवेसं विमुक्कचारणिहं । मुक्ककरदण्डसुक्कं वण्डियजग्भमाणमाणं च ॥ ६४ ॥
 गन्धव्वनहृपउरं पारद्धोदारजिणभवणपूरं । दिज्जन्तमहादाणं उग्घोसियअभयदाणं च ॥ ६५ ॥

१ व—आसट्ठा० । २ अ—० रियं ।

एवं कमेण सत्त्वे करेन्नित जिणमज्जणं सुरवरिन्ददा । अन्ते य कुणह सक्रो ईसाणो पञ्चरुवो य ॥ ४१ ॥
 धरइ जिणं उच्छङ्गे छत्तं धारेइ ढालए चमरे । एक्को य सूलपाणी चिइइ पुराओ जिणवरसस ॥ ४२ ॥
 चत्तारि धवलवसहे सक्रो विउरुविक्रण चउपासे । अइविसाणेहिंतो निससारइ वारिधारओ ॥ ४३ ॥
 गोखीरसत्तिभाओ उँहुं ता उप्पइसु एगत्य । मिलिउं निवडन्ति सिरे वीरस भवारिमहणसस ॥ ४४ ॥
 काकण विहिं एयं कप्पो त्ति तओ य अह्नुइन्दो व्व । सत्त्वं करेइ पहाणं रुप्पसुववाइकलसेहिं ॥ ४५ ॥
 हरियन्दणाणुलेवणसंझालङ्कारमण्डणविहीय । मण्डित्तु जिणं वन्दइ गुरुआणन्दो शुइं कुणह ॥ ४६ ॥
 जय जय तिहुयणसाभिय । सिद्धत्थणरिन्दकुलनहभियङ्क । जय जय निवासियपावपङ्क । अकलङ्क । जिणवीर । ॥ ४७ ॥
 जय परमसूय । कारुशपुव । लाववाविजियंतिपलोक । जगदप्पभञ्जणुदुरमयरद्धयमाणनिम्महण । ॥ ४८ ॥
 कमलदलदीहलोयण । पडिपुवमयङ्कसरिससुहसोह । सिरिवच्छवच्छलच्छिय । जयभूसण । जयपहु । नमो ते ॥
 जगच्चिन्तामणि । जयगुरु । जगवन्धव । जगपह्वव । जगनाह । सयलजगजन्तुरकवण । तारसु मं भवससुदाओ ॥
 ते वञ्चिया धराया विहलं चिय तेसि माणुसं जम्मं । सयलसुहाण निहाणं णाह । न दिट्ठो तुमं जेहिं ॥ ७५१ ॥
 ताव जरजम्ममच्च ताव चिय रोयसोयसंतावा । हेनित जियाणं सामिय । जाव न पत्तो पहु तं सि ॥ ५२ ॥
 भवचारयमि भीमे देव । अहं रोइहुहसयाहवे । वसिओ कालमणत्तं कम्ममहासङ्कलनिवद्धो ॥ ५३ ॥

१ व-दीहि सियव । २ व-उहेणं उ । ३ व-मज्जा । ४-व-रुव । ५ व-यतेलो ।

तो लज्जिओ विलकखो पच्छायावेण दुम्मणो सक्को । चिन्तइ असङ्कणिल्लं पि संकिपं पेच्छ मूढेणं ॥ २८ ॥
 कपहुंमो उ वियरइ नूणं कप्पियफलाहं लोयस्स । चिन्तामणी पयच्छइ चिन्तियवत्थुणि तणुओऽवि ॥ २९ ॥
 लहुयावि हु दीवसिहा तमनियरं नासए महन्तं पि । अप्पोऽवि महामन्तो उच्चाडइ दुद्वेयालं ॥ ७३० ॥
 उत्थल्लिधि महिवटं मन्दरदण्डं धरन्ति छत्तं व । जे किर ते सिसुणो वि हु अतुलवला चैव तित्थयरा ॥ ३१ ॥
 इय चिन्तैडं सखेओ वीरजिणं खामए विणयपणओ । कुविगप्पेहिं जिणेसर ! अयाणमाणेहिं जा तुन्ह ॥ ३२ ॥
 आसायणा उ विहिया तं सव्वं खमह खनित्तुपहाण ! कुणह पसायं होइ हु चुक्कखलियं सकम्मस्स ॥ ३३ ॥
 भयभीयं सुवणमिणं आसासह सामि ! करिय गुरुकरुणं । मत्तामि गुरुमणुगहम्मिय जं मिच्छत्तमवणीयं ॥ ३४ ॥
 उवसन्ते संखोहे जिणस्स वरमज्जणं समाहत्तो । काठं अञ्जुपइन्दो भत्तिभरावज्जियसरीरो ॥ ३५ ॥
 गायन्ति केऽवि वायन्ति केऽवि नच्चन्ति तियसरमणीओ । जय जय करेन्ति केई पढन्ति केई सुरा तुट्ठा ॥ ३६ ॥
 वासन्ति केइ गजन्ति केइ केइ पुण विज्जुयाइन्ति । फलकुसुमरयणवन्नयवत्थाइं केऽवि सुच्चन्ति ॥ ३७ ॥
 उक्किट्ठीसीहनाए करेन्ति वंगेन्ति दिन्ति किरणाइं । एभाइहरिसचेट्ठा कुणन्ति जिणमज्जणे अमरा ॥ ३८ ॥
 तित्थजलमट्टियाहिं सव्वकसाएहिं पुक्कगन्धेहिं । सव्वोसहीहिं गोसीसचन्दणाईहिं य ण्हवन्ति ॥ ३९ ॥
 एवं च ण्हविक्काणं सव्ववालङ्कारधूसियं काठं । अञ्जुपइन्दो पणमइ संशुणइ य महुरवजग्गुहिं ॥ ७४० ॥

१ व-०हुमपातोऽविहु । २ अ-०नितयं । ३ व-०माणेण । ४ व-वणिगं । ५ व-करं ।

जिणवरमज्जाणकज्जे उक्खित्ता भस्सिनिज्जरमणेहिं । वन्दणवच्चियकलसा अजुयइन्दाहअमरंहेहिं ॥ १५ ॥
 तं कलसभरं दहुं सक्को चिन्नेइ संकमावन्नो । लहुयसरीरो भयवं विसाहिससइ किं व सम्मकालं ॥ १६ ॥
 बहुकलससहससजलं सुरखित्तं मह इमा गरुयचिन्ता । भयवं पि य तं नाडं ओहीनाणेण सक्कसस ॥ १७ ॥
 वलणगेणं चालइ मेरुगिरिं लेट्ठयं ङ्व लीलाए । इन्दसस अलियसङ्गाअवणपणत्थं अतुलथामो ॥ १८ ॥
 वलमाणेण समन्ता सुरगिरिणा वसुसईवि हलहलिया । टलटलिया धरणिधरा वलन्तगुक्काणउसेलोहा ॥ १९ ॥
 उच्छलिया मयरहरा महह्मकल्लोहल्लिरजलोहा । संखुहियमच्छमयरा णइयवाहा य उत्थह्हा ॥ २० ॥
 उत्तन्था थलचारी विसोदिसिं सत्त्वओ पलायन्ति । तंभुवियकक्कजुयला णासन्ति हिसागइन्दावि ॥ २१ ॥
 धरधरधरन्ति बाहं देउलपायारतुक्कधवलहरा । भज्जन्ति कडयडन्ता फलकुह्मभरोणया तरुणो ॥ २२ ॥
 भुवणं हल्लोहलियं सुरअसुरतिरिवखखयरणरकलियं । चिन्तइ किं किं एयं अकण्डवितुरमहो जायं ॥ २३ ॥
 किं एस पलयकालो किं कोइ महिद्धिओ सुरो कुविओ । खलियारियसस रिसिणो किं कोववियंभियं एयं ॥ २४ ॥
 आभग्गो फणनिवहो वसुसइभारेण किं फणिन्दसस । जिजत्तणेण भग्गा आइवराहसस किं दावा ॥ २५ ॥
 इय एवमाह जाए संवोभे सुरवई वि चिन्नेइ । हा किं सन्तिविहाणे वेयालो उट्ठिओ एसो ॥ २६ ॥
 तो किं विटुरमेयं ति जाव जोएइ अवहिणा सन्मं । पेच्छइ य ताव जिणवलणंकोटिसंवालियं भेइ ॥ २७ ॥

१ साण्डवितकर्णसुगला इत्यर्थः । २ व-०कोटिसं० ।

गहियजिनिन्दो एकौ दोत्रि य पासेसु गहियवरचमरो । धरियधवलायवत्तो एकौ एकौ य वज्राधरो ॥ ३ ॥
मणिरयणकञ्चणमयं पत्तो सकौ वर्णेण मेरुगिरिं । सव्वेऽवि तत्थ इन्दा समागया नियविभूर्हए ॥ ४ ॥

सो य केरिसो—

जोयणसहस्समेणं अवगाढो धरणिमज्झयारम्मि । नवनउइं उविवद्धो चउवरवणस्पण्डरमणिज्जो ॥ ५ ॥
भूमीए भइसालं मेहलजुयलम्मि दोत्रि रम्मइं । नन्दणसोमणसाइं सिहरम्मि य पण्डगवणं तु ॥ ६ ॥
चउसुं वर्णेसु चउद्धिसि चउरो चउरो य होनित जिणभवणा । तस्सोवरिं तु चूला जिणभवणजुया डुवीसोच्चा ॥ ७ ॥
पण्डगवणम्मि चउरो सिलार्थो चउसु वि दिसासु चूलाए । चउजोयणूसियाओ सव्वज्जुणकञ्चणमयाओ ॥ ८ ॥
पञ्चसयायामाओ तस्सद्धं चैव होनित रुन्दाओ । चन्दद्धसंठियाओ तासुं सीहासंणा ज्ज्व ॥ ९ ॥
पुन्वावरासु दो दो सिलासु सीहासणाइं रम्मइं । जम्मए उत्तराए सिलाए एक्केकयं भणियं ॥ १० ॥
दाहिणसिलाए सिहासणम्मि करकमलधरियजिणचैन्दो । सकौ य ससुवविट्ठो कयत्थमत्ताण मन्नत्तो ॥ ११ ॥
खीरोदहिरस्स सलिलं मागहगङ्गाइयाण आणीयं । अभिओणियदेवेहिं अञ्जुयसुरनाहवयणं ॥ १२ ॥
रूपस्स कञ्चणस्स य मणीण तह चैव रूपकणयाणं । रूपमणीणं मणिकञ्चणाण मणिकणयरूप्याणं ॥ १३ ॥
कलसाण मिँडमयाणं पउमपिहाणाण पउमनिहियाणं । अडसहस्सं भरियं पत्तेयं गन्धवारिस्स ॥ १४ ॥

१ व-० सुवि वर्णेसु चउदि० । २ व-०सणे । ३ व-०इन्दो । ४ व-०मिम्मया० ।

हरियन्दणाणुलैवं सव्वालङ्कारमणहरं काडं । रक्त्वाकम्भं विविहं आसीसाएऽभिन्दन्ति ॥ ६९० ॥
 एवं किञ्च काडं सयणिल्ले ठाविडं जिणं जणणिं । गायन्ति मङ्गलाहं सव्वाओ महुरसहेणं ॥ ९१ ॥
 एत्थन्तरस्मि हरिणो सोहम्मपहुस्स आसणं वलियं । सो नियह पवत्तोही कुण्डजामे जिणं जायं ॥ ९२ ॥
 अञ्जुद्ध संभन्तो वोलिरहारो पलम्बवणमालो । कुण्डलविलिहियणडो हरिसाडोवेण चल्मजडो ॥ ९३ ॥
 सत्तट्ठपए गन्तुं पञ्चङ्गणामपुब्बयं वामं । भूमिं निहितु जाणुं दाहिणमञ्चेवि पञ्जलिओ ॥ ९४ ॥
 हरिसुल्लसन्नतुलओ सक्कथयं पढह एगावयणेण । भणह य वन्दासि जिणं तत्थगयं नियड मं भयवं ॥ ९५ ॥
 पञ्चुट्ठिओ य सीहासणस्मि उवविसिय सुरविबोहडा । ताडावेह सुयोसं षण्ढं हरिणोमोस्सिसुरं ॥ ९६ ॥
 तीए य ताडियाए तस्सहेणं च काडमाढत्ता । बत्तीसघण्टलक्खा एयणा कणकणाररावं ॥ ९७ ॥
 षण्ढासहं सोडं मिलिया सव्वे सुरा सदेवीया । सक्कोऽवि ह्यु संचलिओ आरुहिडं पालजविमाणं ॥ ९८ ॥
 तस्सट्ठ अजगमहिस्सी परिसाओ तिसि तह य चउरासी । सामाणियसाहस्सी चउग्गुणा आयरक्खाँड ॥ ९९ ॥
 सत्तेव अणीयाहं एमाहदिव्वरिद्धिसंजुत्तो । महया विण्डहुणं कुण्डजामे य संपत्तो ॥ १०० ॥
 भयवं पयवित्ठणोडं वन्दित्ता भत्तिनिम्भरसरीरो । ओसोयणिं च दाडं पडिरुवं तत्थ ठविकणं ॥ १ ॥
 हरिणोमोस्सिसमपियमह भयवन्तं सकरयले धरिडं । पञ्चवित्ठिवयख्वो मेरुं संपत्थिओ सक्को ॥ २ ॥

१ व-सिधा० । २ अ-ंहिओ । ३ अ-क्खत्तो । ४ व-ग्गवे० ।

अह चेत्तेरसीए सुद्धाए अद्धरत्तसभयम्मि । हत्थुत्तराहिं जाओ तिहुयणचित्तामणी वीरो ॥ ७८ ॥
 आसणचलणानन्तरमोहिज्ञाणेण सुणियजिणजम्मो । तक्खणमेत्तायाओ दिसाक्कुमारीण सङ्गाओ ॥ ७९ ॥

तथाहि—

अहलोगउड्डलोगा पुव्वार्हस्सगवास्सिणीओ य । अद्ध विदिसि चउरो मज्झिमरुयगाउ चत्ताहि ॥ ६८० ॥
 छप्पन्न सुरवहूओ सव्वालङ्कारभूसियङ्गीओ । नम्मिऊण जिणं तिसलं थुणन्ति परमप्पमोएणं ॥ ८१ ॥
 तुद्ध नमो परमेसर ! जगसुद्धरिडं तुमं सिं अवयरिओ । भवचारयनिम्महणो जणपथियसोकस्वकप्पत्तरू ॥ ८२ ॥
 अत्थमिए पासजिणे लोगाह्वे अणाहयं भरहं । उववन्ने नाह ! तुमे अज्ज सणाहं पुणो जायं ॥ ८३ ॥
 तुद्ध नमो जय सुन्दरि ! सुकयत्था सव्वलक्खणा तं सि । जं नररयणं उयरे जगप्पहंवो जिणो धरिओ ॥ ८४ ॥
 इय एवमाह थोडं दिसाक्कुमारीउ जीयमेयं ति । अणुजाणाविचय जणणिं नियनियकिच्चाहं कुव्वन्ति ॥ ८५ ॥
 अद्ध विउठ्ठिवयवाया भूमी सोहन्ति अद्ध कयमेहा । गन्धजलं वासन्ति य जाणुपमाणं च कुसुमोहं ॥ ८६ ॥
 अद्ध उ आयंसधरा अद्ध उ भिज्जारधारिया अद्ध । वरतालियणटहत्था अद्ध उ वरचमरधारीओ ॥ ८७ ॥
 दीवयधरा उ चउरो चउरो मज्झिमगरुयगवासाओ । कप्पिन्ति नालसुच्चियं निहणन्ति य रयणविपरम्मि ॥ ८८ ॥
 अन्धञ्जिन्ति य दोर्झंवि सयपागसहस्सपागतल्लेहिं । उव्वट्ठणं च काडं उदगेहिं तिहि उ पहाविन्ति ॥ ८९ ॥

१ व-०लोरो । २ व-०सिमव० । ३ व-०त्रिवि ।

ता तिसिला तित्थयरं चक्करं वावि पसविही नियमा । ईय भणिय उवञ्जाया कपपूया ते गया सगिहं ॥ ६५ ॥
 तं सोडं सा तिसिला अइसयहरिसुल्लसन्तरोमञ्चा । तं गळभं परिपालइ भोजेहिं हियसुहकरेहिं ॥ ६६ ॥
 भयवं तिनाणसहिओ जणणीय पीडरक्खणनिमित्तं । संकोडियङ्गमङ्गो अळइ अणुकरुणायचित्तो ॥ ६७ ॥
 तं निष्फन्दं नाडं भीयमणा परमसोयमावन्ना । चिन्तइ गलिओ गळभो मतो व्व हरिओ व्व केणावि ॥ ६८ ॥
 तो सा पण्डुनिदा अजप्पिरी वत्तभोयणाविलासा । चिद्धइ नं गयजीवा हियरजा नइसव्वरसा ॥ ६९ ॥
 हा पेच्छ अहन्नाए विहिणा चिन्तामणी मँसं दाडं । हरिओ विडम्बणइ धिरत्थु ता मड्झ जीवस्स ॥ ७० ॥
 हय सोगभरुच्छइयं जणणिं दडुं जिणेण संचलियं । निरुवहओ मे गळभो त्ति सावि पुण हरिसमावन्ना ॥ ७१ ॥
 भयवं पि अदिद्धस्सवि अहो इमाए मभोवरिं नेहो । ता जइ जीवन्तीए दिक्खानाहणं करेमि अहं ॥ ७२ ॥
 ता मोहमोहियमणा मम विरहुप्पन्नसोयसन्तत्ता । अडुञ्जाणोवगया बन्धइ असुहं बडुं कम्मं ॥ ७३ ॥
 दुप्पडियाराणि दढं अम्मापियरो हवन्ति लोगम्मि । ता एएसिं मँधिई रक्खेयव्वा मएऽवस्सं ॥ ७४ ॥
 इय चिन्तियमभिणिणइइ अभिणहं सत्तमस्मि मासम्मि । नाहं समणो होहं अम्मापियरम्मि जीवन्ते ॥ ७५ ॥
 तिसिला गळभगयम्मी भयवंते तिरियजम्भगा देवा । सक्करस्स समाएसा खिवन्ति सिद्धत्थभवणम्मि ॥ ७६ ॥
 उळ्ळन्नसामियाहं गासारन्नपुरपव्वयगयाहं । विविहाइं निहाणाहं जिणवरपुत्राणुभावेणं ॥ ७७ ॥

१ व-तूणं । २ व-उवञ्जाया सम्भाणिय क० । ३ व-महं । ४ व-वं अहिं । ५ मफारोऽलाक्षणिकस्ततोऽश्रुतिरिर्थः ।

बाढं ति भाणिऊणं वासारत्तस्स पञ्चमे पक्खे । साहरइ पुव्वरत्ते हत्थुत्तरतेरसीदिवसे ॥ ५२ ॥
 गळभट्टाणं परिसोहिऊण साहरइ तिसिलकुळ्ठीए । सुमिणे य पडिनियत्ते ते पेळ्ळइ माहणी सावि ॥ ५३ ॥
 कहियं च इमं पइणो दोउवि विसत्ताइँ ताइँ चित्ते णं । निहिलभ्भे णयणुप्पाडणं च विहिणा कयम्मिं ति ॥ ५४ ॥
 तिसलाउवि सणिगहम्मिं सुइसुत्ता पेळ्ळए महासुमिणे । तिहुयणदिवायरम्मिं गळभम्मिं समाहरिज्जन्ते ॥ ५५ ॥
 कुन्देन्दुसंखवत्ते गयवसहमयाहिंवे पसत्तमुहे । लळ्ठीए अभिसेयं दामजुयं रयणकच्चुरियं ॥ ५६ ॥
 किरणकरालं तरणिं निम्मलजोणहं च पुत्तिमाइन्दं । मणिमयदण्डं च क्षयं पउमपिहाणं च वरकलसं ॥ ५७ ॥
 पउमसरं पवरजलं महल्लकल्लोलमालियं जलहिं । मंणिरयणमयविमाणं बहुविहरयणाण सुक्कुरुडं ॥ ५८ ॥
 निज्जुमसिहाजालं जलणं इय पेळ्ळिडं सुइपवुद्धा । अळभहियजायहरिसा साहइ सिद्धत्थनरवइणो ॥ ५९ ॥
 तं सोउं सो राया पहिइच्चित्तो य पुलइयसरीरो । कल्लाणभोगसुइअत्थकारया देवि ! तुइ सुमिणा ॥ ६० ॥
 अइरेण य ते पुत्तो होही कुलकित्तिवड्डणो स्सरो । इय भणिउं तं तिसिलं विसज्जए निययपासाओ ॥ ६१ ॥
 पुव्वणहे अत्थाणे वाहरिउं सुमिणपाढणे राया । पुळ्ळइ सुमिणाण फलं तेउवि य सत्थाणुसारेणं ॥ ६२ ॥
 कहयन्ति राय ! सत्थे बायालीसं हवन्ति सुमिणाइँ । तीसं च महासुमिणा चोद्धस तं मज्झयारम्मि ॥ ६३ ॥
 तित्थये चक्किम्मि य उव्वज्जन्तम्मि पेळ्ळए जणणी । सत्त उ केसवजणणी चउरो बलदेवजणणी उ ॥ ६४ ॥

तमिम पुरे सुपसिद्धो णायनरिन्दकुलणहयलमियङ्को । पणिवहयवच्छलो विन्थरन्तनिवलच्छिपरिकलिओ ॥ ३९ ॥
 सिरिसिद्धत्थनरिन्दो उदण्डपयावनिहयपडिवक्खो । गरुयपरक्कमसाम्नतनमिरसिरसुदुपयजुयलो ॥ ६४० ॥
 तरणि व्व पयावेणं भीमो व्व परक्कमेण गरुणं । पणयजणकप्परुक्खो कन्नो विव चायसोडीरी ॥ ४१ ॥
 सच्चपहवो नीईवियक्खणो परकलत्ताविमुहो य । दुडुजणनिजगहपरो सव्वपयापालणेक्करसो ॥ ४२ ॥
 दडुं जं गायत्तन्धे रूवक्खेत्ताओ पउरजुवईओ । सुत्तमणाओ दिवसं पि गेहकम्मई न कुणान्ति ॥ ४३ ॥
 ईन्तपहारूपेत्थियभूमीभारेण सेसफणनिवईं । जस्सोनामिन्ति ददं बलवन्तो मत्तमायङ्गा ॥ ४४ ॥
 निद्दुरखुरक्खएणं भूमिरओहेण जस्स वियरन्ता । अन्धारयन्ति गयणं दप्पुद्दुरतुरयसङ्गाया ॥ ४५ ॥
 चक्कासिक्कुनत्तुंन्तीकोदण्डपयण्डसेत्ताविणराले । दडुं जस्स भडे नणु वेयालजणावि णासन्ति ॥ ४६ ॥
 जम्मि य जत्ताभिसुहे उगपयावे भएणं विद्दुराईं । पडिवक्खमण्डलाईं खलहलयं जन्ति सव्वदिस्सिं ॥ ४७ ॥
 तस्स य तिसला अज्जा रग्धा इव पँवररुयलायत्ता । कामकारिक्कुग्गभविग्गमपओहरा सरयससिवयणा ॥ ४८ ॥
 वियसियकुवललयनयणा रग्गभावग्गमसुक्कुमालसव्वङ्गा । गुरुत्तमदमविणयज्जवस्सव्वदयादाणसीलशुणा ॥ ४९ ॥
 अह भणइ नेगमेस्से देविन्दो एस एत्थ तित्थपरो । लोशुत्तमो सहप्पा उव्ववन्नो माहणकुलमिम ॥ ६५० ॥
 खत्तियकुण्डगामे सिद्धत्थो नाम खत्तियो अत्थि । तस्स घरे तं साहर तिसलादेवीएँ कुच्छिसि ॥ ५१ ॥

१ अ-सन्तगे० । २ अ-दत्त० । ३ व-वहो । ४ अ-जुद्धी । ५ अ-तास० । ६ व-परम० ।

चित्राणं सिध्पकला आभरणं वत्थमन्नवत्थुं वा । तं नत्थि वसुमईए ण होज्ज जं तम्मि वरनयरे ॥ २७ ॥

किं व—

लायन्नरुर्वजोवैणविलाससिङ्गारचारुवेसाधो । जत्थ हरन्ति निरुमणं तियसाणवि वेसविलयाधो ॥ २८ ॥
उज्जलपसन्तवेसो परोवपारी य सुइसमायारो । जत्थ महायणवगो रेहइ णयविणयसंपन्नो ॥ २९ ॥
मिउमहुरभासिणीओ विणयपहाणाओ सीलकलियाओ । उज्जलनेवत्थाओ जत्थ य पउरण जुवईओ ॥ ३३० ॥
वरकणयकलसकिरणवलीहिं पिञ्जरियगयणमगाइं । सरयव्भविब्भमाइं हिमगिरिस्सिहरं व तुङ्गाइं ॥ ३१ ॥
णारकरितुरङ्गमणहरपडिरुववर्धविम्बभत्तिकलियाइं । जणवयणागरिसणसालभञ्जियावल्यकलियाइं ॥ ३२ ॥
वरसिर्पिविरइयाइं जत्थ विरायन्ति देवभवणाइं । उतुङ्गनोरणाइं सगविमाण व्व पवराइं ॥ ३३ ॥
मणिमण्डियचामीयरपवरालङ्कारभूसियङ्गाहिं । महसिहसुरपडिमाइं अहिसंसियणव्भहरयाइं ॥ ३४ ॥
जगइपरिसंठिएहिं पडिजिणभवणोहिं पुहइसारेहिं । निच्चर्पवत्तियजत्तामहसवाइं जिणहराइं ॥ ३६ ॥
खन्ताइंशुणकलिया कव्वालङ्कारवागरणकुसला । सिद्धन्तमहोयहिणो जत्थ य विहरन्ति सुणिवसहा ॥ ३६ ॥
एको चिय दोसो णवरि तत्थ सावयकुलेसु सुपसिद्धो । अप्पयणोऽवि य धम्मो महन्तमत्थव्वयं कुणइ ॥ ३७ ॥
अन्नोऽवि तत्थ दोसो रायङ्गणरायमणविर्णणिपहे । विर्यरन्तभगपसरा निच्चं चिय मत्तमायङ्गा ॥ ३८ ॥

१ व—तन्न । २ व—रुय । ३ व—यण । ४ अ—यविद्वय । ५ अ—पवि । ६ अ—ङ्गणि । ७ व—रायपहे । ८ व—हर ।

सरयवभवण्डपण्डुरपासायसपुहिं तुङ्गसिहरेहिं । जत्थ खलिजह मन्ने रविणो रहतुरयसंचारो ॥ १४ ॥
 कन्हारिमलयगिरिणो उवहसई धुसिणचन्दणोहेणं । घणसारदीवमणुहरह पवरकपूरपुरेणं ॥ १५ ॥
 बहुसुरहिदववपवभारपरिमलुगारवासियदियन्ता । आणन्दह जत्थ जणं गन्धियहद्वी बहुघण्डा ॥ १६ ॥
 तत्थुव्ववेहिं देसागाएहिं वत्थेहिं पञ्चववेहिं । जत्थ विरायह अहघणदोसियहद्वान रिञ्छोली ॥ १७ ॥
 तत्थ य रूपसुवन्नयपवालसुत्ताहलेहिं अहररमा । रेहह वियहुतुङ्गा सोवन्नियहद्विया पन्ती ॥ १८ ॥
 कत्थह कइगजणयणा पूर्णीफलनालियरनियरेहिं । बहुपडिपुंजा हहा तैप्फलदीव व्व रेहनित ॥ १९ ॥
 कत्थह जा सुयणोवमकुसुम्भसम्भारभरियभूमितला । कत्थह सुगन्धविकिजमाणअणवरयधयतेह्हा ॥ ६२० ॥
 कत्थह गिरिशुकरडिप्पयरा रेहनित विञ्चदेस व्व । कत्थह उडुनियरोवमज्जलकप्पासपवभारा ॥ २१ ॥
 कड्डिजमाणवलायाहकम्मपरिकम्ममाणकरिदसणा । कत्थह सुगन्धर्गन्धाइदव्वसुरभा विवणिपन्ती ॥ २२ ॥
 कत्थह जिणसमया इव बहुविहसुत्तत्थसारपरिकलिया । कत्थह सुकइपउरा दारिइक्कन्तसेणि व्व ॥ २३ ॥
 सत्तरसविहधन्नाणं कुसुमाण फलाण पत्तासाणाणं । दहिखीरणं दीसन्ति विक्कया टाणठाणेसु ॥ २४ ॥
 सालिजववीहिकोइवरालयतिलमुग्गमासचवलचणा । तुवारिमत्तरकुलत्था गोडुमनिप्फावअयसिसणा ॥ २५ ॥
 इय केत्तियं व भन्नह जहद्वियं विवणिमज्जवन्नणयं । उक्कोसदीणमडिक्कमविकक्यदव्वायरे तम्मि ॥ २६ ॥

१ अ-०यत्ता । २ अ-त्तसफलदीवो व । ३ अ-०त्थय । ४ व-दवाह० ।

जयो—

उगगकुले भोगकुले इववगगकुले य तह य हरिवंसे । नायकुले कोरव्वे उववज्जन्ती पुरिससीहा ॥ ४ ॥
एसो पुण नीयकुले तिलोयमहिओ जिणो ससुववन्नो । अहवा न जिनवरेणवि लङ्घिज्जइ कम्मपरिणामो ॥ ५ ॥
अच्छेरमिणं जायइ अणन्तकालाओ समयनिदिदं । जीयं पुण सक्काणं जिणस्स गळ्भन्तरे नयणं ॥ ६ ॥

इथो य—

अत्थि इह भरहवासे मडिझमदेस्सस्स मण्डणं परमं । सिरिकुण्डगामनयरं वसुमहरमणीतिलयभूयं ॥ ७ ॥
अमराउरि व्व अलयाउरि व्व लङ्काउरि व्व रमणीयं । बहुविहंविंल्लासकीलाणक्वणगेयाहसोहाहिं ॥ ८ ॥

जं व—

नियच्च[व]व[क्क]च्चरचउसुहरच्छासुहेहिं सोहिळं । उत्तुक्कवियडमणहरवहुगोउरदारकयसोहं ॥ ९ ॥
कविस्सीसट्टालयपरिगएण निदुरसिलानिवद्धेणं । सालेण वलइयमिणं सुपुरिसहिपयं व तुङ्गेणं ॥ १० ॥
पंरिहाए पहवयाँए महांसँई सव्वगहिरमउक्षाए । सव्वदिदिसिं परित्थित्तं परपुरिसालङ्घणिज्जाए ॥ ११ ॥
आरासुज्जाणाहं नन्दणवणसन्धिभाहं रेहन्ति । उँत्थ फलकुल्लपल्लवमणहरवणराहकलियाहं ॥ १२ ॥
वरवारिभरियसरवरवावीक्कवेहिं परिसरं जसस । सव्वदिदिसासु विरायइ बहुकीलाठाणरमणिज्जं ॥ १३ ॥

१ व—०य व्व । २ व—फरि० । ३ अ—०भया० । ४ व—० ईइ य । ५ अ—तथ । ६ अ—तस्स ।

निवसेह देवदत्से वरहरियन्दणविलेवणं कुणह । बन्धह सिरीहराय सुरपायवकुसुममालाओ ॥ ११ ॥
 केऊरकडयकुण्डलहारलयामडडमाहयाभरणं । सव्वज्जेसु पिणिन्धह रेहह नं कण्णरुववो व्व ॥ १२ ॥
 ववसैयासहं गन्तुं पोत्थयरयणं चै वायए पवरं । पुक्फाहै पूयङ्गं वेत्तुं सिद्धालयं विसह ॥ १३ ॥
 अट्टीत्तरपडिमसयं पहाचह पूएइ वन्दइ शुणेह । तो सोहम्मसहाए अत्थाणं देइ सुरम्मज्जे ॥ १४ ॥
 पेक्खणयगीयवाइयमहसव्वं अणुहवेइ गुरुहरिसो । दिव्वे य कामभोए जहिच्छिण माणए तत्थ ॥ १५ ॥
 कल्लिाणएँ जिाणाणं आगच्छइ एत्थ तह चिदेहेसु । वन्दइ जिणिन्दवन्दे निर्म्मलसम्मत्तगुणधारी ॥ १६ ॥
 वीसं च सागराहं आउठिहं पालिडं तओ चविओ । तिहिं नाणेहिं समग्गे अवयरिओ एत्थ भरहम्मि ॥ १७ ॥
 हत्थुत्तरजोणेणं आसाहे सुद्धपक्खल्लट्टीए । विगए य अक्करत्ते अग्गाहारि दियवराणं ॥ १८ ॥
 माहणकुण्डगामे कोडालसग्गेत्तामाहणे आसि । नामेण उसहदत्तो उववन्नो तस्स गेहम्मि ॥ १९ ॥
 गयमाहमहासुमिणेहिं सइओ माहणीएँ चोइसहिं । देवाणन्दायुं जिाणे कुच्छीए कुलमदवसेणं ॥ २० ॥
 तुट्ठो य उसहदत्तो देवाणन्दाय पवरसुमिणेहिं । होही सुओ स्ति अम्मं वेदविकु दियकुलपहाणो ॥ २१ ॥
 अह दिवसे बासीहं वसइ तहिं माहणीए कुच्छिसि । सक्को आसणकम्प जाए तो ओहिणा नियइ ॥ २२ ॥
 पेच्छइ जिणसुववन्नं चिन्तइ अ अहो ! अजुत्तमावन्नं । जं एसो चरिमजिाणे उववन्नो माहणकुलम्मि ॥ ३ ॥

१ व-सिरे वराओ । २ व-०हारस० । ३ व-पवायए । ४ व-अहुत्त० । ५ व-०णो । ६ व-निष्कलस० ।

पाणपकप्ये पुष्पुत्तरस्मि विडलस्मि चरविमाणस्मि । उववायसहामज्झे सुरसयणिज्जस्मि उववत्तो ॥ ७९ ॥
 देवो महिद्धिओ सो अन्तसुहुत्तेण सव्वपज्जत्तो । अवणीय देवदूसं उवविट्ठो नियइ पासाहं ॥ ८० ॥
 दडुं तं सुररिद्धिं विमाणरयणाहं देवसङ्घायं । विमहइयमणो चिन्तइ दिविवट्ठी पाविणा एसा ॥ ८१ ॥
 केण मए कम्मणेणं तवेण दाणेण देवभत्तीए । दुद्धरवयधरणेणं ओहिं च पडज्जए तत्तो ॥ ८२ ॥
 पेच्चइ पुव्वभवं सो निच्चलसामन्नपालणं सुणइ । चिन्तइ अहो पैभावो जिणवरधम्मस्स सुकयस्स ॥ ८३ ॥
 एत्थन्तरस्मि दडुं उप्पन्नं तं सुरं महिद्धीयं । हिइमणा पञ्जलिया मिलन्ति सुरकिंकरा बहवे ॥ ८४ ॥

भणन्ति य—

जय जय नन्दा जय जय भदा तं अमहं सामिओ देवो । अजियं जिणाहि सुरपहुजियं पुणो पालयाहि त्ति ८५
 तुमह विमाणं एयं आणाकारी य एस्स सुरनियरो । उववणमेयं सुरतरुसुसमिद्धं कीलणट्ठाए ॥ ८६ ॥
 मज्जणवावी एसा मज्जणयसहाइयाओ एयाओ । एयं सिद्धाययणं अत्थाणसहा सुहम्मा य ॥ ८७ ॥
 एयाण तुमं सामी अमहं पुत्तोदएण जाओजसि । संपइ उट्ठह सामिय ! मज्जणयसहाए उवविसह ॥ ८८ ॥
 इय भणिओ सो गन्तुं मज्जणयसहाए बहसुरसमणो । सीहासणे निसीयइ पुव्वाभिमुहो सपयपीढे ॥ ८९ ॥
 वीरोयाइजलेहि अभिसित्तो विविहकलसखित्तेहि । किंकरसुरेहि तत्तोऽलंकारसहाए गन्तूणं ॥ ९० ॥

१ अ-० तवचरणेणं । २ व-पसाओ । ३ व-देव । ४ अ-० याहि० ।

उसभार्हतित्थयरे चउवीसं सुरनए नमंसासि । भरहेरवयविदेहे जे केई ते य वन्दामि ॥ ६८ ॥
 अरहन्तणमोक्कारो जीवं मोएइ भवसहस्साओ । भावेण कीरमाणो होइ पुणो बोहिलाभाए ॥ ६९ ॥
 सिद्धाण णमोक्कारं करेसि भावेण निष्ठियट्ठाणं । भवसयसहस्सबद्धं दद्धं कमिन्धणं जेहिं ॥ ६७० ॥
 पञ्चविहं आयारं आयरमाणण पञ्चवेन्ताणं । आयरियाणं पि णमो धारिजइ पवयणं जेहिं ॥ ७१ ॥
 उवझायाणं पि णमो सङ्गोवङ्गं सुयं धेरेन्ताणं । सीसणणस्स हियट्ठा क्षरमाणणं तयं चेव ॥ ७२ ॥
 साह्ण णमोक्कारं करेसि सीलव्वए धरन्ताणं । भवसंयसहस्स बद्धं जे किर निन्नासए पावं ॥ ७३ ॥

अणसणं चेमं—

सव्वं चिय सावज्जं जेणं उवाहिं च बाहिरन्तरयं । तिविहेण वोसिरामी तिविहमहं जाव जीवाए ॥ ७४ ॥
 असणं पाणं खादिम साहमयं वोसिरामि सव्वं पि । संपइ जावजीवं चरिमुस्सांसैहि देहं पि ॥ ७५ ॥
 इय आराहणमिणमो आराहेऊण नन्दणो भयवं । धम्ममायरियं समणे समणीओ खामेए सम्मं ॥ ७६ ॥
 वासाण सयसहस्सं परियायं पालिऊण सुहझाणो । पणुवीससयसहस्से सव्वावं अणुभवेऊणं ॥ ७७ ॥
 संयुद्धकयाणसणो णिपपडिकम्मो य निम्ममन्तो य । आलोइयपडिकन्तो विहिणा कालं गतो धीरो ॥ ७८ ॥

१ अ-दहुं । २ व-धरं । ३ अ-भयं । ४ व-से य दें । ५ व-मितं ।

भावणा गुण—

जीयं जीववर्णमिह्नी र्वं पियसंगमो बलं सत्वं । विसमस्वरमाख्याहयकुसगाजलविन्दुणा सरिसं ॥ ५८ ॥
जन्मजरामरणोहिं अभिभूयाण बहुवाहितत्ताणं । जन्तूण नत्थि सरणं धम्मो जिणभासिओ मोत्तुं ॥ ५९ ॥
सत्त्वे जाया सयणा सत्त्वे जीवा य परजणा जाया । सत्त्वेसिं जीवाणं पडिवन्धं तेसुं को कुणह् ॥ ६० ॥
एगो पावह् जन्मं एको च्चिय मरह् कम्मवत्सगो त्ति । एगो सुहट्क्खाहं जीवो अणुहवह् संसारे ॥ ६१ ॥
अन्नं इमं सरिं अन्ना धणधन्नसंपया सत्थंला । अन्नो य एस जीवो बहुहा परिभमइ संसारे ॥ ६२ ॥
वसमंसरुहिरचम्मडिविरहए असुइपरिए अन्तो । देहेऽसुइधरसरिसे सुच्छं को कुणह् जाणन्तो ॥ ६३ ॥
अहलालियं पि अहपालियं पि देहमहरेण मोत्तवं । भाडीगहियं ढव धरं विद्धंसणधम्मयं एयं ॥ ६४ ॥
धीरेणावि मरियत्वं काडरिसेणावि अवत्समरियत्वं । तह मरियत्वं विडसा जह मरणं पुण न सहवह् ॥ ६५ ॥

चउसरणं पुण इमं—

अरहन्ता मह सरणं सिद्धा साह् य धम्मभवयजुत्ता । केवलिणा पँदन्तो धम्मो ताणं च सरणं च ॥ ६६ ॥
जिणधम्मो मह माया जणओ य गुरु सहोयरा साह् । सह धम्मयरा मह बन्धवा य सेसं पुणो जालं ॥ ६७ ॥
पञ्चनमोक्कारो इमो—

१ व-०मिद्धी । २ व-तेऽसु । ३ अ-०यणा । ४ व-०लिपन्नतो मे ध० । ५ व-०कारा इमे ।

जं किञ्चि सुसं भणियं हासभया कीहलोहमोहेहिं । तं सव्वं निन्दासिं प्रायच्छित्तं पवज्जासि ॥ ४६ ॥
 अप्पं धंहुं व कत्थह परदव्वमदिन्नयं व जं गहियं । रागेण व दोसेणं तं सव्वं मज्झ वीसरियं ॥ ४७ ॥
 जं सुरतिरिक्खमाणुसमेहणमासेवियं मए पुठिं व । तिविहेणवि करणेणं तं निन्दे तं व गरिहासि ॥ ४८ ॥
 जो कीजवि लोहदोसा धणधन्नच्चत्थयाहवहुभेओ । गहिओ परिग्गहो मे वोसरिओ सो मए हण्हिं ॥ ४९ ॥
 राहए जो सुत्तो अस्णाहच्चत्थिविओसवि आहारो । इन्दियवसणेण मए तं पि य निन्दासि भावेण ॥ ५० ॥
 जो पुत्तकलत्तेसुं वन्धुसु सित्तिसु गिहधणे वझे । एमाहंसु ममत्तो सो सव्वो मज्झ वीसरिओ ॥ ५१ ॥
 जो कीह कओ कीहो माणो माया य द्ढल्लोहो य । रागो दोसो कल्लहो पेसुबं परपरीवाओ ॥ ५२ ॥
 अलभक्खाणं हय एवमाह जं किञ्चि द्ढमापरियं । अत्ताणाएवसेणं तं तिविहं वोसिरे सव्वं ॥ ५३ ॥

जैनतुखामणं पुण—

जो कीह मए वहिओ कहुयं भणिओ य जसस मे हरियं । अवयारो जसस कओ सव्वोसवि ह्नु खमत्तसो मज्झं ५४
 सित्तो व असित्तो वा सयणो वा परजणो व जो कीह । सो खमत्त मज्झ सव्वो समभावो मज्झ सव्वेसु ॥ ५५ ॥
 देवत्ताणमि देवा तिरिया तिरियत्ताणमि जे केह । तरयमि चि नेरहया मणुया मणुयत्ताणे जे व ॥ ५६ ॥
 दुक्खमि मए ठविया खमन्तु ते मज्झ खामणपरसस । अहमवि खमामि तेसिं मेत्ती मे सव्वेसूपसु ॥ ५७ ॥

१ व-मएयं । २ व-कीह । ३ व-साणा पुण । ४ व-जीवेसु ।

सङ्घो पवयणमत्यं गुरुणो धर्मोवएसर्गाईया । सुत्तथोभयधारी बहुस्सुया हुन्तवेकत्वाए ॥ ३४ ॥
 जाइसुयपरियाए पडुच्च थेरो तिहा जहकमेणं । सडीवरिसो समवायधारओ वीसवरिसो य ॥ ३५ ॥
 भत्तीपुयावन्नपयडणवज्जणमवन्नवायस्स । आसायणपरिहारो अरहन्तादीण वच्चड्हं ॥ ३६ ॥
 नाणुवओगो भिक्खं दंसणसुद्धी य विणयसुद्धी य । आवस्सयजोगेसुं सीलवएसु य निरइयारो ॥ ३७ ॥
 संवेगभावणाक्षाणसेवणं खणलवाइकालेसुं । तवचरणं जइजणसंविभाणकरणं जहासस्ती ॥ ३८ ॥
 वेयावच्चं दसहा गुरुमाईणं समाहिजणणं च । किरियादारेण तहा अपुण्वनाणस्स गहणं च ॥ ३९ ॥
 आगमबहुमाणो वि य तित्थस्स पभावणा जहासस्ती । एएहिं ठाणेहिं तित्थयरत्तं लहइ जीवो ॥ ५४० ॥
 इय सो वैचूयकालं सामन्नं निकलं चरेज्जणं । पज्जन्ते आराहणमेयं काडं समाढत्तो ॥ ४१ ॥
 दुक्कडगरिहा जैनूण खामणं भावणा य चउसरणं । पञ्चणह नओक्कारो अणसणमारहाणा एसा ॥ ४२ ॥

तत्थ दुक्कडगरिहा—

कालविणयाइओ खलु नाणायारो य अइहा भणिओ । जो से तत्थइयारो कोइ कओ तमिह निन्दामि ॥४३॥
 निससङ्गियाइयम्मी अइविहे दंसणस्स आचारे । जो अइयारो विहिओ तिविहेणं वोसिरे तं पि ॥ ४४ ॥
 सुहुमो य बायरो वा पाणिवहो मोहलोहजुत्तेणं । जो कोइ कओ गुट्ठिं व तिविहेणं वोसिरे तमहं ॥ ४५ ॥

२ व-०माई० । २ व-०न्तवि० । ३ व-अहुयं का० । ४ व-०मेवं । ५ व-जीवा० ।

संबलपुणवि रहिओ जो पडिबजह महन्तमद्धाणं । सो वच्चन्तो पावह दुक्खं तंणहाछुहाहिंत्तो ॥ २२ ॥
 एवं धम्ममकाठं सुहजणणं परभवन्मि जो जाह । सो होइ दुक्खभाणी पए पए जन्ममरणत्तो ॥ २३ ॥
 ता पन्वावेह ममं काऊणाणुणहं सहत्थेण । सिक्खववह साहुकिरियं सीसोडहं तुमह पयसेवी ॥ २४ ॥
 पन्वाविओ य शुरुणा जहाविहाणेण सुद्धलेसिहो । विहरइ य तेहिं सद्धिं विणीयविणओ पसन्तप्पा ॥ २५ ॥
 अन्भसियसाहुकिरिओ सुत्तत्थविसारओ य अइरेण । मासोववासणिरओ निरन्तरं धीरसत्तो सो ॥ २६ ॥
 दोहिं पि बन्धणेहिं रहिओ दोहिं अमुद्धक्षाणेहिं । दण्डेहिं गारवेहिं य सहेहिं तिहिं वि परिमुक्को ॥ २७ ॥
 उवसन्तचउकसाओ विगाहासव्वाहिं वज्जिओ चउहिं । पञ्चकिरियानियत्तो पञ्चसु कामेसु वि विरत्तो ॥ २८ ॥
 पञ्चसु सैमिइसु समिओ छज्जीवन्तिकायरक्खणपरो य । सत्ताभयठाणरहिओ अइमयट्ठाणपरिहीणो ॥ २९ ॥
 नववभन्नेरशुत्तिसु उवउत्तो दसविहम्मि धम्मम्मि । अट्टारसविहवरभे सरो बारसविहत्तवे य ॥ ५३० ॥
 पञ्चविहे सउक्षाए उजुत्तो चउविहोवसणेहिं । अत्तलियत्तिओ धीरो बावीसपरीसहेहिं च ॥ ३१ ॥
 वीसाए ठाणेहिं बहुसो आसेविपहिं विमलोहिं । तित्थयरनामकम्मं नन्दणसुणिणा अह निबद्धं ॥ ३२ ॥
 वीसं ठाणाणि पुण इमाणि—

अरहन्तसिद्धपववणशुद्धैरपहुससुए तवस्सीसुं । वन्डळं कुणसाणो तित्थयरत्तं समज्जिणइ ॥ ३३ ॥

१ अ-सणं । २ व-समीसु । ३ व-०रवहुसुयथेरसत्तव ।

रक्त्वणवायामेणं सन्तेसु असन्तएसु कंक्वाए । अज्जणवाचारणेणं लोभो दुक्खस्स हेड स्सि ॥ ९ ॥
 ईसा भयं विसाओ मएलियत्ताह आभिओगित्तं । केसिञ्चिं सुराण दुहं किविसियत्तं च केसिञ्चि ॥ ५१० ॥
 पियदेवीए चवणे गुरुदुक्खं रूस्सणम्मि वा तीए । उम्मासियवियणाए महिद्धियसुरस्स घाएणं ॥ ११ ॥
 सुररिद्धिं चिन्तेन्तो चवणं सज्जाड गब्भवासम्मि । असुहम्मि य उववायं सहह महन्तं सुरो दुक्खं ॥ १२ ॥
 हय चउगाहयं दुक्खं नाऊण विवेहणो सुकयकम्मा । भवपरिभम्मणुविक्कणा कुणन्ति धम्मं जिणाभिहियं ॥ १३ ॥
 एवं निसामिडं सो तुरियं चिय भवविरागमावओ । राया पभणह भयवं । असंसयं एवमेवेयं ॥ १४ ॥
 काऊण रज्जसुत्थं दिक्खवागहणेण तुम्ह पासम्मि । करिकन्नचलं माणुसजम्मं सफलं करिस्सामि ॥ १५ ॥
 देवाणुपिया । तुडझं अहासुहं मा करेह पडिबन्धं । किच्चामिणं भवियाणं हय भणिओ स्सरिणा तुडो ॥ १६ ॥
 गन्तुण नियं भवणं भाणुच्छेऊण मन्तिस्सामन्ते । रज्जे संठविय सुयं काऊण जिणिन्दपूयाई ॥ १७ ॥
 सिक्कियारूढो गन्तुं उज्जाणं पवररिद्धिफलकलियं । नम्मिऊण सुंगुरुचलणे जम्पह पञ्जलिउओ एवं ॥ १८ ॥
 आलित्तो य पलित्तो भयधं । सच्चो वि एस लोगो स्सि । आलित्तपलित्तोउवि य उराएँ रोगेहिं मरणेणं ॥ १९ ॥
 जह भेहम्मि पलित्तो तस्स पहु सारवक्खरं णिँहे । नित्थारियमेयं मे हियं सुहं होहिही नूणं ॥ ५२० ॥
 एवमहं अउपाणं नित्थारिस्सामि दुहपलित्तम्मि । भवरणे पडिवाजिय दिक्खं सासयसुहनिमित्तं ॥ २१ ॥

१ अ-सुरगणानं । २ व-याए वियणा । ३ अ-भव । ४ व-य गुरु । ५ व-नीणे ।

भणियं च—

अणिगव्वक्काहिं स्र्हीहिं संभिव्वस्स निरन्तरं । जावतियं जायए दुक्खं गन्भे अट्टगुणं तंओ ॥ ९८ ॥

गन्भाओ नीहरन्तस्स जोणीजन्तनिपीलणे । जं तं सयगुणं तत्तो सहरसगुणमेव वा ॥ ९९ ॥

दन्तुब्भेयाईसुं दुक्खं बालत्तणे जुवत्ते य । इच्छियवत्थुअजोणे अहवा पियविप्पओगम्मि ॥ ६०० ॥

इन्दियहाणीकरूपणपरिभवणाई दुहं च थेरत्ते । मरणदुहं गुण सो क्षिय जाणह अहवावि सञ्चवणू ॥ १ ॥

दारिढं दोहणं इट्ठवियोगं च अत्थणासो य । दासत्तं पेसत्तं परसेवा आवाईओ य ॥ २ ॥

च्चिन्ता सोगो बहुवाहिवेयणा तह कुभोयण कुवासो । कुकलत्त कुपुत्तत्तं सयणं वरवाहणाभावो ॥ ३ ॥

सयणविरोहो कजापहुत्तणं सीयतावहुत्तणहा । एमाहमणुयलोए पयडं चिय दीसए दुक्खं ॥ ४ ॥

देवाणवि णत्थि सुहं कोहाइकसायकलुसियमणाणं । समयम्मि जओ एए निर्दंसिया दुक्खवहेव त्ति ॥ ५ ॥

तथाहि—

सपरोअयाण संतावकारओ कुगइगमणहेक य । पीईविच्छेयकरो कोहो ता दुक्खवहेव त्ति ॥ ६ ॥

माणोऽवमाणहेक मन्नस्सवि कुणह माणिणोऽवढं । सुसधिणयभंसकारी माणो हय दुक्खवहेव त्ति ॥ ७ ॥

माया कुविगएणेहिं भवमाणेहिं परवअणनिमित्तं । चित्तस्स वाडलत्तं कुणह अतो दुक्खवहेव त्ति ॥ ८ ॥

१ व-तयं । २ व-०वाहुं । ३ व-माणो ।

बन्धनित उद्धपाए जलनतजलणोवरिं च तरुविडवे । पाडित्त अन्वराओ पडियं च सिलार्हिं चुवानित ॥ ८६ ॥
 मारेह हणह छिन्दह भिन्दह खइरं वं कुट्टह दहेह । एयस्स लेहवद्धे इय सहे ते पभासन्ति ॥ ८६ ॥
 हा ताथ । पल्ल । सामिय । भाइय । पणओऽस्सिह तुम्ह दासोऽहं । मा सं दीणमणाहं सरणागयमिय कयत्थेह ॥ ८७ ॥
 एवं पि विलवमाणं सेहिति उ दढयरं विगयकरुणा । न मरन्ति ते अकाले सहस्ससो खण्डियतणूवि ॥ ८८ ॥
 इय नारयदुक्खाहं अपमणाहं न साहिडं तरइ । अतिसयनाणविरहिओ तमन्धयरिस्तु नरएस्तु ॥ ८९ ॥
 तीस्तु परोप्परजणियं परमाहम्मियकयं च पुढवीस्तु । दुक्खं नेरइयाणं सेसास्तु परोप्परकयं तु ॥ ९० ॥
 तिरियगईए दुक्खं पच्चक्खं वेव दीसइ जियणं । पथेन्दियपज्जवसाणयाणसेगिन्दियादीणं ॥ ९१ ॥
 सिसिरम्मि सीयदुक्खं निम्हेस्तु य चण्डआयवससुत्थं । वासास्तु निरन्तरमेहवारिभूयं कओ सोक्खं ॥ ९२ ॥
 वाएण य वज्झडणं खुहापिवासाओ सत्थंवायं च । वाहण दोहण दहणंकरणं च ङविछेयत्त्वं च ॥ ९३ ॥
 केइवि आराविन्धणमत्ते पुण ताडणं कसादीहिं । अङ्कुसदारणमवरे सहन्ति अवरे य गुरुभारं ॥ ९४ ॥
 केह गलकत्तणाहं ङालगहणं च पासवन्धं च । वाशुरवन्धं पञ्जरबंधं च सहन्ति दीणमणा ॥ ९५ ॥
 किञ्चि दुहं मणुयकयं किञ्चि परोप्परकयं तिरिकखेस्तु । कालाइभावजणियं किञ्ची किञ्चिच्च सयमेव ॥ ९६ ॥
 मणुयगईए दुक्खं अस्तुईकीडयसमस्स गन्भम्मि । पढमं चिय अहदुसहं जायइ संकोडियज्जस्स ॥ ९७ ॥

१ व-ध । २ व-तोत्तवा । ३ अ-० हित्तिस । ४ व-गलजालाहं । ५ व-एवं मणुयगईए दुक्खं अस्तुईमि कीडियसमस्स । गन्भंभी पढमं चिय जायइ ।

उणहनरयाउ गिभहे पज्जलियचियापुं नारगो खित्तो । देवेण सुदं मघह भ्रह्मउणहं उणहणरयसु ॥ ७२ ॥
 कत्थइ य गाढसीयिं इहव्वासीयाउ तं असंखयुणं । अयभारसहस्ससमओ गोलो जेणं विलिज्जेज्जा ॥ ७३ ॥
 केइवि कुरभीपाणं भडित्तापाणं च भट्टपाणं च । केइवि लोहीपाणं कुणान्ति इय अग्गिगवियणाओ ॥ ७४ ॥
 कुञ्चन्ति जन्तपीलं केइवि करवत्तादारुणं वोरं । केइवि सिलायलम्भी अचोडणमम्भरस्सेव ॥ ७५ ॥
 कुञ्चन्तसिपत्तावणं पडन्तपत्तेहिं लुणह अङ्गाहं । जं चक्कासिस्समेहिं केइवि सूलासु रोवेन्ति ॥ ७६ ॥
 तिवस्वेहिं वासिपरसूकर्पणिचक्कासिष्ठुरियमाईहिं । कण्णोडनासिकरचरणवाहुगीवाओ छिन्दन्ति ॥ ७७ ॥
 जीहच्छिसुफखणंति उ कुञ्चोहियथोदराणि भिन्दन्ति । सेहोहिं तिसूलेहिं य पहरन्ति य मोगगरोहिं सिरे ॥ ७८ ॥
 कुञ्चन्ति कण्टयाउलसिम्भलिरुक्खावरुणं करिउं । कङ्कोकड्डीकुक्खं उक्कत्तन्ती य तणुखल्लं ॥ ७९ ॥
 तंम्भतउसीसयाहं केइवि पाइन्ति कढकढिन्ताहं । तिसिए परमाहममी नेरइए कन्दमाणे उ ॥ ४८० ॥
 वेयरणीए णईए जलन्तवससुहिरपूयपुत्राय । बोलन्ति ये लोलन्ति य अइतत्ते वालुयापुत्तिणे ॥ ८१ ॥
 खावन्ति समंसाहं खण्डेहिं जे भविसु मंसासी । तत्ताथसमहिलाओ आलिङ्गाविन्ति परदासी ॥ ८२ ॥
 जोइत्तिय लोहरहे जलन्तसमिलालुगम्मि महिसे व्व । अक्खन्ते पुण ससिउं कुइन्ति य लउड्ढयायहिं ॥ ८३ ॥
 कत्थइ य रिण्डच्चित्तयवरहसहलसुणायमाईहिं । वेउव्वियरुवेहिं खायन्ति सुतिकखतुण्डेहिं ॥ ८४ ॥

१ अ-इय उ० । २ व-०पण च० । ३ व-०हण० । ४ व-तउतम्भ० । ५ व-य अतितरे अजे पुण वा० । व-६ ह० । ७ अ-०णह० ।

सो पयइ क्षिय कारुणसायरो पुरिसयारसोढीरो । सुमई य दाणनिरओ सुत्थियधम्मो सहावेणं ॥ ६१ ॥
 तत्थयथा कयाई पोडिलसूरी समानओ महमं । छत्तीसशुणसमणो उज्जाणे साहुपरियरिओ ॥ ६२ ॥

ते य गुणा पुण एए—

देसकुलजाहरूवे संघयणे धीजुओ अणासंसी । अविकत्थणो अमाइ थिरपरिवाढी गहियक्को ॥ ६३ ॥
 जियनिदो जियपरिसो मज्झत्थो देसकालभावणू । आसणलद्धपइभो नाणाविहदेसभासणू ॥ ६४ ॥
 पञ्चविहे आयारे जुत्तो सुत्तत्थतदुभयविहणू । आहरणहेउकारणनयनिउणो गाहणाकुसलो ॥ ६५ ॥
 ससमयपरसमयविक्र गमभीरो दित्तिमं थिरो सोमो । इय छत्तीसशुणजुओ आयरिओ होइ हुं जहत्थो ॥ ६६ ॥
 तस्सागमणं नाउं सहरिसचित्तो महाविभूइए । नीहरइ वन्दणत्थं मयगलज्वन्धं समासहिउं ॥ ६७ ॥
 वन्दित्ता य निसन्नो परितुडो धम्मलाभदाणेणं । भयवं पि महुरवाणी उवएसं दाउमहत्तो ॥ ६८ ॥
 संसारे नत्थि सुहं चउसुं पि गईसु वहुमाणणं । जीवाणमओ भद्दा ! सोक्खत्थं आयरं कुणह ॥ ६९ ॥

तथाहि—

अच्छिनिमीलणमेत्तं पि नत्थि सोक्खं जियाण नरयम्मि । सारीरमाणसेहिं दुक्खेहिं पच्चमाणणं ॥४७०॥
 उववन्नस उ नरए सुंहुदधडियालमज्झयारम्मि । सण्हासकहुणाओ पढमं थिय दारुणं दुक्खं ॥ ७१ ॥

साहुसगासे सवणं पञ्चकखाणं अणुव्वपहणं च । दाणं च साहुवणो तित्थस्स पभावणं कुळा ॥ ४८ ॥
 तित्थणा वन्दणं सुहभावणनक्कारचिन्तणार्हयं । एमाइ सावयाणं नरिन्द ! धम्मो समक्खाओ ॥ ४९ ॥
 इय सोउं सो चक्की परमं संवेगमागओ खिप्वं । अट्टाहियसहिमाओ काऊण जिणिन्दभवणेसु ॥ ४९० ॥
 दाऊण महादाणं रज्जे संठाविऊण नियपुत्तं । निक्खन्तो सुपसन्तो पोटिलस्सरिस्स पासम्मि ॥ ५१ ॥
 वासक्कोडिं पालिय सामणणं निक्कलं महासत्तो । चुलसीइ पुव्वलक्खा सव्वाउं पालइत्ता णं ॥ ५२ ॥
 अणस्सणविहिणा कालं काउं सुहझाणभावणाजुत्तो । सव्वट्टविमाणम्मिं उववन्नो सुक्कप्पम्मि ॥ ५३ ॥
 सत्तरस्स सागाराऊ तम्मि य सो दिव्वभोगदुल्लिओ । नियमाउयमणुपालिय आयाओ मणुयलोगम्मि ॥ ५४ ॥
 नयरीएँ छत्तगाए जियसत्तू नरवई महिड्डीओ । भदा य तरस्स भजा सव्वन्तेउरपहाणा उ ॥ ५५ ॥
 सो तेसि सुओ जाओ परममहासुम्मिणस्सइओ सुहओ । रुवंरसी बन्धुपिओ नन्दणनामो सुकयपुत्तो ॥ ५६ ॥
 सो पञ्चधाइकलिओ कलाकलावेण तणुउवचएणं । बहुन्तो वन्दो इव मणुणतारुणमणुपत्तो ॥ ५७ ॥
 परिणाविओ य पिड्डणा बहुयाओ पवररायकत्ताओ । रंज्जे य तयणु ठविओ पव्वज्जं वेसुकामेणं ॥ ५८ ॥
 कयसव्वपयारक्खं रज्जसुदगं च विजियपड्डिक्खं । बहु समईओ कालो नाएणं पालमाणस्स ॥ ५९ ॥
 न य परचक्कपवेसो न य बन्दिग्गहो न तक्करप्पसरो । न य किं पि य उज्जुमरं संजापं जस्स रज्जम्मि ॥ ४६० ॥

आपुच्छण पडिपुच्छा निमन्तणा छन्दणा य साह्रणं । उवसंपया गुरुणं एमाई साहुधम्मो य ॥ ३९ ॥

तथा—

पञ्च य अणुव्वयाहं गुणव्वयाहं च होन्ति तिन्नेव । सिक्खावयाहं चउरो सावणधम्मो दुवालसहा ॥ ४४० ॥
अन्नं च—

सुहातियसुद्धीए पञ्चङ्गणामपुव्वयं विहिणा । कुणइ तिसब्बं सद्धो चीवन्दणमेगचित्तो ङ ॥ ४१ ॥

तथाहि—

पुव्वणहे समणोवासणस्स धाणिं पि कप्पइ न पाडं । नो जाव चेइयाहं साह्रवि य वन्दिया विहिणा ॥ ४२ ॥
मज्झणहे पुणरवि वन्दिऊण नियमेण कप्पए भोत्तुं । पुण वन्दिऊण ताहं पओससमयम्मि सो सुयइ ॥ ४३ ॥
एयस्स फलं मोक्खो तयभावे होइ सुरसुहसुयारं । सुक्कुलुप्पत्ती वोही पव्वजा मोक्खसंपत्ती ॥ ४४ ॥
इह लोगेऽवि न हाणी पायं निववण्हितक्काराईहिं । अत्तेऽविं य उवसग्गा न होन्ति एयम्मि जुत्ताणं ॥ ४५ ॥

तथा—

पहाणांविलेवर्णवरवासं कुसुमधुर्वकर्वएहिं वंत्थेहिं । रयणकणगाइएहिं करेइ पूयं जिणिन्दणं ॥ ४६ ॥
जत्थत्थि चेइयाहं जत्थ य साह्रहिं होइ संजोगो । जत्थन्ने साहम्मो तत्थ निवेसे वसइ सद्धो ॥ ४७ ॥

हेयसुवायथं वा न जाणय विमलबुद्धिपरिहीणो । न य धम्माहपरिक्रवं बुद्धी ता धम्महेव स्ति ॥ २६ ॥
 संवेगो निर्वेओ नाणावरणस्स तह स्वओवल्लभो । तत्ताहिगमो जायइ गुरुवएसस्स सवणयुणा ॥ २७ ॥
 निसुयं पि छिड्डकुडसंनिभस्स न हवइ विसिइइणहेक । अवधारणरहियस्स य तम्हा अवधारणा परमा ॥ २८ ॥
 निसुयमवधारियं वा सद्धारहियस्स कं गुणं कुणइ । देवगुरुधम्मतत्ते सद्धा ता सव्वगुणहेक ॥ २९ ॥
 इय एसा सामग्गी दुलहा जीवाण भवससुद्धम्मि । धम्मरहियाण जायइ निरत्थिया ता तयं कुणह ॥ ४३० ॥
 भवक्खे निवडन्तं हत्थालावो व धरइ जो जीवं । सो धम्मो स्ति पवुवइ सो पुण जिणभासिओ चेव ॥ ३१ ॥
 रुक्खेसु कप्परुक्खो मणीसु चिन्तामणी जह पहाणो । असयं रसेसु गोसीसचन्दणं चन्दणेसु जहा ॥ ३२ ॥
 तह पावकम्ममहणो सयलदुहनिवारणो सुहनिहाणं । सव्वेसिं धम्माणं जिणधम्मो चेव सुपहाणो ॥ ३३ ॥
 सव्वेसिं जीवाणं अहिंसणं चेव थावरतसाणं । सव्ववइभासणं तह अदिअपरवत्थुपरिहरणं ॥ ३४ ॥
 अब्भमभवज्जणं तह सव्वाओ परिणहाओ वेरमणं । राईभेयणविरइ सभिईओ तिन्नि शुत्तीओ ॥ ३५ ॥
 समसत्तुमित्तभावो समतिणमणिलेड्डकञ्चणत्तं च । सव्वत्थ निम्ममत्तं असत्तिहीसंचओ चेव ॥ ३६ ॥
 खन्तीमइवअज्जवसुत्तीतवनियमवम्मशुत्तीओ । पडिलेहणापमज्जणसज्झाओ द्वाणजोणो य ॥ ३७ ॥
 दसहा सामायारी इच्छाकारो य मिच्छकारो य । तहओ य तहकारो निसीहियावसिया चेव ॥ ३८ ॥

वहराड वच्छ वरुणा अच्छा तह मत्रियावह दसत्ता । सोत्तिंयमई य चेई य वीईभयं सिन्धु सोवीरा ॥ १३ ॥
 महुरा य सूरसेणा पावा भङ्गी य मासपुरिवदा । सावत्थी य कुणाला कोडीवरिसं च लाटा य ॥ १४ ॥
 सेयक्वियावि य नथरी केयडअडं च आरियं भणियं । जन्धुपत्ति जिणाणं चक्षीणं रामकण्ठाणं ॥ १५ ॥
 सगजवणस्वरबडवरकायसुरणडोडुगोडंपक्षणया । अरवागहोणरोमयपारसवसत्तासिया चंव ॥ १६ ॥
 डोविलवलउसवोक्सभिद्धिन्दुपुल्लिन्दुक्रमभभमररुथा । कुंआ य चीणचुञ्चुयमालवदमिलाकुलाधा य ॥ १७ ॥
 केकयकिरायहयसुहखरसुहगयतुरणमिण्डगसुहा य । ह्यकदा गयकत्ता अणो वि अणारिया बहवे ॥ १८ ॥
 पावा य चण्डकम्भा अणारिया निषिणा निरणुंकम्पा । धम्भो त्ति अक्खराहंतेसु न नज्जन्ति सुविणेऽवि ॥ १९ ॥
 माइससुत्था जाई जम्हा सा माइसुद्धिओ भणिया । पीइससुत्थं च कुलं जं पिउसुद्धं तयं भणियं ॥ ४२० ॥
 जाईए संपत्तो सुविणीओ होइ सुस्सहावो य । लज्जइ अकजकरणे तम्हा जाईवि धम्मगुणो ॥ २१ ॥
 वयन्तियमतवविसेसस्स पारगामी सयं पवत्तस्स । होइ न कुलपरिहीणो कुलं पि धम्मस्स हेउ त्ति ॥ २२ ॥
 हीणाहियहुवन्नो विसमसहावो उ होइ पाएणं । ता रूवं धम्मगुणो जत्थागीई गुणा तत्थ ॥ २३ ॥
 कुडजलोपरसोसाइएहिं रोगोहिं विट्टरियसरिरो । नालं वयगहणाइसु ता आरोगं पि धम्मगुणो ॥ २४ ॥
 कह कुणइ नाणवुद्धिं तववुद्धिं संजमस्स सो बुद्धिं । जो यणुओ अप्पाक धम्मगुणो आउयं तेण ॥ ४२५ ॥

१ व-०तीमं । २ व-चेई । ३ व-वीभं । ४ अ-०डुं । ५ अ-०ल्लुं । ६ व-०कों । ७ ०णुतावी ।

मनुष्याय अग्निदाहं वहणं जो कुणह इत्थियार्हणं । बालवणस्सइवाहै कुडी सो जायए पुरिसो ॥ ३ ॥
 जो महिस खरं करहं अइभारारोवणेण पीडेइ । अहवा मणुस्सजाहं सो पुरिसो खुजओ होइ ॥ ४ ॥
 मणटा वैडभा य सया साहणमणजकारिणो होत्ति । विच्छोहकारयाणं न पयाण थिरत्तणं होइ ॥ ५ ॥
 तवसीलसंजुयाणं जो जम्पइ विट्ठियं असचं वा । सो पइसुहो जायइ कुणठो पुण पण्हियायणं ॥ ६ ॥

तो सामाणिं पावियत्ति संपइ वणिज्जइ—

माणस्सखेत्तजाहै कुलखवारोगमाउयं बुद्धिं । धम्मसुइअवधारणसद्धा धम्मस्स सामगगी ॥ ७ ॥

तत्थ मणुयत्तं पढमं साहणं धम्मस्स—

जं माणुस्सजम्मे व्विय पडिपुखो संजमो तवो होइ । दव्वत्थओ य परमो विसिद्धसगोऽपवगगो य ॥ ८ ॥
 तत्थवि आरियखेत्ते मगहादेसाइए सुणिविहारो । न उ सगजवणाहैए विवजिए धम्मस्सद्धाए ॥ ९ ॥
 रायणिए मगह वम्पा अत्ता तह तामालित्ति वज्जा य । कम्मणपुरं कलिग्गा वाणारसि वेव कासी य ॥ ४१० ॥
 साएय कोसला गयपुरं च कुस्स सोरियं कुस्सहा य । कम्पिहं पञ्चाला अहिहत्ता जग्गला वेव ॥ ११ ॥
 वारवहं य सुरद्धा मिहिल विदेहा य वच्छ कोस्सम्भी । नन्दिपुरं सण्डिब्ब्या भणिलपुरमेव मलैया य ॥ १२ ॥

१ अ—गण्डा अन्तुल्लयः । २ 'वड्या' इति वागनाः । ३ अनाशाकारिणः । ४ ब—०द्याए । ५ ब—०कैया । ६ ब—०लए य ।

पुढवाहैवहनिरथो परलोथं नेय मणए सूढो । अइसङ्गिदिइकम्मो अप्पाऊ सो भवे पुरिसो ॥ ३९० ॥
 सीलंभव्यखनित्तुया अणुक्कपासंजुया महुअभासी । पाणिबहाओ नियत्ता दीहाऊ जन्तुणो हेनित ॥ ९१ ॥
 सयणासणवत्थं वा भत्तं पत्तं च ओसहं पाणं । साहूण देइ तुट्ठो सो भोगी जायए पुरिसो ॥ ९२ ॥
 देइ न निययं सन्नं दिवं हारेइ चारए दिन्नं । देइ य असणुत्तं वा भोगेहिं विवज्जिओ होइ ॥ ९३ ॥
 अणुणो वि गडिवथो जो अप्पं संशुणइ तिन्दइ गुण्हं । माणी विडम्बओ जो सो जायइ दुब्बणो पुरिसो ॥ ९४ ॥
 गुरुदेवाणं भत्तो विणयपरो खनित्तुत्त मिअभासी । सव्वजणपियकारी सो पुरिसो जायए सुहंणो ॥ ९५ ॥
 जो पढइ सुणइ चिन्तइ अन्नं पाढेइ देइ उवएसं । सुयगुरुभत्तीजुत्तो मरिउं सो होइ मेहावी ॥ ९६ ॥
 तच्चणाणुणसमिद्धं अवमत्तइ वट्ठइ य विणयम्मि । पढणसव्वणाइयाणं दुम्मोहो होइ सो पुरिसो ॥ ९७ ॥
 पक्खीण सावयाण य विच्छेहं न य करेइ जो पुरिसो । जीवेसु य कुणइ दयं तस्स अवचाइं न मरत्ति ॥ ९८ ॥
 जो परछिदाइं अदिइयाइं दिट्ठाइं जम्पइ अणजो । जयाभंसपयत्तो जच्चन्धो होइ सो मणुओ ॥ ९९ ॥
 असुयं पि सुयं भासइ धम्मविस्सदाइं कहइ लोयस्स । पिसुणो परत्तच्छिओ सो बहिरो होइ मूओ य ॥ ४०० ॥
 दहणं कणवायणत्थेयणेहिं दुक्खं जियाण पकारिन्तो । बहुरोगी होइ नरो विवरीओ जायइ अरणो ॥ १ ॥
 जो कुणइ अन्तरायं धणज्जणं पासणं व्वं अवहरइ । परधणहरणपसत्तो दोगच्चं लहइ सो पुरिसो ॥ २ ॥

१ द-०वय० । २ द-०त्ता । ३ अ-०हओ । ४ द-०व ।

षंडं च नरिन्धीओ सञ्छा मणुया य सत्तमं नरयं । उक्कोसेणं एसा भणिथा नरयस्मि उपपत्ती ॥ ७८ ॥
 अट्टञ्जाणोवग्गया परदुक्खुप्पायगा नियञ्चिवहुला । बहुमोहंज्ञाणपरा जीवा तिरियत्तणसुवेत्ति ॥ ७९ ॥
 अप्पकसाया दाणुजया य स्वमच्चिणयसद्वपहाणा । दक्खिणणपरा पयईहं अद्दगा जन्ति मणुयत्तं ॥ ३८० ॥
 जे य महब्बयथारी अविश्यस्समा य देसविरया य । जिणपूयणदाणरथा बालतवाऽकामनिज्जराणा ॥ ८१ ॥
 परिणामविच्छुद्धीए देवाउयकस्सबन्धजोगाए । नरपञ्चिन्दयतिरिया सुरगइणमणं स्वमज्जिन्ति ॥ ८२ ॥

अवि य—

साह जा सञ्चडं सोहस्सा जाव अञ्जुयं सट्ठो । चावन्नदंस्सणो वि दु सुणिलिङ्गी जाव नेवेत्ते ॥ ८३ ॥
 पञ्चिन्दओ तिरिवखो गुणधारी जाह जा सहरसारं । परिवायगा य वग्गये जोइस्सिए तावसा जन्ति ॥ ८४ ॥
 बालतवे पडिबद्धा उक्कडरोसा तवेण गारविया । वेरेण य पडिबद्धा मरिडं असुरेसु गच्छन्ति ॥ ८५ ॥
 रज्जुणहणे विसभवखणे य जलणे य जलपवेसे य । तणहाह्णुहाकिलन्ता मरिऊणं हेत्ति वन्नरिया ॥ ८७ ॥
 असत्ता विणयपहाणा सुसहावा अपलोह स्वसज्जत्ता । ससञ्चया अचवला महिला पुरिसत्तणसुवेहं ॥ ८८ ॥
 अलिपट्ठभवत्वाणरओ असवभासी य चञ्चलसहावो । साहसकारी परवञ्चणो य पुरिसो हवह महिला ॥ ८९ ॥
 जो तुरयवसहसहिंसाइयाण निह्लच्छणं कुणह करो । उक्कडमोहो य तटा जीवो संदत्तणसुवेह ॥ ९० ॥

१ अ-छट्टि । २ व-°हिंसा य णरा । ३ अ-अणुए । ४ अ-°वेत्ति ।

चंकेत्ति निव्वुइए सयंवरे जहवि सिक्खकुमरेहिं । चक्कडन्तरराहावेहो दुलहो तह नरत्तं ॥ ६८ ॥

सेवालच्चमपिहिए दहम्मि पुव्वोवलक्खिदस्स । कुम्भेण दंसणं जह पुण दुलहं तह उ मणुयत्तं ॥ ६९ ॥

जलहिम्मि पुव्वदिस्सि खित्तजुंणयच्छिदम्मि दुल्लहं जह य । अवरदिस्सि डियसमिलापवेसणं तह नरत्तमिणं ॥ ७० ॥

पीस्सियत्तरभरणं मेरुस्सिरडियसुरेण नलियाए । जह फूमिणण दुलहं नैणवडणं तह य मणुयत्तं ॥ ७१ ॥

इय दुलहं पुण एयं अत्ताणपमायदोसवहुलस्स । जीवस्स पुढविभाइत्थु गयस्स जं तेस्सि कायठिई ॥ ७२ ॥

अस्सखोसच्चिण्डस्सिपिणीओ एणिन्दियाण उ चउण्हं । ता वेव ऊ अणन्ता वणस्सईए उ बोद्धव्वा ॥ ७३ ॥

संपह कम्मपरिणहं निसायेहि—

कम्मणेण विच्चित्तेणं संसारं अमह चउगहस्समेयं । विविहाओ अवत्थाओ पावह जीवो सक्कम्मणेणं ॥ ७४ ॥

तथाहि—

जो सारओ जियाणं परथणपरदारहिंसओ चणो । भंहाआरअथपरिणहस्सत्तो सुणिखिंसणपरो य ॥ ७५ ॥

कुणिभाहारपसञ्जी तन्दुलमच्छो व्व रूदपरिणासो । सिच्छदिठी मरिउं दुहपरे जाइ सो नरए ॥ ७६ ॥

तत्थावि—

पढअमसञ्जी वीयं सिरीस्सिवा पक्खिणो य तइयम्मि । सीहाइया चउत्थि उरगा पुण पञ्चसं जत्ति ॥ ७७ ॥

१ अ-० कि त्ति । २ व-० ज्यच्छि० । ३ व-तह व० । ४ अ-गुरु० । ५ व-रोइ० । ६ व-उरगाई प० ।

चूलसी करिरहलकखा अठारस वरतुरङ्गकोडीओ । छत्रवह गामकोडी रिच्ची एमाइया जरस ॥ ५६ ॥
 सो चक्रवट्टिभोए सुञ्जन्तो संठिओ चिरं कालं । अह अत्रया कयाई विहरन्तो तत्थ जजाणे ॥ ५७ ॥
 संपत्तो सुणिजुत्तो पीढिलसूरी सुणाणचरणद्धो । चक्री य वन्दणत्थं तस्स गओ परमभत्तीए ॥ ५८ ॥
 वन्दित्तु सुहनिसणणस्स तस्स सूरी परेसि दियनिरओ । संसारुच्छेयकरिं धम्मकहं कहित्तमाढत्तो ॥ ५९ ॥
 अहदुलहं मणुयत्तं जीवाणं कम्मपरिणई चित्ता । तं पाविय सामाणिं कीरउ जिणभासिओ धम्मो ॥ ३६० ॥
 तत्थ इमेहिं दिठन्तेहिं दुल्लहं मणुयत्तं—

चोह्ण पासग धवे जूए रयणे य सुमिण चक्रे य । चम्म जुगे परमाणु दस दिठन्ता मणुयलम्भे ॥ ६१ ॥ इय दारगाहा ॥
 चोह्ण त्ति भोयणं चक्रवट्टिपरिवारअरहणेहेसु । ओत्तुं दियस्स दुलहं पुण चक्किणिहे तह नरत्तं ॥ ६२ ॥
 वरलद्धिच्छेयपासयपडणे दीणारपत्तिजुयमिअ । अणणस्स जओ दुलहो जह तह मणुयत्तणं दुलहं ॥ ६३ ॥
 धवे त्ति अरहधवे सिद्धत्थगपत्थयस्स खेवमिअ । थेरीए अवसोदिय तं सेलण दुल्लहं एयं ॥ ६४ ॥
 जूयमिअ रजकह्मिअ जह जओ थेरनिवहपुत्तारस । अमअइसयंसीणं तहेव दुलहो मणुयजम्मो ॥ ६५ ॥
 रयणे त्ति भिन्नपोयस्स रयणतासे समुद्धमज्झमिअ । अवेसणमिअ तह्हाअदुल्लहं माणुसं जम्मं ॥ ६६ ॥
 सुमिणमिअ चन्दगिलणे रजकलं निवसुयस्स सोजणं । दमगस्सेसियतरसुमिणदंसणोवममिह नरत्तं ॥ ६७ ॥

१ अ-पुट्टि० । २ व-तो । ३ अ-मगगी ।

परिभमिडं संसारं कथ्यह मणुयत्तणं च लहिऊण । आवलियसुहकम्मो महाविदेहम्मि आयाओ ॥ ४३ ॥
 सूणाए पुरवरीए धणञ्जओ आसि पवरनरनाहो । तस्स य थारिणिभजा सो पुत्तो तेसिसुववत्तो ॥ ४४ ॥
 वाहसाहिं महासुमिणेहिं स्रहओ पवरलक्खणसमेओ । जाओ कालकमेणं पियमित्तो नाम वरकुमरो ॥ ४५ ॥
 सो जीववणमणुपत्तो पिडणा संठाविओ निययरजे । अहरेण य संजाया कोहसरयणा इमे तस्स ॥ ४६ ॥
 सेणावह गाहावह पुरोहि गय तुरय बहई इस्थी । चकं छत्तं चम्मं मणि कागणि खणा दण्डो य ॥ ४७ ॥
 चकं छत्तं दण्डो निवि वि एयाहं वामतुल्लाहं । चम्मं दुहत्थदीहं वत्तीसं अङ्गुलाहं असी ॥ ४८ ॥
 चउरङ्गुलो मणी पुण तस्सद्धं चेव होइ विथिणणो । चउरङ्गुलप्पमाणा सुवणणवरकाणिणी नेया ॥ ४९ ॥
 णेसप्पं पण्डुयए पिङ्गलए सववरयण महरयणे । काले य महाकाले माणवणे^३ नवमए संखे ॥ ३५० ॥
 मणिकणगरयणपुत्ता अहोनिसें चेव दिजमाणावि । निट्टन्ति न पुत्रवसा ते निहिणो तस्स संजाया ॥ ५१ ॥
 नवजोयण विथिणणा बारस दीहा ससूसिया अट्ट । जक्खसहस्सपरिवुत्ता चक्कइपइडिया नववि ॥ ५२ ॥
 छक्खण्डविजयखेत्तं साहिय आणावाडिन्डियं काडं । पियमित्तो बलवन्तो पत्तो चक्कित्तणं पवरं ॥ ५३ ॥
 चउदसवि जस्स रयणा एक्केक्केणं च सुरसहस्सेणं । निव्वमहिडियदेहा दोहिं सहस्सेहिं य सरीरं ॥ ५४ ॥
 चउसडिसहस्साहं जस्स य अन्तेउरं मणिभिरामं । वत्तीसं च सहस्सा जस्स वसे मउडवद्धाणं ॥ ५५ ॥

१ व-०संसारि । २ व-चउद० । ३ अ-०गाहानिही । ४ व-०सी जे वहल्ल० । ५ व-०च्छाणं ।

दुःकाहिणो कसाया नरथो पुण अयगरो व्व अयहेऊ । महुबिन्दू विसयसुहं गेहिनिमित्तं च तुच्छं च ॥ ३१ ॥
 विविहाथो आवयाओ जीवं वाहिति कण्डंराउ व्व । विजाहरो य सरी भोकव्थो जं पुण वजारीहो ॥ ३२ ॥
 जह सो पहिओ करिमाहवखणभीओऽवि सुहकरं नियमा । हियविजाहरवयणं न गणइ महुबिन्दुलोहिणं ॥ ३३ ॥
 तह मच्चजराभीओ अवे अमननोऽवि नरयतत्तोऽवि । बहुआवहविहुरत्ताणकोहाइकयत्थिओऽवि दढं ॥ ३४ ॥
 विसयसुहलसल्लदो जीवो दुक्खं अविहसमगणन्तो । धम्मं पवत्तयन्तं धम्मशुहं मणइ न भूदो ॥ ३५ ॥

नरहा—

विसया किंपागफलं विसया हालाहलं विसं परमं । विसया विसमं सल्लं विसया आसीविसभुयङ्को ॥ ३६ ॥
 विसया उं कूडपासो विसया कण्डु ज्जुओ नरयमणो । इय सुणिय विसयसङ्गं धीरा वजान्ति दूरेणं ॥ ३७ ॥
 यमाहैयम्मकहं पडिबुद्धो सोउमयलबलदेवो । संवेगआवियमणो निवत्तन्तो सरिपासम्मि ॥ ३८ ॥
 गहिऊण दुविहसिक्खं सउझायउझाणविणयसंजुत्तो । निम्मलसंजमनिरओ दुक्करतवचरणसंपन्नो ॥ ३९ ॥
 स्वविऊण धाइकम्मं उप्पाडेऊण केवलं नाणं । लोयालोयपयासं अप्पडिहयमपडिवायं च ॥ ४० ॥
 पडिबोहिऊण बहवे अविपजणो सयलकैम्ममलसुक्को । संपत्तो परमपयं जम्मणजरमरणदुहरहियं ॥ ४१ ॥
 नरगाओ उव्वदिय निविहुजीवो अरणमउझम्मि । सीहत्ताए जाओ सरिऊण पुणो गओ नरयं ॥ ४२ ॥

१ व—०ओ ष । २ व—०कवे नयणं । ३ व—०यङ्गा । ४ अ—उकड० । ५ व—०मउम्मसुको ।

कृषतडेरुं चउखु वि पेळड चउरो य भीसणभुयशे । नंह हेडा य पसारियवयणं शुभभयणरं नियइ ॥ १८ ॥
 छिन्दन्ति य सरथभं सियकसिणा वूयणा हुवे सययं । तिक्वाहिं दाढाहिं धाहेइ करं करी तरस ॥ १९ ॥
 जाहे य तं न पावइ ताहे दन्तेहिं हणइ चउरुयवं । बडकरुणणे भिणणं मंडुयालं साहयन्तठियं ॥ ३२० ॥
 निवडन्ति य महुचिन्दू तरस निडालोवरिं विरलविरला । ते होइजणे पत्ता जीहाए लिइइ हिडमणो ॥ २१ ॥
 मंडुयालकण्डराहिं य खजइ सो निहुंरं च सजवशो । बहुवसणसंकडे वि हु पडिओ मजइ सुहं चोव ॥ २२ ॥
 महुचिन्दुलिहणलो जो विट्टइ ताव खहयरो एणो । पत्तो तम्मि पएसे तं दहुं अणइ दयजुत्तो ॥ २३ ॥
 ओ तं हुहणणाओ इसाओ मोयसि बडहुमं एयं । सजवोवएवरहिंयं आरोवेजण जइ अणसि ॥ २४ ॥
 सो अणइ न कळं मे महुचिन्दुसुहं तरासि नो चएवं । गळ्ळ तुमं नियठाणं को लखसुहं परिचयइ ॥ २५ ॥
 खयरेण पुणो भणिंयं सरथभं सुसएहिं छिजम्मि । पळ्हिसि अयणरवयणे खळ्हिसि य हुडभुयणेहिं ॥ २६ ॥
 सो पअणइ विजाहर । को जाणइ किं भविस्सइ ममेत्थ । आसाएसि अपाविचयपुञ्चे महुचिन्दुणो ताव ॥ २७ ॥
 इय अणिए सो खयरो हुजुली एस न सुइमाणि सि । चिन्तिय गओ सठाणं सुण उवणयसिण्हमेयस्स ॥ २८ ॥
 पडिओ संसारिजिओ अचो अरणं च रएवसि वव जरा । सत्तकरी य कयन्तो मोयओ चउपायवसमाणो ॥ २९ ॥
 कुवो य मणुस्सअचो सरथभो आउयं च जीवस्स । सियकसिणा दो पक्खा आखुदाढा य दिणरयणी ॥ ३३० ॥

१ अ-पयहे० । २ व-याइइ थ । ३ 'गुयालं' इति गणुपटलमित्थः । ४ गणुपटलादिगणित्थः । ५ अ-भणिओ । ६ अ-एथ

तस्त्वुडियकुसुमलाववसन्निभं इन्द्रियालकणगसभं । गन्धव्वपुरसरिच्छं जोव्वणमथिरं मणुरसाणं ॥ ८ ॥
 जह रयणीए सवणाण सङ्गमो जह पहेय पहियाणं । जह सुमिणे निहिलो गो तह अथिरो इडसंजोगो ॥ ९ ॥
 अस्सुइनिहाणं देहं बहुवाहीवसणवेयणाविहुरं । जरकडं व धुरेणं सुणिल्लइ जरए मणुयाणं ॥ ३१० ॥
 मच्चू कुणइ अकाल बहुआसापासमोहियमणाणं । अणिवारणिल्लपसरो आसाभङ्गो मणुरसाणं ॥ ११ ॥

असं च—

मयन्ति विसयसुँकवं जं पि य मूढा वणोरसं सुँत्थं । तं पि महुबिन्दुसरिसं न सुहं परमत्थओ होइ ॥ १२ ॥

सुणसु एत्थ दिडन्तं—

एगो दरिदुरिसो उच्छन्नकुलो सुदुक्खिअओ दीणो । देसन्तरं पयदो एगाणी उँह सुहासाए ॥ १३ ॥
 वच्चन्तो य अरणे अणोरपारमिअ पिडओ नियइ । ईगागच्छन्ती सिअकस्सियाकंरा रक्खसीमेणं ॥ १४ ॥
 अन्नो रुडवणकारी आगच्छइ तं करेण वेसुमणो । ते पेच्छिय सो भीओ धावइ वेणेण तेऽवि तहा ॥ १५ ॥
 दिडो तत्थ महन्तो वडरक्खो इत्थिरक्खसिअगम्मो । तस्मि य सो आरुहिडं न तरइ तो हेडओ नियइ ॥ १६ ॥
 पेच्छइ य अन्यद्दवं तम्मउद्धे तेण यस्सिया झग्पा । तडसंठियसरथम्मे लगो चिडइ पलरव्वन्तो ॥ १७ ॥

१ अ—०वाजिजं । २ व—०भङ्गं । ३ व—०सोकवं । ४ व—एत्थ । ५ व—असुहहां । ६—७ एतत्पदद्वयं छसद्वितीयान्तम् ।
 ८ व—एगा ।

बाहुबलभोगसंपयनिबलकंठीपसुहगवकलियस्स । परिगलियं सन्मत्तं जं दुलहं भवसयहिं पि ॥ ९७ ॥

अवि य—

संपत्तो कप्पतरु अहवा चिन्तामणी अह निहाणं । अहवावि महाविजा जह नासइ मन्दपुणस्स ॥ ९८ ॥

तस्सवि तह संमत्तं दोगइमहणं असेसगुणमूलं । सयलसुहाण निहाणं नडं मिच्छत्तउदणं ॥ ९९ ॥

डुलसी व वरिसलक्का आडं अणुहविय बद्धनरयाऊ । मरिडं सोऽसुहलोसो सत्तामपुडवीएँ उववत्तो ॥ ३०० ॥

अयलोऽवि य भाइविभोगसोगसंतत्तामाणसो जाओ । चिइह कयमयकिओ दुहेण वेरणगमावत्तो ॥ १ ॥

अह तत्थ समायाओ आयरिओ नाम धम्मघोसो ति । नाणी बहुसुणिसहिओ सीसो सेजंसणाहस्स ॥ २ ॥

अयलो तस्सागमणं णाडं गुरुहरिसमुलइयसरीरो । उजाणे गन्तूणं तं वन्दइ पळुँवासेइ ॥ ३ ॥

भवजलहिजाणवत्तं दुहहरणं सुहकरं च सो सूरी । दाऊण धम्मलाभं धम्मकहं कहिउमाहत्तो ॥ ४ ॥

दुहरुवो दुक्कवफलो दुहाणुबन्धो य एस संसारो । तुस्समुट्ठि व्व असारो भयकारी पेयभवणं व ॥ ५ ॥

जओ—

मत्तकरिकणववला विज्जुलयाचञ्चला मणुयलच्छी । संक्षब्भरागसरिसा वाउदुयवेजयनिसमा ॥ ६ ॥

जलसुब्बुओवमाणं कुसग्गजलविन्दुचञ्चलं जीयं । गिरिणइवेगसमाणं कयलीक्खभओ व्व निसारं ॥ ७ ॥

१ अ—°च्छिप । २ अ—°सीह । ३ व—°वासइ य ।

नेणवि तं चिय वेत्तुं छिन्नं सीसं तु तुरयणीवस्स । भवियव्वयानिओगो न तीरए अणहा काउं ॥ ८५ ॥
 जइ पविसइ पायालं हुगगिरिं विसइ लउइ ससुदं । कुणहं य बहुपडियारे तइवि न भवियव्वया सुयइ ॥ ८६ ॥
 उक्किट्टिनायपुउवं देवेहिं निवाडियं कुसुमवरिसं । भणियं च पढमकेसी उववन्नो एत्थ भरइम्मि ॥ ८७ ॥
 कोडिसिला सीसोवरि धरिया छत्तं च बाहुदण्डेहिं । सुरनरपच्चयहेउं तिविहुणा सुबलकलियणं ॥ ८८ ॥
 परिहायन्तम्मि बले सेसेहिं ऊणसूणसुवित्ता । जा चरिमकेसवेणं नियजाणुयमेत्तसुवित्ता ॥ ८९ ॥

जाओ केसववलं—

सोलसरायसइस्सा सव्ववलेणं तु संकलनिबद्धं । उंञ्जन्ति वासुदेवं अगडतडम्मिं ठियं सन्तं ॥ २९० ॥
 वेत्तूण संकलं सो वामगहत्थेण उंञ्जमाणं । सुंजेज विलिम्पेज व महुमहणं ते न चायन्ति ॥ २९१ ॥
 पढसो एस दसारो जाओ इय सुणिय सव्वसायन्ता । आणाकारी जाया पणमियचलणा तिविहुस्स ॥ २९२ ॥
 ओपवियं भरइद्धं सत्त य रयणाणि तस्स जायाणि । चक्कं छत्तं थणुयं मणि माला तँह य गय सखो ॥ २९३ ॥
 सोलससाइस्सीणं जाओ सो मडडबद्धराईणं । सामी बत्तीसाए अवरोहवह्णसइस्साणं ॥ २९४ ॥
 पालन्ताण य रज्जं अयलतिविहूण गरुयनेहाणं । सेजंसजिणस्समीवे पावियसम्मत्तरयणाणं ॥ २९५ ॥
 बोलीणो बहुकालो अप्पडिह्यसास्साण भरइद्धे । अह अत्रया तिविहुस्स असुहकम्मोदयवसेणं ॥ २९६ ॥

१ व-०इ बहू० । २ 'अञ्चन्ति' इति गाति । ३ व-अञ्ज० । ४ व-०इ गया ।

कण्ठारिओ ढव सीहो सो तक्खणमेव रोसमावन्नो । बहुसामन्तसमेओ बहुदलअक्खोहणिसमगो ॥ ७५ ॥

अक्खोहणीए पुण पमाणं—

इगवीससहरसाइं अट्ठसया सत्तंरा करिरहाणं । तिड्ढंणां आसा अक्खोहिणीए सुहडा य धंञ्जुंणा ॥ ७६ ॥
अवसजणखलियगमणो तिविड्ढअथलाण धंथिओ उवरिं । अमरिसपहरियहियओ ताडियभेरीरवरड्ढो ॥ ७७ ॥

चिन्तियं वं तेण—

थेवं पि छिज्जइ रिणं अग्गी थेवोऽवि विज्झवेयन्वो । मडओऽवि गओ छिज्जइ बालो च्चियं हम्मए सत्तू ॥ ७८ ॥

विज्ञायतयागमणो पयावई नियकुमारपरियरिओ । नियबलसहिओ थक्को देसन्ते तं पडिच्छन्तो ॥ ७९ ॥
मिलियाण तत्थ दोणहवि बलाण जुद्धं सुदारुणं जायं । बहुदिवसाणि य बहुनरकरितुरयसहरससंहरणं ॥ ८० ॥
बहुजीवखयं पेच्छिय तिविड्ढणा भाणिओ स पडिसत्तू । किं निरवराहजणमारणेण बहुपावमूलणं ॥ ८१ ॥
तुज्झं मज्झ य जुज्झं संपज्जड वहरभावजुत्ताणं । इय भाणिए ते दोणिण वि जुज्झेण परोत्तंपरं लगगा ॥ ८२ ॥
खीणेसु पहरणेसुं आसग्गीवो उ सुयइ वरचक्कं । केसववहणनिमित्तं पडियं तुम्बेण तं तसस ॥ ८३ ॥

जअओ—

कन्तारे जलमज्झे रिजगहणे भीमसावयसमूहे । वसणावडियं पि नरं रक्खइ पुव्वज्जिओ धम्मो ॥ ८४ ॥

१ अ-रिउ ढव । २ अ-पडिओ । ३ अ-विह । ४ अ-चणेण । ५ व-विय । ६ व-तो । ७ व-परोपरं ।

तं पेंच्छिवि सो रुसिओऽहो । धारिडं इमस्स पुरिसस्स । एगागी गुहमाओ बीयं परिचत्तरहसत्थो ॥ ६२ ॥
 इय च्चिन्तिय अवदारियवयणो कुमरस्स देइ ओखन्दं । तेणवि दीणिवि ओइ देत्तूणं दीहिं वि करोहिं ॥ ६३ ॥
 जुणणपडओ एव सीहो हेलाए फाँलियो स इड्डपा । जो आसि पुव्वकाले विसाहनन्दि त्ति रायसुओ ॥ ६४ ॥
 रोसेण फुरसुरन्तो माणुसमेत्तेण मारिओऽहं ति । सारहिणा उवसामिओ सो सीहो महुरवायाए ॥ ६५ ॥
 पसुसीहो भइ ! तुमं नरसीहो एस पुण कुमारो त्ति । ता जइ सीहो सीहेण मारिओ को किरामरिसो ॥ ६६ ॥
 अमयं पिव मन्नन्तो सारहिवयणं सुरोइपरिणामो । मरिज्जण गओ नैरण सीहो अइहुक्खपजरम्मि ॥ ६७ ॥
 अह सञ्जिहियसुरेहिं सुक्कं कुमरोवरिं कुसुमवरिसं । केसरिचम्मं घेतुं चलिया कुमरा सपुरहुत्तं ॥ ६८ ॥
 भणिया य करिसणा ते घोडैयगीवस्स कहइ गन्तूणं । चिइ तुमं वीसत्थो तुह सत्तु मारिओ सीहो ॥ ६९ ॥
 कहियं च तेहिं गन्तुं वयणं तं आसगीवरायस्स । सोऽवि निसामिय दूयं पेसेइ त्तिविहुजणयस्स ॥ ७० ॥
 पेसेसु नियकुमारे जेणं पिच्छेमि देमि देसे य । इय भणिए सो गन्तुं आएसं कहइ तं तस्स ॥ ७१ ॥
 तो भणह त्तिविहुपिया सयमानच्छामि रायपासम्मि । अज्जवि बाला कुमरा सेव काडं न याणन्ति ॥ ७२ ॥
 दूएण य हँसिज्जणं भणियं किं जामिएण इह बहुणा । अह पेसेसु कुमारे अहर्वा भव जुज्झसज्जो त्ति ॥ ७३ ॥
 इय भणिए सो दूओ कुमरोहिं धाडिओ गले घेतुं । तेण य तं सविसेसं नियपहुणो साहियं संव्वं ॥ ७४ ॥

१ अ-दीणवि । २ अ-होइ । ३ व-फाडिओ । ४ अ-सुरहं । ५ व-णरयं । ६ व-दीडगी० । ७ अ-रु (रु) सि० । ८ अ-टायसु । ९ व-गन्तुं ।

इय भणिय गओ दूओ पुव्वपलाणेहिं साहियं सव्वं । पुरिसेहिं दूयहणणं आंसणीवस्स कुमरकयं ॥ ४९ ॥
 तं सोढं सो कुविओ दूओऽपि समागओ तयं पुटो । तेणवि सन्नं कहियं पुव्वं चिय सुणियमिणिण त्ति ॥ ५० ॥
 पुणरवि दूओ भणिओ गन्तूण पयावइस्स साहेसु । सालीखत्तं रक्खसु कसिजमाणं तुमं मज्झ ॥ ५१ ॥
 दूएण य गन्तूणं आपसो साहिओ जहा भणिओ । केसवपिडणो तेणवि भीएण सुया उवालद्धा ॥ ५२ ॥
 धरिसत्तोहिं तथा तं तुभेहिं षण्डमेहदूयं ति । हो पुत्ता । किमयण्डे वीसत्थो खवलिओ मब् ॥ ५३ ॥
 जं अज्ज अकाले चिय सालीरक्खा उ मइ समाइठा । तेहिं उ भणियं अम्हे रक्खिस्सामो तयं सालिं ॥ ५४ ॥
 सत्थो चिद्ध ताओ इय भणिउं ते गया भयचिसुक्का । जत्थ कसिजइ साली पुट्टा ते करिसणा तेहिं ॥ ५५ ॥
 कइ रक्खिज्जइ एसा केविरकालं च तोहिं ते भणिया । चउरङ्गेण बलेणं रक्खिज्जइ जाव जम्मासा ॥ ५६ ॥
 भणियं तिविड्डुणा तो खिज्जिस्सइ को पु एत्तियं कालं । जो एत्थुवक्करो तं मम दरिसेह किं बहुणा ॥ ५७ ॥
 एत्थ सुहाए चिद्ध कुमार । सीहो कयन्तसारिन्डो । सो वसइकरिसयाइं संहारइ अकयपडियारो ॥ ५८ ॥
 तो तं सीहरस सुहं कुमरो अइवयइ रहसमात्तो । उट्टइ वियग्गमाणो सीहो जणकलयलरवेणं ॥ ५९ ॥
 पयवारी एस अहं रहमिमा ता विसरिसं इमं जुद्धं । इय च्चिन्तिय असिपरए वेत्तूण रहाओ उँत्तरिओ ॥ ६० ॥
 एस वराओ दाढानहरत्थो सत्थपहरणो उ अहं । असमज्जसमेयं पि हु इय कुमरो सुयइ सँत्थाइं ॥ ६१ ॥

१ व-अस्सणी० । २ 'अइवयइ' इति अभिज्जतीत्यर्थः । ३ व-ओयिओ । ४ अ-सत्थाणि ।

॥ ३८ ॥

सो जोवणमणुपत्तो कलासु कुसलो य कीलइ जहिच्छं । अयलेण भाउणा सह बलदेवेणं विगयसङ्को ॥ ३८ ॥

इओ य—

अत्थि महामण्डलिओ आसग्गीवो पयण्डनरनाहो । सो पुच्छइ नेमित्तिं कसस सयासाड मज्झ भयं ॥ ३९ ॥

नेमित्तिण भणियं—

जो वण्डमेहदुयं धरिसेही तुज्झ तह य बलवन्तं । जो सीहं मारेही तसस सयासाड तुज्झ भयं ॥ ४१ ॥

इय कहिए सो भीओ दोऽवि पयावहणरिन्दुपत्ते य । बलवन्तं सोऊणं दुयं पेसइ पयावहणो ॥ ४२ ॥

तं चण्डमेहदुयं पेच्छणए संठियाण सो पत्तो । कोउगअक्खित्ताणां तिणहं पि नरिन्दुकुमराणां ॥ ४३ ॥

पेच्छाभङ्गो जाओ दूयागमणेण आसग्गीवसस । रूढा दोऽवि कुमारा पेच्छाभङ्गो इह तससेसो आगओ दूओ ॥ ४४ ॥

कहियं च तेसि पिउणा जससाणाकारिणो बहुनरिन्दा । भरहद्धवासिणो इह तससेसो गाढं ॥ ४५ ॥

सस्माणिओ य दूओ कयकजोर्पेत्थिओ सपुरहुत्तं । अद्धपेहं गन्तूणं कुमारेहिं पिंदिओ ॥ ४६ ॥

तप्युरिसा य पलाणा सोऽवि य भीएण तेसि जणएणं । बिउणं तिउणं दाढं खमाविओ विणयजुत्तेणं ॥ ४७ ॥

एएहिं कुमारेहिं अयाणुएहिं सिंसुत्तदोसेणं । जं अवयरियं तुमहं सव्वं विय खमसु तं मज्झ ॥ ४८ ॥

ण य कहियव्वं एयं रणो दुक्खेदियं कुमाराणां । सामोवयारगहिओ सो विय पच्चाह न कहिससं ॥ ४८ ॥

१ व-ंहणामं । २ अ-पट्टिओ । ३ 'हुत्तं' देखीशब्दोऽयमभिसुत्तार्थः । ४ अ-पट्टिओ ।

जं एतथ मज्झ भवणे रयणं उप्पजए तयं कस्स । भो आहंवं जायइ तो भणियं तेहिं सव्वेहिं ॥ २६ ॥
 अस्सुणियपरमथ्येहिं सव्वम्मि वि तुज्झ मण्डले सामि । । जं उप्पजइ रयणं तं तुम्हं किं पुण निहम्मि ॥ २७ ॥
 जइ एवं ता एसा मिगावई पवरमिथिया रयणं । भज्जा मज्झ भविसइ जं वयणं अचित्तहं तुम्हं ॥ २८ ॥
 ते सवयणेण छलिया अहोसुहा ललिया गया सव्वे । णियणियटाणं पच्छा सव्वेसिं कूयमाणणं ॥ २९ ॥
 गन्धव्वविवाहेणं सयमेव विवाहिया निर्या कन्ना । भद्दा निवारयन्ती न य गणिया रायसूदेणं ॥ ३० ॥
 सा खेयसमावन्ना चिन्तइ इमिणा अकजमायरियं । कुलगोत्तलञ्छणकरं अहो ! हु रागस्स माहप्पं ॥ ३१ ॥

अहवा—

ताव फुरइ वेरग्गु चित्ति कुललज्जावि तावहिं । ताव अकजहं तणियसंक गुरयणभव तावहिं ॥ ३२ ॥
 ताविन्दियहं वसाइ जसइ सिरि सहायइ तावहिं । मयरक्कयवेयालवसिउ नरु होइ न जावहिं ॥ ३३ ॥
 एवं परिभाविन्ती अयलेण समं गया तओ भद्दा । दक्खिणदेसे नयरिं माहेसरियं निवेसेइ ॥ ३४ ॥
 अयलो तत्थ ठवेडं जणणिं पिउमूलमागओ तँस्स । जायं नामं च पयावइ त्ति रणणे जहत्यंमिणं ॥ ३५ ॥
 अह विस्सभूइजीवो सत्तमकप्पाउ सुरवरो चविडं । सत्तमहासुमिणेहिं वज्जरिओ केसवो पढमो ॥ ३६ ॥
 उववन्नो कयपुणणे मिगाएं देवीएं कुच्छिसंभूओ । पुत्तो पयावइस्सा तिविहुनामो त्ति विक्खाओ ॥ ३७ ॥

१ व—आभव्वं । २ अ—नियय° । ३ अ—वेरगस° । ४ अ—तत्थ । ५ अ—°श्चमिं ।

शुभ्रअहिमाणवसेण य रोसुच्छाहयविवेगारयणेणं । बद्धं तेण नियाणं धी धी कम्मस्स परिणामो ॥ १६ ॥
तं च केरिसं—

जह होज्ज इमस्स फलं मएऽणुचिणणस्स तवविसेस्सस्स । तोऽहं भविस्सकाले अतुलबलपरक्कमो होज्जा ॥ १६ ॥
वरकणोणं रीरिं रासहभेरावणेण अइसूढो । कएपूरेण व छारं वेरुल्लिएणं व कायमणिं ॥ १७ ॥

गुञ्जाओ मोत्तिएहिं जह मगगइ कोइ तह इमं तेण । मोक्खपसाहणतवसा देहबलं मणियमसारं ॥ १८ ॥
काढं नियाणमेयं अपडिक्कन्तो य तस्स ठाणस्स । सो मासियभसेणं कोडीवासाडओ होडं ॥ १९ ॥

कएप्पस्मि महासुक्के उक्कोसठिई य सुरवरो जाओ । कयसुरकिओ सुज्जइ पञ्चविहे दिव्वकामणुणे ॥ २० ॥

इओ य—

अत्थि इह भरहवासे णयरं पोयणपुरं परमरम्मं । तत्थं पडिस्सत्तुराया तं सुज्जइ विजियपडिक्कवो ॥ २१ ॥
भदा य तस्स भज्जा अयलो नामेण तीए परमसुओ । चवहिं महासुभिणेहिं सइयजम्मो समुएप्पओ ॥ २२ ॥
भणिणी तस्स कणिडा मिगावहं पवररूवसंपञ्चा । सा पढमजोव्वणत्था सव्वालक्कारवरदेहा ॥ २३ ॥
पिडपायवन्दणत्थं जणणीए पेसिया वरनिमित्तं । नियउच्छङ्गनिविडा पलोइया तेण सव्वद्धं ॥ २४ ॥
अउसुववन्नो तीए रुवस्मि मणोरमस्मि पुच्छेइ । सामन्तमनितवगं मेलेडं पउरलोयं च ॥ २५ ॥

१ अ-रिवुपडिसत्तु । २ व-रूयसं ।

तहाहि—

नाणेण सुणइ भावे सइहइ य सरमदंसणशुणेणं । चरणेण नासवेई कम्मं गुण सुउक्षइ तवेणं ॥ ३ ॥
 इय सुणिय विरससुई अइसयसंवेगभाविमईओ । पडिवन्नो पव्वज्जं अणवज्जं गुरुसयासम्मि ॥ ४ ॥
 पञ्चसमिओ तिशुत्तो पञ्चिन्दियनिर्णहेण परिकलिओ । निजियचउक्कसाओ छक्कायदयाधरो धीरो ॥ ५ ॥
 समसत्तुमित्तभावो समतिणमणिलेडुकञ्चणो महमं । जियउवसणगपरीसहसेन्नो विहरइ गुरुहिं समं ॥ ६ ॥
 कालेणं गीयत्थो जाओ विहरइ सगुरुअणुत्ताओ । एगल्लिविहाररेणं सव्वत्थ य अपडिवद्धो स्ति ॥ ७ ॥
 विहरन्तो संपत्तो महुरगुरिं तत्थ मासपारणए । भिक्खवट्टाय पविट्टो दिट्ठो भवियव्वयवसेणं ॥ ८ ॥
 पुरिसोहिं विवाहत्थं विसाहनदिदसस आगयसस ताहिं । संजायमच्छरेहिं पँविसन्तो तेहिं सिद्धो व ॥ ९ ॥
 एत्थन्तरम्मि तेसिं गावीए अहिणवप्पसूयाए । पेच्छन्ताणं सिंगोहिं पेल्लिओ महियले पडिओ ॥ १० ॥
 सो साइ तवसुसिओ उवहसिओ तेहिं कलयलं काडं । तं संपइ कत्थणयं कविडपाडणवलं तुड्ढ ॥ ११ ॥
 तं सो डं तेय वियाणिऊण सो कम्मदोसओ रुद्धो । धेन्नुण य तं गाविं सिंगगोहिं भमाडेइ ॥ १२ ॥
 नियसीसोवरि तणपूलियं व सो खिववइ भूमिवट्टम्मि । ते पभणइ भयभीए सो रुट्टो निडुरगिराए ॥ १३ ॥
 रे रे पावा ! किं कोल्हुएहिं सीहसस दुव्वलससावि । लङ्घिजइ देहवलं इय भणिडं निगओ तत्तो ॥ १४ ॥

१ अ—निगहे य । २ व—कमसो । ३ अ—पयंसिओ तसस विणाओ ।

पटणीयमन्तराह्य उवधाए तत्पथोसनिष्ठवणे । बन्धह पाणावरणं एवं त्रिय दंस्पावावरणं ॥ ११० ॥
 भूयाणुकभपजिणभत्तिसंजुथो खन्तिदाणविणयपरौ । बन्धह सायावेयं विवरीओ धंन्धए इयरं ॥ १११ ॥
 अरहन्तसिद्धवेइयत्तित्थाइसु पचणीयजोगेहिं । मिच्छत्तमोहणीयं बन्धह संसारदुष्टिकरं ॥ ११२ ॥
 तिक्ककसाथो बहुमोहपरिणओ चरणकरणपटणीओ । बन्धह चरित्तमोहं दुविहं सि चरित्तशुणवार्हं ॥ ११३ ॥
 कुणिमाइभक्कवणरथो मिच्छत्तमहापरिणहारम्मो । नरयाजयं निबन्धह पावमहं रूक्कपरिणामो ॥ ११४ ॥
 उम्मज्जादेसओ मज्जानासओ अट्टञ्जाणज्झाहल्लो । बहुनियडिसंपजत्तो निरियाजं धंन्धहं जीवो ॥ ११५ ॥
 पयईए तणुकसाथो दाणरथो पयहभहणविणीओ । मत्तिष्णमशुणेहिं जुत्तो मणुयाजं बन्धहं जीवो ॥ ११६ ॥
 अणुव्वयमहत्त्वएहिं बालत्तवाकामनिज्जराहंहिं । देवाजयं निबन्धह सम्मत्तिधी उ जो जीवो ॥ ११७ ॥
 मणव्वयणकायवक्खो गुणदीप्पी गारवेहिं पट्टिवक्खो । असुहं बन्धह नामं तत्पट्टिवक्खो य सुहन्नामं ॥ ११८ ॥
 अरहन्ताइसु भत्तो सुत्तकहं पयणुमाण गुणरामी । बन्धह उवागागेयं विवरीओ धंन्धए इयरं ॥ ११९ ॥
 पाणवहाहंनिरथो जिणपूयादाणभोपविज्जवर्करो । अज्जेह अन्तरायं न लहह जेणित्थिज्जयं लाभं ॥ १२० ॥
 इय पावकम्मबन्धस्स हेजणो जाणित्ठण सुविवेया । भवभमणभीरुणो जे पयत्तओ ते विवज्जन्ति ॥ ११ ॥
 पाणाइशुणवसेणं असेसकम्मक्खए य निव्वाणं । होइ जियाणं तस्सा पाणाइसु चोव जइयज्जवं ॥ १२ ॥

१ व-विवरीए । २ व-बन्धह । ३ व-बन्धए । ४ अ-विवरीए । ५ व-बन्धह । ६ ञ-विषयरो ।

जीवणमयणुम्मत्तोहिं विसयतणहाविमोहियमणेहिं । तं तं कीरह पुरिसाऽहमेहिं जं जं कुगह्हेडं ॥ ७७ ॥
 लहिडं मणुस्सजम्मं सोणइगंमणुगसाहणमणयं । रयणं वराड्धिपाए व्व हारए विसयणिद्धीए ॥ ७८ ॥
 पुरिसत्तणं विवेयं कुलमजायं विसिद्धस्संस्सणिं । लज्जं गुरुयणसेवं चएइ विसयहिं वेळविओ ॥ ७९ ॥
 विसंयसुहलालसाणं सुधम्ममन्दायराण पुरिसाणं । असुणियसारारासाराण गलह हत्थयुद्धियं अमयं ॥ १८० ॥
 विसयासेवणदविणजणम्मि कुञ्जुडभवतत्तिकरणम्मि । निव्वक्खणिया अजरामर व्व चिद्धन्ति मूढप्पा ॥ ८१ ॥
 ता उड्धिञ्जडं दुरन्ते विसए पावस्स आसवदारे । साहेमि अणत्तमणो सप्पुरिसनिसेवियं धम्मं ॥ ८२ ॥
 इय वेरजगणयणं दिट्ठो स्सिरिविजयसीहआयरिओ । कुमरेण तेण विणएण वनिद्धं पुच्छिओ एवं ॥ ८३ ॥
 भयवं भवाडवीए परिभासिजन्ति पाणिणो केणं । सासयसोक्खे मोक्खे केणं व वच्चन्ति मे कहसु ॥ ८४ ॥
 धम्मोवयारनिरओ एसो धम्मत्थिओ त्ति सुणिकणं । कुमरेण पुढमत्थं सो स्सरी कहिजमाहत्तो ॥ ८५ ॥
 जन्मजरमरणवाहीविओगसोगाहडुक्खपउरम्मि । संसारे भमइ जिओ कम्मणेण्डुप्पयारेणं ॥ ८६ ॥
 नाणस्स दंसणस्स य आवरणं वेयणीय मोहणियं । आड य नामं गोत्तं अट्टमयं अन्तरायं च ॥ ८७ ॥
 पञ्च नव दोस्सि अट्ठावीसा चउरो तहेव बायाला । दोस्सि य पञ्च य कमसो उत्तरपयडीओ कम्माणं ॥ ८८ ॥
 भिच्छदंसणमविरइकसायजोगा य बन्धहेड त्ति । ओहेण तस्स संपइ विसेसहेज णिसामेहि ॥ ८९ ॥

१ व-०गममगसाहणमहयं । २ व-गेहीए । ३ अ-०निसाहेमि ।

इय भणितं सो चलिओ नियखन्धावारपरिगओ सहसा । आंगच्छन्तं सोडं सम्मुहमाओ पुरिससीहो ॥ ६७ ॥
 नीओ नेण सनयरं कयसम्माणो य भोयणाईहिं । वियरियसविसेसकरो विसज्जिओ विणयपणणं ॥ ६८ ॥
 परिभमिडं नियदेसं अहिड्डवद्वो पडिनियत्तो । रणणा विसाहनन्दी पवेसिओ तम्मि उज्जाणे ॥ ६९ ॥

सोऽवि य नियपुरपत्तो पुष्पकरणडम्मि पविसम्माणो उ । पडिहरेण निसिद्धो विसाहनन्दी पविद्धो स्ति ॥ १७० ॥
 इय सोडं सो रद्धो मायाए नीणिओ अहं पत्तो । तो सुद्धिपहारेणं तप्पुरओ पहणइ कविद्धिं ॥ ७१ ॥

पाडइ सव्वकविद्धे भणइ य तुम्हं सिराहं पाडन्तो । एवं तु तुंस्स पिउणो पावा जइ हं न लज्जन्तो ॥ ७२ ॥
 इय भणिय निगओ सो पियञ्जुचेहं चसुणियवुत्तन्तो । वेरगगओ चिन्तइ अहो ! अणज्जाओ महिलाओ ॥ ७३ ॥

अवि य—

महिला कुडिलसहावा बन्धवकुलभेयकारिणी महिला । महिला निहयहियया पच्चक्खा रक्खसी महिला ७४
 महिला आलकुलहरं महिला लोयम्मि डुच्चरियखेत्तं । महिला सकज्जनिट्ठा महिला जोणी अणत्थाणं ॥ ७५ ॥

किं च—

विसयासत्ता पुरिसा विडम्बणं तं जयम्मि पाँविन्ति । जं कहिडं पि न तीरइ धुलीवुक्खावणमहं च ॥ ७६ ॥
 अवि य—

१ व—आगच्छन्तो । २ 'नीणिओ' इति गभितः । ३ अ—सुखपि० । ४ व—पुषत्तं । ५ व—पावेन्ति । ६ अ—जइ । ७ ०मह व्व ।

कीलेडं तत्थिच्छइ रायकुमारो विसाहनन्दि त्ति । नवरि न विरहं पावइ अहिट्टिए धारणिसुएण ॥ ५४ ॥

पुष्फार्हण निमित्तं तत्थ गयाहिं पियडुदासीहिं । दिट्ठो सो कीलन्तो तो ईसावेसकलियाहिं ॥ ५५ ॥

भणिया पियडुदेवी सामिणि ! दोमुन्दुगो व्व उज्जाणे । कीलइ ज्वरायसुओ तुम्ह सुओ न लहइ पवेसं ॥ ५६ ॥

एवं सोडं उप्पन्नमच्छरा रोससुवगया सावि । कोवहरमि पविट्ठा ससंभमं पुच्छिया रण्णा ॥ ५७ ॥

तं देवि ! कीस कुविया तीए भणियं न तुम्ह इह रजं । राया विसाहभूई जसस सुओ कीलइ जहिच्छं ॥ ५८ ॥

पुष्फकरण्डुजाणे विसाहनन्दी य न लहइ पवेसं । रण्णा भणियं सुन्दरि ! अम्ह कुले एस कप्पो त्ति ॥ ५९ ॥

जं एगमि कुमारे पुव्वपविट्ठे चिरेणवि न वीओ । पविसइ तत्थ कुमारो जाव न सो निग्गओ सुयणु ॥ ६० ॥

पावरं जइ निव्वन्धो तुम्हं ता अवसरेण केणावि । जइ तुह पुत्तो पविसइ तत्थुज्जाणे तह करिससं ॥ ६१ ॥

एवं तं संठविडं आलोचेऊण मन्तिणा साद्धिं । ताडवििया सुघोरा पयाणभेरी कंहयवेणं ॥ ६२ ॥

तं सोडं संभन्तो उज्जाणाओ विणिग्गओ कुमारो । पत्तो रायसमीवं विणएण य पणमिडं भणइ ॥ ६३ ॥

किं देव ! पयाणमिणं रण्णा भणियं विडत्थिओ अम्हं । नियवलगविचिन्तो सामन्तो उरिससीहो त्ति ॥ ६४ ॥

मण्डलसुवद्धवेई नो पडिवन्नं च सो करं देइ । ता तरसोवरि जत्ता इय कहिए भणइ सो कुमरो ॥ ६५ ॥

वीसत्था इह चिड्हइ तुम्हे को उवरि तरस संरम्भो । देह ममं आएसं गन्तुं तं जेण साहेमि ॥ ६६ ॥

१ 'कहययेणं' इति कैतवेन माययेत्थर्थः । २ 'विडत्थिओ' इति पृथग्जातः ।

चवसद्वि पुव्वलक्खा तत्थाडं होइडं परिव्वाओ । ईसाणे उववन्नो तओ चुओ मन्दिरपुरम्मि ॥ ४२ ॥
जाओ य अग्निभूई माहण परिवायगो य होऊण । छप्पणपुव्वलक्खा सव्वाडं पालहत्ताणं ॥ ४३ ॥
पत्तो सणकुमारं सेयवियाए य आउयत्तएणं । जाओ भारद्वाओ पत्तो परिवायगत्तं च ॥ ४४ ॥

चोयालीसं लक्खा पुव्व्वाणं तत्थ आउयं जायं । मरिडं माहिन्दसुरो संजाओ मल्लिम्मठिईओ ॥ ४५ ॥
तो संसारं हिण्डिय चिरकालं थावरो त्ति नामेणं । रायणिहे पवरदिओ तत्थवि परिवायगो जाओ ॥ ४६ ॥
चउतीसपुव्वलक्खा परंमाडं पालिऊण बम्मम्मि । कप्पम्मि सुरो जाओ अम्मिओ तत्तो य संसारे ॥ ४७ ॥
रायणिहम्मि पुरवरे राया नामेण विस्सन्दि त्ति । अज्जा तस्स पियडू विसाहनन्दी य ताण सुओ ॥ ४८ ॥
रणो तस्स कणिट्ठो आया नामं विसाहभूइ त्ति । सो जुवरज्जे ठविओ तस्स पिया धारिणी देवी ॥ ४९ ॥
सो मिरिइजीवदेवो च्चैविकणं बम्मलोगकप्पाओ । धारिणियुत्तो जाओ नामेणं विस्सभूइ त्ति ॥ १५० ॥
जणणिजणयाण इट्ठो पञ्चहिं धाईहिं लालियसरीरो । वन्दो इव बहुन्तो कमेण सो जोव्वणं पत्तो ॥ ५१ ॥

केरिसो य सो—

कुसलो सव्वकलासुं सुरो चाई य सत्तवन्तो य । धम्मप्पिओ अकुरो सुख्यणअत्तो अयसभीरू ॥ ५२ ॥
पुष्फकरण्डुजाणं तम्मि पुरे पवरतरुवरसमिद्धं । कीलइ सो तत्थ सुहं अन्नेउरपरिगओ विविहं ॥ ५३ ॥

१ व-परियायं । २ व-चइऊणं । ३ व-गुरूण भत्तो ।

ओहिं पञ्जिऊणं तत्तो निषदंसणाणुराएणं । नरलोए अवयरिडं कहइ ससीसाण सङ्गमयं ॥ १३० ॥

तं पुण पणुवीस तत्तरुवं, ताणि य इमाणि—

धंदमं तत्तं पर्यई सत्तरयतमाण जा समावत्था । तीए य महं जाई जं भणइ बुद्धिस्सेणं ॥ ३१ ॥
तत्तो य अहङ्कारो सोलस तत्ता तथो समुपपत्ता । पञ्च य तम्मत्ताइं एगारस इन्दियाइं च ॥ ३२ ॥
फासणरसणावाणं चक्खूसोत्ताइं बुद्धिकरणाइं । करपायपाडवत्था मणवायाकम्मकरणाइं ॥ ३३ ॥
गन्धरसरुवफासा सद्यो तम्मत्तया य मे तत्तो । पुढविजलतेयमारुय तह भूयाइं अह कमेण ॥ ३४ ॥
पणुवीसहमं तत्तं आया पुरिसो य तस्स पजाओ । एएसिं तत्ताणं विद्याणाओ हवइ मोक्खो ॥ ३५ ॥
सो पञ्चवणमण्डलयसण्ठओ अन्तरद्धिओ देवो । पणुवीसं तत्ताइं कहिऊण गओ नियं ठाणं ॥ ३६ ॥
आसुरिपसुहेहिं तथो सीसपसीसपरम्पराए उ । काऊण कुसत्थाइं भागवयं दंसणं एयं ॥ ३७ ॥
चित्थारियं महियले इओ य सो बन्धसुरवरो मिरिई । कोल्लागसत्तिवेसे चविडं कोसियदिओ जाओ ॥ ३८ ॥
असिइं च समयसहस्सा पुञ्चाणं पालिऊण सन्वाडं । परिवायगवयधारी मरिऊण गओ स सोहम्मो ॥ ३९ ॥
चविऊण चिरं कालं संसारं भमिय माहणो जाओ । धूणाएं पूसमित्तो वावत्तरिपुण्डवल्कवाऊ ॥ ४० ॥
धत्तुं भागवयवयं सोहम्मसुरत्तणोण उववन्नो । चविडं अणिगज्जोओ चेइयनयरे दिओ जाओ ॥ ४१ ॥

१ साहच्यतत्त्वसंश्लेषादकमेतद्वाशापञ्चकं अ-पुलके एवोपलभ्यते । २ व-सोहम्मं । ३ अ-तत्तो य ।

॥ १७ ॥

॥ १८ ॥

॥ १९ ॥

॥ २० ॥

॥ २१ ॥

॥ २२ ॥

॥ २३ ॥

॥ १२५ ॥

जन्वाहमयफलेणं नीयद्वाणाहं पावमाणो ऽ । भमइ चिरं संसारे तमहा ऽ मए विवज्जेजा ॥ १७ ॥
सो अन्नया गिलाणो जाओ पडियगिओ न साहहिं । अस्संजड त्ति काडं ताहे चिन्तेजमाहत्तो ॥ १८ ॥
अस्संजयस्स सुणिणो किच्चं न कुणन्ति संजसपहाणा । न य कारिडं पि जुज्झइ वेयावच्चं इमे मज्झ ॥ १९ ॥
ता किञ्चि तहारूढं अप्पसहायं करेसि सीस्समहं । भवियव्वयाए पडणो जाओ इय चिन्तमावन्नो ॥ २० ॥
तरस्स सयासं पत्तो कयाह कविलो त्ति नाम रायसुओ । पुच्छइ धम्मं सोऽवि य जहधम्मं अवितहं कहइ ॥ २१ ॥
न कुणसि कीस तुम्मिमं इय पुडे कहइ वहयरं निययं । कविलोऽवि हु धम्मन्थी जहधम्मं काडमस्समत्थो ॥ २२ ॥
पभणइ किं तुज्झ वए धम्मफलं नत्थि किञ्चि इय भणिए । शुरुकम्मो एसोऽवि हु जहधम्मं नेच्छए काडं ॥ २३ ॥
इय चिन्तियसो भणिओ पडिपुणफलं जहणं धम्मम्मि । ओ कविल ! केत्तियं पि हु मज्झवि दिक्खाए अत्थि त्ति ॥
सीसत्थिणा ऽ एयं मिच्छत्तविक्खिकारणं वोतुं । बद्धं असुभं कम्मं भवभमणनिबन्धणं धोरं ॥ १२५ ॥

भणियं व—

॥ २६ ॥

॥ २७ ॥

॥ २८ ॥

॥ २९ ॥

दुब्भासिएण एकेण मिरीहं इक्खसागरं पत्तो । भमिओ कोडाकोडिं सागरसरिनामधेज्जाणं ॥ २६ ॥
पव्वाविओ य कविलो तेण समं किं पि विहरिडं कालं । बुलसीह पुव्वलक्खे सव्वाडं पालिडं तत्तो ॥ २७ ॥
अप्यडिकन्तो दुब्भासियस्स कालं गओऽणसणविहिणा । दस्सागरोवमाज्ज वग्गो कप्पे सुरो जाओ ॥ २८ ॥
आसुरिपसुहा सीसा कविलेणं दिक्खिया समायारं । कहिडं तेसिं नियमं वग्गो कप्पे गओ सोऽवि ॥ २९ ॥

पढमो य वासुदेवो तिविद्भु नामेण पोयणाहिवर्ह । पियमित्तचक्रवटी सूयपुरीए विदेहस्मि ॥ ५ ॥
 तं वयणं सोऊणं राया अश्रियतणूरुहसरीरो । अभिवन्दिऊण पियरं मिरिस्स अभिवन्दओ जाइ ॥ ६ ॥
 सो विणएण उवगाओ काऊण पयाहिणं च तिकखुत्तो । वन्दइ अभित्थुणन्तो इमाहिं महुराहिं वण्णहिं ॥ ७ ॥
 लाभा हु ते सुलखा जंमिं तुमं धम्मचक्रवटीणं । होहिसि दस्स चोइससो अपच्छिम्मो वीरनासो त्ति ॥ ८ ॥
 आई य दसाराणं पोयणपुरसामिओ तिविद्भु त्ति । सूयाए विदेहस्मी पियमित्तो नाम चक्कि त्ति ॥ ९ ॥
 नवि ते पारीवज्जं वन्दासि अंहं इमं च ते जम्मं । जं होहिसि तित्थयरौ अपच्छिम्मो तेण वन्दासि ॥ १० ॥
 एवं सो थोऊणं काऊण पयाहिणं च तिकखुत्तो । आपुच्छिऊण पियरं विणीयनयरिं अहं पविट्ठो ॥ ११ ॥
 तं वयणं सोऊणं तिवइं अफोडिऊण तिकखुत्तो । अन्भहियजायहरिसो तत्थं य मिरिइं इमं भणइ ॥ १२ ॥
 जइ वासुदेवपढमो होहं चक्की विदेहवासम्मि । चरिमो तित्थयरारणं अहो ! अलं मज्झ सैस्सेणं ॥ १३ ॥
 अहयं च दसाराणं पढमो जणओ य चक्रवटीणं । अज्जो तित्थयरारणं अहो ! कुलं उत्तमं मज्झ ॥ १४ ॥
 एवं च कुलमएणं नीयाणोयं समज्जियं तेण । जस्स विवाणेण इहं नीयत्तं पाविही बहुसो ॥ १५ ॥
 जइ ताव एत्तिओऽवि हु बहुनीयट्ठाणकारणं जाओ । भगवन्तस्स मओ ता बहुमयकारीण किं भणिमो ॥ १६ ॥
 जओ भणियं—

१ व-जंसि । २ अ-इहं । ३ व-स्थ मिरिई । ४ व-होही ।

होरी अजिअो संभव अभिनन्दण सुमह सुष्यह सुपासो । सखि पुष्पदन्त सीयल सेजंसी वासुपुजो य ॥१२॥
 विमलोऽणन्तह धम्मो सन्ती कुन्धु अरो य मल्ली य । सुणिसुव्वय नमि नेमी पासो तह वद्धमाणो य ॥ १३ ॥
 अह भणह नरवरिन्दो भरहे वासमि जासिओ अहयं । तारिसया कह अवे ताया होहिति रायाणो ॥ १४ ॥
 तो भणह जिणवरिन्दो जासिअो तं नरिन्दसङ्गो । एसिया एणारस अवे होहिति रायाणो ॥ १५ ॥
 होरी सणरो मघवं सणंकुमारो य सन्ति कुन्धु अरो । तह य सुसुमो पउमो दरिसेणो तह जओ वम्मो ॥ १६ ॥
 अप्पुट्टो कहह जिणो इमाणं ओसणिणीएँ होहिति । जे केसववलदेवा नव नव पडिवासुदेवा य ॥ १७ ॥
 होह निविड्डु इविड्डु सयमसुपुरिसोत्तमे पुरिससीहे । तह पुरिसगुण्डीएँ दत्ते नारायणे कणहे ॥ १८ ॥
 अयले विजए भरे सुष्यभे य सुदंसणे । आनन्दे नन्दणे पउमे रामे आंवि अपच्छिम्मे ॥ १९ ॥
 आसणगीवे तारए मेरए महुकेढवे निसुम्भे य । बलि पहराए तह रैमणे य नवमे जरासन्धे ॥ १०० ॥
 एए खल्ल पडिसत्त् किन्ती पुरिसाण वासुदेवाण । सवे य चक्षजोही सन्धेऽधि हया सचकेहि ॥ १ ॥
 पुणरवि पुच्छह भरहो अजियाईजिणवराण मज्झमि । भयवं ! कोइ भविस्सह तित्थपरो तुमह परिसाए ॥ २ ॥
 तत्थ मिरी पुन्हुत्तो आहपरिच्चायओ उसभणंसा । सज्झायझाणजुत्तो एगन्ते धायइ महव्वा ॥ ३ ॥
 तं दरिसेह जिणिन्दो एव नरिन्देण पुच्छिओ सन्तो । होरी वरिमो एसो तित्थपरो वीरनामो त्ति ॥ ४ ॥

१ चापि । २ रावणः । ३ नसा पौत्रः इत्यर्थः ।

समणा तिदंण्डविरया भगवन्तो कुसलमणवर्हैकरिया । डण्डत्तियनिहयस्स य होउ तिडण्डं ममं चिन्थां ॥७९॥
 लोहन्दियसुण्डा संजया य अहयं खुरेण ससिहाथो । थूलापाणिवहाईवेरमणं मे सया होउ ॥ ८० ॥
 समणा अमोहण्डणा मोहण्डणस्स होउ मे छत्तं । निरुवाहणा य समणा मज्झं तु उवाहणा होन्तु ॥ ८१ ॥
 सुक्कस्वरा य समणा विसुक्कचित्ता उ थाउरत्ताहं । होन्तु य मे वत्थाहं रागाहैकलुसियमणस्स ॥ ८२ ॥
 निकिञ्चना य समणा मज्झं पुण किञ्चि किञ्चणं होउ । सीलसुयन्था समणा होउ ममं देहसक्कारो ॥ ८३ ॥
 वज्जिन्ति वैज्जभीरु बहुजीवसमाउलं जलारम्भं । होउ मम परिमिण्णं जल्लेण पहाणं च पिण्णं च ॥ ८४ ॥
 एवं परीसहभीरु सञ्छन्दविणपियं इधं लिङ्गं । परिकपिय ज्जुत्तिजुयं पारीवज्जं पवत्तेइ ॥ ८५ ॥
 तं लिङ्गन्तरधारी सकोउगो पुच्छई जणो धम्मं । सो कहइ साहुधम्मं जहड्डियं सुद्धपरिणामो ॥ ८६ ॥
 कहियस्सि जणो पभणइ न कुणसि तं कीस अप्पणो एयं । मेरुगिरीसमभारे इच्चाई तस्स सो कहइ ॥ ८७ ॥
 धम्मकहाअक्खित्ते उवट्टि एइ साभिणो सीसे । गामागरणगराईं विहरइ सो साभिणा सट्ठि ॥ ८८ ॥
 उज्झाउरीए पत्तं भयवन्तं अन्नया भरहराया । अहिवन्दिकुण पुच्छइ कहन्तरे विणयसंपन्नो ॥ ८९ ॥
 जारिसया लोणशुरु भरहे वासस्मि केवली तुम्हे । तारिसया कह अन्नं ताया होहिनति तित्थयरा ॥ ९० ॥
 तो भणइ जिणवरिन्दो भरहे वासस्मि जारिसो उ अहं । एरिसया तेवीसं अन्नं होहिनति तित्थयरा ॥ ९१ ॥

१ व-तिडण्डवि० । २ अ-हुन्तु । ३ अवधभीरवः । ४ अ-एवं । ५ पारिब्राज्यम् ।

जी विसयसुहृपसत्तो लज्जुं मणुयत्तमाहर्सांमणिं । न कुणह धम्मं कागणिसहस्सहारगसरिच्छो सो ॥ ६७ ॥
 एवं नाडं तुम्हं जाव न वाही विडम्बए देहं । जाव न जरा न मच्चू अप्पहियं ताव चिन्तेह ॥ ६८ ॥
 सम्मत्तं पडिवज्जह करेह सावज्जजोगवेरंमणं । निज्जिणह कसायरिवू दंण्डत्तियनिगाहं कुणह ॥ ६९ ॥
 मिच्छइंसणअविरहकसायमणमाहडुड्ढजोगेहिं । जीवो बन्धह कम्मं कम्मणे य भमह संसारे ॥ ७० ॥

इय एवमाह सोडं धम्मकहं भयवथो सवणसुहृयं । भववेरगगसुवगाया पडिबुद्धा पाणिणो बहवे ॥ ७१ ॥
 पञ्च य पुत्तसयाहं भरहस्स य सत्ता नत्तूयसयाहं । संयराहं पव्वइया तम्मि कुमारा समोसरणे ॥ ७२ ॥
 आणुच्छिज्जण भरहं मिरिइकुमारोऽवि परमत्सांविणो । संसत्तानिच्छियमई धम्मं सोज्जण पव्वइथो ॥ ७३ ॥
 पञ्चसमिओ तिगुत्तो सज्झायज्झाणविणयसंपन्नो । तवनियमसंजमरओ विहरह सो सामिणा सखिं ॥ ७४ ॥
 एक्कारसअद्दाहं तेण अहीयाहं गुरुसयासम्मि । गीयत्थो सज्जाओ धम्मकहालद्धिसंपन्नो ॥ ७५ ॥
 अह अत्तया कयाहं गिम्हं उणहेण तावियसरीरो । अप्पहाणेण किलन्तो कम्मवसा चिन्तए एवं ॥ ७६ ॥
 मेरुगिरीसमभारे वोडुं संपह खणं पि न समत्थो । सामणणशुणे अयुणो अहयं संसारमणुकल्ली ॥ ७७ ॥
 न य वरवासो जुत्तो बहुरसावज्जो पमायहेव त्ति । ता लिज्जनतरधारी सावणधम्मं पव्वज्जामि ॥ ७८ ॥

किञ्च तं लिज्जनतरम्—

१ व—°सामग्गी । २ व—°उत्तरमाणं । ३ °डण्डत्ति° । ४ 'सयरहं' धीम्ममित्यर्थः ।

मिरिई भरहेण समं उसभजिणं पणभिरुण विणएणं । धरणीयले निसवो भयवन्तं पञ्चुवांसन्तो ॥ ५६ ॥
एत्थन्तरम्मि भयवं ज्ञेयणणीहारिणीएँ वाणीए । सुरअसुरनरसभाए धम्मं कहिउं समाहन्तो ॥ ५६ ॥

परमद्वाणि उ चत्तारि दुलहलम्भाणि एत्थ जीवाणं । माणुस्सं धम्मसुहं सद्धा तवसंजमे विरियं ॥ ५७ ॥
संसारविरत्तेहिं एयं नाऊण धीरपुरिसेहिं । सव्वायरेण जत्तो कायव्वो धम्मकज्जेसु ॥ ५८ ॥

बहुदुक्खपीडियाणं मञ्जुपरद्धाण कम्मवसगाणं । अन्नं न किं पि सरणं धम्मं भोत्तूण संसारे ॥ ५९ ॥

विहडन्ति सुया विहडन्ति वन्धवा विहडइ सुसंविओ अत्थो । एक्को नवरि न विहडइ विहिणा आराहिओ धम्मो ॥
सयणाइमोहसूदो काऊण महापरिणहारम्मो । एक्को जाइ परम्मवं एक्को विय वेयए दुक्खं ॥ ६१ ॥

जह कयलीए न सारो जह वालुयपीलंणे य नो तिळं । मायणियाएँ न जलं तह संसारे सुहं नत्थि ॥ ६२ ॥

किंपागरस फलं पिव हालाहलमीसिय उव परमन्नं । आवायमेत्तसुहया विसया परिणामविरसा उ ॥ ६३ ॥

जह किर दुक्कं पेन्डइ मज्जारी न उण लउडयं सुद्धा । तह सूदो विसयसुहं पेन्डइ नो नरयदुक्खवाहं ॥ ६४ ॥

जह रयणखणिं पत्तो महग्घमोच्छाई मोत्तु रयणाहं । गेणहइ वणणद्धाहं अइसूदो कायखण्डाहं ॥ ६५ ॥

तह पत्ते मणुयत्ते सग्गापवग्गाइसोक्खसङ्गणो । न करन्ति धम्मतत्ति विसए सेवन्ति सूदप्पा ॥ ६६ ॥

१ व-भिरिवि । २ अ-°वासित्तो । ३ व-सुदी सुखिन इत्यर्थः । ४ व-परमवे । ५ व-°पीलणाए । ६ व-०ए व जलं 'मायणिह-
याए' इति श्रावणिकायाम् । ७ व-°सङ्गणं । ८ व-सेवन्ति ।

भणिओो य तेण गुरू—

उद्धरिओोइहं भयवं ! तुमए भवसायरमि निवडन्तो । अहवा उत्तमसङ्गो उत्तमकङ्गणहेउ त्ति ॥ ४३ ॥
एवमभिनदिऊणं नमिऊण गुरुं सुणी य सो चलिओो । अत्ताणं मत्तन्तो सुकयत्थं बोहिलाभेण ॥ ४४ ॥

तथाहि—

धवोइहं जेण मए अणोरपारमि भवससुद्धमि । भवसयसहससहुलहं लद्धं सद्धम्मजाणं ति ॥ ४५ ॥
पत्तो कमेण गेहं कालेण य सुद्धधम्मपरिणामो । सोहममे उववन्नो पलियाउ सुरो महिड्डीओो ॥ ४६ ॥
भोत्तूण तत्थ भोए दिव्वे सुररमणिमङ्गयारमि । आउयस्वयमि चविउं जत्थुववन्नो तयं सुणह ॥ ४७ ॥
अत्थि अउङ्गानयरी मणिकणमया सुरेहिं निम्मविथा । बारसजोयणदीहा नव वित्थिणणा परमरम्मा ॥४८॥
तत्थ य भरहो राया छखण्डभरहाहिवो पढमचक्की । सिरिउसहसामित्तणओो उइणसुहपुत्तपन्भारो ॥ ४९ ॥
तरस सुओो उववन्नो सव्वङ्गोवङ्गसुन्दरो जुइमं । धम्मत्थिओो अक्करो मिरि त्ति नामेण विक्खाओो ॥ ५० ॥
सो तारुणे पत्तो पञ्चपयारे उ सुञ्जए भोए । नियपासायवरणओो इट्ठो नियजणणिजणयाणं ॥ ५१ ॥
सिरिउसभस्स भगवओो उत्पन्ने केवलमि देवेहिं । रहयमि समोसरणे केवलिमहिमाए परमाए ॥ ५२ ॥
वट्ठन्ताए भरहो समागओो पुत्तनत्तुयसमेओो । भयवत्तवन्दणत्थं परमेणं भत्तिराएणं ॥ ५३ ॥
काऊण य निकवुत्तो पयाहिणं वन्दिऊण भयवन्तं । निव्वत्ते नाणमहे उवविट्ठो रहयकरकमत्तो ॥ ५४ ॥

इय दुल्लहलभं माणुसत्तणं पाविज्जण जो जीवो । न कुणह पारत्तहिं सो सोयइ संङ्गमणकाले ॥ ३२ ॥

एतद्वाह—

वारीमज्जे इदो व्व गयवरो मच्छथो व्व गलगहिओ । वणगुरपडिओ व्व मओ संबट्ठथो विहङ्गो व्व ॥ ३३ ॥
सो सोयइ जरमच्चूकरालिओ जो सुधम्मपरिहीणो । तायारमविन्दन्तो कम्मभरणोत्थिओ जीवो ॥ ३४ ॥

जाओ—

कुगहकयत्थणाओ सरोगया हाणि इट्ठजणविरहो । दारिइं दोहणं अकालमरणं अहम्मणेण ॥ ३५ ॥
धम्मणेणं चिय अत्था धम्मणेणं चैव उत्तमा भोगा । धम्मणेण सणगमोक्त्वा सुहाइँ सव्वाइँ धम्मणेण ॥ ३६ ॥
ता भो दुल्लहलभं विज्जुलयाच्चञ्चलं भणुयजम्मं । लङ्कण जो पमायइ सो काजरिसो न सो गुरिसो ॥ ३७ ॥
धम्मत्थिणा य धम्मो देवो य गुरू य जाणियव्वाइँ । धम्मगुरूदेवसक्का कोइ वि कत्थइ पयइइ ॥ ३८ ॥
सो धम्मो जत्थ दया कीरइ सचराचरेसु जीवेसु । जत्थ य परमनिरोहो इन्दियनोइन्दियाणं च ॥ ३९ ॥
सो च्चिय देवो एत्थं जो अइसयसंजुओ पसन्तप्पा । रागाइदोत्तरहिओ सव्वणू सव्वदंसी य ॥ ४० ॥
परिचत्तधरावासो विमुद्धवन्नभव्वओ य सुयनाणी । धम्मगुरू विद्वेओ परिगाहारमपडिविरओ ॥ ४१ ॥
इय धम्मकहं सोडं संबुद्धो परमहरिसमावद्धो । निब्वलसम्महिट्ठी जाओ सो सावगो पवरो ॥ ४२ ॥

१ मारणकाले इत्यर्थः । २ व—मणुस्सत्तं । ३ व—परमो ।

एयस्मि अरणस्मि समागथा तुम्ह दंसणं जायं । इय कहिए सो तुट्टो धन्नोऽहं जेण मे दिट्ठा ॥ २१ ॥
 कप्पतरु व्व मरुथले दरिद्वगेहे हिरणवुट्ठि व्व । मायङ्गणिहे एरावणो व्व इत्थं इमे दिट्ठा ॥ २२ ॥
 संफलं मस मणुयत्तां सहलं मस जम्म जीवियं अज्ज । जं एयंमि अरणे दिट्ठा एयारिसा साहू ॥ २३ ॥
 पुण्णकलियाण सुणिणो दंसणविसयं पि जन्ति ह्यपावा । चिन्तायणिसंजोगो होइ अधन्नस्य न कयाह ॥ २४ ॥
 तथाहि—

जहणो हु वमभयारी अंगिहे दन्तिन्दिए पसन्ते य । तवनिथमथूसियङ्गे धन्न खिय एत्थ पेच्छन्ति ॥ २५ ॥
 एयं विचिन्तिज्जणं भत्तिअरुल्लसियथहलरोमञ्चो । भत्तां पाणं वियरइ जहोच्चियं तेसि साहूणं ॥ २६ ॥
 सुत्तुत्तरे य तेणं इच्छियपन्थस्मि मेलिया साहू । अणिओ सो य वलन्तो गुरूहिं अणुकम्पजुत्तेहिं ॥ २७ ॥
 उवविसह सणं एकं रुक्खच्छायाएँ वीसमामो त्ति । एवं ति तेण अणिए उवविट्ठा तत्थ सव्वेऽवि ॥ २८ ॥
 धम्मसस एस जोगो एयं परिभाविज्जण सरीहिं । पारद्धा धम्मकदा पडिबोहत्थं इसा तसस ॥ २९ ॥
 बहुजोगिलक्खगहिरे संसारे दुल्लहं मणुयजम्मं । राहावेहो व्व इहं जुगच्छिडे समिलपविसो व्व ॥ ३० ॥
 अणियं च—

काज्जणमणेगाहं जम्मणसरणपरियट्ठणसयाहं । दुक्खेण माणुसत्तां जइ लहइ जहिच्छियं जीवो ॥ ३१ ॥

१ व-वा सफलं मणु० । २ 'अग्निहे' इति गृहरहितानित्यर्थः ।

संमत्तणाणवरचरणरयणपरिमिडियं सुवणतिलयं । पणमह जिणिन्दपणयं सिरिसङ्घं गुणगणमहणयं ॥ ८ ॥
 पवरसुयनाणमणहरपसत्थपोत्थयविहत्थवरहत्थं । सारयससिकिरणुजलसव्वङ्गं शुणिय सुयदेविं ॥ ९ ॥
 वोच्छामि समासेणं वीरजिणिन्दस्स सन्तियं वरियं । संवेगडा भवियाण अत्तणो सुमरणत्थं च ॥ १० ॥
 जंमि भवे संमत्तं पत्तं पढमं तमाइओ काडं । सत्तावीस जिणभवे संखेवेणं पवकवामि ॥ ११ ॥
 अवरविदेहे खेत्ते गामम्मि बलाहिवो पुरा आसि । दयदाणविणयदक्खिन्नसायरो धम्मसद्धाद ॥ १२ ॥
 सो अन्नया कयाई रायाएसेण दाख्यनिमित्तं । बहुपुरिसोहिं समेओ सगडे वेत्तूण संपत्तो ॥ १३ ॥
 अइदुगं वणगहणं तत्थ य वणछिन्दणं करेन्तेण । भोयणसमए दिडा सरी बहुसाहुपरियरिया ॥ १४ ॥
 पन्थाओ परिभट्टा ईओ तंओ तत्थ परिभमन्ता । उ । तणहाहुहाकिलन्ता परिसन्ता सत्थपरिहीणा ॥ १५ ॥
 दड्डूण सुणिवरे ते चिन्तइ अणुकम्पभत्तिसंजुत्तो । एयारिसे अरणे कहमेए साहुणो पत्ता ॥ १६ ॥
 तो वन्दिऊण पुच्छइ भयवं ! कत्तो समागया तुम्हे । केण व कर्णेण इमं वणगहणं भमह अइभीमं ॥ १७ ॥
 दाऊण धम्मलाभं समत्थदुरिओहवारणसमत्थं । पभणइ सरी सुपुरिस ! अम्हे सत्थेण सह चालिया ॥ १८ ॥
 गामन्तरं पविट्टा सत्थे आवासियम्मि भिक्खट्टा । जावम्हे ता सत्थो कत्थवि तुरियं गओ सोऽवि ॥ १९ ॥
 तो^१ अम्हे संखुट्टा अगहियिभक्खा पदंमि सञ्चलिया । सत्थं गवेसमाणा न य मिलिया तरस पदभट्टा ॥ २० ॥

१ व-इतो । २ व-ततो, एवमत्रोऽपि इ-उ-ओ इत्यादयः स्वरास्तकारविशिष्टा अपि दृश्यन्ते । ३ व-तुम्मे, एवमत्रोऽपि दृश्यते । ४ व-ता ।

॥ अहिम् ॥

॥ न्यायात्म्योनिधिः श्रीमद्विजयानन्दसूरीश्वरेश्वरो नमः ॥

वडगान्छगयणदिणपरसिरिनेसिचन्दसूरिरइयं

महावीरचरियम् ।

पणयासुरअमरनरइन्दं ॥ १ ॥

॥ २ ॥

॥ ३ ॥

॥ ४ ॥

॥ ५ ॥

॥ ६ ॥

॥ ७ ॥

॥ ८ ॥

॥ ९ ॥

॥ १० ॥

॥ ११ ॥

॥ १२ ॥

॥ १३ ॥

पणमह पढमजिणिन्दं भविषाणकमलबोहणदिणिन्दं । कोहहुयासुणकन्दं पणयासुरअमरनरइन्दं ॥ १ ॥
सिरिसिद्धत्थनराहिवकुलनहयलविमलपुणिसायन्दं । निजियकामगंइन्दं पणमह वीरं सया वीरं ॥ २ ॥
सेसेऽवि य चावीसे अजियाईपासनाहपजन्ते । जियरागदोसमोहे वन्दामि जिणेसरे सिरसा ॥ ३ ॥
जरजम्मसरणरहिण् केवलवरनाणदंसणसमणे । भविषारविन्दपडिबोहदिणयरे नमह आयरिण् ॥ ४ ॥
पञ्चविहायारधरे सुत्तथविसारण् पसन्तमणे । सजमतवनियमण् उज्झाण नमह सुत्तदण् ॥ ५ ॥
परमत्थगहियसार आयाराइहुवालसङ्गरस्स । सजमतवनियमण् तिगुत्ते सुत्ते साह् यं सइ नमह ॥ ६ ॥
पञ्चमहलवयगुरुमारधारण् चरणकारणसपन्नं । पञ्चसमिण् तिगुत्ते सुत्ते साह् यं सइ नमह ॥ ७ ॥
१ 'कन्दं' इति कं जलं ददातीति कन्दं मेघमित्यर्थः । २ अ-०नहन्दं । ३ 'सुत्तदण्' इति सूत्रददानित्यर्थः । ४ व-०सया ।

स्थानाद्वादिनावाङ्मृत्तिकरणप्रासप्रसिद्धिर्भूषां येन स्रग्भनके जिनस्य विशदा सम्भवप्रतिष्ठा कृता ॥
 तस्यद्दे हरिभद्रसूरिरुदभूत्तिरशेषशाखायार्थवित्तिच्छिव्योऽजितार्सिहसूरिरुदभूत्तिस्सन्निनामप्रणीः ।
 तच्छिव्योऽजलि हेमसूरिसुगुणार्थार्थचूडामणिल्लत्पादम्बुजपद्पदी विजयते श्रीमन्महेन्द्रप्रभुः ॥
 करिकर्णास्थिरा लक्ष्मीः प्राणस्तु क्षणनश्वराः । इत्थं व्याख्यां ततः श्रुत्वा श्रद्धासंविन्नमानसः ॥
 यानपात्रं भवाभ्योर्धौ मज्जतां प्राणिनामिह । एततां दुर्यातौ कूपे रज्जुकल्पं हि पुरस्कम् ॥
 इत्थं मनसि ज्ञात्वा रामदेवेन लेखितम् । श्रीमहावीरचरितमात्मनः श्रेयसे सुदा ॥
 मनोज्ञपत्रसंयुक्तं सदक्षरधिराजितम् । भुवनचन्द्रगणपे दत्तं सद्भक्तियोगतः ॥”

इत्येतैः पुरस्कलेखयितुप्रशस्तिपथैर्भूषितम् । तद्गतश्रीमहेन्द्रसूरिनामैतच्छेखनकालोऽपि वैक्रमीयद्वादशशताब्द्याः प्रान्तवर्ती त्रयोदशशताब्द्याः
 प्रारम्भवर्ती वा संभाव्यते । द्वितीयं पुनर्वसंज्ञकं पत्तनीयसङ्घचित्कोपीयं ताडपत्रीयैकोनसप्तत्यधिकद्विशतपत्रात्मकमन्तिमपत्रेण परिहीनं नाति-
 शुद्धं अपुस्तकात्प्राचीनम् । एतत्पुरस्ककसमर्पणोदात्तयोर्भहात्तुभावयोः परोपकृतिं स्मृतिगोचरतां नयामि ।

एतत्पुरस्ककद्वितीयाधारेण सावधानतया संशोधितेऽप्यत्र निवन्धेऽस्माद्द्विदोषेण शिक्षाकाक्षरयोजकदोषेण वा यत्र कचनाशुद्धयोऽवशिष्टा
 भवेत्पुरात्र शोधयन्तु धीधना इति प्रार्थयते—

विक्रमसंवत् १९१७ प्रथमभाद्रपदशुक्लद्वितीया
 सुबह ।

न्यायाम्भोनिधिश्श्रीमद्विजयानन्दसूरीभ्वरशिष्य-
 प्रवर्तकश्रीमत्कान्तिविजयचरणोपासकः
 चतुरविजयो मुनिः ।

प्रस्तावना ।

इह हि निष्कारणपरोपकारकरणकरुणावरुणालयानां तीर्थङ्कराणधरमहर्षिप्रमुखमहापुरुषाणामसाधारणक्षान्त्यादिगुणगणसमलंकृतान्यत्प-
 ङ्कृतानि पवित्राणि चरित्राणि रोगशोकजरामरणोद्यवियोगानिष्टसंयोगाद्यनवरतसंक्षेपातिभयङ्करासारसंसारपारावारनिभयानामैदंशुगीनसंक्षिप्त-
 रचीनां भव्यसत्त्वानां समुत्पाद्यन्ति सर्वेगर्ह्यं प्रमार्जयन्ति च संख्यातीतभवोपार्जितदुष्कर्मरजः । अत एवासन्नोपकारिणः सिद्धार्थपार्थिव-
 विद्यालवंशविहायस्तलशुगाङ्गस्य चरमतीर्थङ्कृतो भगवतो महावीरजिनस्य प्रसन्नपदवर्णविन्याससुललितं सप्तविंशतिभववर्णनात्मकं तत्प्रान-
 सङ्गिकहितोपदेशोपबृंहितं संवेगरससागरं चरित्रं परोपकारश्रतपरिशीलनप्रवरैराचार्यैः संक्षेपतः प्राकृतभाषायां पद्यबन्धेन निबद्धम् । तदेत-
 द्ग्रन्थारम्भे तैरेव समुदटङ्कि—

“वोच्छासि समासेणं वीरजिनिन्दस्स संतिथं चरियं । संवेगढा भवियाण अत्तणो सुमरणत्थं च ॥
 जस्मि भये संसत्तं पत्तं पढमं तमाद्दुओ काडं । सत्तावीस जिणभवे संखेवेणं पयक्खामि ॥”

एतत्पवित्रचरित्रस्य के रचयितारः ? कदा कतमस्मिन् पवित्रपत्तने रचितम् ? इति जिज्ञासा तु चरित्रस्यास्य प्रशस्त्युद्दङ्कितैः—

“सिरिजम्बुनामासिरिपहवसूरसेज्जम्भवादिसूरीणं । परिवाहीपू जाओ चन्दकुले वडुगच्छम्मि ॥
 सिरिज्जोयणसूरी उत्तमगुणरयणभूसियसरीरो । ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 जस्मि य गच्छे आसी सिरिपज्जुजासिहाणसूरि सि । सिरिमाणदेवसूरी सुपसिद्धो देवसूरी य ॥
 उज्जोयणसूरिरस य सीसो अह अन्वदेवउज्जाओ । खममद्वज्जवाइंगुणकलिओ सोमसुत्ती य ॥
 तस्स विणेण्ण इमं वीराजिनिन्दस्स साहियं चरियं । पावमलस्स खयट्ठाएं सूरिणा पोमि चन्देण ॥

श्रीजैन—आत्मानन्द—ग्रन्थरत्नमाला—अष्टपञ्चाशं रत्नम् (५८)

अन्वदेवो जज्ञायसीससिरिनेमिचन्दसूरिहर्यम्

महावीरचरियं ।

दश सप्तम भेद भा

न्यायाम्भोनिधि—श्रीमद्विजयानन्दसूरीश्वरशिष्य—प्रवर्तकश्रीमत्कान्तिविजयः
मुनिपुङ्गवविनेयेन मुनिचतुरविजयेन संशोधितम् ।

न्यायाम्भोनिधि—श्रीमद्विजयानन्दसूरीश्वरशिष्य—श्रीमद्—हंसविजयमुनिपुङ्गवान्तेवासिसुनिश्रीदोलनाबंजयो-
पदेशतः पीरबन्दरवास्तव्य—श्रीमालीशालीय—श्रीधु—मातीचन्द्रात्मज—जीवराज, —धर्मासिंहात्मज—

मुलजी इत्येतयोः स्मरणार्थं धर्मासिंहात्मज—प्रेमजी—द्रव्यसाहाय्येन
प्रकाशचित्री—भावनगरस्था श्रीजैन—आत्मानन्द—सभा ।

इदं पुस्तकं सुम्बदयां वल्लभदास—त्रिभुवनदास गांधी सेक्रेटरी श्रीजैन आत्मानन्दसभा भावनगर इत्यनेन
निर्णयसागरमुद्रणालये कोलभाटवीथ्यां २३ तसे गृहे, रामचंद्र येसू शेडगेद्वारा मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।
वीरसंवत् २४४४.

आत्मसंवत् २२.

विक्रमसंवत् १९७३.

